ORLOGS-
UNLOADED
IN TRAN

2E GALTOOR-
LOG
(EX G.
CLUSTER DUT-
TON)
!!!

A4

DOSSIER
ERIK O.

In zijn verklaring rept Hoekendijk van van is oud-korporaa

De mysterieuze foto's van het lijk zijn verdwenen

Vrijspraak Eric O. is onherroepelijk, maar nieuwe beschuldigingen heropenen discussie over schietincident Irak

De zaak-Eric O. krijgt toch nog een vervolg. Bewijsmateriaal zou zijn achtergehouden, getuigen zouden zijn geïntimideerd, zo blijkt uit nieuwe verklaringen. Eric O. is „verbijsterd".

Door onze redacteur Steven Derix

ROTTERDAM, 30 MAART. Het vonnis is onherroepelijk. Maar twee jaar nadat het gerechtshof in Arnhem de sergeant-majoor der mariniers vrijspraak van een dodelijk schietincident in Irak, krijgt de zaak Eric O. toch nog een vervolg.

Gisteren meldde een andere sergeant-majoor zich bij de Koninklijke Marechaussee om aangifte te doen. John Hoekendijk werd tijdens het hoger beroep van de zaak O. al eens uitgebreid gehoord. Maar toen kwam niet aan de orde wat Hoekendijk nu wel heeft verteld: leidinggevenden binnen het Korps Mariniers zouden het bewijsmateriaal rond het schietincident hebben gemanipuleerd. Officieren zouden verklaringen hebben gedicteerd aan getuigen. Foto's zouden zijn verdwenen.

En de dag voordat sergeant-majoor Hoekendijk moest getuigen bij het Hof in Arnhem, zou Eric O. hem met twee collega's hebben bedreigd. O. zou Hoekema tegen een muur hebben geduwd, en met een vinger in de borst hebben gestoten. De rechtbank in Arnhem en later ook het gerechtshof spraken O. vrij.

Volgens Hoekendijk heeft de leiding van het bataljon ook foto's verdwijnen van een lijk na het incident, en hebben officieren mariniers gedwongen valse verklaringen af te leggen. Een van deze ongeregeldheden had al tijdens de zitting toegegeven dat zijn eerste verklaringen waren „gelogen".

Eric O. is volgens zijn advocaat, „ontluisterd" over de beschuldigingen. Volgens de advocaat is er van betrokkenheid van getuigen geen sprake geweest.

• SCHIETINCIDENT | pagina 2

Getuigen zouden bewijs achter Rechter zou misleid zijn in zaak-Eric O.

Door onze redacteuren

ROTTERDAM, 20 DEC. Het Openbaar Ministerie (OM) beschikt over gelijkluidende verklaringen waaruit zou blijken dat de rechter in de zaak tegen marinier Eric O. is misleid.

Getuigen zouden bewijs hebben achtergehouden, valse verklaringen hebben afgelegd en zijn geïntimideerd door leidinggevenden bij de mariniers. Het gerechtshof in Arnhem sprak Eric O. in 2006 vrij van handelen in strijd met de gewoonlijke instructies voor Nederlandse militairen in Irak. Hij had op 27 juli 2003 waarschuwingsschoten gelost en vervolgens een Iraakse gevangene in de richting van Irakezen geschopt. Hierdoor zou een Iraakse burger om het leven zijn gekomen.

Uit de getuigenverklaringen blijkt dat de leiding van het bataljon ook foto's verdwijnen van een lijk na het incident, en officieren mariniers gedwongen valse verklaringen af te leggen. Een van deze ongeregeldheden had al tijdens de zitting toegegeven dat zijn eerste verklaringen waren „gelogen".

Het is nog onduidelijk of de getuigen bewijsmateriaal zullen overleggen aan het OM. Het OM bevestigt dat het onderzoek is heropend. Het is nog niet bekend of de getuigen zullen worden gehoord. Hoekendijk deed in 2006 verklaringen over het incident bij de marechaussee. „Alles gelogen" was de situatie was niet zo bedreigend geweest als hij eerder had verklaard. Zo hadden de Iraakse plunderaars geen wapens of stenen in handen gehad.

Waarom Rijpsen zijn eerste verklaringen had aangedikt, werd destijds in de rechtbank niet duidelijk. Maar nu zegt de oud-korporaal dat hem is voorgezegd wat hij moest vertellen. „Na het incident zijn in totaal acht mariniers, waaronder Rijpsen, bijeengeroepen in een tent", vertelt advocaat Peters. „Een officier heeft hen toen verteld wat ze moesten verklaren. Daarna moesten ze dat op papier zetten. Die verklaringen zijn ingenomen." Volgens Peters hebben Rijpsen en zijn collega's het optreden van de officier als „intimiderend" ervaren.

Eric O. heeft gisteren „ontluisterd" en „verbijsterd" gereageerd op de beschuldigingen, zo zegt zijn advocaat, Geert-Jan Knoops. Van bedreiging is geen sprake geweest, zegt hij. Hetzelfde geldt voor de mogelijke beïnvloeding van de getuigen door de leiding van het marinierskorps. „In eerste aanleiding is dat aan de orde geweest", aldus Knoops. „Maar daar is concreet niets van gebleken." Van het bestaan van foto's heeft Knoops niet gehoord. Desondanks noemt de advocaat ze „irrelevant". „In het dossier zit een uitgebreid autopsierapport van het lijk in het mortuarium in Al-Samawah. Deskundigen hebben verklaard dat dat slachtoffer nooit door Eric O. kan zijn gemaakt."

Voor de zaak zelf zal het niet meer uitmaken. De vrijspraak in hoger beroep is onherroepelijk, en kan niet worden herzien. Wel kan het OM besluiten nieuw onderzoek te starten, bijvoorbeeld naar bedreiging. Een woordvoerder van het parket in Arnhem kan daar nog niets over zeggen. „Er is gisteren een verklaring opgenomen door de marechaussee. Die zal worden verzonden naar het Openbaar Ministerie."

Couzy: defensiecultuur moet opener

DEN HAAG Generaal buiten dienst Hans Couzy wil een opener cultuur bij Defensie om te voorkomen dat fouten in de doofpot belanden en pas jaren nadien publiek worden. Hij bepleitte dit zaterdagavond in het televisieprogramma NOVA.

De voorzitter van de Federatie Nederlandse Officieren Couzy reageerde op twee mariniers die een dag per week in de openbaarheid traden omdat ze onder druk waren gezet om valse verklaringen af te leggen in de zaak Eric O. Hij zou de gewelddinstructie hebben overtreden waardoor een eind 2003 een Irakees werd doodgeschoten. O. werd ook in hoger beroep vrijgesproken.

Volgens Couzy gaan er voortdurend zaken mis bij elitetroepen zoals de commando's of de mariniers. Couzy signaleert dat er vaak angst is van ondergeschikten voor superieuren in de organisatie. De leidinggevenden vreezen op hun beurt de politiek, 'die vaak op tilt staat', aldus de generaal bd.

Couzy was bevelhebber van de landmacht ten tijde van Srebrenica. Juist in die periode werd Defensie en Couzy verweten de doorpot te hanteren. Nederland trok in 1995 wereldwijde aandacht in de VN-operatie die leidde tot de dood van duizenden moslims. Het tweede kabinet-Kok diende zeven jaar later alsnog zijn ontslag in toen er een hard rapport van het NIOD verscheen.

Ontkenning van doofpotcultuur door Commandant der Strijdkrachten Berlijn komt onder druk te staan

De stap van militairen met wroeging

In 2003 schoot Eric O. een Irakees dood, maar hij werd vrijgesproken van het overtreden van de gewelddinstructie.

Na valse verklaringen, lijkt nu.

Van onze verslaggevers Jan Hoedeman, Theo Kocks

DEN HAAG 'Ze willen weg uit de doofpot', zegt John Peters, advocaat van twee mariniers. Sergeant-majoor John Hoekendijk en voormalig korporaal Remco Rijpsen hebben vier jaar na dato aangifte te doen van strafbare feiten in Irak. Gewetensnood bracht hen hiertoe.

Militairen zouden destijds onder zware druk gezet zijn om verklaringen af te leggen die sergeant-majoor Eric O. zouden vrijpleiten van het overtreden van de gewelddinstructie, waardoor een Irakees om het leven kwam.

Rijpsen zei donderdag in *NOVA* dat de mariniers door een officier bij elkaar waren geroepen en te horen kregen: "Wat de marechaussee ook vraagt, zegt dat weet ik niet meer. Dat altijd je neus blauwt."

"Er is geen doofpotcultuur" zei Commandant der Strijdkrachten (CDS) Dick Berlijn vorig jaar november in Buitenhof. Die uitspraak komt in toenemende mate onder druk te staan. Er worden steeds meer feiten bekend over de misdaden in Zuid-Irak. De rode draad is dat onderzoek naar strafbare feiten door militairen niet is gedaan of werd gehaastbroodd.

Zo is er uit Zuid-Irak een marechaussee overspannen huiswaarts gekeerd na een doodsbedreiging omdat hij mogelijk strafbare feiten wilde onderzoeken. "Als je dat doet, kinal ik je koper af", spraken collega-mariniers.

Rijpsen zei donderdag in *NOVA* dat de mariniers door een officier bij elkaar waren geroepen en te horen kregen: "Wat de marechaussee ook vraagt, zegt dat weet ik niet meer. Dus

Nooit iets vernomen van justitie

20-2-2007

Marinier Eric O. was eind 2003 betrokken bij een schietincident in Irak. Een Irakees kwam om het leven. Volgens het OM had de marinier de geweldsinstructies overtreden, maar het gerechtshof spreekt hem vrij. Tijdens het hoger beroep in Arnhem riep het OM sergeant-majoor John Hoekendijk op om te getuigen. Hoekendijk, die tijdens het schietincident in Irak was, had twijfels over het waarheidsgehalte van het verhaal van Eric O. Ook verwondering dat de marinier hem vóór de zitting had bedreigd. In maart van dit jaar sloot Hoekendijk aangifte bij het OM wegens bedreiging en het achterhouden van bewijsmateriaal. Eric O. wilde dat de waarheid over het schietincident onder geen beding bekend zou worden. Daarover zijn volgens Hoekendijk na het schietincident in Irak afspraken gemaakt. Volgens zijn advocaat John Peters van Hoekendijk onvoldoende voorbereid op de zitting bij het hof en was het OM door defaut aan. Het enige wat zijn cliënt van justitie had vernomen, was een oproep om in het gerechtsgebouw te verschijnen. Ook na het verhoor is er geen contact over geweest. Hoekendijk heeft het verhoor als vervelend ervaren. In de zaal zaten voornamelijk defensiemensen die achter Eric O. stonden. Hij was overgeleverd aan advocaat Geert-Jan Knoops die hem flink doorhaalde.

Pijnlijke nederlaag

14-12-2005

Minister-president van Irakese provincie Erbil O. is het Openbaar Ministerie (OM) weer de tweede keer in korte tijd door de militaire kamer van de rechtbank in Arnhem op de vingers getikt. In maart van dit jaar bedoot de rechtbank in afwijking van de eis van het OM twee mariniers die in Irak tijdens de wacht in Samawah een vermeende vijandige oriënteerder hadden doodgeschoten – in tijden van oorlog een strafbaar feit – vrij te spreken. De openbare aanklager had eerder vijf maanden gevangenisstraffen geëist.

Opmerkelijke nog dan de milde straf, van de marinier van het vonnis. Het OM rekende de marinier ten onrechte aan voor een vermeende schuld aan de dood van een opstandeling. Daarvan was volgens de rechtbank geen sprake, omdat Nederland Irak slechts de overlevingsdaad Tegelijkertijd is onzeker of de rechtbank de verdachte niet had moeten veroordelen. Met andere woorden: het Wetboek van militair strafrecht stelt de verdachte in de gelegenheid te bewijzen dat hij een beroep op een rechtvaardigingsgrond toekomt. Dat dit niet gebeurde, wijst erop dat de militairen op gelijke, vrijgestelden dat de Nederlandse marinier niet meer dan een soort gerechtvaardigde stimulans hebben doodgeschoten – in tijden van oorlog een strafbaar feit.

Dat dit tot een wezige consistentie terechtgeschreven, blijkt uit het verzicht in beroeping van deze zaak en die van Erik O. In de zaak tegen Erik O. werd juist, tot ergernis van de militairen op gelden, uitgebreid in de rechtbank in Arnhem op de vingers gekeken. Daarbij werd onder meer de vraag beantwoord of de marinier zich in een noodsituatie bevond. Dat is het geval als de verdachte redelijkerwijs moet aannemen dat hij of een ander onmiddellijk gevaar loopt. Dat gevaar moet dan wel dreigend zijn. „Dat is niet in het belang van mijn cliënten."

Het OM doet vandaag een nieuwe poging om de marinier te veroordelen. Hoekendijk voor de behandeling in hoger beroep persoonlijk door advocaat Eric O. bedreigd, want die was met zijn mail op verlofreizen. Eric O. is door deze bedreiging van de rechtsgang. Overmaar volgens sproken van de aanklacht dat hij is altijd met de gewetenloosheid had gehandeld.

De getuigenis van de twee marinier werpt nieuw licht op vier andere schietincidenten die plaatsvonden tijdens de Nederlandse missie in de Iraakse provincie Al Muthanna tussen augustus 2003 en maart 2005. Twintig maanden lang waren ruim duizend Nederlandse militairen onder de naam Stabilisation Force Iraq verantwoordelijk voor de orde en stabiliteit in Al Muthanna. Ze schoten daarbij, zover is nu te gaan, niet ongewapende burgers dood. Uit verklaringen van de politie, onderzoeksrechters en getuigen die Nieuwe Reus de laatste jaren heeft verzameld, stigt ook bij deze zaken de vaak op dat gelogen zal beschoten en de leden verdoezelt. Kenmerkend was het schietincident waarbij Achel Salah Jaloud (29) op 21 april 2004 met meerdere zaven kogels de dood vond. Zijn vriend, die de auto bestuurde, overleefde bij een nachtelijke motorwegcontrole, waarna het vuur werd geopend. Het ministerie

Marinier Erik O. klaagt top van OM aan wegens lekken

17-1-2007

Van onze verslaggever
AMSTERDAM

Marinier Erik O. heeft bij de leiding van het Openbaar Ministerie (OM) aangifte gedaan van het lekken van staatsgeheimen. Hij verwijt Joan de Wijkerslooth, voorzitter van het college van procureurs-generaal, dat hij zeer vertrouwelijke informatie heeft verspreid over zijn rol in militaire operaties met de Binnenste Bijzondere Eenheid (BBE).

Het Openbaar Ministerie bevestigde woensdagavond aan brief te hebben ontvangen van O.'s advocaat Geert-Jan Knoops waarin de aangifte is gedaan. Het OM zegt de brief in behandeling te hebben en wil niet vooruitlopen op het resultaat.

Ook Knoops gaat niet inhoudelijk op de brief in. Hij heeft laten weten het te betreuren dat deze kwestie gisteravond via het *NOS* Journaal is bekendgemaakt.

Erik O. werd onder verdacht in december 2003 aan Irakees te hebben doodgeschoten. Zijn Quick Reaction Force, een speciale eenheid ter ondersteuning van de Nederlandse militairen in Irak, was te hulp gesneld na een container vol handen van plunderaars te houden. De 45-jarige sergeant-majoor leute een waarschuwingsschot waarbij een Irakees om het leven kwam. Uiteindelijk werd hij in het najaar van 2004 vrijgesproken.

In deze zaak maakte De Wijkerslooth in een conducbrijven aan alle hoofden van de parketten duidelijk dat Erik O. als marinier aan staatsgeheime operaties heeft deelgenomen. Zo was O. betrokken bij missies in Noord-Irak en Cambodja. Het uitlekken van deze interne brief leidde tot harde kritiek van de Tweede Kamer op De Wijkerslooth en op minister Donner van Justitie.

OM bekijkt onderzoek naar Eric O.

1/12/2006

ARNHEM, 13 APRIL. Het Openbaar Ministerie (OM) gaat onderzoek doen naar het achterhouden van bewijs, het beïnvloeden van getuigen en intimidatie tijdens het onderzoek naar het schietincident rond Eric O., eind 2003 in Irak. Twee ex-leerlingen hebben hierover een verklaring afgelegd. Justitie heeft een en ander bemanderd en heeft besloten een onderzoek in te stellen, het bij OM in Arnhem gisteren werd. Volgens de twee mariniers hebben leidinggevenden van het Korps Mariniers zich schuldig gemaakt aan bedreiging, dwang en manipulatie van militairen die aanvankelijk warm bij het incident, dat aan een Irakees het leven kostte. Officieren wilden onder geen beding dat de waarheid over het schietincident onder geen beding bekend zou worden. Daarover zijn volgens Hoekendijk na het schietincident in Irak afspraken gemaakt. Volgens zijn advocaat John Peters van Hoekendijk onvoldoende voorbereid op de zitting bij het hof en was het OM door defaut aan. Het enige wat zijn cliënt van justitie had vernomen, was een oproep om in het gerechtsgebouw te verschijnen. Ook na het verhoor is er geen contact over geweest. Hoekendijk heeft het verhoor als vervelend ervaren. In de zaal zaten voornamelijk defensiemensen die achter Eric O. stonden. Hij was overgeleverd aan advocaat Geert-Jan Knoops die hem flink doorhaalde.

'Schietincidenten in Irak zijn verzwegen'

Door een onzer redacteuren

ROTTERDAM, 16 APRIL. Nederlandse militairen in Irak hebben in 2003 verschillende schietincidenten verzwegen. Dat zegt voormalig militair psycholoog Willem Heijmer. Volgens Heijmer zijn er „zeker drie" misdrijven „niet in de zin gemeld", „maar mogelijk kon je in formeel op niet".

Heijmer deed zijn uitspraken zondag op Radio 1. Volgens de voormalige luitenant-kolonel van de landmacht heeft hij gesproken met militairen die meeste hebben met de geheimhouding. „Die is ongelofelijk. Dat zijn aan in zwaige geweerkaanval". Om welke incidenten het gaat, wil hij niet kwijt. „Meer kan en wil ik niet zeggen".

Het OM doet onderzoek naar manipulaties van bewijsmateriaal in de zaak rond Eric O. Deze strijgeant-majoor werd vrijdag voor het overtreden van een Iraakse burger, maar vrijgesproken. Zaterdag meldde het parket in Arnhem geen onderzoek te kunnen doen naar het verhaal van Heijmer. De Veiligheid meldde vanmiddag echter dat de gerechten worden onderzocht. Het OM kon hier vanmorgen geen duidelijkheid over geven. Minister Van Middelkoop (Defensie, Christenunie) zei in een reactie zich „niet van de wijs" te laten brengen „door dit soort meldingen".

Dodelijke leugens over

4-4-2007

Het gaat in getuigen over de schietincidenten in Irak? Hoedat, zal het nu de verklaring van voormalig majoor Patrick Winge week in de schaduw verdwijnen? NOVA. In opdracht van oftwoenen moest de minister doen alles op tafel te krijgen over de meest vreselijke affaires van het dodelijke tijden van de Irakees Abdullah Mushir Ezrata op 27 december 2003. Die zou een container hebben willen plunderen, maar stond er meer dan 100 meter vandaan. Zijn collega John Hoekendijk getuigde dat (toch) van het slachtoffer bewijst niet bij de processenverbaal zijn gevonden. Dat gat de advocaat van Eric O., Gert-Jan Knoops, in het proces de mogelijkheid te ontkennen dat Erik zijn cliënt een valse verklaring had afgelegd.

Ook werd Hoekendijk voor de behandeling e hoger beroep persoonlijk door advocaat Eric O. bedreigd, want die was met zijn mail op verlofreizen. Eric O. is door deze bedreiging van de rechtsgang. Overmaar volgens sproken van de aanklacht dat hij is altijd met de gewetenloosheid had gehandeld.

De getuigenis van de twee mariniers werpt nieuw licht op vier andere schietincidenten die plaatsvonden tijdens de Nederlandse missie in de Iraakse provincie Al Muthanna tussen augustus 2003 en maart 2005. Twintig maanden lang waren ruim duizend Nederlandse militairen onder de naam Stabilisation Force Iraq verantwoordelijk voor de orde en stabiliteit in Al Muthanna. Ze schoten daarbij, zover is nu te gaan, niet ongewapende burgers dood. Uit verklaringen van de politie, onderzoeksrechters en getuigen die Nieuwe Reus de laatste jaren heeft verzameld, stigt ook bij deze zaken de vaak op dat gelogen zal beschoten en de leden verdoezelt. Kenmerkend was het schietincident waarbij Achel Salah Jaloud (29) op 21 april 2004 met meerdere zaven kogels de dood vond. Zijn vriend, die de auto bestuurde, overleefde bij een nachtelijke motorwegcontrole, waarna het vuur werd geopend. Het ministerie van Defensie bewaart dat het incident bevestigt gebeurde en dat de Irakezen als eersten schoten. Terwijl het Iraakse politierapport meldt dat het in de nacht plaatsvond en stelt dat de Nederlanders als eersten schoten. De getuigenis van de chauffeur meldt informatie door de Nederlanders: "De Iraakse vertaler die mee de Nederlandse poepen wel/o, vroeg mij te zeggen dat de eersten die schoten de Iraakse troepen waren."

Ook zijn de feiten vermeld bij de dood van Mustafa Nawaf (27) en Al Abdul-Adden (19) op 19 augustus 2004. Ook hier verklaarden Nederlandse militairen, al dan niet onder druk van hun superieuren, dat ze uit een witte auto waren beschoten. Waarop de militairen het vuur beantwoordden. Bondig onderzoek door de militaire politie leert dat er nooit in Irakezen op de twee slachtoffers of in hun auto zijn gevonden. Advocaten Liesbeth Zegveld begint bewerkstelligen namens aan slachtoffer, Azher Jaloud, een rechtszaak tegen de betrokken militairen. De eerste in een reeks. De verklaring van de twee mariniers bij de zaak Eric O. bevestigt volgens haar dat de hele waarheid nog niet boven water is. "Ik hoop dat beroepen bezigers over de toedracht, zoals die gegeven werd door het ministerie van Defensie. Nu ben ik er nog meer van overtuigd dat het anders niet klopt."

schietincidenten Irak

Mustafa Nawaf (links) en Ali Abdul-Adden (rechts) werden op 19 augustus 2004 in hun witte auto doodgeschoten door de Nederlanders.

Al-Majid niet in gifzaak verhoord

1-12-2006

Door een onzer redacteuren

DEN HAAG, 17 APRIL. Ali Hassan al-Majid, de neef van Saddam Hussein, wordt niet verhoord als getuige in de zaak tegen de Nederlandse zakenman Frans van A. Dat heeft het gerechtshof in Den Haag gisteren besloten.

Het Openbaar Ministerie (OM) had laten weten dat het in theorie mogelijk is een Al-Majid te laten verhoren in Irak. Tegen Al-Majid, alias Ali Chemicali, is begin deze maand de doodstraf geëist voor het Hoge Tribunaal in Bagdad.

Volgens het OM zouden een of twee mensen van de Iraakse Recherche naar Bagdad kunnen afreizen om schriftelijke vragen te stellen. De Amerikaanse en Iraakse autoriteiten en het Hoge Tribunaal zouden „niet onredelijkerwijs" staan tegenover een verhoor.

Het gerechtshof oordeelde dat het niet zeker is dat dat Al-Majid medewerking zou verlenen aan een verhoor. Bovendien vroeg het hof zich af of bij „binnen een zeer redelijke termijn" zou kunnen worden gehoord en of het Hoge Tribunaal ook schriftelijke medewerking zou verlenen.

Frans van A. staat terecht op verdenking van medeplichtigheid aan oorlogsmisdaden en aan gevolgde door het leveren van grondstoffen voor zijn gifgas aan Irak. Met die chemische wapens bombardeerde het regime van Saddam Hussein honderden Koerdische dorpen en steden, onder wie Halabja, waarbij in 1988 naar schatting 5000 mensen omkwamen.

Advocaten Van Schaik en Gimm begrijpen gisteren vrijspraak voor hun cliënt. In hun pleidooi stonden ze onder meer stil bij het gebrek aan geruige deskundige Cees Wolterbeek, voormalig VN-inspecteur in Irak. Volgens diens berekeningen is het zeker dat er op het slagveld in Koerdistan gebruik is gemaakt van mosterdgas waarvoor Van A. de grondstoffen heeft geleverd.

Volgens de advocaten is Wolterbeek als getuige partijdig en onbetrouwbaar, omdat hij door het OM zou zijn ingezet om belastend belastingmateriaal tegen Van A. te verzamelen. Bovendien zou een deel door de verdediging opgevoerd Iraks document de berekeningen van Wolterbeek weerspreken. Daardoor zou het niet zeker zijn of Irak de grondstoffen van Van A. daadwerkelijk heeft ingezet.

Verder bevroegden Van Schaik en Gimm dat de dagvaarding is onduidelijk is, dat hun cliënt geen gerichte poging heeft, dat er geen sprake is van genocide en dat Van A. niet verwijtbaar heeft gehandeld.

WOENSDAG 2 MEI 2007

Onderzoek incident mariniers in Irak

Door een onzer redacteuren

ROTTERDAM, 2 MEI. De marinechaussee is aan onderzoek gestart naar een verklaring van een marinier die op 7 december 2003 betrokken was bij een schietincident in Irak. Het incident werd destijds in een zogeheten 'commandantenmelding' gerapporteerd aan Den Haag. In deze rapportage werd geen melding gedaan van slachtoffers.

Zaterdag heeft een marinier in geuniform de marechaussee echter een andere lezing gegeven van het incident, zo meldde het televisieprogramma Nova gisteren. Volgens de marinier zijn bij het vuurgevecht mogelijk één of meer slachtoffers gevallen aan Iraakse zijde.

Een woordvoerder van de marechaussee bevestigt dat de marinier gisteren is gehoord, maar wil niet ingaan op details. De directeur voorlichting van het ministerie van Defensie, Joop Voss, bevestigt dat in de rapportage van de commandant uit 2003 niet werd gesproken over slachtoffers. Op grond van deze melding oordeelde de marechaussee destijds dat er geen sprake was geweest van strafbare feiten. Nu blijken er aanwijzingen te zijn voor het tegendeel.

Volgens Voss vond het incident plaats op de weg van de Iraakse plaats Al-Khidr naar As Samawah, de hoofdstad van de provincie Al-Muthanna. „De mariniers zijn beschoten en hebben daarna teruggeschoten. Dat staat in de commandantenmelding", aldus Voss. In totaal waren zestien mariniers bij het incident betrokken. Volgens Nova vluchten de mariniers in zijn minuten stil naar de vijftiendend kogels af. De mariniers zouden zich ook nog hebben uren vallen. Een tweede persoon schuilde, maar werd weggeschoten.

De mariniers zouden zijn beschoten vanuit een auto. Na afloop van de schietpartij verdien er er niets aanwijzingen „Er lag geen lijk, geen bloed, geen enkele huls en in het voertuig zaten wapens en munitie", zo zeggen de betrokken. Hoekendijk spraak. Overleden zijn Nawaf en Abdul-Adden, aangeschoten waren de twee andere broers van de laatste. Eric O. Volgens Hoekendijk is er bewijsmateriaal achtergehouden en zijn getuigen geïntimideerd.

Zestien miljoen potentiële Eric O.'s

Jan Blokker

Als er maar één is die het kan weten, dan de voetjan Hans Crazy wel. Die was terdoltte nog levelhebber van de landmacht toen zijn bataljonsvlecht brigade) meenam no Srebrenica) in Zagreb om aan wirwarrige politieraine daarna onder het toezicht nog van UNO-commandant Wim Kok, die toen trouwens nog slechts minister-president van Nederland was.

„Normaliik", zei de generaal bd., in hoge, „is er defensieberoep sprake van een afdekmantaar en hemel er altijd een fatsoenroete geven en te melden. Dat geldt voorral voor eindexposes, zoals de marinieren en de commando's ondergaan."

Dus begreep dat de minister Eric O. – anti al dat hij in december 2003 bij Al-Samawah met vaselenkachen rade een groepeerzame lichten zou hebben doodgeschoten – van collegiale ongerustgen verwachtte dat ze hun woffel zouden houden.

Overigens kan ik allerlei rapporten die ze zich zelf nike eintam hebben/kwartieren bijvoorbeeld, spoorslabs, hangaarsveren), maar waar ze onderaar dikk de hele ding logaan of te dekken wanneer iemand in hun organisatie iets verkeerds heeft gedaan.

Hoe dekken we een elert af te dellooie minister af? Door hem burgerrecenter te maken van een gemeente aan de Waal. Wat zegt het hele affair als een van eerogsleden een tegenstander het ziekenhuis in sloopt? Dat het meer naar was dan een marinelike bedrijfsneek. Wat is onze hele Antille gesteigd te liggen als we niet eigen ogen hebben gezien hoe een zwantje de flensboord van een buurman lek peikte, en hier afschietlijn zou rechtschreven? Om wij op de dag van het delien allemaal de vind uit waren.

Je maart het wel heel toen maken, dus als gezien/bestuurstid van een uitgeoefeneren een dekmaat van een miljoen mensdieren aanpakken, of er als commissaris van een grote bank met tentnemen dat je optreun de exhibitionistische beloning van 4,5 miljoen teschenrt – wil het zeker van de allerkeinst maar in zicht blijven.

Maar dan nog.

In een land waar de militairiteit als het ware van binnenuit ("kamea werkend Samen levent") wordt gedecreteerd, als het afdekken per definitie in anders kleed. Hoeveel inspanningen verrichte een onderzoeksing tem als een mechanische corruptie moet voorkomde feiten (moet worden afgedekt? Hoeveel lederwijs-inrichtingen dekken de doorkeed van hun aangeschaidtaren af met een feudalistisch volhardende op de eindlijn? Hoeveel afdekkenden keren staatssecretaris Albayrak straks schoot als ze meer en na ovaal antwoorden op de vraag naar de economige Turkse genocide, en ze zich op grond van een van haar paperieren genoopt voelt aan een to Nederland politiek-inconecte Armeense Lage?

En na welnet toch over de pel/stick hebben – neem het begrip 'zenbeid van kalsmenbeleid'. Dat staat alleen maar in een regeltrere voor de ministerraad. Het is geen staatsrechtelijk gelaatkarinbel. Het is maar een dagtrie voor de politische afdelding – zoiets als de huidige affaat in de geschiedenis van de roostige kerk. Het wil alle denkbare risico's afdekken, en is dus het ideale excuus voor de afdekmeester in de politiek.

Maar je vindt het waarachtig niet alleen in de politiek, nee ze zien als je het, de hele Sesa ten optie, alleen maar bij de marinieren of de commando-troepen aan vinden. De kwaal is universeel.

Waar is nog hoe, mannen gebleven, het polderen is ontstaan? Elke boer wiep toren z'n eigen dijkje op, groef z'n eigen afwatering, en wierde gemeenschappelijk meer de helderende boer die een ander dijkje opwierp en een andere sloot groef. Overwijking zou een het voorbrorende geweld het gezag zijn geweest, als men op een dag zeer, met afgewend gehaar samenwijk, met elkaar om de tafel was gaan zitten, om de waterstaat te verzuinen.

Eindelijk hebben Nederlanders maar één zorg: hoe dekken we ruzkaar af. Eendelijk zijn we eigenlijk allemaal potentiële Eric O.'s.

Jan Blokker is columnist van nrc.next.

Collega van sergeant-majoor die Irakese plunderaar zou hebben neergeschoten doet nieuwe aangifte

Valse verklaringen in zaak-Eric O.

De inhoud van het Openbaar Ministerie (OM) in hoger beroep te gaan tegen de vrijspraak van de marinier Erik O., die in Irak betrokken was bij een schietincident met dodelijke afloop, heeft tot heftige beroering geleid. Het Kamerlid Herr Bakker van coalitiepartij D66 verweet 'super pg' De Wijkerslooth afgelopen vrijdag dat deze bezig is met een 'heillloze prestigestrijd'. De voorzitter van het college van procureurs-generaal nam in een vroeg stadium van de zaak publiekelijk het woord 'steund' in de mond.

Wat betreft Bakker zou De Wijkerslooth zelfs moeten aftreden als het gerechtshof de vrijspraak van Erik O. zou bevestigen. Volgens Bakker was het voornis van de rechtbank een 'ongelooflijke terechtwijzing' ten aanzien van De Wijkerslooth.

Fractievoorzitter Dittrich van D66 heeft terecht afstand genomen van de uitlatingen van Bakker. Parlementariërs moeten zich onthouden van beinvloeding met een rechtszaak zolang deze nog niet is afgehandeld. Het past een vertegenwoordiger van de wetgevende macht niet de magistratuur ander druk te zetten. Zoals Dittrich opmerkte: 'Wij willen in Nederland geen politieke rechtspraak'.

De vrijspraak van Erik O. betekent volgens de aanklager niet dat de rechtbank het OM op alle punten in het ongelijk heeft gesteld. De pogging van de advocaat van Erik O. om de zaak niet-ontvankelijk te verklaren, faalt schijnbreuk. De aanhouding van de verdachte was terecht, er waren voldoende bewijsmiddelen om dit aan te nemen. Expliciet vermeldt het vonnis nog dat De Wijkerslooth in zijn media-optreden Erik O. niet ontheen heeft bejegend.

De rechtbank stelt bovendien bewezen dat de koopt die door de verdachte werd afgevuurd inderdaad een persoon heeft getroffen. Ten slotte signaleert de rechtbank 'vesagtekenS' op enkele onderdelen van de verklaring van Erik O.

Zuiver juridisch gesproken liggen hier dus argumenten om het vonnis nog eens tegen het licht te houden. Hier is voor toekomstige verdenvitiaties van belang dat de geweldsinstructie niet voor twaalfrei uitleg vatbaar is.

Tegenover het belang van de jurisprudentie staat echter dat er in de zaak Erik O. reeds te veel is misgegaan. Zolang de kwestie zich voortsleept, worden de Nederlandse militairen in Irak belemmerd in de uitoefening van hun taak. Bovendien is de kans zeer klein dat het vonnis in hoger beroep anders zal uitvallen. In dit licht was het verstandiger geweest wanneer het OM de zaak had laten rusten.

Minister Donner van Justitie had om deze redenen gebruik kunnen maken van zijn bevoegdheid in rechtszaken in te grijpen. Dat hij dat niet heeft gedaan, is onderdeel alles verstandig. Een dergelijk geaardeonmiddel zou de reputatie van het OM nog roser geschaad hebben dan een eventuele nederlaag in hoger beroep.

Nederlandse militairen schieten Irakees in auto dood

Van onze verslaggever
DEN HAAG

Nederlandse militairen hebben in Irak woensdag een man gedood toen een auto een stopteken negeerde bij een controlepost. De twee inwittenden reageerden eveneens op waarschuwingsschoten, waarna de militairen gericht het vuur op het voertuig openden. Een van de Irakezen bleef ongedeerd.

Volgens het ministerie van Defensie, dat het schietincident gisteren bekend maakte, is er waarschijnlijk volgens de regels gehandeld. De echtgenoot van de militairen stond voorop: ze zouden het doelwit hebben worden van een aanslag.

In de auto werden overigens geen wapens aangetroffen. Het incident deed zich voor in de provincie Dhi Qar, ongeveer 300 kilometers van de grootste Nederlandse basis Camp Smitty.

De Nederlandse Marechaussee heeft het voorval in onderzoek, in samenwerking met Irakese veiligheidstroepen. De betrokken militairen zullen door het Openbaar Ministerie (OM) worden gehoord als getuigen, zodra een waarschuwer van het parket in Arnhem dat zich toelegt op militaire delicten.

Het incident is niet het eerste waarbij een Irakees door Nederlands geweervuur om het leven kwam. Bekend is de zaak-Eric O., een marinier die ervan wordt verdacht vorig jaar een jaar gelden een Irakese plunderaar te hebben gedood. In eerste instantie werd hij vrijgesproken, maar het OM tekende beroep aan. Het OM ging niet over tot vervolging in zulke andere gevallen waarbij Irakese burgers door soldaten van Nederlandse militairen om het leven kwamen.

De Nederlandse troepen in Irak zijn extra waakzaam, met het oog op de aanstaande verkiezingen op 30 januari.

Schietincident Irak

Volkskrant Donderdag 20 januari 2005

Geen rust voor Erik O.

2 NOV 2004

Commentaar

De beslissing van het Openbaar Ministerie (OM) in hoger beroep te gaan tegen de vrijspraak van de marinier Erik O., die in Irak betrokken was bij een schietincident met dodelijke afloop, heeft tot heftige beroering geleid. Het Kamerlid Herr Bakker van coalitiepartij D66 verweet 'super pg' De Wijkerslooth afgelopen vrijdag dat deze bezig is met een 'heillloze prestigestrijd'. De voorzitter van het college van procureurs-generaal nam in een vroeg stadium van de zaak publiekelijk het woord 'steund' in de mond.

Wat betreft Bakker zou De Wijkerslooth zelfs moeten aftreden als het gerechtshof de vrijspraak van Erik O. zou bevestigen. Volgens Bakker was het voornis van de rechtbank een 'ongelooflijke terechtwijzing' ten aanzien van De Wijkerslooth.

Fractievoorzitter Dittrich van D66 heeft terecht afstand genomen van de uitlatingen van Bakker. Parlementariërs moeten zich onthouden van beinvloeding met een rechtszaak zolang deze nog niet is afgehandeld. Het past een vertegenwoordiger van de wetgevende macht niet de magistratuur ander druk te zetten. Zoals Dittrich opmerkte: 'Wij willen in Nederland geen politieke rechtspraak'.

De vrijspraak van Erik O. betekent volgens de aanklager niet dat de rechtbank het OM op alle punten in het ongelijk heeft gesteld. De pogging van de advocaat van Erik O. om de zaak niet-ontvankelijk te verklaren, faalt schijnbreuk. De aanhouding van de verdachte was terecht, er waren voldoende bewijsmiddelen om dit aan te nemen. Expliciet vermeldt het vonnis nog dat De Wijkerslooth in zijn media-optreden Erik O. niet ontheen heeft bejegend.

De rechtbank stelt bovendien bewezen dat de koopt die door de verdachte werd afgevuurd inderdaad een persoon heeft getroffen. Ten slotte signaleert de rechtbank 'vesagtekenS' op enkele onderdelen van de verklaring van Erik O.

Zuiver juridisch gesproken liggen hier dus argumenten om het vonnis nog eens tegen het licht te houden. Hier is voor toekomstige verdenvitiaties van belang dat de geweldsinstructie niet voor twaalfrei uitleg vatbaar is.

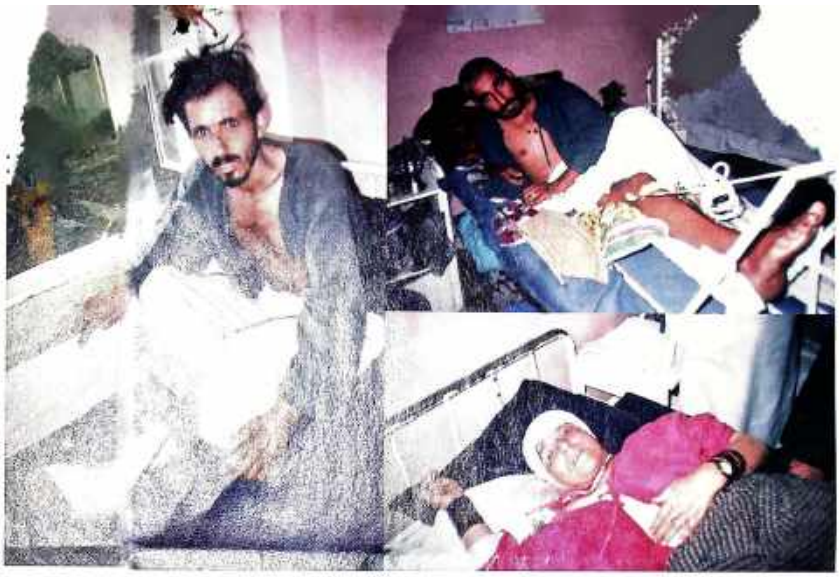
Tegenover het belang van de jurisprudentie staat echter dat er in de zaak Erik O. reeds te veel is misgegaan. Zolang de kwestie zich voortsleept, worden de Nederlandse militairen in Irak belemmerd in de uitoefening van hun taak. Bovendien is de kans zeer klein dat het vonnis in hoger beroep anders zal uitvallen. In dit licht was het verstandiger geweest wanneer het OM de zaak had laten rusten.

Minister Donner van Justitie had om deze redenen gebruik kunnen maken van zijn bevoegdheid in rechtszaken in te grijpen. Dat hij dat niet heeft gedaan, is onderdeel alles verstandig. Een dergelijk geaardeonmiddel zou de reputatie van het OM nog roser geschaad hebben dan een eventuele nederlaag in hoger beroep.

maar 2007

Het bloedbad en de Nederlanders

In juli 2006 kwamen naar schatting zestig mensen om bij gevechten rond drie dorpen in Uruzgan waar zich Taliban-strijders ophielden. Eén getuige spreekt over standrechtelijke executies. Nederlandse militairen namen deel aan de actie en doodden achttien mensen. Een reconstructie roept vraagtekens op over hun rol. Door Arnold Karskens

Gewonden van de 'zuiveringsoperatie' in de Baluchi-pas in juli 2006, gefotografeerd door de Afghaanse mensenrechtencommissie AIHRC. De rol van Nederlandse militairen verdient een onderzoek.

De gecombineerde lucht-landaanval in Uruzgan tijdens de hete dagen in juli concentreerde zich op de Baluchi-pas, een brede kloof die de districtshoofdsteden Tarin Kowt en Chora verbindt. Verkenningsmissies, berichten van reizigers en gedetailleerde satellietfoto's maakten duidelijk dat honderden Taliban-strijders in dorpen, grotten en ommuurde woonhuizen zich gereed maakten voor een offensief op de nabijgelegen provinciehoofdstad Tarin Kowt. Daar bouwden op dat moment honderden soldaten aan Kamp Holland. Een Taliban-bezetting of overval van de start van Task Force Uruzgan op 1 augustus onder Nederlandse leiding ernstig bemoeilijken. Er werd besloten tot een gecombineerd Amerikaans, Afghaans en Nederlands ingrijpen.

De zuiveringsoperatie begon in de nacht van 9 op 10 juli met een bombardement van Amerikaanse B1-bommenwerpers op de dorpen Kakrak, Dehjawz en Pirtaba. Daarna volgden nog twee bombardementen, waarvan de laatste op 19 juli.

Nederlands hoogste militair, Commandant der Strijdkrachten' Dick Berlijn, zei op 21 juli na afloop van de actie dat 'de militaire inzet in de Baluchi-vallei (...) als positieve bijwerking [had] dat de bevolking zich dankbaar toonde.'

Coggentijps Abdul Karim (45) vertelde afgelopen zomer aan Revu een ander verhaal. "Ze hebben zulke grote kanonnen gebruikt dat er water uit de grond kwam." Bij spraak over tientallen doden. Gewonden werden overgebracht naar het ziekenhuis in Tarin Kowt, of naar het 170 kilometer verder gelegen ziekenhuis van Kandahar. Hier ondervroeg de first Rupert White, aangesteld door de Verenigde Naties om de mensenrechten in Afghanistan in de gaten te houden, enkele overlevenden. Een gewonde jonge vrouw sprak van 'grote aantallen omgekomen burgers.' Een andere vrouw uit Dehjawz maakte de dood van 21 mannen, acht kinderen en drie vrouwen. Een vrouw uit Pirotha zei dat zeven van haar familieleden waren omgekomen.

Mevrouw Golalai Achakzai, hoofd van de sectie monitoring en onderzoek van de onafhankelijke Afghaanse mensenrechtencommissie AIHRC, heeft veel meer getuigen gesproken. Hun verklaringen zijn verzameld in een ordner met foto's van de gewonden. Namen van deze getuigen mag ze uit veiligheidsoverwegingen niet geven, maar uit gesprekken weed haar duidelijk dat die getuigen na de bombardementen verschrikkelijke zagen komen. "Een getuige zei dat mensen op een rij werden gezet en vervolgens werden doodgeschoten." Volgens haar informatie zijn bij de juli-actie tussen de zestig en zeventig mensen gedood en tussen de zestig en zeventig mensen gewond geraakt. Het percentage Taliban-strijders onder de doden is haar onbekend. Ook van al veel materiële schade. Tientallen bewoners van wie de woning, de boomgaard en/of het vee was vernield of gedood, bedelden in de daarop volgende maanden bij de poort voor het gouverneurshuis van gouverneur Munib in Tarin Kowt om steun.

Aanvallen op burgers of hun woonhuizen zijn volgens het humanitaire oorlogsrecht een oorlogsmisdaad. Het opzettelijk doden in executiestijl evenzeens. Maar of er sprake is van een oorlogsmisdaad, daarover kan de Afghaanse mensenrechtencommissie zich niet uitspreken. "Feitelijk er ter plaatse onderzoek is gedaan."

Tijdens de tiendaagse veldtocht door de Baluchi-pas zam een Nederlands Fanteriepelotons verdedigende posities in ten noorden Tarin Kowt. Volgens luitenant-kolonel C. ten Anscher, hoofd woordvoering Operaties, zorgde verder een verkenningsdetachement voor 'flankebeveiliging'. Per e-mail deelt hij mee: "Hoewel die tot terughoudend van aard was, is het desondanks meerdere malen tot een confrontatie met de vijand gekomen.' Aan Taliban-zijde zouden 'door Nederlands vuur vermoedelijk achttien dodelijke slachtoffers (mjn) gevallen, maar meer slachtoffers kunnen niet worden uitgesloten. Dit aantal is exclusief mogelijke slachtoffers die als gevolg van ingeroepen (niet-Nederlandse) luchtsteun zijn gemaakt.' Van de executie waarover een getuige sprak, is hem 'niets bekend.'

Hoewel meer onderzoek vereist is, vallen toch enkele tegenstrijdigheden op. Volgens woordvoerder Ten Anscher zijn Nederlandse gevechtsvliegtuigen en -helikopters 'diverse malen ingeroepen maar als gevolg van het slechte weer niet ingezet', met uitzondering van een escorte voor gewondenvervoer. 'Er heeft daarom geen wapeninzet plaatsgevonden, noch zijn er bommen afgeworpen'. De militaire website F-16.net, die iedere vliegbeweging boven Afghanistan volgt, meldt echter dat gedurende deze vechtmissie 'the full flagpower' van de Nederlanders werd ingezet waaronder de F-16's en Apache-helikopters. Er is nog een openstaand verzoek van Revu aan Defensie om helikopterbeelden van de gevechten te mogen bekijken.

Hoewel de mensenrechtencommissie AIHRC spreekt van zeker zestig doden en een negental gewonden, zegt woordvoerder Ten Anscher: "Voor zover wij weten zijn er geen burgerslachtoffers gevallen."

Ondanks de tegenstrijdigheden en de vele onduidelijkheden is er voor het Openbaar Ministerie in Arnhem, dat gewelddaden gepleegd door militairen toetst, tot nu toe geen reden geweest voor nader onderzoek. Het Openbaar Ministerie meldt: 'De door de Koninklijke Marechaussee, op basis van de rapportage van de daarvoor verantwoordelijke commandant, aan het Openbaar Ministerie Arnhem gerapporteerde geweldstoepassingen hebben vooralsnog niet geleid tot het oordeel dat er een nader (strafrechtelijk) onderzoek dient te worden ingesteld naar de rechtmatigheid van de geweldstoepassing.'

De Leidse hoogleraar oorlogsrecht Liesbeth Zegveld vraagt zich af hoe in het geval van de achttien doden zo zeker gezegd kan worden dat het Taliban-strijders betrof. "Hadden ze een uniform aan, een vlag of een pet op? Het probleem van de hedendaagse oorlogen is dat het onderscheid tussen strijders en burgers moeilijk is te maken. In geval van twijfel is dat altijd genoeg reden voor onderzoek." ■

Sorry, foutje!

Bewoners van Uruzgan kennen een bloedige geschiedenis van 'vergissingen' bij militair optreden. In juli 2002 werd een bruiloftsfeest door Amerikaanse vliegtuigen gebombardeerd waarbij volgens getuigen dertien burgers omkwamen en ruim honderd gewonden vielen. Op 6 juli 2006, enkele dagen voor de acties in de drie dorpen, werd de auto van Abdul Baqir, de zwager van het parlementslid voor Uruzgan, Abdul Kalig (zie foto), beschoten. Zijn vrouw, dochter en zoon raakten gewond. Onbekend is of ook bij deze actie Nederlandse militairen betrokken zijn geweest. Volgens woordvoerder Ten Anscher hielden Nederlandse soldaten in deze periode wel 'gezamenlijk verkenningspatrouilles' met Amerikaanse en Afghaanse militairen onder de vlag van Operation Enduring Freedom waarbij actief jacht wordt gemaakt op de Taliban.

'rik O. Marinier op alle punten in het gelijk gesteld

Militair applaus in de rechtszaal

Uitspraak in lijn van eerdere: militair krijgt voordeel van twijfel

Van onze verslaggever
Rik Nijland
ARNHEM

De militaire kamer van de rechtbank stelde Erik O. maandag op alle punten in het gelijk. De sergeant-majoor heeft de gewelds-instructie voor militairen in Irak niet naar de letter maar wel naar de geest nageleefd. Ook dood door schuld acht de rechtbank niet bewezen.

Een hartelijk applaus van militairen en veteranen volgde op de vrijspraak van marinier Erik O. in het Paleis van Justitie in Arnhem. Erik O. loste eind december vorig jaar een waarschuwingsschot waarbij een Irakees dodelijk werd getroffen.

*Hiermee overtrad de sergeant-majoor de gewelds*instructie, zo stelde het kernpunt van de verklaring door het Openbaar Ministerie. Het OM *vindt* zes maanden voorwaardelijke bechtenis en een tuchtstraf.

Het OM is 'verrast' over de volledige vrijspraak. Het gaat het vonnis bestuderen om te kijken of er hoger beroep wordt ingesteld. In dat vonnis constateert de rechtbank dat getuigen van het schietincident elkaar weliswaar tegenspreken, maar dat het algemene door verdachte geschetste veiligheidsbeeld voldoende is onderbouwd. Het OM had daar grote twijfels bij.

Erik O. heeft steeds verklaard dat hij op de dag van het schietincident in een chaotische situatie terechtkwam met dreiging van plundering. De rechtbank gaat hierin mee, ook omdat de inlichtingendienst in Irak aperaat had gewaarschuwd voor vijandige mensen.

O.'s verklaring voor het gebruik van geweld is 'niet onaannemelijk', meent de militaire kamer. Daarmee oordeelt zij in lijn met uitspraken van de vroegere *krijgsraden: de militair krijgt het voordeel van de twijfel*, tenzij het Openbaar Ministerie kan aantonen dat de verklaring van de verdachte persoonlijk onjuist is. Daar'is in dit geval geen sprake van.

Opvallend is wel dat de drie rechters oordelen dat Erik O. de Nederlandse gewelds*instructie* en de uitleg daarvan, de *ratio memoire*, eigenlijk heeft overtreden. Die regels koppelen het lossen van een waarschuwingsschot nauwelijks aan een onmiddellijke, levensbedreigende situatie.

Die deed zich tijdens het incident niet voor. Toch is Erik O. niet over de schreef gegaan. De instructies zijn namelijk afgeleid van de zogehetem *Rules of Engagement*, die de handelwijze van de sergeant-majoor wel degelijk legitimeren.

In het televisieprogramma *NOVA* zei de marinier dat hij de afgelopen tien maanden als 'één grote lijdensweg' heeft ervaren. 'Ik ben nu geconfronteerd als eerste met een situatie waarmee blijkt dat de BV Nederland in het geheel niet goed voorbereid was op zulke aspecten.' Volgens O. ontbreekt bij het Openbaar Ministerie de kennis om met militaire missies in het buitenland om te gaan, 'verstand van zaken is *niet* aanwezig'.

Raadsman C.J. Knoops is opgelucht dat de rechtbank een duidelijk signaal heeft afgegeven dat militairen die onder moeilijke omstandigheden hun werk doen, enige speelruimte toekomt. Volgens hem heeft het rechtssysteem door de kwestie schade opgelopen. 'Het zou het OM daarom sieren als het nu de schade beperkt en niet in hoger beroep gaat.'

Na de vrijspraak van Erik O. wordt zijn advocaat Knoops gefeliciteerd door generaal bd Priks. FOTO ANP

'Krijgsraad hoeft niet terug te komen'

Achtergrond | Deskundigen zien tal van andere methoden om kennis bij OM over militaire zaken te versterken

Voor het opnieuw optuigen van een militair parket zijn te weinig grote militaire strafzaken. De meeste zaken zijn akkefietjes voor een gewone rechter.

Van onze verslaggeefster
Aimée Kiene
AMSTERDAM

Het Openbaar Ministerie is niet voldoende toegerust om complexe militaire rechtszaken te behandelen. Gebrek aan ervaring met militaire operaties en gebrek aan deskundigheid in het militair recht maakt dat het OM niet goed kan optreden in militaire strafzaken die verder reiken dan een verkeersovertreding.

Dit zegt emeritus-hoogleraar militair strafrecht Guido Cooleh, naar aanleiding van de zaak Erik O., de militair die verdacht werd van moord op een Irakees en gisteren werd vrijgesproken. 'De kennis van militair recht in Nederland is voor verbetering vatbaar. Officieren van justitie moeten de kans krijgen meer ervaring op te doen met militaire zaken. Omdat ze te hoort op zulke zaken zitten, krijgen ze daarvoor niet genoeg tijd.'

Coolen is niet de enige die dit zegt. Tijdens de rechtszaak is herhaaldelijk gesuggereerd dat het OM niet in staat is militaire zaken te behandelen. In militaire en politieke kringen rijst daarom de vraag of de krijgsraad moet terugkomen.

De militaire rechtspraak valt sinds 1991, na opheffing van de krijgsraad, onder het het civiele recht. Volgens Coolen is het niet nodig opnieuw een apart militair parket op te richten. 'Daarvoor zijn er te weinig zaken. Bovendien gaat het in de meeste gevallen om gewone strafbare feiten gepleegd door militairen.' Deze commune-delicten, zaken als diefstal of vernieling door soldaten, kan het OM goed behandelen, zegt Coolen.

Ook Joan Debie, voorzitter van de militaire vakbond VBM/NOV, constateert een gebrek aan militaire expertise bij het OM. 'Dat is logisch. De werknemers van het OM zijn niet opgeleid in een militaire omgeving en weten weinig van complexe gevallen als een gewelds*delict* tijdens een uitzending in een land als Irak.'

Militaire deskundigheid, juridische deskundigheid en ervaring, verenigd in één persoon. Dat is de oplossing, volgens Debie. 'Bij defensie zitten zulke mensen. Die zouden we kunnen detacheren bij het OM.'

De laatste jaren is de Nederlandse landmacht steeds vaker betrokken bij militaire missies. Volgens Debie is het noodzakelijk vanuit Nederland een voorstelling te maken van een situatie tijdens zo'n operatie. 'Bij een strafrechtelijk onderzoek zou het OM meer ge-

> 'Rechter had toch oog voor militaire werkelijkheid'

bruik moeten maken van deskundigheid ter plekke.' Coolen pleit ervoor dat valser getuigedeskundigen worden opgeroepen. 'Dat doen rechters in civiele zaken ook.'

Hoogleraar militair strafrecht Terry Gill vindt het niet nodig om naar aanleiding van deze ene zaak te concluderen dat het hele systeem niet deugt. Bovendien duidt het vonnis – vrijspraak – er volgens hem op dat de rechter uiteindelijk toch oog heeft gehad voor de militaire werkelijkheid. Volgens Gill is het vooral belangrijk dat de relatie tussen OM en defensie verbetert. 'Daar worden al pogingen toe gedaan, bijvoorbeeld door het OM uit te nodigen in Irak. Het zou goed zijn om dat bij alle volgende uitzendingen van de landmacht te doen, zodat het OM op de hoogte is van de omstandigheden van de militairen.'

Bij militaire missies waarbij een gewelds*instructie* geldt, moet het OM van te voren uitgebreid gebrieft worden, zegt Gill. Desnoods achter gesloten deuren. 'Wat is de aard van de missie? Welke bevoegdheden hebben de militairen en waarom? Die vragen moeten tijdig beantwoord worden en niet pas als het misgaat.'

Kamer: OM moet meer kennis militaire strafzaken krijgen

Van onze verslaggever
Michiel Kruijt
DEN HAAG

De Tweede Kamer vindt dat er meer kennis moet komen bij het Openbaar Ministerie ten aanzien van militaire strafzaken. De partijen zijn verdeeld over hoe dat moet gebeuren.

Alle fracties hekelen het optreden van het Openbaar Ministerie (OM) in de strafzaak tegen de marinier Erik O., die maandag werd vrijgesproken van overtreding van de gewelds*instructie* in Irak.

Het CDA vindt dat het OM bij zijdaciif te rade moet gaan hoe het specialisme van vervolging van militairen kan worden versterkt. De PvdA meent dat er een onafhankelijk onderzoek most worden ingesteld, alsmede naar de vraag hoe het kan dat het OM maand ten laste legde en uiteindelijk genoegen moet nemen met een vrijspraak op een veel minder zwaar delict. VVD en D66 pleiten voor de herinvoering van de krijgsraad: vervolging en rechtspraak door militairen.

De fracties storen niet aan op het vertrek van de hoogste man van het OM, procureur-generaal De Wilkenskoeth. Kamerleden vinden dat over zijn rol al is geoordeeld in een eerder spoeddebat.

Kornelhorst (CDA) noemt de zaak tegen de marinier een 'pijnlijke missie' voor het OM en vindt dat de vervolgingsinstantie 'hoog van de toren heeft geblazen'. Maar terug naar de krijgsraad (die begin jaren negentig werd vervangen door rechtsgraak door twee rechters en een militair) ziet hij niets. 'Aan objectiviteit heeft het in dit vonnis niet ontbroken. Dus waarom zou dat anders moeten?'

De PvdA sloot een teruggang naar het oude systeem vanwege de 'enorme minrekening' tegen O. niet uit, maar wil dat beperken tot de militaire aanklager. Maar eerst moet er volgens deze partij snel onderzoek worden ingesteld naar de beste oplossing. 'Dit zou een onafhankelijke hoogleraar moeten doen', zegt de parlementariër Wolfsen. De VVD'er Van Baalen vindt dat het OM heeft laten zien dat het 'geen kaas heeft gegeten van de situatie bij uitzending van militairen'. 'In veel landen werkt een krijgsraad goed.' Omdat dit een 'grote stap' is, is hij bereid om te praten over het versterken van de kennis bij het OM. Bij suggereert een officier van justitie een builjaar mee te sturen met een uitzending van militairen.

Bert Bakker (D66) kenschetst de vervolging van O. als een 'flop' en is ook voorstander van de krijgsraad, maar alleen als het gaat om de vervolging van militairen die zijn uitgezonden.

Kritiek op OM na Vrijspraak

Kamerleden ergeren zich aan behandeling van marinier Eric O.

14 okt 2004

Van onze verslaggever

DEN HAAG – Het openbaar ministerie is opnieuw overladen met verwijten vanuit de Tweede Kamer wegens de manier waarop de afgelopen maanden is omgesprongen met marinier Eric O.

Aanleiding is de vrijspraak gisteren van de 45-jarige sergeant-majoor. Volgens de militaire kamer van de rechtbank Arnhem heeft O. bij het lossen van waarschuwingsschoten de gewelddadinstructie niet overtreden en heeft hij ook geen schuld aan de draconische dood van een 20-jarige Irakees.

Het OM in Arnhem neemt wellicht vandaag een beslissing over het instellen van hoger beroep. De officier van justitie had zes maanden voorwaardelijke gevangenisstraf en 240 uur verlaatst geëist.

De vrijspraak veroorzaakte opschudding in politiek Den Haag en bij volksvertegenwoordigers. De berechting van de rechtbank wordt gezien als een bevestiging dat de Nederlandse troepen in Zuid-Irak en andere internationale missies wel degelijk veldheren ruimte hebben om op te treden in bedreigende situaties. Tegelijk krijgen kamerleden, maar ook minister Kamp van defensie, met veel urgentie terug op de zaak. Vooral de voorzitter van het college van procureurs-generaal, De Wijkerslooth, wordt het aangedaan.

Minister Kamp, op bezoek bij de troepen in Irak, toonde zich 'bedroefd' over wat de marinier heeft moeten meemaken. „Hij werd opgepakt, kwam Irak naar Nederland gehaald, vastgezet en bij koreg alle gedichten over zich heen. Terwijl de rechter na overleg dat hem niets te verwijten valt. Daar kan ik als minister van defensie niet bij mee zijn."

De uiterste aanval zit het parlement keuze van de VVD. Het kamerlid Van Baalen vindt de vrijspraak 'een zware klap op de carrièreknuppel van De Wijkerslooth'. CDA, PvdA en D66 spreken van een pijnlijke zaakje van het OM. De voltooid VBM@NOV vindt dat De Wijkersloth niet te handhaven is.

In de Kamer wordt nog verwacht dat minister Donner justitie binnenkort in mondelinge beantwoordelijkheden hoe vast bij heeft de afgelopen maanden zijn best gedaan om de samenwerking met Defensie te verbeteren. Ook minister Kamp krijgt nu extra ingrijp voor het OM. „Het werk van het OM is niet de dat van rijdiensten, merelijk. Je wil dat naar nog meelijker maken."

Eric O. werd eind vorig jaar opgepakt omdat na het lossen van een waarschuwingsschot een Irakese man zwaargewond raakte en daarbij de dag overleed. De arrestatie veroorzaakte veel ophef en onlangs bij de troepen.

O. laat geen schadeclaim in. Volgens zijn advocaat, G.J. Knoops, wil de sergeant-majoor in rust mogelijk de zaak achter zich laten en de draad weer oppakken, het liefst door deelname aan een buitenlandse missie.

Knoops neemt de vrijspraak „een heel belangrijk signaal voor de toekomst van vredesoperaties" voor de manschappen zijn genomen uit een tweede zaak Eric O. te voorkomen.

Het ministerie van defensie heeft openbaar ministerie hebbe regelmatig overleg over de gevechtsinstructie voor Nederlandse militairen in het buitenland. OM in Arnhem, belast met militaire zaken, informeert de commandant ter plaatse als de maximale ondersteek doet naar een mogelijk strafbaar feit. Te adviseren van de militair-juridische dienst zijn gedetacheerd Arnhem en het OM en de ter-zaaksrecht is de onderwerp

★ DE REDACTIE

Ver eterings schok van

ANALYSE

VERVOLG VAN PAGINA 1

Tegen deze achtergrond komt plaatsvinden voor een herziening het militair strafrecht van de lacht te hangen. Testwet van dat er zoals eind 2003 de raadsmaatregelen zijn genomen om een tweede zaak Eric O. te voorkomen.

Het ministerie van defensie heeft openbaar ministerie hebbe regelmatig overleg over de gevechtsinstructie voor Nederlandse militairen in het buitenland. OM in Arnhem, belast met militaire zaken, informeert de commandant ter plaatse als de maximale ondersteek doet naar een mogelijk strafbaar feit. Te adviseren van de militair-juridische dienst zijn gedetacheerd Arnhem en het OM en de ter-zaaksrecht is de onderwerp

Vrijspraak voor Eric O. én OM

14 okt 2004

Het openbaar ministerie, inclusief topman De Wijkersloorth, heeft volgens de rechtbank juist gehandeld in de zaak-Eric O.

ANALYSE

George Marini

ARNHEM – De vrijspraak van gisteravond groot in de rechtbank. De militaire kamer van de rechtbank Arnhem sprak sergeant-majoor der marinier Eric O. zonder voorbehoud vrij van het overtreden van de gewelddadinstructie in Zuid-Irak. De rechter heeft in een 'chaotische en potentieel bedreigende situatie' juist gehandeld door twee waarschuwingsschoten te lossen. Dat daarbij een Irakese man om het leven is gekomen, valt hem niet te verwijten.

Opgeluchte oud-bestuursmanders en vooral Tweede-Kamerleden waren er als de kippen bij om opnieuw met een beschuldigende vinger richting openbaar ministerie te wijzen. Dat heeft, luidt het verwijt, de zaak-Eric O. onderkoe zwaar aangezet door hem niet na het schietincident naar Nederland over te brengen en met te nemen op verdenking van moord dan wel doodslag.

Vervolgens maakte de voorzitter van het college van procureurs-generaal, Jan de Wijkersloorth, het volgens hanenleden en vakkundigheidsmanders ang ergste door in een tweeminew het optreden van het OM te vergoeilijken en de onderdeling onterecht te bezuiden.

Critici zien nu in de vrijspraak van Eric O. hun gelijk bevestigd dat het OM onjuist heeft gehandeld.

De militaire kamer (bestaande uit een militair jurist en twee burgerrechters) kwam echter tot heel andere conclusies. Het openbaar ministerie heeft O. op juridisch goede gronden aangeklaagde en strafverwijding ingesteld en heeft terecht besloten om de sergeant-majoor te diepvaarden. De vrijspraak doet daar niets aan of.

De Kamerlijke Marechaussee heeft eind vorig jaar een onderzoek ingesteld naar het schietincident. De rechtbank kan het blijken dat het OM berdroot om O. in voorlopige hechtenis te nemen. „Het strafbaarder bevat wildvreemde aanknopingspunten dat er op 21 december 2003 een redelijk verdreden van schuld kon bestaan aan de strafbare feiten moord, doodslag, dan wel dand doodschuld", aldus het vonnis. Ook de verdenking van het overtreden van de gewelddadinstructie ijan later aan O. ten laste gelegd) zou al voldoende zijn geweest voor voorlopige hechtenis.

Procureur-generaal De Wijkersloorth heeft volgens de rechtbank tijdens het tweeërdeve op 5 januari 'niet gezegd dat verdachte schuldig is en hij is bij zijn uitlatingen niet op de stoel van de rechter gaan zitten'. Het OM heeft ten slotte 'een geen bevaardigde beslissing' genomen om O. na dag worden.

Het vonnis is glashelder: alle commentaar ten spijt, heeft het OM in de zaak-Eric O. jurafisch geen geen fouten gemaakt. De officier van justitie heeft geen enkel verweer van advocaat Geert-Jan Knoops gehoorzoord van het OM niet ontvankelijk te verklaren.

VERVOLG OP PAGINA 2

'Wonden Irakees stroken niet met munitie Erik O.'

19 okt 2004

Van onze verslaggever
Ilk Nijhof
ARNHEM

De verwondingen van het Irakese slachtoffer in de zaak Erik O. kunnen nooit zijn ontstaan door het wapen van de marinier. Dat betoogde hulitsneh expert David Zoetmulder donderdag voor de rechtbank in Arnhem. Hij was ingeschakeld door advocaat Knoops.

Het rapport over het slachtoffer, opgemaakt door een Irakese ziekenhuisarts, stelt van een inlag-wond in de rug van crièele verwonden gesproken. Volgens Zoetmulder kan die verwonding nooit het gevolg zijn van een kogel uit het wapen van Erik O. De vuurlijn (jn waarschuwingsschoten al met een Diemaco met 5.56 kaliber lichtgeweermunitie.

Zelfs bij een directe inslag zakt Zoetmulder, geeft een dergelijke kogel een indgaverd van hoogstens een halve centimeter doorsnede. Zoetmulder verklaarde dat de wond veel meer weg heeft van de

Erik O. spuwt gal

Tijdens de derde dag van zijn proces spreekt een getuige Erik O. zijn gal voor de bejegening in de rechtbank. 'Gezien de verontwaardigde stemming vooral van het Openbaar Ministerie, goed ik geen antwoordtm meer op inhoudelijke vragen. Ik vind het na negen maanden genoeg. Alles staat al uitvoerig op papier. Wat ik verklaard heb, is ook zo.'

De afgelopen tijd was een grote lijdzaamheid, zei O. tegen de rechter. Het besluit van minister Kamp van Defensie om hem na zijn vrijlating niet terug te laten gaan naar Irak noemde hij 'een van de grootste klappen'.

indagchade van zwaardere patronen, zoals uit een Kalasjnikov.

Ook dr in het rapport geschetste plek waar de kogel uittrad, nabij het oog, kan gezien de indagplek niet door een dergelijk 5.56 patroon zijn ontstaan, meent Zoetmulder. Die kogel valt in het lichaam mij snel uiteen. 'Het is dereweg vermogelijk dat die door de ribben, ruggegraat en schedel heen dringt. De kans daarop is nihil', verklaarde hij na de zitting.

Bovendien zou het slachtoffer waarschijnlijk niet direct gestakt zijn, maar zijn getroffen door een van de grond weggekaatste kogel – een ricochet. De vrij fragiele 5.56 kogel is daarbij, aldus Zoetmulder, vervormdelijk in stukken uiteengevallen met een nog ruimere doordringende werking.

Officier van justitie van Duinchoten trok de deskundigheid van Zoetmulder in twijfel, vooral op het punt van de wondhollijkheid, het geding van de kogel in het lichaam.

Zij verliet zich op haar eigen deskundige, Robert Hermsen, wo-prcefschaddige van het Nederlands Forensisch Instituut. Die memde verschaddelijk over de wijziging enkele wetenschap' die hij leeo overdaan aan pathologen. Hij gal aan op grond van feits-onderzoek, wel degelijk in gstaan dat een mischot de Irakees kan hebben gedood.

Ook op de laatste dag van de verhoren bij het proces Erik O., in de verweering over het slachtoffer Abdallah Mushar Assfada, niet gelooft. Wellswaar duidt DNA-onderzoek van bloed op de plaats van het schietincident erop, dat het Assfada was die daar werd neergeschoten. Maar was hij ook de man in het ziekenhuis? Het ziekenhuisrapport vejkt redelijk alven de verhalen van de tegenpartijen. Over enkele getuige deze is een woord bij het oog of in de rug opgevallen.

Bewijs openbaar ministerie onvoldoende

Rechtbank spreekt sergeant Eric O. vrij

Door een onzer redacteuren

ARNHEM, 18 OKT. De rechtbank in Arnhem heeft vanochtend sergeant-majoor Eric O. vrijgesproken. Justitie heeft onvoldoende bewezen dat O. ten onrechte in december in Irak een waarschuwingsschot loste, aldus de rechtbank.

Voor dat schot zou volgens het OM de 22-jarige Irakees Abdullah Menshar Ambafa zijn gestorven. Hij overleed aan zijn verwondingen.

Het openbaar ministerie eiste twee weken geleden zes maanden voorwaardelijke militaire detentie en een rangverlaging van 180 man tegen de militair, lid van het Korps Mariniers. Hij zou „een gericht schot in de richting van een groep burgers" hebben gelost. Verdachte wier volgens officier van justitie Van Dusseldorp dat bij een groter risico nam. „Er was geen leven-of-dood-situatie." Het slachtoffer was volgens het OM geen plunderaar, zoals in de media is gesuggereerd.

Volgens het OM zou onderzoek van de Koninklijke Marechaussee hebben uitgewezen dat O. dienstvoorschriften had overtreden 'ten gevolge waarvan iemand is overleden'. O. heeft dat altijd ontkend. De rechters stelden in het vonnis dat als uitgangspunt moet worden genomen dat je het verhaal van een militair moet geloven. Alleen als een aanklager duidelijk kan aantonen dat de situatie anders was, kan een veroordeling volgen.

De aanhouding van O. hield begin dit jaar tot ernstige in militaire volkenrechtelijke en de Tweede Kamer, zeker nadat voor-Tweede-Kamerleden zichzelf vanochtend in reactie op het vonnis ook vooral op het ministerie van Justitie en het openbaar ministerie.

„Een pijnlijke zaak", aldus CDA'er Kortenhorst. „In het begin klinkt men hoog van de toren, wordt van doodslag gesproken. Later ging het alleen nog over de vraag of de munitie wel was gevolgd. In ook dat is, en is stil te blijven, aan flarden gesneden." PvdA'er Wolfsen vindt dat niet alleen maar over de beschuldigende vinger naar procureur-generaal Dr. Wijkhuisen moeten worden. „Elke schroeg, ook in de politiek, is toch gebaseerd in overleg met minister Donner".

Minister Kamp (Defensie, VVD) heeft „grenzeloze gevoelens" bij het vonnis van de militaire rechtbank over sergeant-majoor Eric O. De minister reageerde telefonisch op het bericht aan de Nederlandse manschappen in Irak die nog vrijwachting duren. Tegenover het persbureau ANP zei Kamp blij te zijn over de sergeant-majoor. „Maar tegelijkertijd ben ik bedroefd over wat hij heeft moeten meemaken. Hij werd opgeraakt, vanuit Irak naar Nederland gehaald, vastgezet en hij kreeg alle publiciteit over zich heen."

Len Munnik

Bij oude krijgsraad had O. niet zo gezwijn

RECHTSPRAAK

Hans van den Berg

De rechtspraak door een (juist militairen) samengestelde krijgsraad is beter voor krijgsmacht en samenleving. Het verdwijnen van de krijgsraad is ook voor de rechtspraak geen verbetering geweest.

Dat blijkt nu weer uit de vrijspraak van Eric O. Bij de officier van justitie en de rechtbank in Arnhem is te weinig kennis en ervaring over militaire zaken. Een militaire officier en een krijgsraad hebben de argumenten van de verdediging niet zo makkelijk overgenomen dat O. de situatie terecht als levensbedreigend had ervaren. Zeker nu O. blijkbaar van een behoorlijke afstand heeft gevuurd en andere militairen nog gelukkig dat niet levensbedreigend vonden.

Anderdien had een krijgsraad zoiets aanvaard dat het onderzoek naar het incident in de weken zou zijn gereden door een snel te late melding aan de marechaussee. Zo verdwijnen immers het bewijs. Voor krijgsmacht en samenleving is zo'n onwelkome gemoedsrust vanuit ordeverdedigend.

Mr H.J. Talsma stelt daarom ten onrechte dat gewone rechters voldoende weten van de krijgsmacht (Podium, 13 oktober). Zijn stelswijze dat het weinig uitmaakt of een of twee militaire rechters zitting hebben in een rechtbank van drie rechters vind ik niet erg sterk. 'Twee weten meer dan één' zegt het spreekwoord al. En daardoor is ook een element van juryrechtspraak aanwezig.

Voor 1991, toen er nog een krijgsraad was, was er ook nog een apart huis van bewaring voor militairen, in Nieuwersluis. Daar werd de discipline van de kazerne toegepast, en er kon snel worden gesport. Dat was voor de militair een stimulerender omgeving dan een gewoon huis van bewaring.

Een militair was toen officier van justitie en de rechter-commissaris had een grote mobiliteit. Die hoon gen onder-ede op kazernes, of gewijsgen(verdachten thuis op krijgsraad was niet te beroven recht te spreken. Bij deed dat tig in Duitsland waar vele Neu militairen waren gelegerd.

De acceptie van de militaire spraak was zeer groot. De mei talrien hadden groot ontzag vo krijgsraad. Dat is toch een bel functie van het recht, dat je b bij de strafrechtelijke rechtbank ie kunt kunnen.

Mr. Hans van den Berg was stand ju sig als dienstplichtige griffier bij d dienaren Krijgsraad te Arnhem.

Vraag is of marinier Erik O. instructies wel kón naleven

Begin proces tegen militair die Irakees doodschoot

Er is weliswaar officieel geen [illegible] maar toch wordt Erik O. [illegible] verdacht van het doodschieten van een Iraakse man. [illegible] Dat zegt onder meer uit het feit dat de marinier het [illegible] alvorens het [illegible] Ook na zijn [illegible] Quick Reaction Force [illegible] De [illegible] [illegible] [illegible]

de Volkskrant Donderdag 24 juni 2004

Vervolging militairen blijft uit

Onenigheid tussen OM en marechaussee

Van onze verslaggever 2004
Theo Kocken
DEN HAAG

Nederlandse militairen die dit jaar in Irak betrokken waren bij schietpartijen met fatale afloop worden niet strafrechtelijk vervolgd. Het Openbaar Ministerie (OM) heeft echter nog altijd geen beslissing genomen over vervolging van Erik O., de marinier die eind 2003 een Iraakse plunderaar zou hebben doodgeschoten.

Dit blijkt uit een verklaring die het OM in Arnhem woensdagavond heeft verspreid. Aan die publicatie ging een hevige woordenwisseling vooraf tussen de Koninklijke Marechaussee en het OM, volgens bronnen bij Defensie.

Bij een van de vele 'schietincidenten' van dit voorjaar zou mogelijk een lid van de marechaussee een dodelijk schot hebben afgevuurd, suggereerde het OM eerder deze week. Dit tot ergernis van de marechaussee, die juist in Irak is om de toedracht van schietpartij en te onderzoeken.

Het OM onderzoek gisteren dit zelf enige tijd betrokkenheid van de marechaussee bij de dood van een Irakees die op 21 april in zijn auto onder vuur werd genomen. De eerste meldde destijds slechts dat 'Nederlandse militairen' en lokale Iraakse veiligheidstroepen schoten hadden afgevuurd, bij een controlepost in de buurt van een Nederlandse basis.

"Alle incidenten worden uitgezocht door de marechaussee. In geval van twijfel wordt het OM ingeschakeld", schreef minister Kamp van Defensie de gang van zaken tijdens een debatje in de Tweede Kamer. In het weekblad Nieuwe Revu plaatste een Iraakse ooggetuige een dubbele foto die onderzoekrechter gisteren vraagstukken bij het schietincident. Volgens deze rechter 'frustreren de Nederlanders het onderzoek'.

Ook een ander vraagstuk met dodelijke afloop zou volgens een Iraakse rechter niet alleronder zijn onderzocht. Het betreft een achtervolging van een auto door Nederlandse troepen op 25 april. Een Irakees reed met hoge snelheid langs een wegblokkade en negeerde stopsignalen, aldus het OM. Daarop openden Nederlanders het vuur. Een van de inzittenden in de auto werd dodelijk getroffen. Ook in dit geval is volgens het OM 'rechtmatig gehandeld'.

Zo zeik in het derde geval, op 17 april, waarbij een Irakees terechtkwam en schietpartij overleefde. Enkele patrouilleren de Nederlandse militairen schoten terug toen ze door twee Irakezen onder vuur werden genomen.

Het OM weigert elk commentaar op de zaak-Erik O. De sergeant-majoor der mariniers wordt vorig jaar tijdens zijn Nederland gebracht. Daar kreeg hij te horen dat hij werd verdacht van moord, dus wel doodslag of dood door schuld. Hij zou een Iraakse plunderaar hebben gedood, zonder dat er sprake was van een levensbedreigende situatie.

Donner en Erik O.

14-6-2004

Commentaar

In de koude oorlog tussen Justitie en Defensie over Erik O., de sergeant-majoor die wordt vervolgd wegens zijn betrokkenheid bij een schietpartij op 27 december waarbij een Iraakse plunderaar om het leven kwam, heeft minister Donner een gevoelige nederlaag geleden.

Donner probeerde woensdagavond met veel gedraai – de gelekte informatie zou onschuldig van aard zijn – de verontwaardelijkheid voor het in gevaar brengen van de veiligheid van Erik O. van zich af te schuiven. Een dag later moest hij in de Tweede Kamer door het stof. Donner zei te beseffen dat de baas van het Openbaar Ministerie, procureur-generaal De Wijkerslooth, gevoelige informatie uit het opsporingsonderzoek tegen Erik O. schriftelijk had verspreid.

De Wijkerslooth was in januari afgeweken van de goede gewoonte zijn personeel mondeling te informeren over zijn besluit Eric O. te vervolgen wegens moord of doodslag of dood door schuld. De baas van het OM wilde zich verdedigen tegen het heftige verzet dat was gerezen vanuit Defensie en de Nederlandse troepen in Irak. Daarom wilde hij geen reguliere vergadering afwachten en stuurde hij informatie rond waaruit moest blijken dat Erik O. als lid van de Bijzondere Bijstands Eenheid bekend stond als een schietgrage terreurbestrijder.

Hoewel De Wijkerslooth niet persoonlijk verantwoordelijk gesteld kan worden voor het uitlekken van dit staatsgeheim, valt niet te ontkennen dat Justitie Erik O. op onaanvaardbare wijze heeft blootgesteld aan het gevaar op weerwraakacties. De informatie werd aan alle parketten opgestuurd. De Tweede Kamer toonde zich terecht verontwaardigd over deze handelwijze. Onder alle omstandigheden moet de anonimiteit van elite-eenheden die terroristen in binnen- en buitenland moeten uitschuren, gewaarborgd blijven.

Het was om deze reden dat het ministerie van Defensie via een kort geding heeft geprobeerd een uitzending van het NOS-Journaal over Erik O.'s betrokkenheid bij terreurbestrijding in het buitenland tegen te houden. Dat lukte niet, maar wel werd de concrete actie geschrapt, waarbij Erik O. zich 'laagdrempelig' zou hebben gemeld in het gebruiken van geweld.

Opvallend detail was dat de marinier een onderscheiding zou hebben gekregen bij de operatie, die here na door De Wijkerslooth voor de voeten is geworpen. Dit is een nieuwe aanwijzing dat het Openbaar Ministerie en Defensie het optreden van militairen in oorlogsomstandigheden volstrekt verschillend beoordelen.

Leden van het OM hebben juist deze week een werkbezoek gebracht aan de Nederlandse troepen in Irak. Het is te hopen dat Justitie een tweetje lager gaat zingen. Dat geldt ook voor minister Donner, die woensdagavond meenen het buitenlokaal had moeten aantrekken.

Wanvertoning over Erik O.

18-6-2004

DE ZAAK VAN DE MARINIER ERIK O., die verdacht wordt van moord dan wel doodslag op een Irakees, is uitgelopen op een langgerekte wanvertoning. 's Mans dossier ligt gedeeltelijk op straat; zijn veiligheid kan daardoor ernstig worden geschaad. In het verlengde ervan is een mistgordijn opgetrokken over de geheime militaire operaties van de zogenoemde Bijzondere Bijstandseenheid, waartoe Erik O. ooit behoorde. De minister van Justitie en de top van het openbaar ministerie staan te kijk als schutterzaars die niet in staat zijn de elkaar kennelijk tegenwerkende krachten in hun organisatie in de hand te houden. Voor het uitlekken van een vertrouwelijk document van het openbaar ministerie met gegevens over de marinier heeft minister Donner (CDA, Justitie) gisteren in de Tweede Kamer spijt betuigd. Dat de Kamer daar genoegen mee nam is haar zaak. Het neemt echter niet weg dat de handelwijze van het OM laakbaar is geweest vanaf het prille begin, toen een 'schietincident' op 27 december in Zuid-Irak een week later een nationale affaire werd door een weinig terughoudend en -optreden van procureur-generaal De Wijkerslooth.

DE CORRESPONDENTIE plus bijlage over Erik O. die De Wijkerslooth verstuurde aan alle parketten, belandde bij de media; omineus signaal van een richtingenstrijd die over het hoofd van de marinier werd – en misschien nog wel wordt – uitgevochten. In de bijlage stond dat de sergeant-majoor tot de Bijzondere Bijstandseenheid behoorde, aan een geheime militaire operatie in het buitenland zou hebben deelgenomen en "laagdrempelig" bij geweldsgebruik zou zijn geweest. Alleen al het feit dat De Wijkerslooth dergelijke vertrouwelijke informatie schriftelijk verspreidde, roept twijfels op over zijn professionalisme. Het begint een ongemakkelijke combinatie te worden: Donner en De Wijkerslooth, de bewindsman en de voorzitter van het college van procureurs-generaal. Ze rijgen kleinere en grotere affaires aaneen, komen er tot nu toe mee weg, maar de vraag dient zich wel aan of ze ongeschonden de eindstreep halen.

EEN HOOFDSTUK APART vormt de informatie over geheime operaties van de Bijzondere Bijstandseenheid. In kleine kring was bekend dat Nederlandse militairen soms deelnemen aan commandoachtige missies die het geweld niet schuwen. Minister Kamp (VVD, Defensie) beloofde gisteren de Kamer altijd te informeren over deze operaties, waarvan er de afgelopen vier jaar negen zouden zijn geweest. Zijn belofte komt laat en is wel erg aan dit incident gebonden. Een toelichting over legitimiteit en noodzaak ontbreekt. Dat zal te maken hebben met de geheimhouding, maar de Kamer doet er goed aan om zich tot in details te laten informeren over wat er speelt in deze schimmenwereld, waar acties maar al te snel op gespannen voet staan met het democratisch belang.

VRIJDAG 18 JUNI 2004

Kamer accepteert excuses

Donner: spijt over lekken feiten Erik O.

Door een onzer redacteuren

DEN HAAG, 18 JUNI. Minister Donner (Justitie) heeft gisteren in de Tweede Kamer spijt betuigd over het uitlekken van een vertrouwelijk document van het openbaar ministerie met enkele gegevens over de omstreden marinier Erik O.

De minister zei het achteraf „te betreuren" dat procureur-generaal De Wijkerslooth er in januari voor had gekozen de top van het openbaar ministerie schriftelijk in te lichten over de kwestie rond Erik O. en het vermoedelijke vertrek van de Amsterdamse officier van Justitie Plooy. Hij beloofde dat niet nog eens te zullen gebeuren.

Gewoonlijk gebeuren zulke zaken mondeling, zo legde Donner gisteren uit, maar diensaf had aan het gezien de ernst bij het openbaar ministerie over beide zaken niet verantwoord geacht te wachten tot een volgende gezamenlijke vergadering.

Daardoor was het risico toegenomen dat de informatie, die aan alle parketten was toegezonden, zou uitlekken. Enkele weken later bleek het *NOS Journaal* over het schrijven van De Wijkerslooth te beschikken.

Par deze week bleek echter dat de NOS over een bijlage van de bewuste brief beschikte. Daarin werd vermeld dat Erik O., die wordt verdacht van moord op een Irakees of doodslag door schuld, eerder deel had uitgemaakt van de Bijzondere Bijstandseenheid.

Ook zou bij „laagdrempelig" zijn gewest bij het gebruik van geweld en aan een geheime buitenlandse missie hebben deelgenomen.

De Kamer was verontwaardigd, eerder door dit uitgelekte document de veiligheid van Erik O. gevaar kan lopen. Een moordverdict in de Tweede Kamer toonde zich zowel woensdagavond in de eerste termijn als gisteren in de tweede gepikeld over de handelwijze van het openbaar ministerie in de zaak van Erik O. Zij achtte het niet verantwoord vertrouwelijke stukken op deze schaal te verspreiden.

De Kamer nam echter genoegen met de spijtbetuiging van de minister. Minister Donner had eerder ook verzoeknedig van de Kamer aangekondigd dat het onderzoek naar de vraag of Erik O. wegens zijn optreden in Irak strafrechtelijk vervolgd moet worden, binnen een maand dient te zijn afgerond.

OM bezoekt Zuid-Irak

DEN HAAG, 18 JUNI. Een delegatie van het openbaar ministerie bezocht maandagdat door Nederlandse militairen gecontroleerde Iraakse provincie Al Muthanna in Zuid-Irak. De orientatiereis is een initiatief van Defensie en Justitie en moet vertrouwen brengen dat het werk dat Nederlandse militairen onder risicovolle omstandigheden moeten verrichten. Minister Kamp (Defensie) had het OM uitgenodigd voor de reis naar aanleiding van de rel rond een uitgelekte brief van procureur-generaal De Wijkerslooth over de zaak-Erik O. O. wordt er van verdacht verantwoordelijk te zijn voor de dood van een Iraaks burger.

Volgens Kamp zal het OM vanaf het begin op de hoogte worden gehouden van de voorbereiding van een missie van Nederlandse militairen in het buitenland. Justitie krijgt in alle gevallen, dus ook bij geheime missies, inzage in de gewelddsinstructie. Volgens Kamp zijn bij en minister Donner (Justitie) het eerder eens dat als een militair tijdens een missie in het buitenland geweld gebruikt, er vanuit wordt gegaan dat het gewelds gebruik binnen de regels valt. (ANP)

Schimmig Kamerdebat over Erik O.

17-6-2004

Drie uur debatteerde de Kamer met de ministers Donner en Kamp over de kwestie-Erik O. Veel bleef onduidelijk. „Dit moet maar even bezinken."

DOOR ONZE REDACTEUR PLOUIS VAN STRAATEN

DEN HAAG, 17 JUNI. In de Tweede Kamer is het gisteravond een van de schimmigste debatten ooit geworden. De ministers Donner (Justitie) en Kamp (Defensie) lieten de Kamerleden in slapende verwarring achter. Na drie uur debatteren over het uitlekken van gegevens over de marinier Erik O. (31) over geheime missie in het buitenland. Een ongewoon gebeurtenis, omdat beide bewindslieden doorgaans uitblinken in helderheid.

Was er nu wel of niet gevaarlijke informatie vrijgekomen? Lag de fout voor het lek bij Defensie of bij het openbaar ministerie, dat onder Justitie valt? Het bleef allemaal volkomen onduidelijk. „We moeten eerst maar eens laten bezinken wat de ministeren nu precies gezegd hebben", verzuchtte het Tweede-Kamerlid Koenders (PvdA) even na middernacht.

Aanleiding voor het debat was een uitspraak van het NOS-Journaal maandag. Daarin werd medegedeeld (en bevestigd) van een intern document van Justitie over sergeant-majoor Erik O., die werd verdacht van moord, doodslag of doodschuld bij een schietincident met een Irakees op 27 december in Zuid-Irak. Het document stelt dat Erik O., als lid van de Bijzondere Bijstandseenheid (BBE) „laagdrempelig" zou zijn gewest bij het gebruik van geweld.

De Kamerleden richtten direct in eerste instantie hun pijlen op Donner, omdat het bewuste document afkomstig zou zijn van zijn ministerie. De Kamerleden namen aanstoot aan het feit dat, zonder hierover de veiligheid van Erik O. in gevaar kan) kennen. De regel is dat de identiteit van de militairen buiten de openbaarheid moet blijven om hen tegen mogelijke wraakacties van terroristen te beschermen. De Kamer was gebeten op Donner omdat hij zich al eerder dit jaar had laten verlangd van Donner.

Donner gaf gisteren echter geen blijk bij de uitgelekte brief. Zo- Kamp van Defensie. De Kamerleden namen aanstoot aan het feit dat, zonder hierover de veiligheid van Erik O. in gevaar kan) kennen. De regel is dat de identiteit van de militairen buiten de openbaarheid moet blijven om hen tegen mogelijke wraakacties van terroristen te beschermen. De Kamer was gebeten op Donner omdat hij zich al eerder dit jaar had laten verlangd van Donner.

Donner gaf gisteren echter geen blijk bij de uitgelekte brief. Zoals hij de uitgelekte brief. Zoals hij de uitgelekte brief. Zoals h

Kamer neemt genoegen met uitleg Donner over Erik O.

16-6-2004

Van onze verslaggever
DEN HAAG

Minister Donner van Justitie vindt het onverstandig dat gevoelige informatie uit het opsporingsonderzoek tegen marinier Erik O. ruim in het Openbaar Ministerie is verspreid. Hij zei donderdag in de Tweede Kamer dat het 'valt te betreuren' dat details over deze zaak door de hoogste man van het OM, procureur-generaal De Wijkerslooth, in diens organisatie zijn rondgestuurd.

Donner zei ook dat 'men in de toekomst wel drie keer zal nadenken voordat men dit soort zaken aan papier toevertrouwt'. Met die woorden nam de Kamer genoegen. Woensdag was er over deze zaak een debat geweest, maar dit kon vanwege het late tijdstip niet worden afgerond.

Voorafgaand aan het vervolgdebat werden de Kamerleden gisteren vertrouwelijk gebrieft door Donner en minister Kamp van Defensie. Kamp gaf een overzicht van de geheime missies van de Bijzondere Bijstands Eenheid (BBE) in het buitenland. Donner liet het document lezen waaruit zou zijn af te leiden dat Erik O. eerder deel heeft uitgemaakt van zo'n geheime missie.

Dit 'ambtsbericht' geeft de verdenking tegen Erik O. weer, die in Irak was gelegerd en een Irakees zou hebben doodgeschoten in strijd met de regels over het gebruik van geweld. De Wijkerslooth had dit stuk rondgestuurd aan alle leidinggevenden omdat hij wilde uitleggen waarom O. meteen als verdachte van moord was aangemerkt. Daarop was binnen en buiten de Kamer ernstige kritiek geweest.

Volgens Donner had de procureur-generaal hun mondeling hierover willen inlichten, maar was er pas een maand later een vergadering gepland. Daar kon hij niet op wachten, aldus Donner.

'Erik O. betrokken bij BBE-acties'

15-6-2004

Van onze verslaggever
AMSTERDAM

Het ministerie van Defensie heeft maandag tevergeefs geprobeerd een uitzending van het *NOS Journaal* tegen te houden over de betrokkenheid van de marinier Erik O. bij antiterreuracties van de Bijzondere Bijstands Eenheid (BBE) in het buitenland. Defensie wilde zo voorkomen dat de veiligheid van de marinier, die wordt verdacht van moord op een Irakees, in gevaar zou worden gebracht.

De Amsterdamse rechtbank wees de eis van Defensie, dat ook stelde dat het hier om staatsgeheimen ging, echter af. Naar de betrokkenheid van O. bij een aantal geheime operaties wordt verwezen in het onderzoeksdossier van justitie naar de dood van een Irakees eind vorig jaar in de zuidelijke provincie Al-Muthanna.

Journaal mag item over marinier van rechter uitzenden

Bij een van deze operaties zou O. 'laagdrempelig' zijn geweest bij het gebruik van geweld. De marinier schoot de Irakees tijdens een plundering dood. Mogelijk werd hij geraakt door een waarschuwingsschot van O.

Bronnen bij Defensie stellen dat wat wordt geïnterpreteerd als laagdrempelig, net zo goed als 'professioneel' kan worden gekenschetst. O. is voor zijn acties in het verleden nooit veroordeeld. Hij is meerdere keren onderscheiden door de minister van Defensie.

In januari werd al bekend dat Erik O. in de jaren negentig deel uitmaakte van de elite-eenheid BBE, de Bijzondere Bijstandseenheid van het Korps Mariniers. Deze eenheid is de afgelopen jaren onder andere ingezet in Bosnië. Ook was ze actief op schepen in de Arabische Zee en bij Joegoslavië. 'Alleen al de suggestie dat hij in verband kan worden gebracht met dit soort operaties, kan zijn veiligheid schaden', aldus een Defensie-woordvoerder.

RECONSTRUCTIE VAN DE ZAAK ERIK O.

Mei 2004

Deze maand beslist het OM of marinier Erik O. wordt vervolgd voor het doodschieten van de Irakees Abdallah Mushir Ethafa tijdens een plundering. Verslaggever Arnold Karskens sprak in Irak met familieleden en autoriteiten. Hoewel het onderzoek nog vragen oproept, trekt de Iraakse onderzoeksrechter Abbas een duidelijke conclusie: "Erik O. schoot de man dood. Maar niet expres." Toch wil Abdallahs familie genoegdoening.

DOOR ARNOLD KARSKENS

Op zaterdagochtend 27 december verlaat Abdallah Mushir Ethafa (33) voor de laatste maal levend het okerkleurige familiehuis in het woestijnstadje Al Khider. Gehuld in een *dishdasha*, een lang wit hemd, stapt hij de onverharde straat op met zijn neef Mohammed Manaa (25). Mohammed vertelt drie maanden later dat het tweetal een taxi neemt en naar de provinciehoofdstad As Samawah rijdt, 30 kilometer verderop. "We bezochten het ziekenhuis om daar medicijnen op te halen. Daarna ontbeten we in het centrum en rond elf uur namen wij de deeltaxi terug naar Al Khider. Het was een gewone dag. Ik kan me niet herinneren dat Abdallah iets bijzonders tegen mij zei."

Op de terugweg, zo'n drie kilometer voor de afslag naar Al Khider, stopt de taxi. Normaal scheuren colonnes vrachtwagens, personenauto's en pick-ups met hoge snelheid over deze tweebaansautoweg. Maar een half uur eerder, op een kilometer voor het wegrestaurant Al Tsahel, is de bestuurder van een truck de macht over het stuur kwijtgeraakt. Hij raakte van de weg af en kantelde samen met zijn lading, een container, op het ernaast gelegen talud. Een ongeluk zoals er dagelijks vele gebeuren op deze doorgaande route tussen de havenstad Basra en de hoofdstad Bagdad.

Spoedig verschijnen Nederlandse militairen op het toneel. Sinds 1 augustus zorgen Nederlanders van de Stabilisation Force Iraq (SFIR) voor de veiligheid en stabiliteit in de provincie Al Muthanna, voornamelijk door het rijden van patrouilles in de steden en op het platteland. Een geweergroep van acht man van de basis Al Khider, zo'n vijf kilometer van de plek des onheils, is dan ook snel ter plaatse. Om de gekantelde wagen met container, waarin volgens een lokale politieagent flessen Pepsi Cola zaten, staan groepjes Irakezen klaar om een deel van de lading in te pikken. Door de chaos van wild geparkeerde auto's is het verkeer uit beide richtingen inmiddels stilgelegd door gepantserde voertuigen van de Nederlanders.

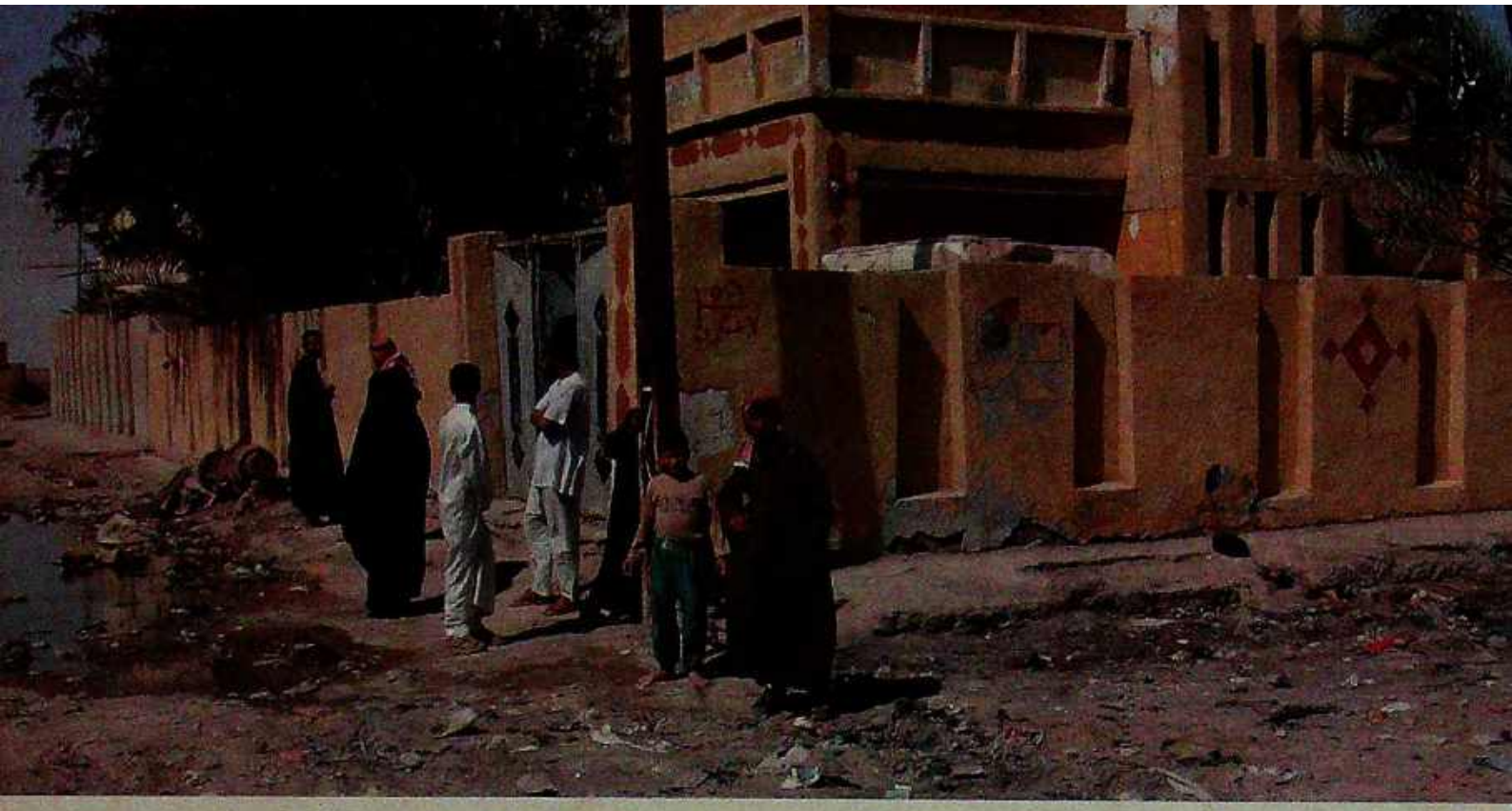
Abdallah en neef Mohammed stappen uit. Mohammed zegt: "We liepen zeker een kilometer langs de geparkeerde auto's voordat we bij de verongelukte truck kwamen. Die lag aan de linkerzijde van de weg. We bleven samen met misschien wel 250 mensen kijken."

Sergeant-majoor Erik O. (43) staat die ochtend op op de basis Camp Smitty, even buiten de stad As Samawah. Hij is commandant van de tien man sterke Quick Reaction Force, een soort Mobiele Eenheid. Dat betekent wachten, lezen of kaarten totdat er een oproep komt en zijn groep binnen een half uur moet uitrukken. Rond elf uur krijgt de groep het bericht binnen dat er een opstootje is. De mannen rijden erheen en Erik O. ziet een groep Iraakse mannen zich klaarmaken voor een plundering van de gekantelde truck en container. Hij deelt gummiknuppels uit aan zijn manschappen. Bijna twee uur dagen de Irakezen de Nederlandse bewakers uit. In een interview met De Telegraaf zegt Erik O. later: "Toen de menigte steeds dichterbij kwam, met stenen in de handen, laadde ik mijn Diemaco-geweer door. Maar het maakte geen enkele indruk, ze bleven op ons afkomen. Daarom besloot ik een waarschuwingsschot in de lucht af te vuren, de afstand was ongeveer 60 meter.' Een minuut later legt hij nogmaals aan.

Het identiteitspapier van de doodgeschoten Abdallah Mushir Ethafa.

Volgens neef Mohammed is Abdallah dan ver verwijderd van de gekantelde truck. "Zo'n 300 tot 350 meter. We bleven niet staan bij de truck, maar wilden snel naar huis. We besloten door de woestijn te lopen, zo zouden we een stuk afsnijden. Ik liep zo'n zes meter voor Abdallah toen ik achter me een schot hoorde. Ik draaide me om en zag hem voorover vallen. Abdallah bloedde uit zijn mond, neus, oren en oog."

Abdallahs lichaam wordt op een pick-up truck gelegd die met hoge snelheid naar het blauwwit geschilderde hospitaal in Al Khider rijdt. Daar wordt de dood geconstateerd. Het is dan ongeveer twee uur in de middag.

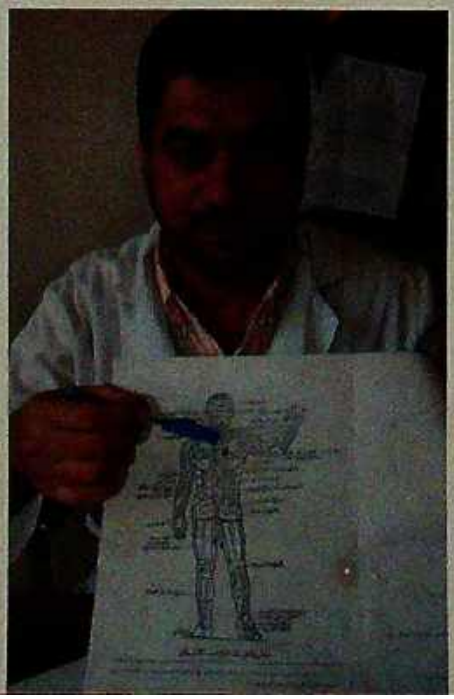
Kort daarop wordt de broer van Abdallah, Khadum (52), gewaarschuwd. Revu spreekt de rijzige man in het familiehuis van Abdallah. We zitten op tapijten en drinken thee uit kleine glazen. Khadum: "Ik zag het lichaam van Abdallah in het ziekenhuis en werd enorm kwaad. De politie heeft me toen ter kalmering in een kamertje opgesloten. Of ik de Nederlanders iets had willen aandoen? Als ik een wapen had gehad, had ik geschoten. Ze hebben mijn broer vermoord."

Na enkele uren wordt Abdallah naar het mortuarium van de stad As Samawah gebracht. Algemeen chirurg dr. Adnan Sahib (43) van het ernaast gelegen ziekenhuis doet daar de lijkschouwing. Hij zegt: "Het onderzoek duurde dertig minuten. We hebben alleen aan de buitenkant gekeken; het lichaam is niet geopend."

Abdallah wordt vervolgens teruggebracht naar Al Khider waar de bevolking is uitgelopen om het slachtoffer respect te tonen. Broer Khadum: "De mensen waren kwaad. De *Holandien* kwamen om ons te beschermen. Als ze dan iemand doodschieten, is dat niet goed."

De volgende dag, 28 december, vertrekt een stoet met ruim veertig mensen per auto met de lijkkist. In de stad Al Hamza wordt gestopt om het lijk ritueel te wassen en van een wit doodskleed te voorzien. Abdallah is sjiiet en wordt, zoals veel van zijn geloofsgenoten, even na zonsopgang begraven in de heilige stad Najaf, op een van de grootste kerkhoven ter wereld. Op zijn graf staat alleen een houten plank met zijn naam, geboorte- en sterfjaar.

ABDALLAHS NEEF MOHAMMED: 'IK LIEP ZO'N ZES METER VOOR ABDALLAH TOEN IK ACHTER ME EEN SCHOT HOORDE. **IK DRAAIDE ME OM EN ZAG HEM VOOROVER VALLEN. HIJ BLOEDDE UIT ZIJN MOND, NEUS, OREN EN OOG'**

Chirurg dr. Adnan Sahib toont in het mortuarium het autopsie-rapport van de omgekomen Abdallah. Daarin is sprake van een schot in de rug. ▶

Terwijl de familie de avond van de 27ste december rouwt, legt op Camp Smitty sergeant-majoor Erik O. een verklaring af tegenover de marechaussee, gevolgd door een ondervraging die tot half twee 's nachts duurt. Drie dagen lang hoort Erik O. niets, totdat hij op oudejaarsdag wordt aangehouden, in een busje naar Koeweit wordt gereden en daar op de KLM-vlucht naar Amsterdam wordt gezet. Het Openbaar Ministerie in Arnhem beschuldigt Erik O. van moord, doodslag of dood door schuld. De handelwijze van het Openbaar Ministerie in Arnhem veroorzaakt grote

▲ *Pasfoto op Abdallahs identiteitsbewijs.*

◀ *Het familiehuis van de doodgeschoten Abdallah in Al Khider waar hij tijdelijk verbleef.*

De weg tussen As Samawah en Al Khider waar het dodelijke schot viel. Volgens getuigen is dit het karkas van de gekantelde truck. ▶

verontwaardiging bij een groot deel van de Nederlandse bevolking. De mariniers waren toch juist uitgezonden om de orde te handhaven? Erik O. verblijft vijf dagen in de kazerne van de Koninklijke Marechaussee in Soesterberg tot zijn voorgeleiding voor de rechter-commissaris op dinsdag 6 januari en zijn vrijlating een dag later. Hij voelt zich 'vernederd en beschadigd,' laat hij weten.

Vervolgens ontstaat rond de juiste toedracht van het schietincident op die 27ste een Babylonische spraakverwarring. Een belangrijke vraag is of Erik O. in deze situatie wel mocht schieten? Alle Nederlandse militairen dragen in Irak een kaart met daarop de geweldsinstructie. Deze Rules of Engagement vertellen in welke situaties geweld is toegestaan. De baas van het Openbaar Ministerie, procureur-generaal De Wijkerslooth, laat in een uitgelekte brief weten dat het Nederlandse militairen niet is toegestaan hun vuurwapen te gebruiken in niet levensbedreigende situaties, zoals het plunderen van een truck als die is geladen met niet-strategische goederen.
Officieel zijn de geweldsinstructies voor de Multinationale Divisie Zuid-Oost (MND(ZO)) waar de Nederlandse troepen deel van uit maken geheim, maar wie even zoekt vindt ze op internet. Daar staat: 'Het aanwenden van minimaal geweld tegen elementen die vijandelijke intenties tonen richting MND(ZO) troepen of elementen 'onder de hoede van de MND(ZO) is toegestaan.' Vrij geïnterpreteerd: slaan met gummiknuppels mag. Ook waarschuwingsschoten mogen, want ook dat is geen geweld. Iemand doodschieten mag niet. Het Openbaar Ministerie meent ook dat de afstand tussen Abdallah en Erik O. 103 meter bedroeg en dat er dus geen bedreigende situatie bestond. In zijn brief schrijft procureur-generaal De Wijkerslooth dat Erik O. 'zijn wapen op de menigte had gericht, door het vizier keek en vervolgens het schot afvuurde.'
Erik O. is scherpschutter en kan bogen op een lange staat van dienst, in onder andere Bosnië. Hij is niet iemand die snel in paniek raakt. In De Telegraaf ontkent hij de verdachtmaking dan ook. 'Mijn tweede waarschuwingsschot ging in de grond, in de modder, ruim naast en voor de groep, ik richtte heel bewust naar beneden.'

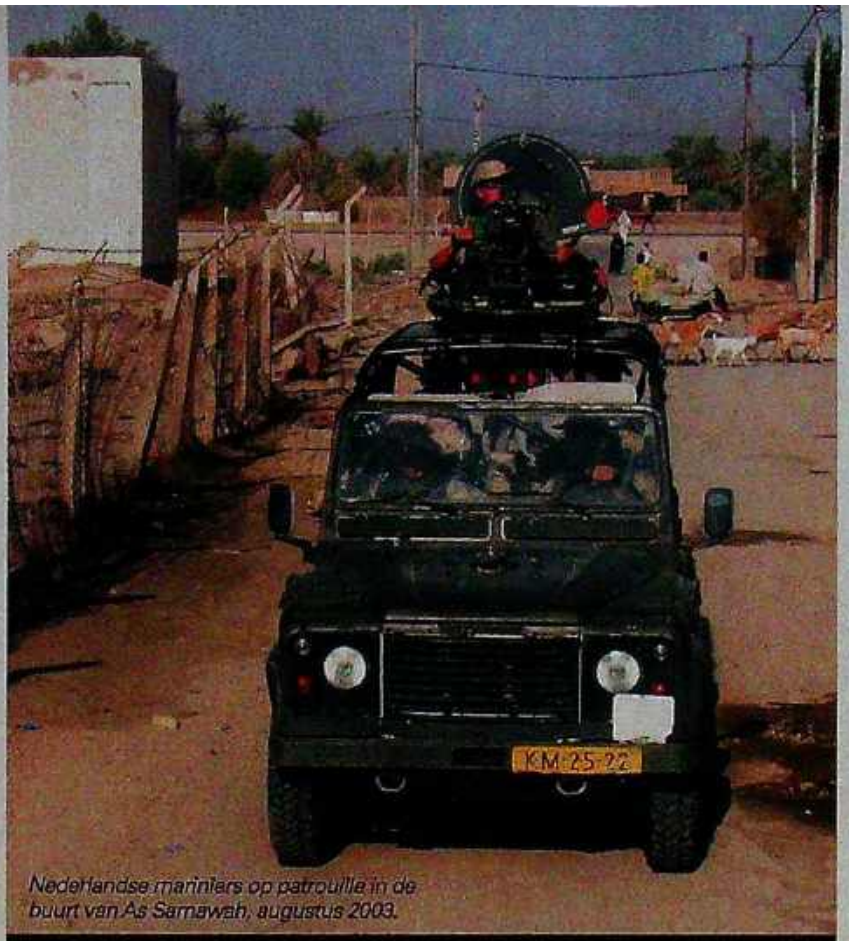

◀ *Onderzoeksrechter Abbas die het onderzoek met de Nederlandse marechaussee uitvoerde: "Het was een ongeluk."*

Wat zijn de bevindingen van de plaatselijke Iraakse autoriteiten? Terug naar het kantoortje van het mortuarium. Daar staat chirurg dr. Adnan met het officiële autopsierapport in de hand. Dat rapport rept van 'hevige bloedingen als gevolg van een shot in de rug.' Dr. Adnan voegt toe dat het *inschot* een diameter had van "ongeveer één centimeter."
Het Diemaco-aanvalsgeweer waarmee de Nederlandse militairen zijn uitgerust schiet kogels van het kaliber 5.56 mm, iets meer dan een halve centimeter. Vaak trekt de wond na het schot nog samen zodat er een minuscuul gaatje zichtbaar is. De grotere opening zou kunnen betekenen dat de kogel afketste op de grond en vervolgens overdwars of in ieder geval schuin het lichaam binnenkwam, wat de grote diameter zou verklaren. Deze theorie wordt onderbouwd door de baan die de kogel in het lichaam aflegde. Van de rug naar het hoofd, dus schuin omhoog.
Bij zijn verhoor door de rechter-commissaris wijst Erik O. de mogelijkheid van een

afgeketste kogel, een ricochet, echter af. 'Ik kan het me niet voorstellen.' Hij richtte op een plek waar geen rotsen of iets dergelijks lagen. Ook een rapport van de marechaussee voor 't Openbaar Ministerie zou een ricochet uitsluiten.
Zelf zegt dr. Adnan dat hij onmogelijk kan bepalen of het een gericht schot betrof of een afgeketste kogel. "Het ziekenhuis heeft geen forensisch expert."

Militair Erik O. verklaart in De Telegraaf na het tweede schot: 'De menigte liep nog steeds voorwaarts, maar reageerde uiteindelijk door terug te lopen. Een van de Irakezen leek te struikelen. Hij viel op zijn rug, ik zag bloed op zijn been.' Maar volgens de lijkschouwing trof het schot zoveel essentiële delen -rug, nek en de hersens-, dat Abdallah direct moet zijn gevallen.
Hoe valt dat te verklaren? De advocaat van Erik O., Geert-Jan Knoops, sluit niet uit dat er die dag meerdere schietincidenten plaatsvonden. "Erik O. kan het niet verklaren dat hij degene is die deze man neerschoot." De eerste weken na het schietincident melden bronnen binnen het Ministerie van Defensie zelfs dat er twee slachtoffers zouden zijn gevallen tijdens het incident.
Alleen staat de theorie haaks op de bevindingen van de Irakezen die bij de afwikkeling van het schietincident zijn betrokken. Verpleger Ahmed Burhan (29) van het hospitaal in Khider die het lijk van Abdallah zag binnenkomen, zegt dat er geen andere gewonden door kogels waren: "Dat gebeurt hier zelden, gemiddeld eenmaal per maand." Dr. Adnan van het hospitaal in As Samawah herinnert zich ook geen gewonden door kogels die dag. Ook het archief van de afdeling spoedgevallen maakt daar geen melding van. Op 27 december 2003 werden 160 gevallen behandeld, maar -behalve Abdallah- geen mensen met schotwonden.
En de mogelijkheid van een tweede dode? Volgens het overlijdensregister zijn er die 27ste december nog twee doden binnengebracht in het ziekenhuis van As Samawah, maar die hadden geen schotwonden: een jongen van 4 die was verdronken in de Eufraat en een vrouw van 37 die was bezweken aan hart- en longproblemen. Ook is het bijna uitgesloten dat een dode met schotwonden ergens anders heen is gebracht. Dr. Adnan: "Iedereen moet hier een lijk naartoe brengen voor inspectie en het afgeven van een overlijdensakte, zeker bij auto-ongelukken en schietpartijen. Anders kan die persoon niet worden begraven."

Nederlandse mariniers op patrouille in de buurt van As Samawah, augustus 2003.

NIEUWE GEWELDREGELS NODIG

Voorzitter Wim van den Burg van de militaire vakbond AFMP pleit voor een 'defensiewet'. Zoals een politiewet die voor de militair op vredesmissies zijn bevoegdheden en verantwoordelijkheden vastlegt. *"The Rules of Engagement* zijn vaak vertaald uit het Engels en niet getoetst aan de Nederlandse wetgeving. De militairen weten niet waar ze aan toe zijn."

Eind januari stuurt het Nederlandse Openbaar Ministerie voor twee weken een onderzoeksteam van de marechaussee naar Irak dat nauw samenwerkt met onderzoeksrechter mr. Abbas. Gestoken in een strak blauw kostuum en gezeten in een klein kantoor vertelt de Iraakse jurist dat het onderzoek nog steeds niet is afgerond. "De reden is de tegenwerking van de familie. De Nederlanders willen graag DNA van het lijk nemen om zekerheid te hebben over de identiteit, maar de familie weigert dat." Mr. Abbas, die zes jaar ervaring heeft als aanklager en sinds zeven maanden in Al Khider werkt, mag inhoudelijk niks over de zaak zeggen. "Maar ik kan wel mijn persoonlijke mening geven." Voor hem staat vast dat er één slachtoffer was, Abdallah. Maar hij is er niet zeker van of Abdallah op het punt stond te gaan plunderen. "Wellicht stond hij toch iets te dicht bij de container. Het was een kostbare lading en daarom was er intensieve bewaking nodig."
En hij bevestigt dat het inschot in de rug was en dat Abdallah daarom onmogelijk een bedreiging voor de Nederlandse troepen vormde. Abbas geeft impliciet antwoord op de vraag of Erik O. de derde aanklachtvariant 'dood door schuld' valt te verwijten: "Erik O. schoot de man dood. Maar niet expres. Het was een ongeluk."

Wat rest is de vraag of Abdallah een motief had om te plunderen. In De Telegraaf wordt Abdallah bestempeld als een 'voorman van een gewelddadige bende.' Maar door vrienden en familie wordt Abdallah omschreven als "een vriendelijke man." Abdallah was niet naar school geweest, en kon lezen noch schrijven. In de jaren negentig diende hij drie maanden in het leger van Saddam Hoessein, maar de familie wist hem daar door geld betalen uit te halen.
Het feit dat hij eind december in Al Khider verbleef, was toeval. Normaal woont

Abdallah met zijn bedoeïenenstam Al Meshalaa in de woestijn in de buurt van de stad Al Busaiya, halverwege de grens met Saudi-Arabië. Het gebied is vergeven van de landmijnen, die in de Golfoorlog van 1991 zijn gelegd. Zo'n mijn verwondde een week eerder zijn broer Hameed (43) en een nicht. Ze spoedden zich naar het hospitaaltje van Al Busaiya waar Nederlandse artsen een noodverband aanlegden. Daarna begon een trektocht langs ziekenhuizen voor operaties, waarna de twee gewonden voor herstel verbleven in het familiehuis in Al Khider. "De bewuste dag reisde Abdallah naar As Samawah om medicijnen voor zijn broer en nicht te halen," zegt zijn oudste broer Khadum. "Vandaar de haast van Abdallah om naar huis te gaan."

Hij vertelt over de tenten waarin de bedoeïenenfamilie woont. Dat hun ouders allang zijn gestorven en drie zonen en drie dochters nalieten. Abdallah was zes jaar geleden getrouwd en omdat hij kinderloos bleef, trouwde hij een jaar geleden met een tweede vrouw. Hij was geen dief en had ook geen enkele reden om te stelen. "De familie bezit 2000 schapen, tien kamelen en vier trucks voor het vervoer van water. We zijn een welgestelde familie. We hoeven niet te plunderen."

Volgens de Marinevoorlichtingsdienst, die ook het Korps Mariniers onder z'n hoede heeft, heeft de familie nog geen schadeclaim ingediend. Maar volgens broer Khadum schrijven de tradities voor dat de Nederlandse militairen éérst de familie bezoeken. Dan pas kan over compensatie worden gesproken. "De Nederlanders heb ik alleen nog maar gezien in het kamp waar ze DNA uit mijn mond namen en waar ik de enige foto van Abdallah moest achterlaten." Neef Mohammed wil dat er drie Nederlandse vrouwen worden gegeven. "Een voor iedere broer. En ook tachtig schapen." Omdat Nederland geen traditie kent om vrouwen cadeau te doen, komt Khadum met een compromis. "Per vrouw mag ook 4 miljoen Iraakse dinar worden betaald. Samen dus 12 miljoen dinar." Omgerekend komt dat neer op 6000 euro.

Intussen werkt Erik O. weer op de kazerne in Doorn. Het Openbaar Ministerie in Arnhem wacht nog op een proces verbaal van de Koninklijke Marechaussee dat in april verschijnt. Daarna neemt de officier van justitie een beslissing of er tot vervolging wordt overgegaan. De voorlichter: "Dat kan inhouden dat de zaak geseponeerd wordt, een transactie in de vorm van een geldboete of een dagvaarding."

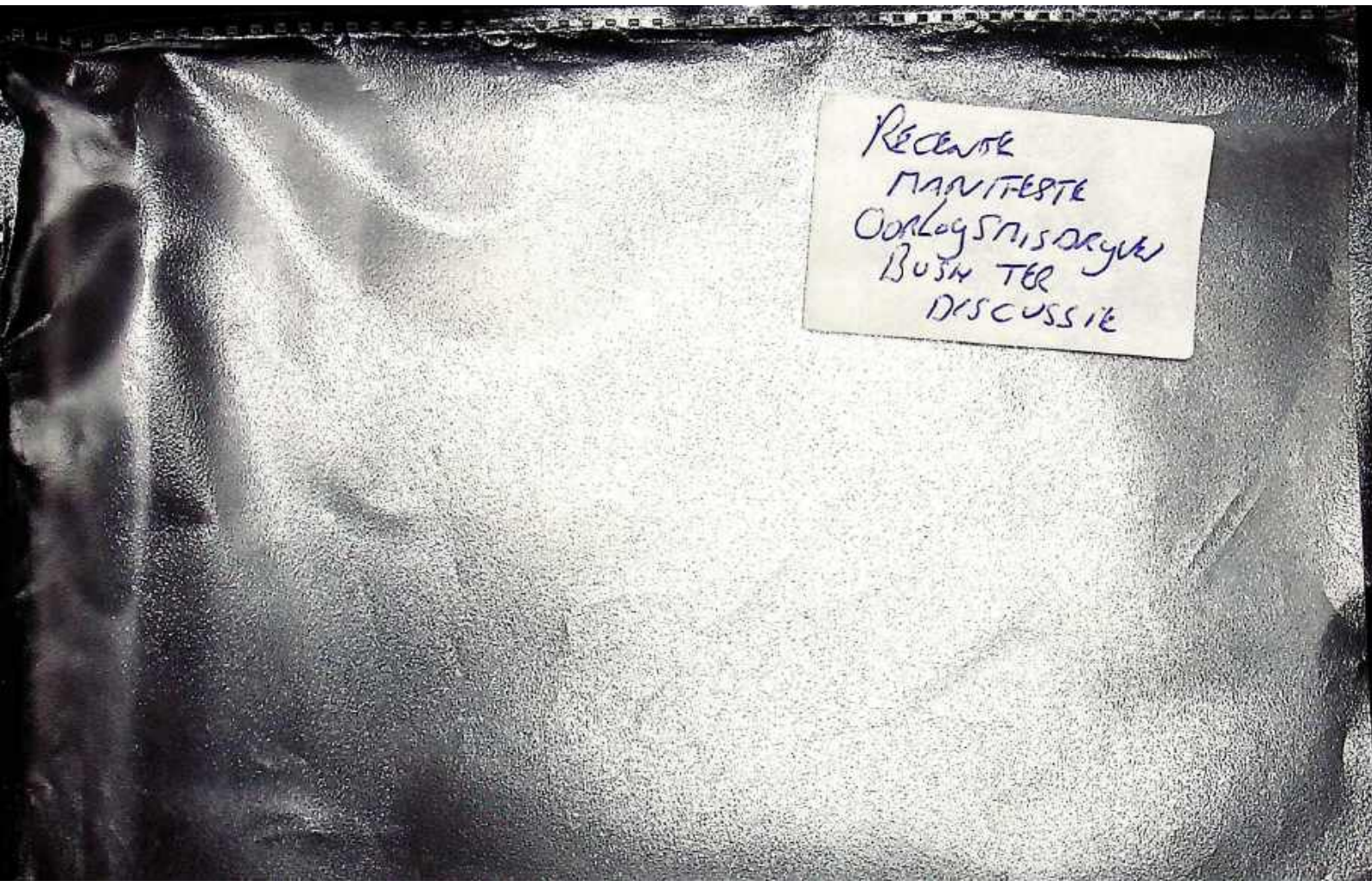
De zaak Erik O. is volgens zijn advocaat Geert-Jan Knoops een bijzondere zaak. "Voor het eerst sinds het uitsturen van vredesmissies (Libanon 1979) wordt een militair vervolgd wegens het aanwenden van geweld. Welke kant het op gaat, weten we niet." ■

▲ *Khadum, broer van het slachtoffer, eist excuses van de Nederlandse militairen en compensatie. "We zijn een rijke familie. We hoeven niet te plunderen."*

OMDAT NEDERLAND GEEN TRADITIE KENT OM VROUWEN CADEAU TE DOEN, KOMT ABDALLAHS BROER KHADUM MET EEN COMPROMIS. **'PER VROUW MAG OOK 4 MILJOEN IRAAKSE DINAR WORDEN BETAALD.' OMGEREKEND KOMT DAT NEER OP 2000 EURO**

RECENTE
MANIFESTE
OORLOGSMISDRIJVEN
BUSH TER
DISCUSSIE

'Die militair was ik'

6-6-2009

Armon Grunberg is in Irak. Deel 18 van een serie.

Door ARNON GRUNBERG

Het is zover. Vandaag zullen we er niet op uit trekken om met Irakezen thee te drinken, we zullen Irakezen arresteren. Vanuit Camp Fallujah trekken we naar een dorpje bij de rivier waar het relatief groen is. Ik ben ingedeeld bij een ander 'platoon'. En we hebben een hond bij ons die getraind is om explosieven te vinden. Archie heet de hond.

Sergeant Rier vraagt aan mij: „Heb je Fahrenheit 9/11 gezien?"

„Die militair in die film", zegt de sergeant. „Die verklaarde dat het 20 haecijk was om door Bagdad te rijden en op Irakezen te schieten. Dat was ik. Het heeft me littekens achtergelaten."

Een hijs wordt doorgeseind. Ik moet in de rups blijven. Sergeant Anante geeft een leeg flesje water in de handen bezorgd van defensie voor het doorzicht wordt. Mijn begeleider Frieling zegt: „Heeft niet veel. Irak is toch een groot vuilnisbelt."

Als de huiszoeking voorbij is, zitten drie mannen met plastic handboeien om op het stoepje van hun huis. Er is materiaal gevonden om bermbommen te maken.

Met sergeant Kier ga ik naar het huis ernaast, waar niemand wordt gearresteerd. Een Irakees van 34, naar de voornaam Adnan, van beroep mechanicus, wil klaren: „We hebben een nieuwe Saddam nodig. Zonder een dictator wordt het niets in dit land."

„Wil iemand nog iets vragen?", informeert kapitein Shatz.

„Ja", zegt een man. „Waarom hebben jullie geen land in het huis hiernaast gestolen?", „We zeggen dat" wil de kapitein weten. „Omar", zegt de man.

Ogenblikkelijk snellen we naar het eerste huis waar de geanesteerde jongemannen inmiddels een afgezond. „Waar is Omar?" bulderd de kapitein. Een magere Irakees komt naar buiten. „Wat voor tabellijes verzet jij?", achtervraagt de kapitein. „Maar ik jou ook laten arresteren!"

Een heel oud vrouwtje komt gemoedereerd naar buiten met een naar waarin, hoorden we, goud heeft gezeten.

„Ik zeg niet dat jullie het hebben gedaan", zegt Omar, „maar de militairen van het Iraakse legen."

Het Iraakse leger helpt aan bij deze operatie. „We moeten het opleiden", zegt de kapitein. „Hoeveel geld hebben we bij ons?" vraagt hij aan zijn luitenant.

„Ongeveer negenhonderd dollar", antwoordt de luitenant.

„Vraag dat vrouwtje hoeveel haar goud waard was" Het blijkt ongeveer zevenhonderd dollar waard te zijn geweest. Er ontvangt zeshonderd dollar.

De kapitein zegt: „Ze zou wil ik meer meer horen dat wij goud stelen. Nou wil ik boven dat de coalitie Grunberg in Bagdad

Amerikaanse kritiek op Abu Ghraib

Ook zouden vermoedelijk spoken het bestaan. Een anonieme medewerker heeft het beeld van Apple's iPod ook de insurgenten in de Abu Ghraib gevangenis aan de hand te stellen: het tijdsuur van de Iraakse gevangene gebruikt in een bloem en een pornoster waar hen Amerikaanse soldaten een mens op zich – met aan zijn vingers aangetrokken aangekleed. Het tijdsuur is overt, de drang ook, als in de iPod-tijdkamers. De reactie van de administratie-Bush: Niet dat Apple iets te maken heeft met de oorlog in Irak, waarschijnlijk selde de Iraker slechts-nonsensus aan de kant ved-

ten aan de kijker duidelijk schaduwen door een intensief algemeen bekende vormgevingsmethodiek.

De steun 'drugs' informatieve media zoals kaarten, grafieken en lemmyties zouden je niet direct met dubbele hoeken en netvormen, maar ook duurde tot volgens Bremmen een grote subjectieve factor. „Representeert je de wereld vanuit het perspectief van het land of van de vreemd? Of visualiseer je feiten aan de hand van oppervlak of inhouden gaf hoofd van de bijwilligt? Er zijn zelfs bijvoorbeeld met diepe culturele verschillen, zoals in de huidige van het hoogpriesterschap van Zuid-Afrika. De typograaf Gerrit Noordzij, nog voor zijn waarin gevangenen van het apartheidsregime hadden gezeten, en hoofdzonder staar niet inscriptie en grafiek. Die handschriften dienstbaarde hij tot een kenmerge voor de komplete democratische maatstaf van het Zuid-Afrika. Dit tuinch practisch?"

Elco Oppetus – de minister van Landbouw, Natuurlijk voor Communicatie, Den Haag. Te zien tot en met 2008. Webstek: mbkkkkkkkk.nl.

wednesday 19 may 2004

Buitenland

Mishandelingen Irak op film

Eerste beelden van gevangenen in Irak in documentaire Moore

CANNES — De omstreden documentaire Fahrenheit 9/11 toont de eerste filmbeelden van de mishandeling van Iraakse krijgsgevangenen door Amerikaanse soldaten. Dat zei regisseur Michael Moore gisteren op het filmfestival van Cannes, na de wereldpremière van zijn nieuwe film. In de documentaire zijn onder meer beelden te zien van Amerikaanse soldaten die Irakezen vernederd.

Moore verwierf de beelden door bij freelance filmers die de Amerikaanse troepen moeten filmen. „Als je bedenkt hoeveel materiaal er rent mijn geluidsmensen moeten al heb kunnen herwerken, vraag je je echt af waarom alle bewijzen opeens niet werken dit zouden nog niet hebben gehoord", zinspeelt Moore. „We kennen allemaal de beelden, maar dit zijn bij mijn weten de eerste bewegende beelden van dit soort gruwelijke praktijken die naar buiten komen."

Ook toont de film beelden van Iraakse kinderen die uit elkaar zijn gereten door Amerikaanse bommen, gillende alleenstaande vrouwen en volstrekt gedesoriënteerde Amerikaanse soldaten van wie iedereen zijn grompen heerd. Haarverscheurend is een Iraakse vrouw die om Allah roept en hem vraagt de Amerikanen te straffen, terwijl de moeder van een Amerikaanse soldaat huilend in elkaar zakt voor het hek van het Witte Huis. De beelden vormen een haast continuüm met de steeds meldingen dat de wreedheden die de bombardementen veroorzaken, „fout" waren, bum" zeggen. „Want dat is toch wat die 'motherfuckers' maken doen", zegt een Amerikaanse soldaat van een jaar of 18. (ANP)

Zie ook pagina 19

NRC Handelsblad
Vrijdag 11 januari 2006

Abu Ghraib: enige vervolgde officier gaat vrijuit

WASHINGTON, 11 JAN. Het Amerikaanse leger heeft de veroordeling vernietigd van de enige officier die in verband met het schandaal van mishandeling van gevangenen in de Abu Ghraib-gevangenis in Irak. Officieren die het gaan erkende officier of civiele leider strafrechtelijk verantwoordelijk werd gesteld voor [illegible] Het schandaal dat in april 2004 aan het licht kwam. Janusan-[illegible] Steven Jordan werd in oktober tot vijf maanden van bestraft wegens [illegible] schuldig gevonden dat hij de ellendige [illegible] die wel zijn verantwoordelijkheid [illegible] soldaten die wel zijn verantwoordelijkheid [illegible] soldaten die wel zijn verantwoordelijkheid [illegible] soldaten

Aktiekomitee
S.O.S. KINDEREN IRAK
p/a Hoefkensdijk 11
4584 RS KUITAART

Steun op GIRO 01.04.253

website: www.sosiraq.org
e-mail: soskinderenirak@hotmail.com

21-12-2004

SOS Kinderen Irak steunt de campanje voor Hiba en andere Iraakse oorlogsslachtoffers
SOS Kinderen Irak roept op voor ondersteuning van deze campanje!

SOS Kinderen Irak roept op om een financiële bijdrage over te maken op girorekening nr.:
01.04.253 t.n.v. SOS Kinderen Irak te Kuitaart o.v.v. HIBA
SOS Kinderen Irak zal er zorg voor dragen dat de opgehaalde steun, t.b.v. de campanje bij g3w terecht komt.

Voor informatie m.b.t. deze campanje: www.g3w.be

Voor informatie aangaande SOS (kinderen) Irak Nederland / België : www.sosiraq.org
www.sosirak.org

SOS Kinderen Irak staat oor een volledige en onvoorwaardelijke terugtrekking van alle buitenlandse troepen uit Irak.
De bezettingsmacht in Irak heeft geen uitstaans met de zogenaamde wederopbouw van Irak; herkolonialisering is de doelstelling van het bezettingsleger onder leiding van de VS.
De installatie van een marionetten regime zal aan het wezenlijke van de bezettingsmacht niets wijzigen

Aktiekomitee
S.O.S. KINDEREN IRAK
p/a Hoefkensdijk 11
4584 RS KUITAART

Steun op GIRO 01.04.253

website: www.sosiraq.org
e-mail: soskinderenirak@hotmail.com

Kampanje voor HIBA en andere Iraakse oorlogsslachtoffers!

Op 13 april 2003, precies 1 week voor haar dertiende verjaardag, raakte Hiba Kasim zwaargewond toen een VS-vliegtuig clusterbommen dropte boven de wijk in Bagdad waar ze woonde. Hiba houdt er een zwaar verminkt been aan over. Een, een felle overtuiging: *"Ik wil voor advokaat studeren"*, vertelde ze aan Dr. G. van Moorter, *"zodat ik de mensenrechten kan verdedigen. Met de Amerikaanse soldaten hier hebben we nu geen mensenrechten"*.

Een week eerder, op 7 april 2003, verloor Mohamed Ali Sarhan bijna alles wat hij had: zijn vrouw, zijn kind, zijn twee benen. VS-militairen hadden de ziekenwagen in brand geschoten waarmee hij zijn hoogzwangere vrouw naar een hospitaal probeerde te brengen.

Twee menselijke drama's. Twee oorlogsmisdaden ook: zowel het gebruik van clusterbommen waar burgerbevolking in de buurt is, als het onder vuur nemen van medische voertuigen zijn flagrante schendingen van het oorlogsrecht. De dokters van **Geneeskunde voor de Derde Wereld** brachten getuigenissen, foto's en videobeelden van Hiba Kasim en Mohamed Ali Sarhan mee uit Bagdad. Mohamed en Hiba's moeder waren bij de 17 Irakezen die met de hulp van de coördinatie **Stop USA** klacht indienden tegen generaal Tommy Franks, de toenmalge bevelhebber van de VS-troepen in Irak. In België een Amerikaan aanklagen op verdenking van misdaden, begaan in Irak, tegen Irakezen, was mogelijk onder de Belgische wet van universele bevoegdheid, de zogenaamde genocide wet. Die bepaalde dat in België vervolging kon worden ingesteld wegens genocide, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden, begaan door gelijk wie, tegen gelijk wie, en gelijk waar. Maar de Belgische regering plooide voor de druk uit Washington om de klacht tegen Franks in de kiem te smoren. De befaamde genocidewet zelf werd uitgehold tot er quasi niets van overbleef.
Gerechtigheid voor Mohamed en Hiba zat er dus niet in via die weg. Maar op zijn minst zouden ze dan tenminste medische hulp moeten kunnen krijgen, een schadevergoeding misschien? Niets van aan dus!
Een jaar later loopt Hiba op krukken, ze heeft nog niet de kans gehad op ingrepen die beterschap kunnen brengen. En Mohamed heeft nog altijd geen prothesen onder de stompen van zijn benen. 13 jaar embargo en een jaar oorlog en bezetting hebben de gezondheidszorg in Irak onderuit geholpen. Goede medische verzorging, gebruik van gespecialiseerd orthopedisch materiaal, de beste operaties, behoorlijke fysiotherapie, zelfs gewoon maar in het revalidatiecentrum of in het ziekenhuis geraken: het is allemaal zo goed als onmogelijk in het Irak van vandaag. Dat terwijl Irak van 1990 precies het medisch paradepaardje van de hele Arabische wereld was!

Geneeskunde voor de derde Wereld legt zich niet neer bij deze gang van zaken. Hiba werd ondertussen naar België gehaald voor medische onderzoeken en verzorging. Voor Mohamed Ali Sarhan en andere patiënten worden speciale artificiële gewrichten aangekocht en naar Irak gebracht. Ook voor andere oorlogsslachtoffers wil G3W zich inzetten. SOS Kinderen Irak ondersteunt deze akties van G3W tenvolle.
Omdat het echter logisch is dat het de VS zijn die zouden moeten opdraaien voor alle oorlogsschade zal G3W dan ook symbolisch de faktuur naar het Witte Huis sturen.

21-12-2004

AKTIEKOMITEE

S.O.S KINDEREN IRAK

p/a Hoefkensdijk 11
4584 RS KUITAART

steun op GIRO 01.04.253

Beste steungever,

Het nieuwe jaar staat voor de deur, en dat is een goede gelegenheid **om u te bedanken voor uw steun die we het afgelopen jaar mochten ontvangen** voor onze campagne voor Hiba en andere Irakese oorlogsslachtoffers.

U vraagt zich natuurlijk af hoe het nu gaat met Hiba.
Zoals u ziet op de foto: prima!

Hiba onderging op 11 oktober een moeilijke orthopedische operatie in het Universitair Ziekenhuis Pellenberg. Het enkelgewricht van haar linkerbeen werd vastgezet, en met een groot aantal pinnen werd een speciale externe fixator op haar onderbeen en voet aangebracht. Die dient om haar been terug 'uit te rekken' tot de normale lengte, zodat ze weer heel wat beter zal kunnen stappen. Hiba draait zelf drie keer per dag de vijzen aan, die haar gewond been helpen 5 à 6 cm langer te laten worden.

Het genezingsproces vordert uitstekend. We duimen ervoor dat Hiba haar 15de verjaardag op 20 april in Irak zal kunnen vieren, samen met haar ouders, broers en zussen. Want haar mama, Souhaila, is intussen weer naar huis, naar Bagdad. **Hiba verblijft bij een Irakees gastgezin** in Molenbeek. Drie keer per week wordt ze er verzorgd door artsen van Geneeskunde voor het Volk. "En moet mejuffrouw Hiba niet naar school?" zal u misschien vragen. Jawel. Hiba is intussen ingeschreven in het Athenée Royal Alfred Verwée in Schaarbeek. Maar door haar operatie, de veelvuldige medische verzorging en de afstand van haar gastverblijf tot de school, is ze nog niet veel naar de les kunnen gaan. Ze leert echter vlug, in drie talen. Van elk "een beetje", "un petit peu" en "a little bit", zoals ze zelf lachend zegt.

Intussen vergeten we ook de **vele andere oorlogsslachtoffers** in Irak niet. In Bagdad kreeg **Mohamed Ali Sarhan** dankzij Geneeskunde voor de Derde Wereld artificiële kniegewrichten en prothesen. Hiba's tolk, Rana Al Aiouby, is half november teruggekeerd naar Irak met een kostbare **lading geneesmiddelen, voor kliniekjes in het zwaar geteisterde Fallujah.** Rond nieuwjaar trekken onze medewerkers Marc De Meyere en Inge Van de Merlen naar de Jordaanse hoofdstad Amman, waar ze Rana opnieuw een lading medisch materiaal zullen leveren. **Want ook in de moeilijkste omstandigheden van oorlog en bezetting laten wij het Irakese volk niet in de steek.**

Médecine pour le Tiers Monde
Geneeskunde voor de Derde Wereld

Globalize solidarity!

Sagittarius

Van: "L. Brusselaers" <brusselaers@zeelandnet.nl>
Aan: "Anti Oorlogscomitee Leiden"
Verzonden: zondag 12 december 2004 14:26
Onderwerp: FW: Fallujah: The homecoming and the homeless

-----Oorspronkelijk bericht-----
Van: Dirk Adriaensens [mailto:dirk.adriaensens@skynet.be]
Verzonden: zondag 12 december 2004 12:08
Aan: Iraq tribunal info; iraq-tribunal-work@lists.riseup.net
CC: Rudy Demeyer; karel.teck@11.be; geert vanlangendonck; hana@tabularasafilms.net; Pol De Vos; Michel COLLON; Roland Marounek; ludo De Brabander; ludo Keersmaekers; Patrick Deboosere; Lieven De Cauter; ilmnur@yahoo.com; jan de bou; Gie Goris; anke.hintjens@oww.be; Luc Vancauwenberge; jos.hennes@epo.be; Luk Brusselaers
Onderwerp: Fallujah: The homecoming and the homeless

Dear friends,

Fallujah will be turned into a real concentration camp. Please, read this article in the Independent. It's horrible.
The first refugees return home on Christmas eve. On that evening we (www.brusselstribunal.org) will have our Christmas action in several major cities in Belgium: Brussels, Ghent, Antwerp, Charleroi, Leuven, Ypres....
We should include parts of this article into the vigil. These crimes should be cried out loud !! We have to put this information in our press releases. And the mainstream media should be forced to communicate this information to their audience.
Please spread this information widely, and please, join our Christmas eve actions.

Here's an excerpt.

"All this, and there are no humanitarian workers working inside the city. When the first of Fallujah's refugees are allowed to return on Christmas Eve, they will be funnelled through five checkpoints. Each will have their fingerprints taken, along with DNA samples and retina scans. Residents will be issued with badges with their home addresses on them, and it will be an offence not to wear it at all times. No civilian vehicles will be allowed in the city in an effort to thwart suicide bombers. One idea floated by the US is for all males in Fallujah be compelled to join work battalions in which they will be paid to clear rubble and rebuild houses."

Do we have a responsability towards this? Yes we have. We can't remain silent anymore in face of these atrocities.

Dirk Adriaensens.

Fallujah: The homecoming and the homeless
By Patrick Cockburn in Baghdad and Kim Sengupta

http://news.independent.co.uk/world/middle_east/story.jsp?story=591998

11 December 2004

The Black Watch arrives back in Britain this morning home in time for Christmas as Tony Blair had promised.

The regiment's five-week mission the toughest British troops have faced since the invasion of Iraq 21 months ago made possible the US assault on Fallujah, which now lies in ruins. Five Black Watch soldiers died, and no one doubts the dedication they brought to the task, particularly as the regiment knew it was facing the axe in a forthcoming review of the Army.

As they left Camp Dogwood for the last time yesterday, one officer spoke of the frustration among the 850-strong contingent when it was ordered north to support the American forces. He said: "The whole deployment was, of course, heavily politicised from the beginning. Some soldiers criticised Tony Blair by name. There was a feeling that we were being used, and that made it difficult to focus initially on our

They are delighted to be back home, and will no doubt enjoy emotional reunions with their families. But what of the mission they left behind, and the city that was its target? Yesterday, the first independent reports began to emerge from a flattened city which is facing an unprecedented, permanent security crackdown, and an uncertain future.

The assault by 10,000 US troops began on 8 November, just after the US presidential elections: its aim, to clear a city regarded by the Americans as a hotbed of insurgency.

More than 70 marines died, and 1,600 rebels. But no one knows the civilian casualty toll this in a city which once numbered 300,000. Indeed, there are no estimates of how many people are still there, or how many escaped to neighbouring towns and to Baghdad before the assault got under way.

Ahmed Rawi, a Red Cross spokesman, said yesterday: "No one knows how many families are inside the city." The Red Cross team which entered without escort and left before curfew met no residents, apart from engineers and technicians. The Red Cross reported that hundreds of dead bodies remain stacked inside a potato chip warehouse on the outskirts. Some of the bodies were too badly decomposed to be identified. Raw sewage runs through the streets.

All this, and there are no humanitarian workers working inside the city. When the first of Fallujah's refugees are allowed to return on Christmas Eve, they will be funnelled through five checkpoints. Each will have their fingerprints taken, along with DNA samples and retina scans. Residents will be issued with badges with their home addresses on them, and it will be an offence not to wear it at all times. No civilian vehicles will be allowed in the city in an effort to thwart suicide bombers. One idea floated by the US is for all males in Fallujah be compelled to join work battalions in which they will be paid to clear rubble and rebuild houses.

American officers say the hardline approach is legal under martial law regulations issued last month by the interim government of Iyad Allawi. But they appear a little embarrassed by the Orwellian overtones of their plan. Major Francis Piccoli, a spokesman for the 1st Marine Expeditionary Force, admitted: "Some may see this as a 'Big Brother is watching over you' experiment. But, in reality, it's a simple security measure to keep the insurgents from coming back."

Before the battle of Fallujah, the US repeatedly said that foreign fighters and Islamic zealots were orchestrating guerrilla attacks on US soldiers from the city. But the planned measures presume everybody in Fallujah to be a potential supporter of the resistance.

Fallujah will be the first community in Iraq to be subjected to such tough identification tests. So far, they have been used mainly against detainees there are 2,000 people still held on suspicion of aiding the insurgents.

The city's capture was supposed to break the back of the insurgency and open the way for people to take part in the Iraqi elections on 30 January. Yet, so far, there is little sign that resistance to the US and the interim government is weakening in Sunni Muslim districts in central and northern Iraq.

The plan to identify and monitor all civilians is very similar to a plan implemented by Saddam Hussein to separate insurgents from civilians in Iraqi Kurdistan during the 1980s.

Against all this background, the officer from the Black Watch said as he prepared to leave: "Was it worth it? Of course, we have all got our private thoughts about this war. There was a lot of unease about being identified too much with the Americans and Fallujah ... you have to hope at the end that we did some good. Only time will tell."

Sagittarius

Van: "L. Brusselaers" <brusselaers@zeelandnet.nl>
Aan: "L. Brusselaers" <brusselaers@zeelandnet.nl>; "DeWaarheid. nu" <info@dewaarheid.nu>; "DEFEND" <defenddemrights@yahoo.com>
Verzonden: zondag 26 december 2004 12:07
Onderwerp: FW: Iraq Dispatches: An Eyewitness Account of Fallujah

-----Oorspronkelijk bericht-----
Van: iraq_dispatches-bounces@dahrjamailiraq.com
[mailto:iraq_dispatches-bounces@dahrjamailiraq.com]Namens
iraq_dispatches@dahrjamailiraq.com
Verzonden: zaterdag 25 december 2004 16:41
Aan: iraq_dispatches@dahrjamailiraq.com
Onderwerp: Iraq Dispatches: An Eyewitness Account of Fallujah

** Dahr Jamail's Iraq Dispatches **
** http://dahrjamailiraq.com **

An Eyewitness Account of Fallujah

published December 16, 2004
The Ester Republic
© 2004 by Dahr Jamail

http://esterrepublic.com/Archives/djamail9.html

Dec. 4, 2004, Baghdad

Horror stories—including the use of napalm and chemical weapons by the US military during the siege of Fallujah—continue to trickle out from the rubble of the demolished city, carried by weary refugees lucky enough to have escaped their city.

A cameraman with the Lebanese Broadcasting Corporation (LBC) who witnessed the first eight days of the fighting told of what he considered atrocities. Burhan Fasa'a has worked for LBC throughout the occupation of Iraq.

"I entered Fallujah near the Julan Quarter, which is near the General Hospital," he said during an interview in Baghdad, "There were American snipers on top of the hospital shooting everyone."

He nervously smoked cigarettes throughout the interview, still visibly shaken by what he saw.

On November 8, the military was allowing women and children to leave the city, but none of the men. He was not allowed to enter the city through one of the main checkpoints, so he circumnavigated Fallujah and managed to enter, precariously, by walking through a rural area near the main hospital, then taking a small boat across the river in order to film from inside the city.

found the boat, I was 50 meters from the hospital where the can snipers were shooting everyone in sight," he said, "But I aged to get in."

He told of bombing so heavy and constant by US warplanes that rarely a minute passed without the ground's shaking from the bombing campaign.

"The Americans used very heavy bombs to break the spirit of the fighters in Fallujah," he explained, then holding out his arms added, "They bombed everything! I mean everything!"

This went on for the first two days, he said, then on the third day, columns of tanks and other armored vehicles made their move. "Huge numbers of tanks and armored vehicles and troops attempted to enter the north side of Fallujah," he said, "But I filmed at least twelve US vehicles that were destroyed."

The military wasn't yet able to push into Fallujah, and the bombing resumed.

"I saw at least 200 families who had their homes collapsed on their heads by American bombs," Burhan said while looking at the ground, a long ash dangling from his cigarette, "Fallujans already needed everythingÉI mean they already had no food or medicine. I saw a huge number of people killed in the northern part of the city, and most of them were civilians."

At this point he started to tell story after story of what he saw during the first week of the siege.

"The dead were buried in gardens because people couldn't leave their homes. There were so many people wounded, and with no medical supplies, people died from their wounds. Everyone in the street was a target for the Americans; even I saw so many civilians shot by them."

He looked out the window, taking several deep breaths. By then, he said, most families had already run out of food. Families were sneaking through nearby houses to scavenge for food. Water and electricity had long since been cut.

The military called over loudspeakers for families to surrender and come out of their houses, but Burhan said everyone was too afraid to leave their homes, so soldiers began blasting open the gates to houses and conducting searches.

"Americans did not have interpreters with them, so they entered houses and killed people because they didn't speak English! They entered the house where I was with 26 people, and shot people because they didn't obey their orders, even just because the people couldn't understand a word of English. Ninety-five percent of the people killed in the houses that I saw were killed because they couldn't speak English."

His eyes were tearing up, so he lit another cigarette and continued talking.

"Soldiers thought the people were rejecting their orders, so they shot them. But the people just couldn't understand them!"

ged to keep filming battles and scenes from inside the city, some
ch he later managed to sell to Reuters, who showed a few clips of
ootage. LBC, he explained, would not show any of the tapes he
bmitted to them. He had managed to smuggle most of his tapes out of the city before his gear was taken from him.

"The Americans took all of my camera equipment when they found it. At that time I watched one soldier take money from a small child in front of everyone in our house."

Burhan said that when the troops learned he was a journalist, he was treated worse than the other people in the home where they were seeking refuge. He was detained, along with several other men, women, and children.

"They beat me and cursed me because I work for LBC, then they interrogated me. They were so angry at al-Jazeera and al-Arabia networks."

He was held for three days, sleeping on the ground with no blankets, as did all of the prisoners in a detention camp inside a military camp outside Fallujah.

"They arrested over 100 from my area, including women and kids. We had one toilet, which was in front of where we all were kept, and everyone was shamed by having to use this in public. There was no privacy, and the Americans made us use it with handcuffs on."

He said he wanted to talk more about what he saw inside Fallujah during the nine days he was there.

"I saw cluster bombs everywhere, and so many bodies that were burned, dead with no bullets in them. So they definitely used fire weapons, especially in Julan district. I watched American snipers shoot civilians so many times. I saw an American sniper in a minaret of a mosque shooting everyone that moved."

He also witnessed something which many refugees from Fallujah have reported.

"I saw civilians trying to swim the Euphrates to escape, and they were all shot by American snipers on the other side of the river."

The home he was staying in before he was detained was located near the mosque where the NBC cameraman filmed the execution of an older, wounded Iraqi man.

"The mosque where the wounded man was shot that the NBC cameraman filmed—that is in the Jubail Quarter—I was in that quarter. Wounded, unarmed people used that mosque for safetyÉI can tell you there were no weapons in there of any kind because I was in that mosque. People only hid there for safety. That is all."

He personally witnessed another horrible event reported by many of the refugees who reached Baghdad.

"On Tuesday, November 16th, I saw tanks roll over the wounded in the streets of the Jumariyah Quarter. There is a public clinic there, so we call that the clinic street. There had been a heavy battle in this

there were twenty bodies of dead fighters and some wounded ns in front of this clinic. I was there at the clinic, and at 11 . on the 16th I watched tanks roll over the wounded and dead there."

After another long pause, he looked out the window for awhile. Still looking out the window, he said, "During the nine days I was in Fallujah, all of the wounded men, women, kids and old people, none of them were evacuated. They either suffered to death, or somehow survived."

According to the Iraqi Red Crescent, which managed to get three ambulances into the city on November 14, at least 150 families remain trapped inside the city. One family was surviving by placing rice in dirty water, letting it sit for two hours, then eating it. There has been no power or running water for a month in Fallujah.

People there are burying body parts from people blown apart by bombs, as well as skeletons of the dead because their flesh had been eaten by dogs.

The military estimates that 2,000 people in Fallujah were killed, but claims that most of them were fighters. Relief personnel and locals, however, believe the vast majority of the dead were civilians.

More writing, photos and commentary at http://dahrjamailiraq.com

You are subscribed to the Dahr Jamail's email Iraq Dispatches because you requested a subscription at some point.

You can visit http://dahrjamailiraq.com/email_list/ to subscribe or unsubscribe to the email list.

Or, you can unsubscribe by sending an email to iraq_dispatches-request@dahrjamailiraq.com and write unsubscribe in the subject or the body of the email.

(c)2004 Dahr Jamail.
All images and text are protected by United States and international copyright law. If you would like to reprint Dahr's Dispatches on the web, you need to include this copyright notice and a prominent link to the DahrJamailIraq.com website. Any other use of images and text including, but not limited to, reproduction, use on another website, copying and printing requires the permission of Dahr Jamail. Of course, feel free to forward Dahr's dispatches via email.

Iraq_Dispatches mailing list
http://lists.dahrjamailiraq.com/mailman/listinfo/iraq_dispatches

Interne rapporten melden nieuwe misdragingen soldaten VS in Irak

WASHINGTON — Interne documenten van het Amerikaanse leger beschrijven mishandelingen van Iraakse burgers en gevangenen die totnogtoe niet naar buiten zijn gebracht. Dat heeft de Amerikaanse burgerrechtenbeweging ACLU gisteren gezegd na onderzoek van de archieven van het leger. De ACLU deed daartoe met succes een beroep op de Amerikaanse Wet openbaarheid van bestuur.

De ACLU beschrijft een groot aantal mogelijke misdragingen door Amerikaanse soldaten, van mishandeling van gevangenen tot het doodschieten van reeds uitgeschakelde of gevangengenomen strijders. Foto's van de mishandeling en vernedering van Iraakse gevangenen in de Abu Ghraib-gevangenis bij Bagdad leidden eerder dit jaar tot een grote internationale rel. Enkele weken terug maakte een Amerikaanse nieuwszender beelden van een soldaat die een schijnbaar weerloze, gewonde verzetsstrijder doodschiet in Fallujah. Ondanks die eerdere schandalen worden klachten over misdragingen van Amerikaanse militairen in Irak nog steeds niet serieus genomen en onvoldoende onderzocht, stelt de ACLU.

Meer dan honderd Amerikaanse militairen zijn tot nu toe gestraft voor het mishandelen van gevangenen. Dat heeft het Pentagon gisteren laten weten. Volgens woordvoerder kolonel John Skinner van Defensie is Janis Karpinski, die verantwoordelijk was voor de detenties in Irak, geschorst. Hij was aangeklaagd omdat hij de mishandelingen in de Abu Ghraib-gevangenis niet heeft verhinderd. (AP)

Indrukwekkend artikel in het medisch vakblad *The Lancet*

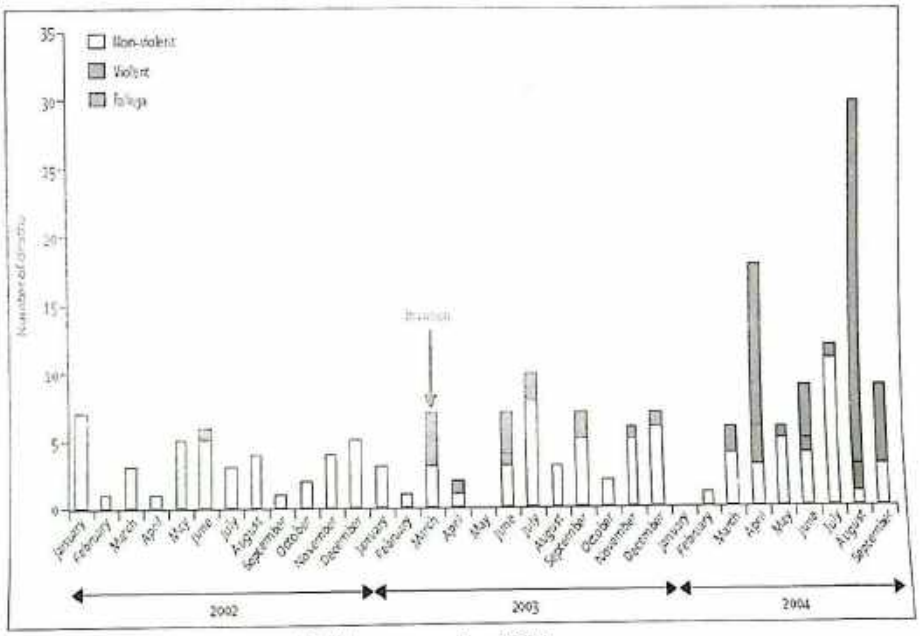
Dec 2004

Dramatische toename Iraakse burgerslachtoffers na invasie

Fernando Lopes da Silva,
vice-voorzitter NVMP

Het medisch vakblad *The Lancet* heeft een indrukwekkend artikel gepubliceerd over het aantal burgers die na de invasie van Irak in maart 2003 gestorven zijn (on-line op 29 oktober).

De belangrijkste bevindingen zijn dat het risico op overlijden in Irak 2,5 keer hoger werd geschat na de invasie (betrouwbaarheids-intervallen (B.I.) van 95%: 1.6 - 4.2). De auteurs schatten dat ongeveer 98.000 (B.I.: 8.000 - 194.000) Iraakse burgers tot nu toe meer gestorven zijn, dan normaal gesproken het geval geweest zou zijn, aan de hand van de gegevens van 97% van alle bevolkingsclusters die zijn geanalyseerd. In dit onderzoek is het omsingelde soennitische verzetsbolwerk Fallujah (3% van de clusters) niet meegerekend. Anders zou het aantal slachtoffers nog hoger geweest zijn.

Aantal doden tussen januari 2002 en september 2004

Argwaan bij pers, overheid en publiek

Deze studie is echter met argwaan door een deel van de pers en van de gezaghebbende spreekbuizen van de regeringen ontvangen. Ook bij een deel van het publiek is deze studie niet goed begrepen. Sommigen hebben zelfs brieven naar kranten verstuurd, bijvoorbeeld de NRC, waar dit artikel als stemmingmakend genoemd werd. Zij klagen over de onbetrouwbaarheid van de gebruikte, op mondelinge informatie gebaseerde, statistische methode. Voornamelijk het woordje 'geschat' wekt onbegrip. Het is alsof veel mensen denken dat statistisch onderzoek per definitie onbetrouwbaar zal zijn. Als artsen, betrokken bij de problematiek van oorlog en vrede, is het onze plicht om de consequenties van oorlogen voor de volksgezondheid nauwlettend te analyseren.

De gevolgen van wat men *collateral damage* noemt, kan ons niet onverschillig laten. De grote waarde van het artikel van *The Lancet* is dat de onderzoekers deze gevolgen van de oorlog op betrouwbare wijze hebben geprobeerd te onderzoeken, ondanks de beperkingen van de oorlogsomstandigheden die in Irak nog heersen.

Vervolg op pagina 4

Doden in Irak

Vervolg van pagina 3

Hoe hebben de onderzoekers het probleem aangepakt?

Uiteraard hebben de huidige oorlogsomstandigheden in Irak een aantal beperkingen opgelegd. De onderzoekers hebben een methodiek toegepast die in de sociale geneeskunde in sommige situaties gebruikt wordt, namelijk de methode van interviews van delen van de populatie. Ze hebben Irak verdeeld in 33 clusters elk met 30 huishoudens verspreid over Irak volgens een random keuze. Op deze wijze hebben zij ongeveer 990 huishoudens bezocht en 6300 individuen geïnterviewd. De onderzoekers hebben hen ondervraagd over de samenstelling van de huishoudens en over de geboorten en sterfgevallen sinds januari 2002 tot het begin van de oorlog (18 maart 2003) en sinds 19 maart tot september 2004 (tussen 8 en 20). De datum, oorzaak en omstandigheden van alle gevallen werden genoteerd, in het bijzonder de gewelddadige sterfgevallen. De aantallen sterfgevallen in de maanden na de invasie werden vergeleken met die in de periode ervoor. Uit deze vergelijking hebben ze het relatieve risico van overlijden als gevolg van de invasie en de bezetting daarna geschat.

Onderzoekgegevens zorgvuldig gewogen

In de periode vóór de invasie zijn er 275 geboorten en 46 sterfgevallen vermeld. Dit betekent een mortaliteit (aantal gestorven per 1000 mensen per jaar) van 5.0 (95% B.I.: 3.7 - 6.3). In de periode na de invasie zijn er 366 geboorten en 142 sterfgevallen geteld: dus een mortaliteit van 12.3 (95% B.I.: 1.4 - 23.2). De spreiding echter is zeer groot. Hoe komt dit? De onderzoekers hebben opgemerkt dat deze grote variabiliteit vooral is veroorzaakt door de gegevens uit de cluster Fallujah, die sterk afwijken van die van de andere clusters. Dit is wat in de statistiek een 'outlier' wordt genoemd. Als de gegevens uit Fallujah worden weggelaten vermindert de na-oorlogse mortaliteit en wordt 7.9 (95% B.I.: 5.6 - 10.2). Deze verfijnde analyse van de statistische gegevens wekt het vertrouwen dat de onderzoekers hun gegevens op een zorgvuldige wijze gewogen hebben.

Doodsoorzaak

De belangrijkste doodsoorzaken vóór de oorlog waren: hartinfarct, cerebrovasculaire aandoeningen, en chronische ziektes. Na de oorlog werd geweld veruit de belangrijkste doodsoorzaak, 51% van alle gevallen, inbegrepen Fallujah, en 24% indien Fallujah uit de analyse wordt gelaten. Sinds het begin van de oorlog is het risico op een gewelddadige dood in Irak geschat als 58 (B.I.: 8.1 – 419) keer hoger dan daarvoor. De meeste omgekomen burgers zijn vrouwen en kinderen. Zij lieten het leven bij militaire acties, voornamelijk luchtaanvallen door de coalitietroepen.

Hoe betrouwbaar is deze studie?

Mijns inziens hebben de auteurs gedurfd een zeer moeilijk onderzoek aan te pakken, door een risicovolle methodiek toe te passen. Hun analyse lijkt me de toets van de kritiek te kunnen doorstaan. Ze hebben op zorgvuldige wijze het bevolkingsonderzoek uitgevoerd. De beperkingen en valkuilen van het onderzoek komen zeer duidelijk naar voren in de rapportage van *The Lancet*. Uiteraard is het mogelijk kritiek te hebben op de methodiek, maar de rapportage is helder en in principe controleerbaar. De resultaten hebben een behoorlijke marge van onzekerheid. Dit wordt door de auteurs echter niet versluierd. Dat deze onzekerheid door de oorlogsomstandigheden wordt veroorzaakt is meer dan duidelijk. In dit verband is het geval van de cluster van Fallujah een evident voorbeeld.

Goedkeuring

Het onderzoek is goedgekeurd door de *Johns Hopkins Bloomberg School of Public Health Committee on Human Research* en uiteraard door de *Editorial Board* van *The Lancet*. Dit geeft aan de lezers de garantie dat dit onderzoek, ondanks alle beperkingen, serieus genomen dient te worden.

Amerikaanse soldaat toont zijn tatoo

Auteurs

De auteurs zijn Les Roberts, Riyadh Lafta, Richard Garfield, Jamal Khudhairi en Gilbert Burnham. De eerste en laatste auteur zijn verbonden aan *the Center for International Emergency and Refugee Studies, Johns Hopkins Bloomberg School of Public Health*, Baltimore, Maryland, USA, de tweede en vierde aan de *Department of Community Medicine of Al-Mustansriya University*, Baghdad, Irak, en de derde aan de *School of Nursing*, Columbia University, New York, USA.

Aktiekomitee
S.O.S. KINDEREN IRAK
p/a Hoefkensdijk 11
4584 RS KUITAART

Steun op GIRO 01.04.253

DEC 2004

website: www.sosiraq.org
e-mail: soskinderenirak@hotmail.com

Kampanje voor HIBA en andere Iraakse oorlogsslachtoffers!

Op 13 april 2003, precies 1 week voor haar dertiende verjaardag, raakte Hiba Kasim zwaargewond toen een VS-vliegtuig clusterbommen dropte boven de wijk in Bagdad waar ze woonde. Hiba houdt er een zwaar verminkt been aan over. Een, een felle overtuiging: *"Ik wil voor advokaat studeren"*, vertelde ze aan Dr. G. van Moorter, *"zodat ik de mensenrechten kan verdedigen. Met de Amerikaanse soldaten hier hebben we nu geen mensenrechten"*.

Een week eerder, op 7 april 2003, verloor Mohamed Ali Sarhan bijna alles wat hij had: zijn vrouw, zijn kind, zijn twee benen. VS-militairen hadden de ziekenwagen in brand geschoten waarmee hij zijn hoogzwangere vrouw naar een hospitaal probeerde te brengen.

Twee menselijke drama's. Twee oorlogsmisdaden ook: zowel het gebruik van clusterbommen waar burgerbevolking in de buurt is, als het onder vuur nemen van medische voertuigen zijn flagrante schendingen van het oorlogsrecht. De dokters van **Geneeskunde voor de Derde Wereld** brachten getuigenissen, foto's en videobeelden van Hiba Kasim en Mohamed Ali Sarhan mee uit Bagdad. Mohamed en Hiba's moeder waren bij de 17 Irakezen die met de hulp van de coördinatie **Stop USA** klacht indienden tegen generaal Tommy Franks, de toenmalige bevelhebber van de VS-troepen in Irak. In België een Amerikaan aanklagen op verdenking van misdaden, begaan in Irak, tegen Irakezen, was mogelijk onder de Belgische wet van universele bevoegdheid, de zogenaamde genocide wet. Die bepaalde dat in België vervolging kon worden ingesteld wegens genocide, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden, begaan door gelijk wie, tegen gelijk wie, en gelijk waar. Maar de Belgische regering plooide voor de druk uit Washington om de klacht tegen Franks in de kiem te smoren. De befaamde genocidewet zelf werd uitgehold tot er quasi niets van overbleef.
Gerechtigheid voor Mohamed en Hiba zat er dus niet in via die weg. Maar op zijn minst zouden ze dan tenminste medische hulp moeten kunnen krijgen, een schadevergoeding misschien? Niets van aan dus!
Een jaar later loopt Hiba op krukken, ze heeft nog niet de kans gehad op ingrepen die beterschap kunnen brengen. En Mohamed heeft nog altijd geen prothesen onder de stompen van zijn benen. 13 jaar embargo en een jaar oorlog en bezetting hebben de gezondheidszorg in Irak onderuit geholpen. Goede medische verzorging, gebruik van gespecialiseerd orthopedisch materiaal, de beste operaties, behoorlijke fysiotherapie, zelfs gewoon maar in het revalidatiecentrum of in het ziekenhuis geraken: het is allemaal zo goed als onmogelijk in het Irak van vandaag. Dat terwijl Irak van 1990 precies het medisch paradepaardje van de hele Arabische wereld was!

Geneeskunde voor de derde Wereld legt zich niet neer bij deze gang van zaken. Hiba werd ondertussen naar België gehaald voor medische onderzoeken en verzorging. Voor Mohamed Ali Sarhan en andere patiënten worden speciale artificiële gewrichten aangekocht en naar Irak gebracht. Ook voor andere oorlogsslachtoffers wil G3W zich inzetten. SOS Kinderen Irak ondersteunt deze akties van G3W tenvolle.
Omdat het echter logisch is dat het de VS zijn die zouden moeten opdraaien voor alle oorlogsschade zal G3W dan ook symbolisch de faktuur naar het Witte Huis sturen.

Sagittarius

Van: <info@irakkonferenz.de>
Aan: <info@irakkonferenz.de>
Verzonden: zaterdag 22 januari 2005 21:25
Bijlage: Programm_Irak_Konf[1]..rtf; Programm_Irak_Konf
Onderwerp: Internationale Irak-Konferenz / Vorläufiges Programm

Liebe Freundinnen und Freunde,
Liebe Genossinnen und Genossen,

hiermit lassen wir Euch das Protokoll des zweiten Vorbereitungstreffens zur Durchführung einer Irak-Konferenz am 12. März 2005 in Berlin zukommen.

Mit internationalistischen Grüßen
Dimitri Tsalos
Für die Vorbereitungsgruppe
Kontakt: info@irakkonferenz.de
Webseite der Konferenz in Kürze: www.irakkonferenz.de

Internationale Irak-Konferenz
über Besatzung, Widerstand und internationale Solidarität

in Berlin, Henrik-Kraemer-Haus, Lindenstraße 85
am Samstag, den 12. März 2005 von 10:00 bis 19:00 Uhr

Das zweite Vorbereitungstreffen für die Irak-Konferenz fand am 16. Januar 2005 in Berlin in den Räumen von "junge Welt" statt.

Es nahmen etwa 25 Personen aus folgenden Gruppen oder Organisationen teil: Irak-Tribunal-Initiative, Deutscher Freidenkerverband e.V., Initiativ e.V., Vereinigung für Internationale Solidarität (VIS) e.V., Linksruck, Attac-AG Globalisierung und Krieg, PDS Berlin, DKP Berlin, AGIF Deutschland / Immigranten-Arbeiter-Föderation, Young Struggle, RKL Thüringen. Neu in Berlin hinzugekommen sind Arabische Kulturgesellschaft, Ibn-Khaldun-Schule und Arabisches Forum sowie Achse des Friedens; weiterhin an Mitarbeit bei der Vorbereitung der Konferenz interessiert aber beim Treffen nicht vertreten waren Bonner Arbeitskreis für internationale Solidarität, SDAJ, Thüringische Friedenskoordination, Europäisches Friedensforum, Gruppe Internationale Solidarität (Magdeburg) und aus Österreich Sedunia / Initiative für Internationale Politik und Antiimperialistische Koordination. Nur "zur Beobachtung" beteiligte sich ein Vertreter von Gruppe Neue Einheit.

Gesprächsleitung: Peter Wolter, "junge Welt", Protokoll: Klaus von Raussendorff, VIS.

Das beim ersten Vorbereitungstreffen (Frankfurt, 28. Nov. 04) diskutierte vorläufige Programm der Konferenz wurde weiterentwickelt. Es sieht nach derzeitigem Beratungsstand - Weiterentwicklung ist nötig, weitere Referenten sind im Gespräch - Folgendes vor:

10:00 bis 11:00 Uhr:

Begrüßung

...führungsreferat: Zur aktuellen Phase des Krieges - Besatzungspolitik ...er USA und ihre sozialen, wirtschaftlichen und politischen Folgen; Legitimität des Widerstands
Referent: Joachim Guilliard

11:00 bis 12:00 Uhr:

Panel I: Besatzung und Interessen imperialistischer Mächte

a) Ziele der USA und ihrer Verbündeten
Referent: Ernst Woit (anzufragen), Shraga Elam (vorgeschlagen)

b) Deutschland/EU zwischen Ablehnung und Unterstützung der Intervention
Referent: Tobias Pflüger (anzufragen), Claus Schreer (vorgeschlagen)

12:00 bis 13:00 Uhr Mittagspause

13:00 bis 15:30 Uhr:

Panel II: Der irakische Widerstand

a) Politische und militärische Kräfte, Aktionsformen, Koordinationsstrukturen, programmatische Vorstellungen, Lage der Frauen und ihre Rolle im Widerstand, Einfluss des Islam, Hintergründe terroristischer Anschläge auf Zivilisten, Entführungen etc. und Reaktionen hierauf

Referenten:

Scheich Jawad Al-Khalisi, Irakischer Nationaler Gründungskongress *(anzufragen)*
Nada Al-Rubaiee, Irakische Patriotische Allianz (anzufragen)
Aouni Al-Kalemshi oder *Sami Alaa*, Irakische Patriotische Allianz *(anzufragen)*
Dr. Nouri Al-Mouradi, Irakische Kommunistische Partei - Opposition (IKP-Kader) (anzufragen)
Sami Ramadani, Irakische Demokraten gegen die Besatzung (IDAO), London (vorgeschlagen)
Haifa Zangana (Schrifstellerin, Frauenrechtlerin) (vorgeschlagen)
Nadje al Ali, (Wissenschaftlerin, Frauenrechtlerin) (vorgeschlagen)

Moderation: Rüdiger Göbel

b) Auswirkungen auf die Region und weltweit

Referenten:

Walden Bello (Philippinen, alternat. Nobeltreisträger), Mohammad Hassan, Brüssel oder Hamadi Al-Aouni, Berlin oder ein türkischer Publizist (vorgeschlagen)

15:30 bis 17:00 Uhr:

Parallele Diskussionsforen:

…ischer Widerstand: Eine Kraft des Fortschritts?

…. Islam-Feindlichkeit: Religionskritik oder Rassismus?

III. Möglichkeiten der internationalen Solidarität

17:00 bis 17:30 Uhr Pause

17:30 bis 19:00 Uhr:

Abschlusspodium: Aufgaben und Möglichkeiten der Solidarität mit dem irakischen Widerstand

Referenten:
Prof. Maria Mies, Netzwerk gegen Konzernherrschaft und neoliberale Politik (anzufragen)
Rechtsanwalt Wolfgang Kaleck, RAV e.V. (anzufragen)
Tobias Pflüger, MdEP, (anzufragen)
Matthias Jochheim, IPPNW (anzufragen)
Ein/e Vertreter/in der türkischen Linken (vorgeschlagen)

WEITERE SPRECHER SIND IN DER DISKUSSION

Moderation: Eckart Spoo, "Ossietzky"

Die ersten beiden Panels im Plenum sollen Informationen und Analysen vermitteln und politische Positionen des irakischen Widerstands deutlich machen. Die Diskussion soll sich hier auf 10 bis 15 Minuten für Fragen und kurze Statements beschränken. Dem vermutlich starken Diskussionsbedarf der Teilnehmer, insbesondere auch zu kontroversen Fragen, wird anschließend in drei parallelen Foren mit den Referenten Rechnung getragen. Die Themen der Foren wurden unter dem Gesichtspunkt formuliert, den Schwerpunkt der Diskussion auf die Auseinandersetzung mit der medialen Verleumdung des Widerstands ("Islamische Fanatiker", "Saddam-Anhänger", "ausländische Terroristen") und der Beschönigung der Besatzungsrealität ("Demokratisierung", "Legitimität durch UNO-Mandat") zu konzentrieren. Die Beschränkung auf drei Foren ergibt sich aus den räumlichen Gegebenheiten des Erik-Kraemer-Hauses. Das dritte Panel soll als Abschlusspodium "bewegungsorientiert" Ideen für eine breitere Kampagne gegen Krieg und Besatzung und Möglichkeiten der Solidarität mit der irakischen Bevölkerung diskutieren, wobei auch hier unterschiedliche Auffassungen und Akzente zum Ausdruck kommen mögen.

Einhellig abgelehnt wurde der Vorschlag des "zur Beobachtung" am Treffen teilnehmenden Vertreters der Gruppe Neue Einheit, die Konferenz solle sich von der "reaktionären Rolle des politischen Islam" distanzieren. Sicher ist es wichtig, die unterschiedlichen Formationen und Parteien des Widerstands, der ein Widerstand der großen Mehrheit des irakischen Volkes ist, politisch zu charakterisieren, wozu ausreichend Gelegenheit gegeben sein wird. Aber selektiv vom Ausland her über die Legitimität einzelner Elemente des Widerstand zu befinden, würde nur den imperialistischen Praktiken des Teile-und-Herrsche Vorschub leisten.

Eine starke Minderheit der Teilnehmer war der Meinung, dass man sich auf einen imperialistischen Kampfbegriff wie "Islamismus", der mit der

des Widerstands nichts zu tun habe, überhaupt nicht einlassen e. Doch eine Mehrheit der Teilnehmer sah gerade als eine der Aufgaben der Konferenz, den hier in Deutschland verbreiteten Ideologien der Intervention entgegen zu treten. Einmütigkeit bestand darin, dass internationale Solidarität, zu der die Konferenz beitragen soll, nur darin bestehen kann, den bedingungslosen, sofortigen Abzug der Besatzer und Wiedergutmachung der Schäden sowie die Einstellung jeglicher Unterstützung der Invasoren durch die deutsche Regierung zu fordern, und auf der klaren Grundlage des Völkerrechts die Legitimität des Widerstands in allen seinen Formen gegen mediale Desorientierung und Meinungsmanipulation zu verteidigen.

Es wurde ein Berliner Organisationsteam gebildet. Eine ab sofort abzuarbeitende Aufgabenliste wurde verteilt. In Einschätzung der verfügbaren Personen wurde die Entscheidung, die Konferenz in der Hauptstadt zu machen, endgültig bestätigt. Es wurde die Hoffnung auf eine gute Zusammenarbeit mit der Berliner Friedenskoordination zum Ausdruck gebracht. Als erste Unterstützer/Veranstalter der Konferenz können registriert werden: Deutscher Freidenkerverband e.V., Initiativ e.V., Kommunistische Plattform HH »Friedrich Engels«, Vereinigung für Internationale Solidarität e.V., Zambon-Verlag Frankfurt, Antiimperialistische Koordination, Deutsches Solidaritätskomitee Freier Irak; Wegen Mitveranstaltung umgehend anzufragen: IPPNW, RAV, ILMR, SDAJ, Achse des Friedens, Attac, DFG/VK, GBM, Europäisches Friedensforum etc.

Koordinationskreis: Ahmed, Phil Butland, Helmut Dunkhase, Klaus von Raussendorff, Peter Wolter, Dimitri Tsalos.

Nächstes Vorbereitungstreffen ist am Sonntag, den 6. Februar 2005, 12 bis 17 Uhr in Berlin in den Räumen von "junge Welt", Karl-Liebknecht-Strasse 33;

Kontakt: info@irakkonferenz.de

Webseite der Konferenz in Kürze: www.irakkonferenz.de

Doden in Irak bij Amerikaanse offensieven

2004

BAGDAD, 10 SEPT. Tientallen mensen zijn gisteren in Irak gedood bij Amerikaanse aanvallen op rebellen in het noorden en westen van het land.

In de stad Tall Afar bij Mosul in het noorden van het land werden volgens de directeur van een plaatselijk ziekenhuis 45 mensen gedood en meer dan 80 gewond bij een 13 uur durend Amerikaans bombardement op en bij gevechten in de stad. Volgens een Amerikaans militair communiqué waren er 57 „terroristen" gedood. De stad, een van verscheidene waarvan de Amerikaanse autoriteiten hebben toegegeven dat ze in handen van rebellen zijn, is afgesloten door het Amerikaanse leger. Het Amerikaans commando meldde dat de operaties tegen Tall Afar erop zijn gericht om de stad te bevrijden van „een groot terroristisch element dat de afgelopen weken plaatselijke Iraakse veiligheidsdiensten heeft verdreven".

Bij nieuwe Amerikaanse luchtbombardementen op de stad Fallujа ten westen van Bagdad werden volgens ziekenhuisbronnen in de stad 12 Irakezen gedood, van wie twee vrouwen en vijf kinderen. Het Amerikaanse leger sprak van een aanval op een huis dat zou worden gebruikt door terroristen. Volgens woedende plaatselijke bewoners werden alleen burgers geraakt. Falluja is al sinds Amerikaanse troepen in april hun beleg van de stad ophieven en het toezicht overdroegen aan een Iraakse eenheid, in handen van rebellen.

Ten aanzien van de stad Samarra gebruikten Amerikaanse en Iraakse troepen een andere strategie. Zij gingen gisteren voor het eerst in maanden de stad binnen onder een akkoord met plaatselijke leiders om het regeringsgezag er vreedzaam te herstellen. Wederopbouw zal er volgende week beginnen, aldus een lokaal raadslid, in ruil waarvoor inwoners hebben beloofd hun wapens thuis te laten. De Amerikanen hebben ook toegezegd geen particuliere woningen meer binnen te vallen. Zij hebben verder beloofd de rebellen met rust te laten als die thuis blijven of de stad verlaten. (AP, AFP)

Gemaskerde rebellen op straat in de Noord-Iraakse stad Tall Afar. De foto werd zondag genomen. Amerikaanse en Iraakse troepen zijn gisteren in het offensief gegaan tegen de rebellen die de stad (nog) beheersen. (Foto AFP)

Britse soldaten schuldig aan mishandelingen in Irak

Van onze correspondent
LONDEN

24-2-2006

Twee Britse militairen zijn door een krijgsraad in de Duitse stad Osnabrück schuldig bevonden aan het mishandelen van Iraakse burgers. Een derde bevelvoerend militair is schuldig bevonden aan het verzwijgen van de mishandelingen.

Deze vonden in mei 2003 plaats in kamp Bread Basket in de nabijheid van Basra. Britse militairen martelden daar Iraakse plunderaars door op ze te staan, ze op een vorkheftruck te leggen en rond te rijden en orale en anale seks te laten simuleren.

Hiervan werden ook vernederende foto's gemaakt. De mishandelingen kwamen bij toeval aan het licht toen een van de militairen de foto's in Groot-Brittannië het ontwikkelen.

De militairen, alle drie korporaals van de Royal Regiment of Fusiliers, verklaarden in opdracht van hogerhand te hebben gehandeld. Bevelvoerende officieren zouden hun het bevel hebben gegeven hard op te treden tegen plunderaars.

Daniel Kenyon (33) werd schuldig bevonden aan drie aanklachten, Mark Cooley (25) aan twee. Zij kunnen tot twee jaar cel worden veroordeeld. Darren Larkin (30), die had bekend op een gevangene te hebben gestaan, kan zes maanden krijgen. De strafmaat zal vrijdag worden bepaald.

Drie Britse soldaten uit leger om mishandeling

10-2-2006

OSNABRÜCK – De drie Britse soldaten die zijn veroordeeld wegens mishandeling van gevangenen in Irak zijn het leger uitgezet en gevangen gezet. Dat gebeurde na een proces in Osnabrück. Auditeur-militair Michael Hunter maakte dit vrijdag bekend. (AP)

37.000 Irakese burgerslachtoffers

DOOR JAMES CONACHY

Een Irakese politieke organisatie, de People's Kifah or Struggle against Hegemony, vertelde het Arabische station Al Jazeera dat documenten in hun bezit aantoonden dat meer dan 37.000 Irakese burgers zijn gedood in Irak in de eerste zeven maanden van de oorlog, tussen maart en oktober 2003.

Een woordvoerder van People's Kifah, Mohammed al-Ubaidi, vertelde Al Jazeera dat '100 procent zeker te zijn' dat hun getallen kloppen. De cijfers zijn verzameld in de periode september en oktober 2003, toen de organisatie een landelijk onderzoek hield 'waarbij honderden Irakese activisten en academici' betrokken waren. Ubaidi: 'Voor het verzamelen van onze gegevens hebben we de meest afgelegen plaatsen bezocht, gesproken met grafdelvers overal in Irak, informatie van ziekenhuizen ontvangen en gesproken met duizenden getuigen van incidenten waarbij Irakese burgers gedood werden door Amerikaans vuur.'

People's Kifah zegt dat het onderzoek werd stopgezet toen een van de medewerkers, Ramzi Musa Ahmad, in oktober werd ontvoerd door Koerdische milities en werd overgedragen aan de Amerikaanse troepen. Hij wordt sindsdien vermist.

Het aantal van 37.000 doden is exclusief het aantal slachtoffers onder Irakese militaire en paramilitaire troepen. De schattingen van het aantal gedode Irakese militairen tijdens de invasie lopen uiteen van tienduizend tot 45.000. Aangezien het onderzoek in oktober 2003 werd beëindigd is ook het grote aantal burgerslachtoffers door de Amerikaanse militaire acties in april en mei van dit jaar niet meegeteld.

Amerikaanse weigering

Tot dusver is niet het hele onderzoek naar buiten gebracht en is de methodologie niet door een onafhankelijke instantie beoordeeld. Het onderzoek verdient echter toch aandacht, omdat er nooit officieel onderzoek is gedaan naar het aantal burgerslachtoffers na de invasie van de Amerikanen. De Amerikanen weigeren hun eigen schattingen openbaar te maken.

In december 2003 zei het hoofd van het bureau voor statistiek van het Irakese ministerie van Gezondheid dat hun onderzoek door de coalitie, gesteund door de Amerikanen, was stopgezet. Zowel de Amerikanen als de door de Amerikanen ingestelde Regeringsraad ontkenden destijds dat er een onderzoek gaande was.

Ondanks het ontbreken van enige officiële cijfers over burgerslachtoffers, is bekend dat de Amerikaanse strijdkrachten tijdens de invasie van Irak een ongekende vuurkracht hebben ingezet. De voortdurende bezetting wordt gekenmerkt door de systematische onderdrukking van het Irakese volk in een poging hen op die manier onder de duim te houden.

Volgens cijfers die vorig jaar door de Amerikanen zijn vrijgegeven werden tijdens de invasie zo'n achthonderd kruisraketten, meer dan achttienduizend precisiebommen en -raketten en zo'n negenduizend 'domme' bommen op Irak gegooid. Ten minste twaalfhonderd clusterbommen werd ingezet, die elk tientallen kleine bommen bevatten. Het A10 'Warthog' grondsteunvliegtuig vuurde ongeveer driehonderdduizend rondes van zijn 30mm kanon af, waarvan wordt aangenomen dat zij zijn vervaardigd met o.a. verarmd uranium. Daarbovenop werden ook tienduizenden rondes van tanks en grondartillerie, ook met verarmd uranium, en een enorme hoeveelheid geweer- en handwapen munitie afgevuurd.

Minister van Defensie, Donald Rumsfeld, gaf toestemming voor vijftig luchtaanvallen, waarvan Amerikaanse militaire planners vooraf de inschatting maakten dat zij dertig of meer burgers zouden doden. Vijftig aanvallen werden uitgevoerd om belangrijke Irakese militaire en politieke leiders te doden, vooral in Bagdad, waarbij geen schattingen waren gemaakt van het aantal burgers dat daarbij gedood of gewond zou worden. Geen van deze aanvallen trof het beoogde doel en de paar aanvallen die werden onderzocht, bleken allemaal burgers te hebben gedood.

Bagdad

People's Kifah zegt bewijs te hebben voor de dood van 6103 burgers in de omgeving van Bagdad vanaf het begin van de oorlog tot oktober vorig jaar. De Irakese hoofdstad werd het zwaarste

getroffen door bombardementen en er werden veel burgers gedood tijdens de Amerikaanse tankaanvallen op de stad in april.

Tussen mei en oktober 2003 verzamelde Human Rights Watch geloofwaardige rapporten over 94 burgerdoden door Amerikaanse troepen in Bagdad. Dit was inclusief burgers die in hun auto waren neergeschoten bij controlepunten.

In de provincie Basra, die sinds het eind van de oorlog onder Britse controle staat, is bewijs gevonden voor 6734 burgerslachtoffers. De stad Basra is zwaar gebombardeerd en werd belegerd door Amerikaanse en Britse troepen in de eerste week van de oorlog. Drie ziekenhuizen in de stad noteerden 413 doden tijdens de invasie, maar dit cijfer is exclusief de slachtoffers die niet in het ziekenhuis stierven of waarvan het lichaam niet naar het ziekenhuismortuarium werd overgebracht.

In de provincie Babil, waarvan Hilla de hoofdstad is, werden 3552 burgers gedood. Tijdens de invasie vertelde Roland Hugenin, een vertegenwoordiger van het Internationale Rode Kruis, aan journalisten dat er 'ongelooflijk veel gewonden met zeer ernstige verwondingen zijn gevallen'. 'We zagen een vrachtwagen die tientallen geheel in stukken geschoten lichamen van vrouwen en kinderen aflevérde.'

Volgens het onderzoek stierven er 3581 burgers in de provincie Nasiriyaa, een ander toneel van intensieve gevechten tijdens de invasie. Meer dan tweeduizend burgerslachtoffers in andere zuidelijke provincies als Misan, Karbala en Wasit, de noordelijke provincie Mosul en de westelijke provincie al-Anbar. Er werden geen gegevens verzameld in de drie - voornamelijk Koerdische - noordelijke provincies.

Een Iraakse hulpverlener draagt een gewond kind weg na een mortieraanval van de Amerikaans-Iraakse troepenmacht op de belangrijkste moskee in de Iraakse stad Kufa op 26 augustus jl. Bij de mortieraanval werden 74 mensen gedood en raakte meer dan 350 personen gewond. De slachtoffers maakten deel uit van een groep mensen die in een protestmars zich naar de door de Amerikanen belegerde stad Najaf wilde begeven. Ook de demonstratie werd beschoten. Hoewel precieze cijfers ontbreken, zijn tenminste 8 mensen gedood en raakten er 42 gewond.

Geloofwaardige database

Het cijfer van 37.000 burgerslachtoffers is veel hoger dan de schattingen op basis van verslaglegging door de media. De website iraqbodycount.net heeft verslagen die een minimum van 11.429 en een maximum van 13.398 Irakese burgerslachtoffers aangeven sinds 20 maart 2003.

Op de website staat een disclaimer waarin staat: 'We zijn zelf geen nieuwsorganisatie en kunnen onze informatie alleen baseren op wat er tot nu toe gerapporteerd is. We proberen een geloofwaardige database over het aantal burgerslachtoffers aan te leggen. Ons maximum aantal verwijst daardoor naar gerapporteerde sterfgevallen, wat slechts een deel van het ware aantal doden kan zijn tenzij men aanneemt dat elk burgerslachtoffer is gerapporteerd. Het is echter aannemelijk dat veel zo niet de meeste burgerslachtoffers niet door de media gerapporteerd worden. Zo gaat het helaas in een oorlog.'

Het echte aantal burgerslachtoffers ligt dus vermoedelijk dichter bij de cijfers die door People's Kifah worden genoemd. De omvang van het aantal slachtoffers en de verwoesting van Irak ten gevolge van de Amerikaanse invasie benadrukt de schuld van degenen die verantwoordelijk zijn voor de planning en organisatie van deze oorlog en van degenen die zich uitspreken voor de continuering van de bezetting. *(Bron: wsws.org)*

Letter From The People Of Fallujah (E - FR - NL - P - D)

To His Excellency Mr. Kofi Annan
Secretary General of the United Nations
New York

Fallujah 14 October 2004

Your Excellency

It is very obvious that the American forces are committing crimes of genocide every day in Iraq . Now, while we are writing to Your Excellency, the American forces are committing these crimes in the city of Fallujah . The American warplanes are dropping their most powerful bombs on the civilian in the city, killing and injured hundreds of innocent people. At the same time their tanks are attacking the city with heavy artillery. As you know, there is no military presence in the city. There had been no actions taken by the Fallujah resistance in recent weeks because the negotiations between representatives of the city and the Government which were going well. In this atmosphere, the new bombardment by America has happened while the people of Fallujah have been preparing themselves for the fast of Ramadan. Now many of them are now trapped under the wreckage of their demolished houses, and nobody can help them while the attack continues.

On the night of the 13th October alone American bombardment demolished 50 houses on top of their residents. Is this a genocidal crime or a lesson about the American democracy? It is obvious that the Americans are committing acts of terror against the people of Fallujah for one reason only: their refusal to accept the Occupation.

Your Excellency and the whole world know that the Americans and their allies devastated our country under the pretext of the threat of WMD. Now, after all the destruction and the killing of thousand civilians, they have admitted that there no weapons were found. But they have said nothing about all the crimes they committed. Unfortunately everybody is now silent, and will not even dignify the murdered Iraqi civilians with words of condemnation. Are the Americans going to pay compensation as Iraq has been forced to do after the Gulf war?

We know that we are living in world of double standards. In Fallujah, they have created a new vague target,: AL ZARQAWI. This is a new pretext to justify their crimes, killing and daily bombardment of civilians. Almost a year has elapsed since they created this new pretext, and whenever they destroy houses, mosques, restaurants, and kill children and women they said "we have launched a successful operation against Al-Zarqawi." They will never say that they have killed him, because there is no such a person. And that means the killing of civilian and the daily genocide will continue.

The people of Fallujah assure you that this person, if he exists, is not in Fallujah and is probably not anywhere in Iraq . The people of Fallujah have announced many times that any person who sees Al-Zarqawi should kill him. Now everybody realises that this man is just a hypothetical hero created by the Americans. At the same time the representative of Fallujah, our tribal leader, has denounced on many occasions the kidnapping and killing of civilians, and we have no links to any groups committing such inhuman behaviour.

Excellency, we appeal to you, and to all world leaders to exert the greatest pressure on the American administration to stop their crimes in Fallujah and withdraw their army far away from the city. The city was very quiet and peaceful when its people ran it. We didn't witness any disorder in the city. The civil administration was going well given its limited recourses. We simply didn't welcome the occupation forces. This is our right according to the UN Charter, international law and the norms of humanity. If the Americans believe in the opposite, they should first resign from the UN and all its agencies before acting in a way contrary to the

Charter they signed.

It is very urgent that your Excellency, along with the world leaders, intervenes in a speedy manner to prevent a new massacre.

We have tried to reach your representatives in Iraq , so as to ask them to be more active in this regard, but as you know they are living in the Green Zone where we cannot contact them. We want the UN to be involved in the situation in Fallujah so as to avoid a new massacre.

We have tried to reach you through different channels and by asking our friends to convey this letter to your office in New York or Geneva with the hope that it will reach you. At the same time we appeal to you to urge the UN agencies in Iraq to take an active role in protecting civilians and preventing the new massacre which the Americans and the puppet government are planning to start soon in Fallujah as well as many part of our country.

Best regards.

Kassim Abdullsattar al-Jumaily
President
The Study Center of Human Rights & Democracy

On behalf of the people of Fallujah and for:
Al-Fallujah Shura Council
The Bar Association
The Teacher Union
Council of Tribes Leaders
The House of Fatwa and Religious Education

[Français]

Votre Excellence M. Kofi Annan
Secrétaire Général des Nations-Unies
New York

Falludjah, le 14 octobre 2004

Votre Excellence,

Il est très clair que les forces américaines commettent chaque jour en Iraq des crimes de génocide. A l'heure où nous vous écrivons, les forces américaines commettent ces crimes dans la ville de Falludjah. Les avions de guerre américains lâchent leurs plus puissantes bombes sur les civils, tuant et blessant des centaines d'innocents dans la ville. Au même moment, leurs tanks attaquent la ville à l'artillerie lourde. Comme vous le savez, il n'y a pas de présence militaire dans la ville. Ces dernières semaines, la résistance de Falludjah n'avait pas mené d'actions, car les négociations entre les représentants de la ville et le Gouvernement se poursuivaient. Dans ce contexte, où les habitants de Falludjah se préparaient pour le jeûne de Ramadan, le nouveau bombardement américain a commencé. En ce moment, beaucoup sont coincés sous les décombres de leurs maisons démolies, et, les attaques continuant, personne ne peut leur venir en aide.

Aktiekomitee
S.O.S. KINDEREN IRAK
p/a Hoefkensdijk 11
4584 RS KUITAART

Steun op GIRO 01.04.253

website: www.sosiraq.org
e-mail: soskinderenirak@hotmail.com

Kampanje voor HIBA en andere Iraakse oorlogsslachtoffers!

Op 13 april 2003, precies 1 week voor haar dertiende verjaardag, raakte Hiba Kasim zwaargewond toen een VS-vliegtuig clusterbommen dropte boven de wijk in Bagdad waar ze woonde. Hiba houdt er een zwaar verminkt been aan over. Een, een felle overtuiging: "*Ik wil voor advokaat studeren*", vertelde ze aan Dr. G. van Moorter, "*zodat ik de mensenrechten kan verdedigen. Met de Amerikaanse soldaten hier hebben we nu geen mensenrechten*".

Een week eerder, op 7 april 2003, verloor Mohamed Ali Sarhan bijna alles wat hij had: zijn vrouw, zijn kind, zijn twee benen. VS-militairen hadden de ziekenwagen in brand geschoten waarmee hij zijn hoogzwangere vrouw naar een hospitaal probeerde te brengen.

Twee menselijke drama's. Twee oorlogsmisdaden ook: zowel het gebruik van clusterbommen waar burgerbevolking in de buurt is, als het onder vuur nemen van medische voertuigen zijn flagrante schendingen van het oorlogsrecht. De dokters van **Geneeskunde voor de Derde Wereld** brachten getuigenissen, foto's en videobeelden van Hiba Kasim en Mohamed Ali Sarhan mee uit Bagdad. Mohamed en Hiba's moeder waren bij de 17 Irakezen die met de hulp van de coördinatie **Stop USA** klacht indienden tegen generaal Tommy Franks, de toenmalige bevelhebber van de VS-troepen in Irak. In België een Amerikaan aanklagen op verdenking van misdaden, begaan in Irak, tegen Irakezen, was mogelijk onder de Belgische wet van universele bevoegdheid, de zogenaamde genocide wet. Die bepaalde dat in België vervolging kon worden ingesteld wegens genocide, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden, begaan door gelijk wie, tegen gelijk wie, en gelijk waar. Maar de Belgische regering plooide voor de druk uit Washington om de klacht tegen Franks in de kiem te smoren. De befaamde genocidewet zelf werd uitgehold tot er quasi niets van overbleef.
Gerechtigheid voor Mohamed en Hiba zat er dus niet in via die weg. Maar op zijn minst zouden ze dan tenminste medische hulp moeten kunnen krijgen, een schadevergoeding misschien? Niets van aan dus!
Een jaar later loopt Hiba op krukken, ze heeft nog niet de kans gehad op ingrepen die beterschap kunnen brengen. En Mohamed heeft nog altijd geen prothesen onder de stompen van zijn benen. 13 jaar embargo en een jaar oorlog en bezetting hebben de gezondheidszorg in Irak onderuit geholpen. Goede medische verzorging, gebruik van gespecialiseerd orthopedisch materiaal, de beste operaties, behoorlijke fysiotherapie, zelfs gewoon maar in het revalidatiecentrum of in het ziekenhuis geraken: het is allemaal zo goed als onmogelijk in het Irak van vandaag. Dat terwijl Irak van 1990 precies het medisch paradepaardje van de hele Arabische wereld was!

Geneeskunde voor de derde Wereld legt zich niet neer bij deze gang van zaken. Hiba werd ondertussen naar België gehaald voor medische onderzoeken en verzorging. Voor Mohamed Ali Sarhan en andere patiënten worden speciale artificiële gewrichten aangekocht en naar Irak gebracht. Ook voor andere oorlogsslachtoffers wil G3W zich inzetten. SOS Kinderen Irak ondersteunt deze akties van G3W tenvolle.
Omdat het echter logisch is dat het de VS zijn die zouden moeten opdraaien voor alle oorlogsschade zal G3W dan ook symbolisch de faktuur naar het Witte Huis sturen.

VS lopen VN nog steeds voor de voeten

Niet de bomaanslag op hun hoofdkwartier in Bagdad, maar het beleid van de Amerikaanse regering vernietigde de hoop van de Verenigde Naties in Irak, stelt Salim Lone.

Soldaten van de gevechtseenheid van de Verenigde Staten in Irak tijdens de inval in Bagdad, augustus 2003.

Klokkenluider Abu Ghraib met dood bedreigd

17 juli 2004

| Reuters
| WASHINGTON

Sergeant Joseph Darby, de man die het verhaal over de marteling van Iraakse gevangenen in de Abu Ghraib-gevangenis in Irak naar buiten bracht, is met de dood bedreigd. Familieleden van Darby hebben maandag verklaard dat Darby's getuigenis een veiligheidsdienaren wereld bewaakte.

Darby's vrouw Bernadette verzekerde in een Amerikaans tv-programma dat haar man te horen had gekregen dat hij ten dode is opgeschreven.

De vrouw zei dat mensen in hun omgeving in het westen van de staat Maryland tewaad zijn over het besluit van haar man te getuigen wat zich in de Iraakse gevangenis afspeelde. Wie het getuigenis bewaakt, wilde ze niet zeggen.

Mede vanwege de belastende gevolgen van het klokkenluidersschap van haar man blijft ze geloven dat hij de juiste beslissing heeft genomen. Darby's schoonzuster vertelde dat tegenstanders van de onthullingen de schuldige bij haar thuis hebben gehaald. Maar er zijn volgens haar nog steeds mensen die toejuichen dat hij de zaak naar buiten bracht.

In een getuigenverklaring tijdens de hoorzitting voor een van de militairen die is beschuldigd van misbruik van gevangenen, zei Darby nog te hebben geweerstaald met het besluit om foto's naar buiten te brengen, omdat hij bevreesd was met een van de verdachten.

Uiteindelijk besloot hij in actie te komen 'omdat de beelden aan schending waren van alles waar ik in geloof en van alles wat ik heb geleerd over de regels die in een oorlog gelden'.

'Kijk andere kant op'

7 juli 2004

ROTTERDAM, 10 APR. Amerikaanse soldaten hebben geprobeerd in te grijpen toen Iraakse agenten in Bagdad hun gevangenen mishandelden, maar kregen het bevel van hun superieuren de gevangenen aan hun lot over te laten. Dat meldt de Amerikaanse krant The Oregonian na rapporten van een Oekraïnse soldaten. Senator Ron Wyden van Oregon heeft minister van Defensie Rumsfeld om opheldering gevraagd.

Op 23 juni, één dag na de machtsoverdracht aan de Iraakse interimregering, zag een soldaat van een eenheid uit Oregon hoe Iraakse agenten op een terrein van het ministerie van Binnenlandse Zaken verschillende gevangenen mishandelden. Zijn eenheid besloot de Iraakse agenten te ontwapenen en de gevangenen te verzorgen. Op het terrein vonden de soldaten verschillende martelwerktuigen.

Toen luitenant-kolonel Daniel Hendrickson radiocontact zocht met zijn superieuren, kreeg hij het bevel zich terug te trekken, de gevangenen uit te leveren aan de Iraakse autoriteiten en het terrein te verlaten.

Volgens Wyden suggereert het vermoed dat „het beleid van de VS inhoudt dat we ons zelf niet meer inlaten met mishandeling, maar de andere kant opkijken als anderen dat doen." (AP)

Miljarden voor Iraakse ministeries zijn zoek

27 juli 2004

WASHINGTON. Oregeert regeringsinstanties is gegaan, is onduidelijk. Dat blijkt uit Amerikaans accountantsonderzoek. Het gaat om geld uit een fonds, dat onder meer werd gevuld met de opbrengsten uit de Iraakse olie-export. Het geld is onder het door Amerika gelede interim-bestuur aan de ministeries overgemaakt. In de bestuurs vijfe situaties ongerechtvaardigde betalingen, diefstal, verduistering, verspilling en fraude vastgesteld. (Reuters)

Britten verdacht van dood Irakees

26 augustus 2004

| The Guardian
| LONDEN

Minstens twee Britse soldaten zijn gearresteerd in verband met de dood van een jongen van 17 in de Zuid-Iraakse stad Basra. De arrestaties zijn verricht door de militaire politie, die een onderzoek instelde naar de dood van Ahmed Jabbar Kareem. Het vermoeden bestaat dat de jongen is gestorven voordat hij verdronk in een sloot.

Het Britse ministerie van Defensie wilde de arrestatie van de twee soldaten nogmaals The Guardian niet bevestigen. Het tweetal is inmiddels vrijgelaten onder voorwaarden en teruggekeerd naar hun eenheid.

De 17-jarige Kareem zou in mei 2003 zijn gearresteerd door Britse soldaten die hem een pak slaag zouden hebben gegeven. Vervolgens zouden ze hem hebben bevolen de rivier de Zuhair over te zwemmen, maar hij was zo zwaar gewond dat hij hem niet lukte en hij verdronk.

Kareem is tot de enige Iraakse burger die zou zijn omgekomen door toedoen van Britse troepen, of die door Britse militairen zou zijn mishandeld. De militaire autoriteiten verklaren 15 maart bij een soldaten werden gearresteerd in verband met de dood van Kareem en de behandeling van andere Iraakse gevangenen in de Abu Ghraib-gevangenis in Irak naar buiten brachten, is met de dood bedreigd. Familieleden van Darby hebben maandag verklaard dat Darby's getuigenis een veiligheidsdienaren wereld bewaakte.

Darby's vrouw Bernadette verzekerde in een Amerikaans tv-programma dat haar man te horen had gekregen dat hij ten dode is opgeschreven.

De vrouw zei dat mensen in hun omgeving in het westen van de staat Maryland tewaad zijn over het besluit van haar man te getuigen wat zich in de Iraakse gevangenis afspeelde. Wie het getuigenis bewaakt, wilde ze niet zeggen.

Mede vanwege de belastende gevolgen van het klokkenluidersschap van haar man blijft ze geloven dat hij de juiste beslissing heeft genomen. Darby's schoonzuster vertelde dat tegenstanders van de onthullingen de schuldige bij haar thuis hebben gehaald. Maar er zijn volgens haar nog steeds mensen die toejuichen dat hij de zaak naar buiten bracht.

In een getuigenverklaring tijdens de hoorzitting voor een van de militairen die is beschuldigd van misbruik van gevangenen, zei Darby nog te hebben geweerstaald met het besluit om foto's naar buiten te brengen, omdat hij bevreesd was met een van de verdachten.

Uiteindelijk besloot hij in actie te komen 'omdat de beelden aan schending waren van alles waar ik in geloof en van alles wat ik heb geleerd over de regels die in een oorlog gelden'.

Halliburton krijgt uitstel van leger

27 juli 2004

HOUSTON, 18 APR. Het Amerikaanse leger heeft Halliburton, de olie-industrie ter wereld, meer tijd gegeven om zijn rekeningen aan de regering te verantwoorden. Het leger zal daarom nog niet 15 procent inhouden van de betalingen voor logistieke contracten, voor logistieke ondersteuning van troepen in Irak en Koeweit. Halliburton heeft voor meer dan 6 miljard dollar aan opdrachten gekregen en de beschuldigingen hebben op de aandelenbeurs in Amerika geleid tot een daling van de koers. Halliburton ontkent de aanklachten en vraagt zich af of het bedrijf het slachtoffer is van politieke belangen. (AP)

Iraaks martelen dilemma voor VS

Van onze buitenlandredactie
AMSTERDAM

De Amerikaanse regering is in verregaande mate verdeeld over vermeende gevallen van mishandeling van Iraakse gevangenen door Iraakse agenten. Op de eerste volledige dag van Irak als soevereine staat, 28 juni, zouden Amerikaanse soldaten hebben ingegrepen toen Iraakse agenten in Bagdad gevangenen mishandelden. Maar na een bevel van hogerhand zouden ze zich alsnog hebben teruggetrokken. Minister van Defensie Rumsfeld is een uitleg gevraagd.

De zaak is in de openbaarheid gebracht door de regionale Amerikaanse krant The Oregonian. De soldaten van de bewaarde regerongerhead zijn gelegerd in Oregon.

Senator Ron Wyden van Oregon heeft Rumsfeld gevraagd de zaak op te helderen. 'Wij willen weten van wie het bevel kwam niet in te grijpen', aldus Wyden. De gouverneur van Oregon, Ted Kulongoski, jonger de eerstelid. 'Overlog brengt soms het beste in ons boven, en ook het slechtste. Als inwoner van Oregon ben ik trots dat onze mannen het vertrouwen hebben.'

De gebeurtenis, het eerste gepubliceerde geval van schendingen van de mensenrechten in het soevereine Irak, toont een dilemma waar Washington voor staat. Bij het overdragen van de macht werd de beloofde grenzen dat de Iraakse leiders hun eigen beleid mogen bepalen. Maar de VS beseffen dat zij medeverantwoordelijk worden gehouden als Bagdad fouten maakt.

Amerikaanse

De commandant van de Amerikaanse eenheden in Bagdad heeft de gang van zaken bevestigd. De kwestie zou volgens dreef zijn aangekaart in Irak. ar minister van Binnenlandse Zaken.

Amerikaanse soldaten leggen een kidnas aan bij een mishandelde Iraakse gevangene (boven). Een Iraakse gevangene toont verwondingen die het gevolg zouden zijn van mishandelingen (rechts). Beide foto's zijn gemaakt door soldaten van de Oregon National Guard. Een 16-jarige jongen uit gedraaid verslagenheid bij de publicatie van de foto's. Gisteren; deze foto zou gemaakt zijn in de ruimte waar de jongen zijn tegenhielden voor de Amerikaanse functionarissen.

Shell biedt op studie naar Iraakse velden

Van onze verslaggever
Zander van Ufford
AMSTERDAM

Shell heeft dit weekend een bod uitgebracht op vier studieopdrachten voor de exploitatie van oostelijke olievelden in Irak. Het Nederlands-Britse bedrijf heeft inzoverre geen verbazingen waar Irak is stierve. Dat heeft een woordvoerder van Shell vandaag bevestigd.

Het is de eerste keer dat Shell zich bezint op een opdracht in Irak. Ondanks zag het bedrijf nog al van een laag op een klassier rijkdom in Irak.

De termijn voor de aanbesteding van de twee olievelden sluit deze zondag. Naast Shell tonnelen zeker vijftien andere oliebedrijven interesse in de opdracht. Dat Britse BP had onder meer informatie over de aanbesteding aangevraagd.

Het Iraakse ministerie van Olie zal vermoedelijk in oktober beginnen met de opdracht te gunnen. De winnaar moet gaan onderzoeken hoe de olievelden in de oliestad Kirkuk en Noord- en Zuid-Rumaila kan worden opgevoerd. Het oliebedrijf dat de technische studie mag uitvoeren, mocht later ook meer kans om de opdracht te krijgen om de velden verder koop te pompen. Met deze vooruitzichten zou de winst van de oliebedrijven veel geld te verdienen.

Vooral de Iraaksbanse velden zijn voor buitenlandse oliemaatschappijen interessant. Uit de veldon, zo'n honderd kilometer ten westen van Basra, stromen dagelijks zo'n 2,8 miljoen vaten olie. Dat is goed voor negentig bolk van de huidige Iraakse olieproductie. Door verbetering van de boorapparatuur is de productie in de olievelden met 500 duizend vaten op te voeren.

De internationale onderneming hoopt aan een contractperiode opdracht ook goede contacten met de Iraakse autoriteiten over te houden.

Shell was tot nog toe zeer terughoudend om in Irak aan de slag te gaan. Onder meer daarom zag Shell begin juni af van een bod op het enige contract voor buitenlandse bedrijven om olie te winnen in het land. Het ging toen om het Khurmala Dome-oliaveld in het noordoen van Irak.

Het bedrijf wond altijd dat er eerst een stabiele regering moest zijn gevormd en dat de weggezeg bedder zou zijn. Ook vond de onderneming dat de veiligheid van het personeel gewaarborgd moest zijn.

Voor het uitvoeren van de olieproductieopdracht(en) is het volgens een Shell-woordvoerder niet nodig dat er personeel naar Irak gaat. 'Het is een bestaand olieterrein bestaande velden op basis van literatuur die door het Iraakse ministerie van Olie wordt geleverd.'

Shell dacht een goede kans te maken op daadwerkelijke uitvoering van de studieopdracht. Het bedrijf bezorgt de jaar is grote producenten door de overwaardering van zijn olie en gasreserves. Het bedrijf rekent 25 procent van zijn voorraden oliboeken als bewezen reserve. De aandeelhouders zijn voor het bedrijf de (oliemaatschappijen van de aandeelhouders). Deze in Irak investeren of te sluiten kan Shell zijn reserves weer deels aanvullen.

Congres ver oort top Halliburton

Door een onzer redacteuren

ROTTERDAM, 23 JULI. Duizenden en werknemers verlaten Amerikaanse olie- en constructiebedrijf Halliburton zijn gisteren voor het eerst voor het Amerikaanse Congres verschenen om uitleg te geven aan het Irak-beleid van het bedrijf. Halliburton heeft zich volgens aanwezigen schuldig gemaakt aan vergelijking en oneerzuiving.

Vier hoge functionarissen van het bedrijf, dat in de jaren negentig werd geleid door vice-president Dick Cheney, verenden een felle verdediging voor hun bedrijf dat voor ache miljard dollar aan overheidscontracten in Irak heeft binnengehaald. Zo is het verantwoordelijk voor de kampen, de maaltijden en de watervoorziening van de Amerikaanse militairen in Irak. Tevens reparteert Halliburton de Iraakse olievelden.

Onderzoek door het Commissie voor oogvingbeleid van het Huis van Afgevaardigden moet antwoorden op knowere Halliburton is hoge prijzen heeft gevraagd voor de contracten die met de overheid zijn afgesloten. Voorts werd gelekt dat sprake is geweest van verspilling door het bedrijf.

Ze vreesde de commissie drie voormalige werknemers van het bedrijf op, onderwee twee chauffeurs in dienst van KBR, het Halliburton-bedrijf dat in Irak opereert, die verklaarden dat hun werkgever zich schuldig zou hebben gemaakt aan misleiding, onzorgvuldigheid en onverantwoordelijke bestedingspatronen. Als voorbeeld noemde zij de koelijn Halliburton die voor 45 dollar aan Defensie zouden zijn verkocht. Of de prijs van de drinkwaterslangen die langs de kazerne van de soldaten zijn aangelegd, zoals de weg, precies zijn achtergehouden van onder bij een drinkwaterfabriek verder verkocht aan Defensie voor de aanschaf van contraceptiva.

Het verhoor door de commissie verwerd gisteren tot een bij de namen Republikeinen en Democraten die elkaar om beurten vergenegen om politieke agenda's wetten. Volgens de Republikeinse commissieleden is sprake van Democratische heksenjacht op Halliburton in een poging «key-president Cheney, de zeemeeste tijd voor zijn het bedrijf, zwart te maken. Democratische Congresleden zien vooral een bedrijf dat dankgoede connecties met het Witte Huis paire subversiging is toegestaan.

„Halliburton licht de belastingbetaler op", zei Afgevaardigde Henry Waxman, de belangrijkste Democraat van de commissie. Minister Tom Ilava, de Republikeinse voorzitter van de commissie, sprak van „een heksenjacht".

Alfred Hoffgen, COO van Halliburton-bedrijf KBR, wees op het grote gevaar dat zijn mensen in Irak lopen. Zo waren 43 werknemers van het bedrijf gedoden zijn omgekomen. Ook werknemers raakten gewond. „Nog meer heeft een commissie in moeilijker en gevaarlijker omstandigheden gewerkt dan Irak", aldus Hoffgen.

Advocaten Saddam dienen klacht in

PARIJS, 23 JULI. De advocaten van de vorderen Iraakse leider Saddam Hussein hebben namens hun cliënt ingediend bij het Europees Hof voor de Mensenrechten. Zij willen bereiken dat Frankrijk en bij de Verenigde Staten en aandringt zich te houden aan de Geneefse Conventies inzake de behandeling van krijgsgevangenen. Volgens Saddams raadslieden schendt Washington twee bepalingen daarvan. Het gaat om het artikel dat de normen bevestigingsmaatregelen van gevangenen vastlegt en het artikel dat een rechter van gevangenen op juridische bijstand regelt. De advocaten zeggen dat hun beide cliënten wordt geweigerd hun cliënt te spreken. Daardoor kunnen ze geen enkele stappen om een verdediging op een goed voorbereiden. (ANP)

Hoorzitting over soldate Lynndie England ligt stil

PORT BLISS, 23 JULI. De hoorzitting over het handelen van de Amerikaanse soldate Lynndie England in de Abu Ghraib-gevangenis in Irak is zaterdag verlaagd, nadat haar advocates opnieuw een verzoek hadden ingediend om president Chenay en minister van Defensie Rumsfeld te laten getuigen. England, die figureert op de beruchte foto's van mishandelde gevangenen, zegt in redelijk te hebben gehandeld. (Reuters)

de Volkskrant

Maandag 4 augustus 2004

England was 'aan het dollen'

Soldate gehoord in Abu Ghraib-schandaal

Van onze verslaggever

Lynndie England, soldate die in de beruchte Abu Ghraib-gevangenis werden vernederd en mishandeld. Zij zou tijdens de ondervragingen aan het dollen zijn geweest. Dat zeggen twee getuigen die vandaag zijn gehoord door het onderzoeksteam dat de misstanden in de gevangenis onderzoekt.

Het was voor het 'Abu Ghraib onderzoek' de eerste keer dat Lynndie England zelf aan het woord kwam. Ze is een van de zeven militairen die in verband met de misstanden in de gevangenis worden vervolgd. De zeven zijn allemaal reservisten. De meesten van hen hebben geen militaire achtergrond. Ze zijn gewone burgers die in verband met de oorlog in Irak zijn opgeroepen om hun land te dienen.

De militairen van het 372e Militair Politiekorps, waar England deel van uitmaakte, zijn verantwoordelijk voor de bewaking van de gevangenis. Ze zijn niet opgeleid om ondervragingen te doen. Dat is de taak van militaire inlichtingenofficieren en burgers die voor de Amerikaanse overheid werken.

Volgens het onderzoeksteam hebben de militairen van het 372e Korps zich schuldig gemaakt aan mishandeling van gevangenen door hen te dwingen tot seksuele handelingen met elkaar en door hen te laten poseren voor pornografische foto's. Ook worden Engelands geliefde, Charles Graner, en een andere militair van het 372e Korps verdacht van verkrachting.

Engelands verdediging is dat ze alleen maar deed wat haar meerderen haar opdroegen. Ze zou zelf nooit het initiatief hebben genomen tot de misstanden. Ze zou zelfs geweigerd hebben om mee te doen aan de vernederingen, maar dat zou haar meerderen niet hebben gedwarsboomd.

Ook voormalig Engelands geliefde Graner is verdacht. Hij zou zich schuldig hebben gemaakt aan de verkrachting van een gevangene. Graner zou de vrouw hebben gedwongen om seksuele handelingen met hem te verrichten. Hij zou haar hebben gedreigd dat hij anders haar man zou doden. Graner zou de vrouw hebben gedwongen om te zeggen dat ze het allemaal leuk vond. Graner zou de vrouw hebben gedwongen om te zeggen dat ze het allemaal leuk vond.

ICRC: VS houden buiten zicht gevangenen vast

2004

GENEVE, 14 JULI. Het Internationale Rode Kruis (ICRC) verweert dat de Verenigde Staten op geheime locaties, buiten het zicht van de mensenrechtenorganisatie, vermeende terroristen vasthouden.

In de Genefse Conventies voor oorlogsrecht is vastgelegd dat het neutrale en in Zwitserland gevestigde ICRC gevangenen registreert, en zonder tussenkomst van de gevangenhoudende partij, kan bezoeken om hun gezondheid te controleren en hen in de gelegenheid te stellen boodschappen voor familie over te geven.

Het ICRC zegt echter dat verdachten die door de federale recherche (FBI) op dienst verlooste worden gearresteerd als aanslagen of volgens de media zijn opgepakt, in geen van de door het Rode Kruis bezochte detentiekampen in Afghanistan, Irak en op Guantánamo Bay zijn aangetroffen. „Deze mensen zijn, voor zo ver we weten, gedetineerd op locaties die niet alleen bij ons onbekend zijn, maar ook bij de rest van de wereld", zegt Antonella Notari van het ICRC.

Ze zegt dat de argumenten de VS herhaaldelijk om een lijst met namen en locaties hebben gevraagd. Directeur Jakob Kellenberger droeg het onderwerp vorig jaar tijdens een bezoek aan minister van Buitenlandse Zaken Colin Powell en Nationale Veiligheidsadviseur Condoleezza Rice. „Tot dusver hebben we geen bevredigend antwoord gekregen", aldus Notari.

In een rapport over de ministeriën in de Abu-Ghraib-gevangenis veroordeelde de Amerikaanse generaal Antonio Taguba dat de militaire politie „aanhoudelijk gevangenen hield die door andere regeringsinstanties werden gebracht zonder verklaring, zonder dat hun identiteit bekend was, en zelfs zonder reden voor hun detentie". Ze zeker een instantie worden dan „spookgevangenen" moeten ruimen verhuisd om hen uit de buurt van een bezoekende ICRC-delegatie te houden.

Notari zegt te hebben gehoord dat de VS bijvoorbeeld mensen vasthouden op Diego Garcia, een Brits eiland in de Stille Oceaan die door de VS als kpenbasis wordt gebruikt. „Maar we hebben geen officiële bevestiging", aldus Notari.

De woordvoerder van het Witte Huis, Scott McClellan, zei gisteren dat hij de zorgen van het ICRC „nadert zelf bestudeerd" en voegde daaraan toe: „We verbeten onze namen, men had Rode Kruis op het gebied van gevangenen." (ANP)

Detentie Saddam 'in strijd met grondwet VS'

2004

AMMAN, 10 JULI. Een Amerikaanse advocaat van de voormalige Iraakse leider Saddam Hussein, Curtis Doebbler, heeft het Amerikaanse Hooggerechtshof gevraagd wat te stellen of de detentie van Saddam Hussein in strijd is met de Amerikaanse grondwet. „Zolls Amerikanen zonder de civiele rechten van de Nederlandse gevangenis in Irak – stelt Doebbler, die zelf in Irak is geweest om met Saddam te spreken.

Doebbler is de zoon van de Amerikaanse diplomaat Albert Doebbler, die in 1979 in Iran gijzelaar was. Hij is ook de auteur van het boek 'Slaven', over de gijzelingscrisis.

Gevonden bij bomaanslag As Samawah

De Amerikaanse generaal Antonio Taguba heeft in een rapport over de misstanden in de Abu Ghraib-gevangenis in Bagdad gezegd dat de militaire politie die daar de dienst uitmaakte, opzettelijk mensen had vastgehouden die daar andere overheidsdienst waren binnengebracht. Wie die mensen waren en wat zij hadden gedaan, werd niet gevraagd.

In zeker één geval, schrijft Taguba, werden deze 'onzichtbare gevangenen' van de ene plaats in de gevangenis naar de andere overgebracht om ze uit het zicht te houden van bezoekende Rode-Kruismedewerkers.

Prima bajes, voor Iraakse begrippen

Gevangenis | In Central Prison zitten 39 gevangenen in een hol – maar de vrouwen worden eindelijk gelucht

Jacht op lucratieve Iraakse oliecontracten is geopend

2004

Buiten een jaar na de val van Saddam Hussein, is de jacht op lucratieve oliecontracten in Irak geopend. Vier kleinere alliesdden zijn in de aanbieding. Daarnaast komen grote, oliemaatschappijen zich inschrijven voor twee technische opdrachten.

De aanbesteding voor twee technische studies is grote opwinding aan op 20 juli. Dertig internationale bedrijven hebben inlichtingsgevraagd bij het Iraakse ministerie van Olie.

De aanbesteding die het veldwerk zou omvatten, moet een grote kans leiden op olie en te pompen. Bekend staat dat Shell en Total van de partij zijn', zeunt topman John Teeling van het Ierse oliebedrijf Petrel.

Bij de nog lopende veiling van vier kleinere Iraakse olievelden bleven grote bedrijven aan de zijlijn staan. Alleen Shell had openlijk interesse in een veld in Noord-Irak, nabij Kirkuk. De onderneming haalde al, vanwege onder meer aardbevingsrisico terug.

'Zolang de veiligheid in Irak niet is verbeterd en de weigering van de opdrachtgever, zal de Iraakse overheid de veiling van grote olievelden uitstellen. Met kleine velden zit het wel wat al stappen kan maken, zegt de Iraakse (demissionair) minister Thamer al-Ghadhban.

► Pagina 7: Grapje zou de Amerikaanse devalue

blad Woensdag 14 juli 2004 Buitenland Reageren: buitenland@

Rode Kruis: VS verbergt gevangenen

14-7-2004

GENEVE - Het Internationale Rode Kruis (ICRC) vreest dat de Verenigde Staten gevangenen die van terreurisme worden verdacht, buiten het zicht van de organisatie vasthouden op geheime plaatsen.

De Conventie van Genève verplicht Washington het neutrale Rode Kruis toegang te verschaffen tot alle (terugt)gevangenen en de gevangenen in de gelegenheid te stellen hun familie in te lichten.

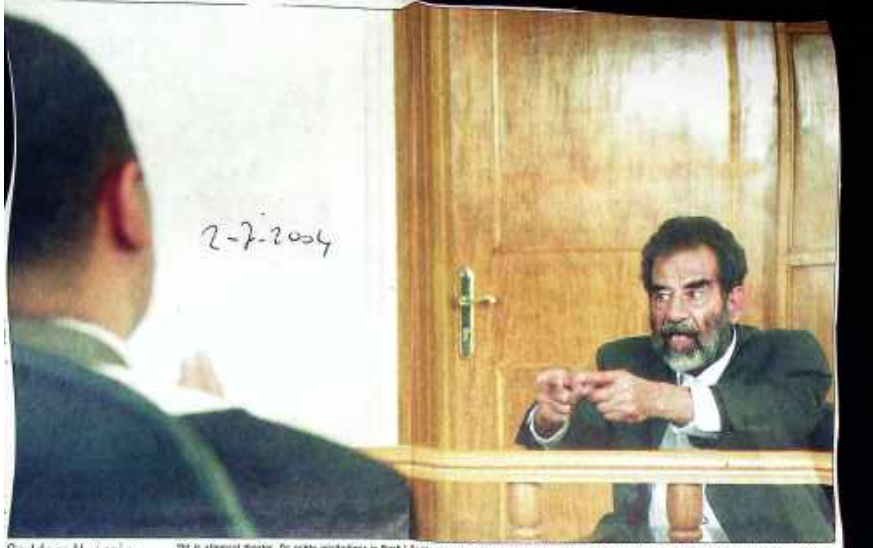
Volgens een Amerikaanse regeringswoordvoerder heeft de VS het Rode Kruis toegelaten bij gevangenen in Guantánamo Bay op Cuba, Afghanistan en Irak. Onder hen was ook de Iraakse ex-dictator Saddam Hussein. Antonella Notari zegt namens het Rode Kruis dat er buiten deze landen kennelijk nog mensen gevangen worden gehouden over wie haar organisatie niet wordt ingelicht.

Van de verdachten die volgens de website van de FBI op dit moment worden opgepakt, zijn sommigen tot terug te vinden in de Amerikaanse gevangenissen die het Rode Kruis bezoekt, aldus Notari. Ook heeft de organisatie geen bevredigende reactie op het verzoek van het ICRC, de aard van de inrichtingen te mogen inspecteren.

De woordvoerder van de Amerikaanse ambassade in Genève, Kelli Arena, zegt dat de Iraakse gevangenen een bezoek aan Washington. Hij spreek er over met minister Powell (Buitenlandse Zaken), staatssecretaris Wolfowitz (Defensie) en de nationale veiligheidsadviseur, Condoleezza Rice.

De Amerikaanse generaal Antonio Taguba heeft in een rapport over de misstanden in de Abu Ghraid-gevangenis in Bagdad gezegd dat de militaire politie die daar de dienst uitmaakte, opzettelijk mensen had vastgehouden die daar andere overheidsdienst waren binnengebracht. Wie die mensen waren en wat zij hadden gedaan, werd niet gevraagd.

In zeker één geval, schrijft Taguba, werden deze 'onzichtbare gevangenen' van de ene plaats in de gevangenis naar de andere overgebracht om ze uit het zicht te houden van bezoekende Rode-Kruismedewerkers.

2-7-2004

Saddam Hussein: 'Wet? Welke wet?'

'Dit is allemaal theater. De echte misdadiger in Bush.' Saddam Hussein (67) maakte een levendige indruk, maar toonde zich ook uitdagend toen hij gisteren in Bagdad voor een Iraakse rechter verschenen om de aanklachten tegen hem aan te horen. Toen de rechter iets wilde zeggen over de juridische procedures, onderbrak de ex-dictator hem: 'Wet? Welke wet?'

Het was voor het eerst sinds zijn gevangenneming, zeven maanden geleden, dat Saddam in het openbaar te zien was. Hij sprak vrijmoedig en vermoeid, maar verzorgd. Hij werd geboeid de rechtszaal binnengebracht; tijdens de daarop volgende dertiende zitting gingen de handboeien af.

'Ik ben Saddam Hussein, president van Irak', zei hij meerdat hij een strafe tegen de rechter uitviel en aankondigde schadeclaims in te zullen dienen tegen de verdachten van misdaden. De Iraakse invasie van Koeweet in 1990 was volgens hem geen misdaad. 'Iedereen weet dat Koeweet deel was van Irak is. De Koeweti's zeiden dat zij Iraakse vrouwen op straat hoorden hagen voor hun steun. De Iraakse soldaten ontvingen de eer van Irak, dus welk recht hebben die landen?'

Saddam werd in een helikopter vanaf een onbekende locatie naar de rechtszaal gebracht, die is ingericht in een van zijn vroegere paleizen. Hij zat pal tegenover de rechter. Na hem kwam Tariq Aziz, oud-minister van Buitenlandse zaken en ex-vice-premier, voor de rechter. Die zei niet persoonlijk verantwoordelijk te zijn voor enige misdaad. Die verder pagina 5.

FOTOREPORTAGE

Martelen

De foto's van martelende Amerikaanse soldaten zijn bedoeld voor een groot publiek, aldus filosofen op het internet.

Foutfoto op internetsites en internationale gedrukte media verschijnen niet de beelden van martelende Amerikanen in Abu Ghraib, maar op één punt is er oneerrotenheid: morele verontwaardiging is niet genoeg. 'Die is immers al getoond door Bush en Blair', aldus het cynische commentaar van de Amerikaanse mediafilosoof Jack Bratich op info.interactivist.net. Deze verontwaardiging past volgens hem uitstekend bij de mythe van de 'first war'. Immers: de boodschap is dat deze Amerikaanse soldaten foute oppeppen zijn, uitwassen die niet passen bij het ware karakter van het leger – hoewel de aanwijzingen zich opstapelen dat de soldaten handelden op bevel van hogerhand. Volgens de Duitse filosof Klaus Theweleit in de Süddeutsche Zeitung is morele verontwaardiging zelfs schijnheilig. 'Iedereen weet tot welke verwoestingen oorlog kan leiden. Het enige nieuwe aan de beelden is de circulatie via internet.' Er wordt iets getoond wat iedereen al weet, maar dan in een nieuwe jasje.

Toch is dat laatste niet onbelangrijk. Want volgens Theweleit hebben martelingen een publiek nodig, een 'voyeuristisch karakter' en 'genotwaardeel', wat je volgens hem hier terugziet in de expliciete verbinding van vernedering en seksualiteit. Ook Bratich wijst op de enscenering van de martelingen: 'de pyramide van opgestapelde mensen, noem het de laatste ontwikkeling in het stalleven'. Maar waarom met theatrale middelen iets nieuws enscenieren wat iedereen al weet? Volgens Bratich past dat in de esthetisering van de politiek: een publiek geheim wordt gesponsord met theatrale middelen, politici spelen hun rol van moreel verontwaardigden en schuiven zo iedere verantwoording van zich af.

LEON HANTS

Nobellaureaat Pinter: Blair en Bush vervolgen

STOCKHOLM – De Britse toneelschrijver Harold Pinter, die vorig jaar de Nobelprijs voor de literatuur kreeg, heeft Britse premier Tony Blair en president George Bush van de Verenigde Staten gisteren in Stockholm aangevallen. Pinter noemde de twee politici oorlogsmisdadigers die voor het gerecht moeten worden gesleept. Pinter, die zelf ziek is, sprak zijn toespraak voor de Nobelprijs in via een videoverbinding vanuit zijn huis in Londen. Hij zei dat Blair en Bush 'de wet met voeten hebben getreden' door de oorlog in Irak te beginnen. (AP)

Stockholm aan recht, pagina 5

BUITENLAND

Iraakse rechter in netelige positie

Voorgeleiding Saddam roept vraagtekens op over rechtsgang

Na afloop van de voorgeleiding van Saddam Hussein in Bagdad is er kritiek gekomen op de procedure. Kan Irak een eerlijk proces garanderen?

Door onze redacteur F. KUITENBROUWER

AMSTERDAM, 5 JULI. „Het gerechtelijk proces is bedoeld om rechten terug te brengen." Dat zei de Iraakse hoofdaanklager Raid Juhi bij diens voorgeleiding. Dit verzoek illustreerde dus het tegendeel van de rechten (hoofdzakelijker gezegd: dan gedaan is. Direct na de voorgeleiding is er kritiek gekomen op de gebrekkige openbaarheid en de afwezigheid van een advocaat. Saddam zelf maakte van de gelegenheid gebruik de status van de rechter ter discussie te stellen.

Formeel is er niet veel aan de hand, zoals de Iraakse minister van Justitie in een gesprek met de Arabische televisiezender Al-Jazira beweerde. Een voorgeleiding vormt slechts de inleiding tot de eigenlijke strafprocedure. De rechter geïnstalleerd in de Iraakse transitieregering voorzitter van een kamer belast met de zaak. Dat is in het geval van Saddam in elk geval gelukt.

Een waarg is wel waarom er geen advocaat bij was. Deze hoort al op dat politiebureau te worden toegelaten. En Saddam zit al sinds december vast. Een formele argumentatie hadden die bij wijze van hoogstens als kritiekargumenten in de procedure van doorslaggevend zijn.

Het echte probleem zit hem natuurlijk in de rechter. Irak heeft na de verwijdering van de Verenigde Staten, bestaan de voormalige functies voor een eigen rechtsstaat te brengen. Zelfs bij internationale verdragen zoals genocide en folteringen, waarvan het hier gaat, vervalt de bevoegdheid in eigen land ook niet.

NIEUWSANALYSE

de voorkant, zo maakt het transmit voor het nieuwe internationale strafhof in Den Haag duidelijk. Zowel dat land daarvan „uiteindelijk de staat" is.

De vraag is of Irak in de huidige omstandigheden in staat is de garanties voor een eerlijke en onafhankelijke behandeling van zijn voormalige geselecteerd (en) te bieden. De wijze waarop de rechter de zaak leidde, wekt op zijn minst twijfels. Hij zou niet alleen de eigenlijke aanklacht, waarvoor Irak nog wel even de tijd heeft, maar vooral ook de onderzoeksrechter al direct aan omdat hij door de beschuldigde zou zijn benoemd en dus een onafhankelijk zou zijn. De rechter motiveerde dat hij was benoemd „bij presidentieel decreet onder het vorige regime". Of dat un'n aanbeveling neemt, is evenzeer de vraag. Deze illustreert de netelige positie waarin de rechters van Saddam zich bevinden.

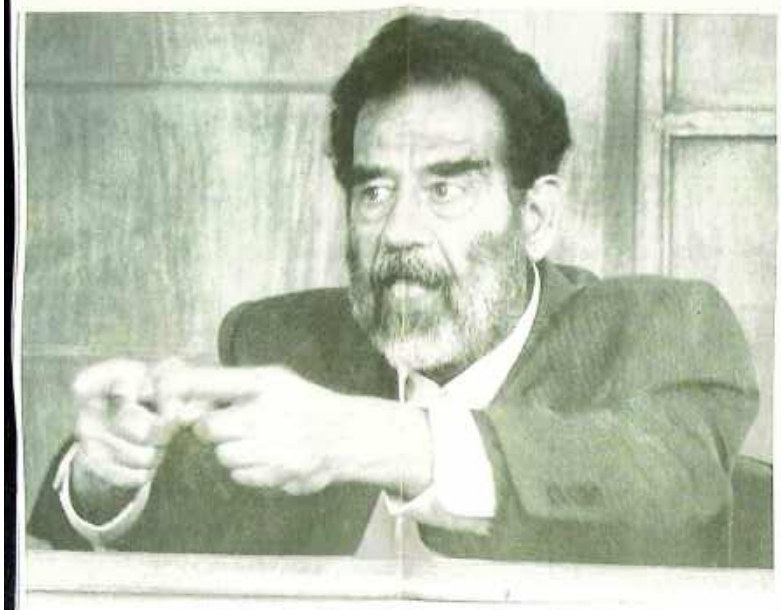
Internationale bemoeienis van een vaste de Raad liggende oplossing zijn. Het probleem is dat noch de VS noch Irak het internationaal strafhof hebben erkend. De VS hebben zelfs de eenst voor een special international tribunal (zoals voor het voormalige Joegoslavië) laten varen. Een optie is nog wel de inschakeling van buitenlandse rechters bij de nationale bezetting. Met dergelijke hybride rechtspraak is nog ruimte ervaring opgedaan. Kosovo is een van de uitstiger voorbeelden. De *New York Times* citeerde onlangs een van de eerste buitenlandse rechters. Zij zoerafde haar kanonnade collega's, ecils asjatten wat training en instituut hap, „niet in staat om politiek gevoelige zaken zelfstandig te behandelen".

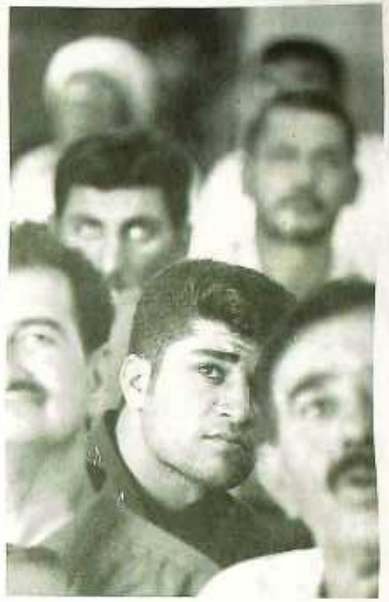
Eerst schieten, dan schrijven

Anthony Swofford: Jarhead. Vertaald door Ed Hoitsma. Van Gennep, 282 blz. € 18,90

Het schot door de melodie aangezet. de bitterzoetheid, in de stilte, de ruimte, de lucht. Maar een treffer in de orgel, of de mondharp is ook okay. Ach het woord is Anthony Swofford, marinier en inzender met zijn memoir. Jarhead, over zijn tijd bij de Amerikaanse mariniers in de Golfoorlog. Het boek verschijnt nu in Nederland, en dat is een gebeurtenis. Want dit is een *jarhead*, een 'perhaps', die iedere reputatieder doodzonde overtreedt.

Want Swofford is helemaal een hoofdpersoon van onze tijd. Hij is een getuige van een nieuwe soort oorlog, die de andere geschiedenis is van een gesmede dreis tegenstanders. Hij verzocht met een natuurlijke zus, met een formule met een mortaar en een machinegeweer. Hij is een soldaat in het algemeen. Hoein is hij een *jarhead*, een dommerkracht die niet kon meneer de rekenheid en de discipline van het soldatenbestaan, die niet in staat is om te gehoorzamen aan de bevelen van hun superieuren van de burgermaatschappij. En al deze drijfveren en emoties beschrijft hij in de hoofdrol van operator Donny Storm, de leerling-sluipschutter die zijn opleiding doorloopt in de eenzaamheid van de woestijn, de verveling, de onzekerheid, de opwinding, de ontmoeting, aanbeugrafie van oud-marinier Swofford. Opmerkelijk, omdat hij geen ideale zoon te hebben waarom dit oorlog wordt gevoerd: de hoofdrol een nebbel doel. De enige journalist die door de bewapening op weg van, overigens gehaat, journalisten die de reizigers in het zand bezoeken, zijn 'vreemde boeken'. Hij is een van de weinigen die de oorlog ziet als een onderneming. Het is geen ideolog

Met de klok mee vanaf links boven: de afgezette Iraakse president Saddam Hussein gisteren voor de rechter in een van zijn vroegere paleizen in Bagdad; Koerden in de Noord-Iraakse stad Arbil kijken gespannen naar de televisieregistratie van de voorgeleiding van Saddam en in totaal elf medewerkers; een Iraakse kapper in Bagdad en zijn klanten kijken eveneens naar beelden uit de rechtszaal; oud-minister van Defensie Sultan Hashim Ahmad en oud-minister van Buitenlandse Zaken en oud-vice-premier Tariq Aziz in de rechtszaal. (Foto's AP en Reuters)

Saddam leest de rechter de les

BAGDAD, 2 JULI. Zijn toon was uitdagend vanaf het begin: „Ik ben Saddam Hussein, de president van Irak". Gisteren werd de afgezette Iraakse leider voorgeleid voor het speciale tribunaal dat hem en elf van zijn belangrijkste medewerkers gaat berechten. „Dit is allemaal theater van Bush, de misdadiger", verklaarde hij en wees de bevoegdheid van het tribunaal af.

De laatste keer was Saddam te zien geweest op foto's na zijn gevangenneming in december. Hij was zojuist uit het gat in de grond gehaald waar hij zich had verborgen en onderwierp hij zich, dazed en verwilderd, aan onderzoek van zijn haar en tanden door Amerikaanse militairen. Nu, in de rechtszaal die was ingericht in een van zijn vroegere paleizen aan de westelijke rand van Bagdad, was er niets wezenlijks of onverzorgds aan zijn verschijning. Hij was ongeveer dus voor hij vorig jaar tijdens de oorlog verdween, maar zag er keurig uit in wit overhemd en donkergrijs kritstreep pak en met netjes geknipte baard.

Het optreden van Saddam (67) duurde 26 minuten, en hij leek daarin de overhand te hebben op de jonge rechter. Hij zwaaide met zijn vuist, wees met zijn vingers en probeerde in het algemeen de rechter de les te lezen. Hij stond erop dat bij alle „presidenten van de Republiek Irak" werd ingesproken, en begon met de vraag wie de rechter was en op grond van welke bevoegdheid hij deze zitting hield. De rechter, die om veiligheidsredenen niet is geïdentificeerd, zei dat hij het Iraakse volk vertegenwoordigde en handelde op gezag van de internationale coalitie. „Dus u neemt een Irakees die de coalitietroepen vertegenwoordigt?" vroeg Saddam. „Nee", antwoordde de rechter. „Ik ben een Irakees die het Iraakse gerechtelijke systeem vertegenwoordigt." Met enige stemverheffing verweet Saddam hem: „Het gerechtelijke systeem in Irak vertegenwoordigt altijd de wil van het volk. U dient niet te werken onder de wet van de bezettingsmogendheden; dat zijn invasietroepen."

Saddam, die niet werd begeleid door een advocaat (hoewel hij over een 20 leden telkent verdedigingsteam beschikt), werd geconfronteerd met een aantal punten rellende voorlopige tenlastelegging. Onder de beschuldigingen zijn het gebruik van gifgas tegen de Koerdische bevolking van Halabja in 1988, de invasie van Koeweit in 1990, de onderdrukking van de opstanden van shi'ieten en Koerden in 1991, de moorden op religieuze en politieke leiders en de gedwongen verplaatsing van Koerden uit hun woongebied Noord-Irak.

De formele tenlastelegging komt later, en het proces zal waarschijnlijk niet voor volgend jaar beginnen. De Iraakse regering heeft alvast de doodstraf die door de Amerikaanse bezettingsautoriteit was afgeschaft, hersteld. Saddam blijft hangende verder onderzoek in Amerikaanse hechtenis op een niet bekendgemaakte plaats in Irak.

Saddam toonde zich geërgerd door de vermelding van Koeweit. „Ik ben verbaasd dat u me daarvan beschuldigt als een Irakees terwijl iedereen weet dat Koeweit deel uitmaakt van Koeweit", zei hij. De rechter zei dat dit een wettelijke procedure was, maar Saddam onderbrak hem: „Wel, welke wet?". „U brengt Saddam voor de rechter terwijl de Koeweiti's zeiden dat ze Iraakse vrouwen voor 10 dinar op straat konden kopen. De Iraakse soldaten gingen de eer van Irak verdedigen, dus welk recht hebben die houden?" De rechter besprak hem en zei dat hij dergelijke taal niet in de rechtszaal duldde. „Ik neem de volledige verantwoordelijkheid voor mijn woorden", reageerde Saddam.

Op een vraag of hij zich een advocaat kon veroorloven reageerde Saddam met een lach: De Amerikanen zeggen dat ik miljoenen in Zwitserland heb verborgen. Dus waarom zou ik niet het geld hebben om er een te betalen?" (AP, Reuters)

De sterke man 'lijkt nu zo klein'

Reportage | Uiteenlopende reacties in Bagdad op de eerste beelden van Saddam sinds diens arrestatie

De uitdagende houding van Saddam tegenover de rechter valt bij een deel van de Irakezen in de smaak. 'Dit is een belediging voor het hele Iraakse volk.'

Van onze correspondent
Ferry Biedermann
BAGDAD

In het 14de Ramsedan café aan het Shuhadaplein in het centrum van de Iraakse hoofdstad Bagdad nemen de bezoekers 's middags niet eens de moeite de televisie aan te zetten om hun voormalige leider, Saddam Hussein, te zien verschijnen in een rechtbank. In de jaren vijftig zat Saddam zelf vaak in het café, vertelden de buurtbewoners, hij woonde vlakbij. 'Maar dat is een tijd geleden, we voelen nu helemaal geen band meer.'

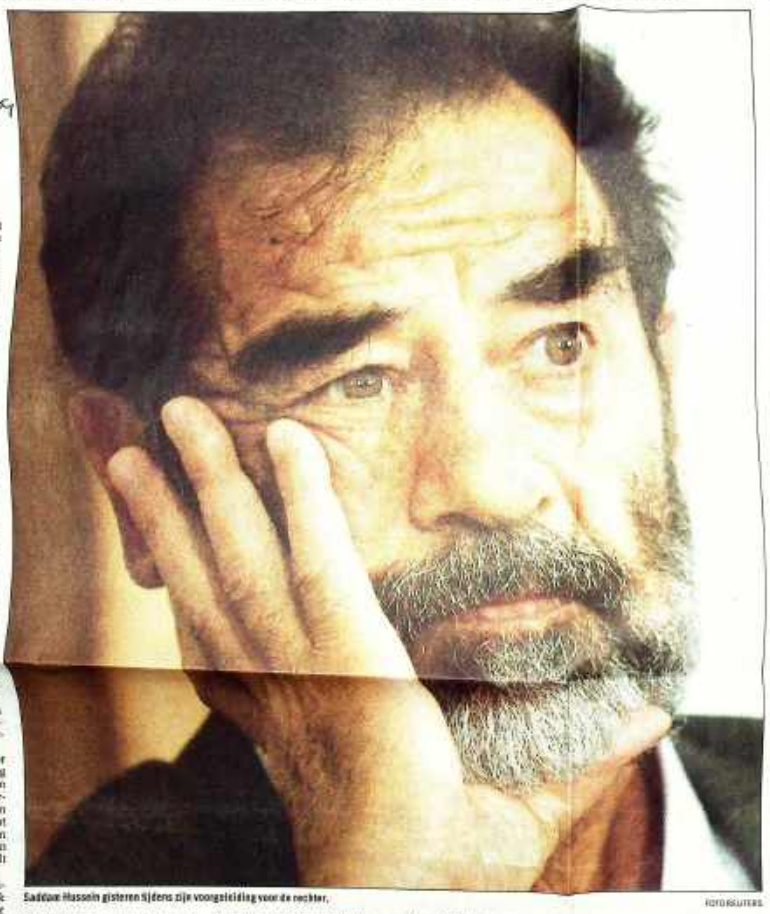
Een groot deel van de bevolking staat apatisch tegenover alle politieke ontwikkelingen, wellicht murw gemaakt door 35 jaar dictatuur, twaalf jaar VN-sancties en daarna ruim een jaar oorlog en chaos. 'Saddam was een sterke man', verzucht een bezoeker van het Al-Ani café, om de hoek in de Shuhadastraat. 'Hij heeft wel veel mensen gedood maar er was onder hem tenminste veiligheid.' In het Al-Ani zitten de meeste mensen domino te spelen en staat de tv op een Amerikaanse komische film met Steve Martin.

In de lobby van een klein hotel in Bagdad staat de televisie op de Arabische nieuwszender *Al-Arabiya*. Een groep Irakezen zit te wachten op de eerste beelden van Saddam sinds hij in december gevangen werd genomen. Dan, in dat [illegible] getoond in de rechtszaal waar de aanklacht tegen hem wordt voorgelezen. 'Hij was zo'n sterke man en nu lijkt hij zo klein', is de consensus bij de eerste beelden, waarbij nog geen geluid zit.

'Dit is geen vernedering voor Saddam, het is een vernedering voor het Iraakse volk', zegt een van de aanwezigen boos. 'Iedereen was vroeger bang voor hem en nu ziet hij er zo zielig uit. Dat maakt ons belachelijk in de ogen van de wereld.' De man, die van beroep chauffeur is, voorspelt woede in het Iraakse land.

Als het gebeurt doorkomt, verandert de stemming. 'Hij klinkt sterk en helder', merkt iemand op met meer dan een zweem van trots. 'Hij heeft rechten gestudeerd in de gevangenis en hij weet precies waar hij het over heeft, hij leest de rechters de les.'

Saddam weigert de aanklacht tegen hem te tekenen, zegt dat hij nog steeds president is, dat president Bush de echte crimineel is en hij noemt het proces een schertsvertoning. Dat vindt wel weerklank onder de groep Irakezen. 'Deze regering is niet eens gekozen, hoe kunnen ze Saddam Hussein dan vervolgen?'

Saddam Hussein gisteren tijdens zijn voorgeleiding voor de rechter. FOTO REUTERS

De legaliteit van de procedure wekt ook bezorgdheid bij sommige advocaten. In het gebouw van de orde van Iraakse advocaten in de wijk Mansour zijn daarover ook veel meningen te horen. De secretaris van de orde, Dhia Al-Saadi, wil zich echter niet met politieke zaken bemoeien. Hij is er wel van overtuigd dat het rechtssysteem van het land de zaak aankan. 'Ons rechtshoudt de mogelijkheid open, zowel voor de rechters als de verdediging, om experts uit het buitenland te raadplegen.'

Niet iedereen heeft zoveel schroom. Paridish gezien lijkt me dit niet zuals het hoort', zegt Imad Ahmed Al Falahu, die in zijn pak, dat en dure schoenen het toonbeeld is van de succesvolle advocaat. 'Het lijkt me beter als ze hadden gewacht tot er een democratisch gekozen regering was.' Hij zou Saddam wel verdedigen, 'omdat dat mijn plicht is als advocaat, maar ik zou me er niet prettig bij voelen'.

Amal Ghalib Mohsen, een jonge advocate uit Bagdad, verwerpt de suggestie lachend. 'Hem verdedigen, nee zeg, ik wil juist voor zijn slachtoffers werken.' Ze zegt dat zij en andere advocaten duizenden zaken krijgen aangedragen van mensen die geleden hebben onder Saddam. 'Hij moet de doodstraf krijgen', even aarzelt ze, 'alterand wel na een eerlijk proces.'

'Saddam was voor mij een vaderfiguur, een god'

Interview | Ashti Marben aanbad Saddam, maar gunt hem nu straf

Ashti Marben vereerde Saddam Hussein als een popster. Ze was trouw lid van de Ba'ath-partij, maar toen Irak de oorlog tegen Iran begon, werd ze kritisch en vluchtte ze naar Duitsland. Nu ziet ze de 'zieke geest' het liefst de cel ingaan.

Van onze verslaggever
Henk Muller
AMSTERDAM

Ashti Marben FOTO JOOST VAN DEN BROEK

Het proces tegen 'de voormalige zon in mijn leven', Saddam Hussein, laat de Iraakse Ashti Marben (1964) allesbehalve onverschillig. Als zestienjarige kreeg ze na jaren aandringen een audiëntie bij de man die haar leven begaakte. Jaren later vielen haar de schellen van de ogen. Marben hoopt openlijk kritiek te leveren op haar voormalige held. Ze ontvluchtte Irak in 1996 omdat ze bedreigd werd wegens die kritiek.

Ze leeft nu in Duitsland en beschreef haar ervaringen in het boek *In de schaduw van de dictator* (uitgeverij Archipel) dat deze week verschijnt. Saddam heeft voor haar afgedaan. Hij stoopte zijn land de afgrond in. Daarmee moet hij worden gestraft. 'Ik was zoont verliefd op hem. Hij was voor mij, zoals voor zoveel meisjes, een vaderfiguur, een godheid die het land bestierde en het goed voorhad met alle mensen.'

Nu ziet ze Saddam vooral 'als een zieke man', een 'zieke geest'. 'Jarenlang dacht ik dat hij goed was, maar dat de mensen onder hem niet deugden. Ik hoorde van mensen die verdwenen, maar ik dacht dat het aan hemzelf lag omdat ze Saddam wilden schaden.'

Het geloof in Saddam zat diep bij Marben, die als veertienjarige lid werd van de Ba'ath-partij en bij haar idool in de buurt te komen. Liefst als stille uf journalist om over hem te schrijven. 'Vergeet niet dat bij in de jaren zeventig een held was, mensen thuis bezocht en vroeg of ze voldoende te eten hadden.'

Als 8-jarige zag Ashti, die opgroeide in een gepoede christelijke familie in Noord-Irak, een foto van Saddam in een krant. Vanaf dat moment wilde ze de man in zijn witte pak, met zijn 'prachtige ogen' en 'knapper dan een popster' in levende lijve ontmoeten. Haar familie noemde haar 'intelligent maar een beetje gek'. Ze kan om die omschrijving wel lachen. 'Een beetje gek is leuk, anders is het leven zo saai. Ik was niet als andere meisjes, ik interesseerde me voor politiek, wilde me ontwikkelen en niet in mijn dorp bijves wachten op een man en daarna de dagen als moeder te slijten.'

> 'Er ging een tomeloze energie van hem uit, als van een roofdier'

Saddam sprak vrouwen en meisjes als Ashti Marben destijds sterk aan. 'Vrouwen konden naar school, dokter of lerares worden, zelfs officier in het leger. Ze waren gelijk aan mannen, dat was in die rest van de Arabische wereld wel anders.' Na jaren schrijven aan Saddam was het zover, zijn woordvoerder had haar brief doorgegeven en Marben mocht Saddam ontmoeten. 'Het was een sprookje. Saddam zat te schrijven met een rode pen, hij keek me aan, zei dat Ashti Koerdisch is en vroeg wat dat betekende. Ik hoorde mijn Koerdische naam, en zei dat het in het Arabisch "salaam" betekent, vrede. "Kom bij me, en begroet me", zei Saddam. Er ging een tomeloze energie van hem uit, als van een roofdier. Zijn haar glanste alsof de zon er vanaf straalde.'

Marben kreeg daarna een rondleiding bij een tijdschrift omdat ze Saddam had gezegd dat ze journalist wilde worden. Maar de sfeer was anders dan ze dacht: 'Ik was naïef en had gedacht dat politiek en eerlijkheid samenpaan. Er hing een beklemmende sfeer. Ik had Saddam ook nog zoveel te vertellen, maar tijdens mijn bezoek was ik met stomheid geslagen.'

Daarnaast was ze bang met lege handen bij haar familie terug te komen. Wie op audiëntie ging, werd rijkelijk beloond. Zij moest het doen met een horloge en wat geld. 'Ik had niets gevraagd, ik was zo onder de indruk.'

De privé-secretaris van Saddam, Subhah Mirza, die de stoge bij de krant had geregeld, zei haar dat hij weer wachten op een man en daarna de dagen als moeder te slijten.

De privé-secretaris van Saddam, Subhah Mirza, die de stoge bij de krant had geregeld, zei haar dat hij weer wachten op een man en daarna de dagen als moeder te slijten.

paar dagen later lieten hij haar ophalen door een chauffeur. Marben dacht naar Saddam te gaan, maar ze kwam terecht in de villa van Mirza. Daar verkrachtte hij haar.

'Mijn leven stortte in elkaar. Ik weet niet meer hoe ik naar mijn dorp ben teruggegaan. Je maagdelijkheid verliezen is een schande, je wordt verstoten.' Ashti Marben verzweeg daarom meer dan twintig jaar voor haar familie wat er gebeurde. Ze bleef lid van de Ba'ath-partij en vrouwenorganisaties en ging als een kinderen en arsallahete vrouwen. Maar het heilige vuur doofde. In dezelfde jaar begon de oorlog tegen Iran die acht jaar zou duren.

'Mijn dorp werd tijdens de oorlog getroffen. Ik zag zoveel dode mannen, vrouwen en kinderen. Waarom moest Saddam deze oorlog voeren? Zijn omgeving vertrouwde ik al niet meer, en nu ging ik aan hem twijfelen.' In haar dorp voelde ze zich niet langer veilig. 'Koerden en christenen leefden al op gespannen voet, maar daarnaast noemden Koerden elk lid van de partij "vieserik". Ik kreeg ook dreigbrieven.' Marben zegt dat ze de partij wel wilde verlaten maar dat ze opzag tegen de sancties: celstraf of erger.

Ze week uit naar de nabijgelegen stad Arbil waar ze een aantal jaren les gaf. In Arbil leven Arabieren, christenen en Koerden redelijk rustig samen. In 1990 viel Saddam Koeweit binnen. 'Ik begreep al niet waarom Saddam zo lang tegen Iran moest strijden, maar toen bij Koeweit aanviel, haatte ik hem voor het eerst. Waarom moest hij zoveel dood en verderf zaaien?'

Tijdens de oorlog met Iran had Marben zich verloofd met een arts. Tijdens de Golfoorlog woonde deze naar het front waar hij begin 1991 omkwam. Na afloop van de oorlog kwamen de Koerden in opstand en werd er massaal afgerekend met iedereen die iets met de Ba'ath-partij te maken had. Marben vluchtte naar Bagdad.

'In Bagdad gaf ik weer les aan kinderen, maar ik merkte dat ze onrustig waren, niet geconcentreerd. Ze hadden vaak zelfs honger'. Op school liet Marben openlijk merken wie ze verantwoordelijk achtte voor de ellende in Irak – mede als gevolg van de VN-sancties die Saddam over zich afriep. Ze kreeg te horen dat ze elk moment opgepakt kon worden en aanvluchtte Irak om in Duitsland asiel te vinden. Hier werd ze Duits staatsburger. 'Ik ben blij dat de VS Saddam hebben afgezet en hem berechten, maar mijn aanvankelijke optimisme over Irak is omgeslagen. De Amerikanen kwamen om vrijheid en rechtvaardigheid te brengen, maar er is nu veel geweld dan onder Saddam. En toen ik de beelden uit Abu Ghraib zag, kon ik alleen maar huilen.'

Van onze buitenlandredactie
AMSTERDAM

Aanklachten tegen Saddam

De misdaden waarvan Saddam Hussein wordt beschuldigd, zijn vervat in zeven aanklachten:

De invasie van Koeweit. In 1991 gaf Saddam zijn troepen opdracht het buurland binnen te vallen, waarna een door de VS geleide coalitie het Iraakse leger uit Koeweit verdreef.

Het neerslaan van Koerdische en shi'itische opstanden in het noorden van het zuiden van Irak. Dat gebeurde na de Golfoorlog.

Het vergassen van Koerdische inwoners van het Noord-Iraakse dorp Halabja in 1988. Naar schatting vijfduizend Koerden vonden de dood bij een aanval met chemische wapens.

Etnische zuivering, gericht tegen de Koerden in de jaren 1987 en 1988.

Het doden van politieke activisten in de afgelopen dertig jaar.

Het doden van religieuze leiders in 1974.

Het doden van duizenden leden van de Koerdische Barzanclan in 1983.

Jordanië: militairen desgevraagd naar Irak

Reuters
LONDEN

Jordanië wil troepen sturen naar Irak, als de Iraakse iterim-regering daarom vraagt. Dat heeft Koning Abdallah donderdag gezegd in het BBC-programma *Newsnight*. Jordanië zou daarmee het eerste Arabische land zijn dat hiertoe bereid is.

'Ik vond dat alle buurlanden van Irak hun eigen agenda hebben,' zei de Jordaanse koning, 'en dat ze daarom niet de aangewezen mensen zijn om er heen te gaan. Maar nu is er een interim-regering, en, hopen we, is er binnenkort een geheel onafhankelijk proces gaande. Als de Irakezen ons direct om hulp vragen, wordt het erg moeilijk voor ons om nee te zeggen.'

Iran ontkent ontvoering

Van onze correspondent
Peter de Waard
LONDEN

Iran heeft donderdag beschuldigingen van de Britse regering ontkend dat acht patrouillerende Britse militairen in Iraakse wateren zijn opgepakt en naar Iraans grondgebied zijn overgebracht.

De Britse minister van Defensie Geoff Hoon zei donderdag dat 'de acht militairen in Iraakse wateren opereerden en nooit in Iraans gebied zijn terechtgekomen'. Maar het Iraanse ministerie van Buitenlandse Zaken stelde dat de Britse autoriteiten zelf hebben erkend dat de acht mannen 'per ongeluk' de grens hebben overschreden.

'Toen we de militairen hebben overgedragen, hebben Britse diplomaten de notulen van onze onderlinge ontmoeting ondertekend', stelde woordvoerder Hamid Razi Asefi.

Hoon zei echter zich te baseren op de woorden van de acht militairen (zes mariniers en twee matrozen van de Royal Navy), die vorige week drie dagen in Iraanse gevangenschap verbleven, nadat ze waren opgepakt in de Shatt al-Arab, de monding van de rivieren Eufraat en Tigris.

Hoon beklaagde zich dat de mannen geblinddoekt op de Iraanse televisie werden getoond. De Britse regering eist ook de navigatie-apparatuur die de Iraniërs in beslag hebben genomen, terug.

De Conservatieve oppositie wil dat de Labourregering zich nu harder gaan opstellen. Michael Ancram, de schaduwminister van Buitenlandse Zaken, noemde de behandeling van de Britse militairen een 'absolute schande' en zei dat Downing Street 'volledige verontschuldigingen' moet eisen van Teheran. 'Dit zet de Brits-Iraanse relatie onder grote druk', aldus Ancram. 'Door het incident is het wederzijds vertrouwen volledig ondermijnd.'

Hij bekritiseerde de vernedering van de gevangen genomen Britten, die moesten paraderen op de Iraanse televisie. Labour wil echter nog niet dat het incident escaleert tot een complete diplomatieke crisis.

Rapport van Geneeskunde voor de Derde Wereld door dr. Geert Van Moorter, 28 april 2004 op basis van een onderzoeksmissie in Irak, maart 2004.

Eén jaar na de val van Bagdad: hoe gezond is Irak?

Instituut Geneeskunde voor de Derde Wereld

Dr. Geert Van Moorter was voor de Belgische niet-gouvernementele organisatie Geneeskunde voor de Derde Wereld reeds in Irak in april 2002; voor, tijdens en na de oorlog in maart-april 2003; in juli-augustus 2003; en in maart 2004. Hij maakte samen met Iraakse dokters en gezondheidswerkers een *at random* onderzoek naar de gezondheidssituatie en de gezondheidsinfrastructuur in Irak, na één jaar bezetting.

Rechts: dr. Geert Van Moorter

Hij bezocht ziekenhuizen en polikliniekken in Bagdad en Basra. Hij was aanwezig op een gezondheidsconferentie in Basra en sprak daar met collega's van heel Irak. Hij had contacten met Unicef, de Wereldgezondheidsorganisatie, het nieuwe ministerie van volksgezondheid en met oorlogsslachtoffers van vorig jaar. Dr. Van Moorter is gespecialiseerd in spoedgeneeskunde en in tropische ziekten. Hij maakte een studie over kindersterfte en publiceerde hierover. Hij heeft ervaring in volksgezondheid en *posttraumatic stress disorder*.

Samenvatting

Toename van de kindersterfte

De koopkracht, de voedingssituatie en de levensomstandigheden zijn voor de meerderheid van de bevolking verslechterd. Eén op twee mensen zit zonder werk, dus zonder inkomen. De prijs van de levensmiddelen en transport zijn twee tot drie keer gestegen. De kwaliteit van het drinkwater wordt niet gecontroleerd, de rioleringen in Bagdad zijn door de bombardementen extra beschadigd, het huisvuil wordt amper opgehaald. Irak is een grote vuilnisbelt geworden. Al deze factoren kunnen bijdragen tot een toename van de kindersterfte. Een jaar na de val van Bagdad melden verschillende bronnen, waaronder de vertegenwoordiger van de Wereldgezondheidsorganisatie voor Irak, dat de kindersterfte gestegen is. Unicef komt tot de conclusie dat de kindersterfte nog verder kan stijgen.

Medische infrastructuur en geneesmiddelen: situatie niet verbeterd

De medische infrastructuur en het materiaal was door het 12 jaar durende embargo reeds verouderd en slecht of niet meer werkend. Een jaar na de oorlog is het niet vernieuwd. Oorlogsslachtoffers en patiënten krijgen daardoor niet de optimale behandeling. Ingewikkelde operaties kunnen bijna niet worden uitgevoerd. Aan alles is er gebrek, ook aan geneesmiddelen, zowel voor acute als chronische behandelingen. Dit heeft een achteruitgang en zelfs de dood van patiënten als gevolg. Een aantal gewonden zijn hierdoor extra gehandicapt. Op 17 maart, net na de explosie aan het *Mount Lebanon Hotel* in Bagdad, hielpen we mee slachtoffers verzorgen in het Ibn Al Nafis ziekenhuis. We konden toen zelf vaststellen dat er zelfs geen wegwerphandschoenen waren, geen gepaste intraveneuze vloeistof om shock te bestrijden, geen echografie, geen goed werkende monitors etc.

Vaststellingen

1. Getuigen over de situatie in de ziekenhuizen wordt bemoeilijkt

De toegang tot de ziekenhuizen wordt afgeschermd, de pers wordt zo goed als buitengehouden. We konden slechts met moeite en via persoonlijke contacten met dokters in een aantal ziekenhuizen binnen. Dokters die durven getuigen voor de camera worden geïntimideerd en onder druk gezet. We spraken met twee dokters die een interview hadden gegeven. Ze kregen nadien bezoek van iemand van het ministerie van volksgezondheid. Ze moesten een brief tekenen dat ze geen interviews meer zouden geven, of dat ze anders hun job in het ziekenhuis zouden verliezen.

2. De koopkracht, de voedingssituatie en de levensomstandigheden zijn er op achteruit gegaan

Gevolg: vrees voor toename van de kindersterfte. Volgens de CPA (*Coalition Provisional Authority*, de VS-administratie onder leiding van Paul Bremer) is 35% van de actieve bevolking werkloos. Andere bronnen spreken van 60 tot 70%.

Tijdens het embargo werden een aantal voedingswaren gratis onder de bevolking verdeeld. Het ging om droge voeding zoals rijst, thee, bonen, suiker, bloem, melkpoeder, bakolie, zout en verder zaken zoals waspoeder en zeep. Deze bedeling wordt nu verdergezet, zij het dat er regelmatig zaken ontbreken. In maart was er bijvoor-

Vervolg op pagina 12

Vervolg van pagina 11

beeld geen rijst. Gevolg: iedereen moest op de vrije markt rijst kopen, wat de prijs deed stijgen. Het voedsel dat niet in de *food basket* zit, zoals groenten, vlees, vis, kaas, eieren, moet op de markt gekocht worden. De prijzen ervan zijn op een jaar tijd verdubbeld tot verdrievoudigd. De meerderheid van de bevolking heeft minder *cash* beschikbaar, terwijl de levensduurte gestegen is. De koopkracht is gedaald, de toegang tot voedsel is minder verzekerd. Vele families zijn volledig afhankelijk van die voedselrantsoenen. Unicef noteert dat de ondervoeding vandaag in Irak hoger ligt dan na de eerste Golfoorlog van 1991 en dat het aantal kinderen met acute ondervoeding in de eerste maanden na het begin van de oorlog van 2003 sterk toenam.

De elektriciteitsvoorziening in Bagdad is verslechterd. De watervoorziening is nog steeds slechter dan vóór de oorlog en niemand kent de kwaliteit ervan. In sommige plaatsen komt er nog steeds geen water uit de kraan. De riolering in Bagdad was reeds precair vóór de oorlog. De bombardementen hebben ook de riolering getroffen en ze is nog niet hersteld. In de armere wijken staan verschillende stukken straat onder het afvalwater. De ophaling van het huisvuil is nog steeds niet goed georganiseerd. Overal ligt afval en zwerfvuil. De drie voornaamste factoren op gezinsniveau die een invloed hebben op de kindersterfte (sterfte onder de vijf jaar) zijn koopkracht, voedingssituatie en levensomstandigheden. Die drie factoren zijn het afgelopen jaar in Irak verslechterd. De plaatselijke vertegenwoordiger van Unicef bevestigde dat kan verwacht worden dat de kindersterfte toegenomen is.

3. De onveiligheid creëert psychologische trauma's

Volgens de directeur van het psychiatrisch centrum in Bagdad hebben heel wat kinderen ernstige emotionele en gedragsstoornissen als direct gevolg van de oorlog, de angst, de haat, de bezetting. Het gaat om het *Post Traumatic Stress Disorder*. Uitingen hiervan zijn een toename in bedwateren, agressief gedrag (verbaal en fysisch), slaap- en eetstoornissen, depressies, angsten, nachtmerries, concentratie- en geheugenstoornissen, zelfverminking, ontwikkelingsstoornissen en fobieën. Herhaalde blootstelling aan doden en gewonden in verband met de oorlog heeft geleid tot wijdverspreide emotionele en psychologische trauma's bij de medische urgentieteams bij artsen en verpleegkundigen. De onveiligheid en de slechte economische toestand zijn vandaag het hoofdprobleem. Dit veroorzaakt heel wat psychosomatische aandoeningen. Er is onveiligheid door de aanwezigheid van de bezettende troepen. En er is het probleem van geen efficiënte politie, waardoor de criminaliteit is toegenomen.

4. De toegang tot gezondheidszorg is erg beperkt

De problemen met het telefoonnet maken het moeilijk tot onmogelijk om een ambulance te bellen. Door de onveiligheid durven patiënten én dokters 's nachts niet naar het ziekenhuis. We zagen zelf hoe na een zwaar ongeval een bewusteloze patiënt niet met een ambulance naar een hospitaal kon, hij moest met een taxi gebracht worden. Ook door de hoge transportkosten geraken heel wat patiënten niet naar de gezondheidsdiensten. Idem met de wegversperringen. Een recent Unicef-rapport spreekt over minder dan 50% van de Iraakse bevolking die toegang heeft tot de gezondheidszorg die ze nodig hebben, omwille van de onveiligheid.

5. Aan de ziekenhuisinfrastructuur is op een jaar tijd nog niets verbeterd

In het 25-tal ziekenhuizen, gezondheidscentra en apotheken dat we bezochten, was nergens nieuw medisch materiaal geleverd sinds het einde van de oorlog. Het medisch materiaal dat door de 12 jaar sancties reeds verouderd, stuk of versleten was, is er een jaar later nog slechter aan toe. In plaatsen waar er geplunderd is, is er nu nog minder materiaal dan voordien, bijvoorbeeld in het rehabilitatiecentrum van Bagdad, dat voor heel Irak prothesen moet voorzien. Bijvoorbeeld in het brandwondencentrum van het Al Nour-ziekenhuis is er geen mogelijkheid tot steriele behandeling, zodat alle zwaarverbrande patiënten gedoemd zijn te sterven. Bijvoorbeeld op de dienst intensieve zorgen van het Kahdemya-ziekenhuis, dat 8 van de 16 high intensive carebedden voor Bagdad heeft, werken slechts drie beademingstoestellen.

6. Er is gebrek aan geneesmiddelen en aan medisch materiaal

In de ziekenhuizen is er gebrek aan specifieke medicijnen, zoals bijvoorbeeld voor brandwonden. Op vele spoedafdelingen is er een tekort aan levensreddende geneesmiddelen. In de *popular clinics*, de poliklinieken, is er constant gebrek aan medicatie. Het ministerie van Volksgezondheid verspreidt zelfs een lijst van de medicatie waarop voor elk product het percentage van de geleverde hoeveelheid staat. Zo zagen we een lijst van 32 producten, waarvan er voor 10

producten 0 procent geleverd was! Heel wat patiënten krijgen hun medicijnen niet, of slechts de helft van de nodige dosis. Gevolg: de levenskwaliteit neemt af, de risico's op vroegtijdige dood nemen toe. Dit is het geval voor bijvoorbeeld epilepsie, hoge bloeddruk, hartkrampen, suikerziekte en chronisch astma. Dokters schrijven een voorschrift, maar de patiënt die zijn medicamenten vroeger gratis kreeg, moet ze nu op de privé markt gaan kopen. Voor de meesten is dit niet betaalbaar, en de nodige producten zijn niet altijd beschikbaar op de markt. De vraag is ook wat de kwaliteit is van die geneesmiddelen, vermits ze niet in optimale omstandigheden worden gestockeerd. Er is ook een tekort aan wegwerpmateriaal, zoals watten, gaas, spuiten, handschoenen, hechtingsdraad etc. In een *popular clinic* moeten drie huisdokters een stethoscoop delen, dezelfde

ijzeren tongspatel wordt gebruikt voor alle patiënten.

7. Verarmd Uranium (DU): de bevolking wordt niet geïnformeerd en niet beschermd

In verband met Verarmd Uranium (DU) kregen we in augustus 2003 via de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) enkel informele, *of the record*, informatie. De WHO had aan de VS-legerleiding informatie gevraagd over DU. De WHO vroeg onder andere een kaart van Bagdad met de plaatsen waar er munitie met DU gebruikt was. Dit om, uit voorzorgsprincipe, maatregelen te kunnen nemen om besmetting met en verspreiding van DU-stofdeeltjes te voorkomen. De VS legertop weigerde deze informatie te geven. In maart 2004 was, volgens informele WHO bron, de houding van de VS-legertop en de CPA (*Coalition Provisional Authorities*, het tijdelijk bestuur onder leiding van Paul Bremer) op dat vlak ongewijzigd. We konden zelf in 2003 en in maart 2004 vaststellen dat er rond de vernielde Iraakse tanks en pantservoertuigen geen afspanning, geen waarschuwing of informatie was. Kinderen speelden er rond. Het meeste van dit Iraaks legermateriaal is vernield met munitie met DU. De zones waar deze tanks en ander materiaal vernield zijn, zijn sindsdien niet opgeruimd. De grond rond die plaatsen is niet weggehaald. We zagen in de omgeving van de *Bagdad Gate* mensen nu groenten kweken op grond waar het in april 2003 volstond met vernielde tanks. De mensen zijn zich niet bewust van het gevaar. Nergens konden we zien dat er beschermende maatregelen genomen waren. Langs de weg tussen Bagdad en Basra zijn er nog heel wat vernielde tanks. We zagen mensen het schroot van die vernielde legertanks recycleren. Het gebeurt ook georganiseerd: we zagen open vrachtwagens, zonder zeilen, geladen met doorgesneden stukken tanks. Aan de zuidrand van Bagdad is er een verzamelplaats van schroot van legermateriaal. Dit allemaal zonder enige bescherming. Het stof met DU wordt dus via vrachtwagens en via de wind verspreid. Dokters in Basra vrezen een stijging van het aantal kankers en congenitale misvormingen voor de komende jaren. Vooral in de omgeving van Bagdad omdat daar het meeste DU gebruikt is. De CPA en de bezetters hebben de plicht de gezondheid van de bevolking te beschermen. In de zaak van DU verwaarlozen ze hun verantwoordelijkheid.

Het gewonde meisje Hiba een jaar later

8. Plannen van de CPA en het ministerie van volksgezondheid zijn hoogstens symptoombestrijdend

Tot vorig jaar waren een aantal contracten, in verband met medisch materiaal, getekend door het vorige regime, geblokkeerd door het sanctiecomité 661 van de VN. 90% via het veto van de VS, 10% door Groot-Brittannië. Contracten voor een waarde van meer dan 500 miljoen dollar. Dit geld, afkomstig van de verkoop van Iraakse petroleum in het kader van het *oil-for-food* programma, was beschikbaar op een VN-rekening in New York. De sancties zijn nu een jaar opgeheven, dit geld is overgedragen aan de CPA en toch zijn die contracten niet uitgevoerd. De CPA en de interim-regering spreken nu over nieuwe plannen om te investeren in medicatie en medisch materiaal. Dit is slechts een deel van de oplossing en zelfs dat komt rijkelijk te laat. Er zijn onder andere plannen voor een nieuw kinderziekenhuis van meer dan 50 miljoen dollar. Dit geld zou beter geïnvesteerd worden in de herinrichting van de bestaande ziekenhuizen. Veel van het voorziene geld zal gaan naar duurdere VS-firma's. Er valt te vrezen dat die investeringen zullen worden gebruikt voor *public relations*. Symptoombestrijding om de aandacht af te leiden van echte preventie via de aanpak van dieperliggende problemen zoals koopkracht, voedingssituatie, levensomstandigheden, veiligheid. Deze investeringen ontslaan de bezettende autoriteiten niet van de plicht in te staan voor de dienstverlening aan de Iraakse burgers, zoals vastgelegd in de Vierde Conventie van Genève. Veiligheid, werk, inkomen, voedsel en degelijke levensomstandigheden horen daar ook bij. Al die factoren hebben een grote impact op de volksgezondheid.

9. Bijvoegsel: april 2004: VS-troepen in Irak beschieten ziekenwagens en burgers. Toegang tot ziekenhuis verhinderd

We kregen informatie uit eerste bron via getuigenissen van gezondheidswerkers en ooggetuigen uit Falluja. Volgens die informatie hebben de bezettingstroepen, onder leiding van de VS:

- ongewapende burgers aangevallen en bommen gebruikt in woonwijken van de stad. Dit is geweld gebruiken, zonder onderscheid te maken tussen strijders en niet-strijders. Er zijn verschillende ooggetuigenverslagen over het gebruik van clusterbommen in Falluja. Deze verslagen worden bevestigd door dokters;
- de hulpverlening voor de gewonden ernstig bemoeilijkt;
- de toegang tot het ziekenhuis van Falluja geblokkeerd. Dokters en ander gezondheidspersoneel waren verplicht veldhospitalen in te richten in privéhuizen;
- ziekenwagens beschoten, die in de stad gewonden gingen ophalen.

Dit zijn allemaal ernstige inbreuken op de Conventie van Genève. Gevolg: honderden dode burgers, extreme miserie voor duizenden inwoners van Falluja en nog veel meer in de rest van Irak. Dit is vergelijkbaar met wat er vorig jaar gebeurde tijdens de VS-invasie van Bagdad. We waren toen persoonlijk getuige van het gebruik van clusterbommen, van het willekeurig beschieten van burgers, burgervoertuigen en ziekenwagens. Het gezondheidspersoneel kon ook toen moeilijk of niet naar de ziekenhuizen komen omdat de VS troepen in hun opmars schoten op alles wat bewoog.

Contact: Geneeskunde voor de Derde Wereld: info@g3w.be, tel. +32 (0)2/209.23.60
geert.vanmoorter@skynet.be, tel. +32 (0)486/79.37.98

Militairen in Irak niet vervolgd

Door een onze redacteuren

ROTTERDAM, 24 JUNI. Het openbaar ministerie zal geen vervolging instellen tegen Nederlandse militairen die dit voorjaar betrokken waren bij drie schietincidenten in Irak, tot heeft het OM in Arnhem bekendgemaakt.

Volgens het OM is uit onderzoek gebleken dat door de militairen in alle drie gevallen „schietnorm" is gehanteerd en dat er daarmee „geen excessen" hebben plaatsgevonden. Daardoor is er volgens het OM geen aanleiding om tot vervolging over te gaan.

De schietincidenten gebeurden in april, toen de Nederlandse troepen verschillende malen onder vuur kwamen te liggen tijdens opstanden van aanhangers van de Iraakse geestelijke leider Moqtada al-Sadr. Bij het daaropvolgende vuurgevecht raakte de Iraakse journalist Jaber Hussein zwaargewond. De man werd enkele weken verpleegd in het Nederlandse kampement op Camp Smitty voor verdere behandeling overgebracht naar Nederland. De man is nu weer in Irak.

In de nacht 21 april vond plaats in de buurt van Al Kanaysah, bij een checkpoint dat werd bemand door Nederlandse militairen en leden van het zogeheten Iraqi Civil Defense Corps (ICDC). Een Iraakse auto negeerde een stopteken, waarop leden van ICDC en drie Nederlanders het voertuig reden voor aanhouding overgingen naar Nederland. De man is nu weer in Irak.

Het OM heeft nog geen beslissing genomen over de zaak van sergeant-majoor Erik O., die op 17 december 2003 betrokken was bij een schietincident waarbij een Iraakse plaatsgenoot om het leven kwam. Minister Henne (justitie) beloofde de Kamer vorige week dat het OM binnenkort een standpunt zal kenbaar zal maken.

Brit betrokken bij Abu Ghraib

Een Britse legerofficier gaf ondervragers toestemming om technieken te gebruiken die in strijd zijn met de Genevese Conventie.

Een Britse militair was betrokken bij het opzetten van de regels die extreme ondervragingsmethoden mogelijk maakten in het beruchte Iraakse gevangeniscomplex Abu Ghraib. Dat heeft de Britse krant Observer gisteren gemeld.

De Britse regering kan volgens het weekblad niet langer ontkennen dat geen enkele Britse legerofficier de documenten heeft gezien of heeft meegewerkt aan de opstelling. De stukken gaven toestemming om technieken te gebruiken die in strijd zijn met de Genevese Conventie, zoals de bedreiging met honden, slaaponderbreking en het vastbinden in stresshoudingen die ernstig letsel kunnen veroorzaken. Het is volgens The Observer niet duidelijk wat de precieze rol van de betrokken officier was, of wat hij van de mogelijke misstanden wist.

INCIDENTEN

Een Britse officier wist al vijf maanden van de martelingen in Abu Ghraib.

Een woordvoerder van het Britse leger, The Independent, schreef gisteren dat een hoge Britse officier vijf maanden voordat de Britse regering werd ingelicht al van deze ernstige misbruiken in Abu Ghraib. De militair beschikte over gedetailleerde rapporten van het Rode Kruis waarin over de mishandeling werd geschreven. AFP

Tweede hoofd baby verwijderd

EGYPTISCHE chirurgen hebben dit weekend een hoofd verwijderd van een tweehoofdige baby die met twee hoofden was geboren. Volgens de directeur van het kinderziekenhuis in Benha is de vrij normale opgroei verlopen. Het meisje van zes maanden oud. Maar het hoofd had twee ogen, een neus en een mond, maar had geen verbinding met de organen. AFP/ER

Openheid memo's over martelen

Door een onze redacteuren

ROTTERDAM, 25 JUNI. Het Witte Huis heeft interne documenten vrijgegeven waaruit blijkt dat de Amerikaanse president George Bush begin 2003 de opdracht heeft gegeven gevangenissen Al Qaeda- en Taliban-verdachten „humaan" te behandelen binnen de Geneefse Conventies. Dat meldt Buchanan.

Tegelijkertijd heeft het ministerie van Defensie de regels voor het ondervragen van gevangenen versoepeld. Bush heeft geadviseerd dat het juridisch gezien beter zou zijn om het regenboek' lijke te suggereren opnieuw te zal onderzoeken. Een ministerie van Defensie op zijn beurt heeft openheid van zaken gegeven over de hoeveelheid vernietiging die minister Donald Rumsfeld van december 2002 tot april 2003 heeft gegeven voor gaande ondervragingstechnieken. In die periode stond bij zo dat vergezeld psychologisch bewaakt, bijvoorbeeld door te mogen van hun feb zoals urgat voor honden.

De duivelse verklaring gaat terug op het gebruik van de drak op de regering die is gevraagd uitleg te geven over het misbruik van Iraakse gevangenen door de militairen militairen. De betrokken militairen hebben zwak veel verklaard dat zij handelden in de slacht van hogerhand.

Maar de oppositiepolitici gaan dieper wetten gingen van het Witte Huis. Defensie en Justitie hebben de eerste keer hun Congres niet weggestuurd. Ze zijn de documenten binnen de Jan Gach commissie van de Senaat aan raadpleegden over het feit dat het Witte Huis slecht twee van de gevangenen geïnstalleerde verraderlijk beweerde heeft teruggetrokken. Ze zouden geen informatie hebben over het ondervragingsbeleid Irak of de Abu Ghraib-gevangenis Bagdad in het bijzonder. Het ministerie van Defensie heeft alles over de situatie in Guantánamo Bay.

Bush: opdracht tot martelen kwam niet uit Washington

J. Venbrux, AP
WASHINGTON/NEW YORK

De Amerikaanse regering heeft zeker opdracht gegeven gevangenen te martelen. Dat zei president Bush dinsdag terwijl het Witte Huis en het Pentagon zich opmaakten om de documenten vrij te geven waaruit dat moet blijken. In Bagdad staan zeven Amerikaanse militairen terecht op verdenking van het mishandelen en vernederen van gevangenen in de Abu Ghraib-gevangenis.

„Wij interneren geen martelingen. De normen en waarden van dit land zijn zo dat martelen geen deel uitmaakt van onze actie(s) om terreur", zei Bush tegen een groep verslaggevers op het Witte Huis. Het Pentagon ene gisteren de gevangenen instructies van minister Rumsfeld volgden bij de ondervraging van de van terroristische verdachte geïnterneerden op de basis Guantánamo Bay.

Twee Oekraïense zouden die in de Abu Ghraib-gevangenis hebben gezeten, hebben na terugkeer in Oekraïne gezegd dat ze daar zijn gemarteld. 'Ze zijn er zwaig aan toe, kun terugkeer kwam net op tijd', zei de woordvoerder van de Oekraïense ambassade voor de mensenrechten. Of er Amerikaanse militairen betrokken waren gewest bij de martelingen wilde hij niet zeggen. De Oekraïense zijn in Irak verantwoordelijk voor stabiliteit in eigen land.

Onthoofdingen

Carolien Roelants is in haar artikel van 23 juni over onthoofdingen als slachtwapenfeit wapen door de activisten bleek twee moslimvrouwen vergeten. Met uitgezonderd deze islamitische de woorden dit soort terroristische verwanden dit soort, maar deze christelijke volkeren, maar deze christelijke volkeren.

Zoals oorlogen de Amerikaan. Berg slachtoffer van wat zo'n barbaarse daad, waren het nog maar 30 jaar geleden de Amerikanen zelf die zich schuldig maakten aan dergelijke praktijken.

Want ook in Vietnam werden gruwelijke foto's gemaakt, toen van lachende Amerikanen met opgesneden Vietcong-hoofden. En zij gewonden in de jaren '70 maakte Portugese soldaten in Mozambique met de hoofden van Bushmensoldaten.

FRANK MOLL
Hilversum

VN-delegatie vraagt VS toegang tot gevangenissen

GENEVE – Een [illegible] 2004
mensenrechten functionarissen van de Verenigde Naties hebben de VS en andere landen opgeroepen de VN-inspecteurs onbeperkte toegang te verlenen tot gevangenissen waar mogelijke terroristen worden vastgehouden. Met name Irak, Afghanistan en de militaire basis Guantánamo Bay op Cuba worden genoemd. De 31 experts hamerden tijdens [illegible] op strengere af te komen, maar wijzen op de noodzaak de Genefse Conventies na te leven. (AP)

Dood Iraakse generaal leidt tot proces in VS

DENVER – Het [illegible] 2004
gaf wil twee onderofficieren van de inlichtingendienst aanklagen voor de dood van een Iraakse generaal in gevangenschap. Dat meldt de Amerikaanse krant Denver Post. Luchtmachtgeneraal Abed Hamed Mowhoush zou in november zijn gestikt toen Louis Wolfmeier tijdens een ondervraging op zijn borstkas ging zitten. Ook Jeff Williams was betrokken bij het verhoor in de gevangenis van Qatar. (AP)

17-6-2004

De Abu Ghraib-gevangenissen in de VS

Bob Herbert, bekend in de VS als de redacteur die meehielp om het Tulia-schandaal te onthullen (waarbij een kleine stad in de staat Texas het merendeel van haar mannelijke zwarte bevolking in de gevangenis zag verdwijnen op grond van valse beschuldiging van drugsgebruik door een racistische sheriff), schrijft in onderstaand artikel hoe gevangenissen in de VS dezelfde misstanden kennen als in de Abu Ghraib te zien waren.

Door Bob Herbert

De VS-regering, met zijn fascistische trekken, bereikt en oerstikt niet alleen mensen buiten de VS, maar valt ook de eigen burgers aan. De misbruiken en folteringen in VS-gevangenissen hebben zonder onderbreking plaatsgevonden in de geschiedenis van de VS (*).

Gevangenen in de VS als dieren behandeld

De meeste Amerikanen waren geschokt bij het zien van de sadistische behandeling van Iraakse gevangenen in de Abu Ghraib-gevangenis. Een selectieve verontwaardiging. Niet alleen worden gevangenen in de VS routinematig onderworpen aan een vergelijkbare onmogelijke behandeling, maar heeft bovendien het Congres in de VS in 1996 een wet aangenomen die verzekert dat in de meeste gevallen het voor de slachtoffers onmogelijk zal zijn om financiële compensatie te krijgen voor de behandeling die ze ondergingen.

Het is routine dat gedetineerden in VS-gevangenissen als dieren behandeld worden. Zowel mannen als vrouwen worden geïntimideerd en vernederd. En de VS hebben alle records verbroken als het gaat over het schandalige gebruik aan bescherming van zwakke en geestelijk zieke gevangenen die zich goed gedragen tegen de hen omringende agiteren.

Zeer weinig Amerikanen hebben hun stem verheven tegen onze beschamende gevangenispolitiek.

Ik ben ervan overtuigd dat dit voornamelijk zo is omdat de gedetineerden gezien worden als dieren.

Stephen Bright, directeur van het Zuidelijk Centrum voor Mensenrechten, vertegenwoordigde verschillende gevangenen in Georgia die eind 1990 compensatie zochten voor hun behandeling die verdacht leek op de misstanden in Abu Ghraib.

Een ondernemer, Wayne Garner, was in die tijd de verantwoordelijke voor het gevangenissysteem, aangesteld in 1995 door de gouverneur Zell Miller, die nu een VS-senator is. De heer Garner beschouwt zichzelf als een stoere bink. Tijdens een federaal proces, door het Centrum aangespannen ten behoeve van de gevangenen, werd hij als volgt gesitaard: "terwijl sommige gedetineerden werkelijk beter wilden... behoort 30 tot 35 procent tot een groep die het nog niet verdient afgemaakt te worden."

Bruut optreden

Op 23 oktober 1996 vielen ambtenaren van de Tactische Eenheid van Georgia's Department of Corrections de vertrekken binnen van gedetineerden in de Dooly State-gevangenis, een half beveiligde inrichting in Unadilla. Dit was onderdeel van een brute ingreep in de gevangenissen van die staat, bedoeld om de gevangenen te tonen dat er een nieuw en harder regime was aangebroken. Wat toen volgde was werkelijk onvertoerbaar. Ambtenaren openden celdeuren en renden naar binnen, sloegen de bewoners, allemaal mannen, naar buiten te komen en zich te ontkleden. Terwijl vrouwelijke staffleden toekeken en soms lachten, werden mannelijke bewoners onderworpen aan een uitgebreid en geheel overbodig onderzoek van hun lichaamsopeningen. Bewoners werd geboden hun geslachtsdelen op te lichten, naar te hurken, voorover te buigen en zich te ontvouwen, enzovoort.

Een bewoner die ervan verdacht werd homo te zijn, kreeg te horen dat als hij ooit iets zou zeggen over deze behandeling, hij opgesloten en afgezonderd zou worden totdat hij "geen homo meer zou willen zijn". Een functionaris die een andere aankomende gevangene aantreedt, zei: "Ik wed dat jij kunt tapdansen". Hij werd gedwongen te doen en daarna werden zijn lichaamsopeningen onderzocht. De bewoner werd in de slaapzaal in het gezicht geslagen en moest voorover buigen en zich aan een volledig omgekleed: nu waren ze vriendelijk. Mijn kleren werden gedroogd, verteld. Ze bodden me thee aan, die ik weigerde. Een van hen kamde mijn natte haar. Ze gingen weer weg en kwamen terug met mijn gulden, gebraaide en een beetje warm, deels vochtig. Toen wilden mijn kameraden en ik niet genomen naar de achterkant van de ruimte, waar het hete regime op ons bleek te wachten. De Donkere. Overal en bij vlagen nauwelijks rechtop lopen en zagen soms en blauw. We werden naast elkaar voor de muur gezet en we werden fotos gemaakt van ons met ons artistatieteam. Vervolgens posseerden Britse soldaten, alleen of in groepjes, met ons. Dit bevestigde wat tot nu toe slechts een gerucht was: we stonden op de zogenaamde A-lijst - een lijst met namen van republikeinen die zonder waarschuwing doodgeschoten mochten worden - en de soldaat of groep die hiervan slaagde, wachtte een gulle beloning. Nieuwsgierig, welke namen topgeheim en niet openbaar gemaakt, maar ook nu nog de zoldaten.

De diverse regimenten hadden verdelenuskappen afgesloten op wie ons zou grijpen. Uit de plan gerijpen tussen de soldaten viel op te maken dat de gelukkigen een behoorlijke prijs hadden gewonnen; vandaar de foto's ter herinnering.

Als een rijdje kwamen de rechterhanden langs mijn schouder over mijn linkerarm naar mijn linkerhand. Ik voelde een ring om mijn vinger schuiven. Ik keek naar beneden en zag een gouden ring met een grote, rode steen. Ik keek naar de soldaat die naast me stond. Hij grijnsde en knikte. Ik keek naar de ring en toen weer naar hem. Hij knikte nogmaals. Ik begreep het niet

Juni 2004

WREEDHEDEN IN IRAK

Velen zijn geschokt door de beelden uit het oorlogsgebied van Irak. Wreedheid in extreme vorm in de gevangenis en daarbuiten. Is martelen uitzondering of regel?

Wij zijn geneigd, bij het kennisnemen van martelingen en wreedheden onze tijd te isoleren van vorige eeuwen. Wij weten wel dat de mensen vroeger ook geen lieverdjes waren, maar – zo wordt geredeneerd - de recente foto's uit Irak slaan wel alles wat we tot nu toe gewend waren.
Hier worden we door onszelf bedot: wij kennen wreedheid en torture uit het verleden slechts uit verhalen van ooggetuigen of door de bril van geschiedschrijvers. Nu worden video – opnames en foto's getoond. Een onthoofde Amerikaan - Engelsen en Amerikanen spelen gewelddadige en seksuele spelletjes met gevangenen. Die beelden blijven hangen, ze worden eindeloos herhaald en zijn het onderwerp van heftige gesprekken aan tafel, op kantoor, op het familiefeest.

Ieder weldenkend mens vraagt zich af hoe een mens daartoe kan komen; doet hij dat uit zichzelf of wordt hem dat opgedragen? Komt martelen voort uit de menselijke natuur of wordt de gelegenheid door de omstandigheden gecreëerd? Je wordt er in ieder geval niet vrolijk van en menigeen wordt geplaagd door de pessimistische gedachte: hoe moeten we verder in ons beschavingsoffensief. Onze premier had ons nog zo nadrukkelijk gewezen op onze civiliserende opbouwende taken in het Midden – Oosten!

Een korte blik op het verleden werkt relativerend. Waaraan denken we als we het woord martelen horen? Velen verwijzen inzake wreedheid op de Duitse concentratiekampen in de Tweede Wereldoorlog. Anderen op de Jappenkampen in het oude Indië. Dat is nog recent beleefbaar vanuit de historische verslagen uit de mond van mensen die eraan ontkomen zijn, die ontsnapt zijn uit gevangenschap of die sterk genoeg waren om te overleven. De Duitse bewaker en zijn Japanse collega heten wreed te zijn, niets en niemand ontziend, gericht op vernedering, onderdrukking en destructie. Daarvoor gelden termen als kampbeul en oorlogsmisdadiger, ook vanwege de systematiek die aan de vernietiging van minderheden en andersdenkenden ten grondslag lag.

Maar er zijn feiten uit de wereldgeschiedenis te putten die wijzen op een universele trek in de mens die tot martelen en wreedheid kan leiden. De Romeinse keizers wierpen christenen voor de leeuwen, tot vermaak van het volk, dat brood en spelen kreeg, panes et circenses.

Onze Watergeuzen gooiden iedere koopvaarder die ze niet als matroos konden gebruiken, in zee. De beste Spanjaard is een dode Spanjaard. Wat denkt u van de behandeling van de gebroeders De Witt in de Gevangenpoort in den Haag, in 1672? Christiaan de Witt was gearresteerd op last van de Staten van Holland, omdat hij het op het leven van prins Willem III voorzien zou hebben. Om hem tot een bekentenis over te halen, werd hij gepijnigd. Dat was toen niet ongebruikelijk. Christiaan verdroeg de martelingen en bleef ontkennen. Wat niet waar is, kun je niet bekennen. Toen zijn broer Johan de Witt hem op 20 augustus 1672 bezocht, drong het volk de gevangenis binnen en lynchte de broers. Ze werden daarbij in stukjes gesneden.[1] Wel, dat doet ons denken aan het lot van enkele Amerikanen in Irak, van wie de lichamen aan een brug werden bevestigd.

De Hollandse vrijheidsstrijders uit de Gouden eeuw waren niet mals: toen Balthasar Gérard op 10 juli 1584 in Delft gepakt werd na zijn dodelijke schoten op Willem van Oranje, luidde het vonnis: de doodstraf, maar voorafgaand: marteling. De dood moest stap voor stap naderbij komen. Beschaving in de zestiende eeuw? In vier eeuwen raakt de mens niet geciviliseerd. Na WO II traden Nederlanders soms ontaard op: kapitein Westerling hield huis op Celebes en moordde dat het een aard had. Generaal Van Heutsz was hem daarin een halve eeuw eerder in Atjeh voorgegaan. De Atjehers op hun beurt wisten ook hoe snel een kris werkt. Papoea's waren vooral gericht op het hart van hun slachtoffers. Het meest sprekende voorbeeld van na WO II was de systematische marteling, uitgeoefend door de Fransen op gevangengenomen Algerijnen. De wereld was geschokt – weer geschokt! – toen er een verslag over verscheen: La Torture, de Marteling. In 1962 was het Franse regime voorbij. Het Amerikaanse optreden in My Ly in Vietnam, waarin een heel dorp werd uitgemoord, was ook een grote marteling.

Er moet iets anders schuilen in de mens, als we een antwoord willen geven op de vraag waarom wreedheid en marteling zo wijd verbreid zijn en kennelijk van alle tijden. Wat is de universele eigenschap in ons dat we in alle periodes van de wereldhistorie rijkelijk voorbeelden van gewelddadigheid tegen minderheden en gevangenen kunnen ophalen? Criminologen en psychologen geven het antwoord. Misdrijven zijn een vorm van het uiten van menselijke behoeften: de behoefte aan macht, veiligheid, voedsel, seksualiteit en voortplanting. Onze handelingen worden, in het extreme, daardoor bepaald. Daden worden pas misdaden als de samenleving ze afkeurt. Behoort martelen tot de strafcultuur, dan stoort men zich er niet aan, op een paar ethici na.

Nu onze samenleving beschaafd heet te zijn en de rechten van d mens zijn vastgelegd in tal van aansprekende documenten, kom de schok boven bij het zien van de wandaad: het gedwonge seksspel in de gevangenis van Abu Ghraib en de onthoofdin van de Amerikaan Nick Berg, als antwoord daarop. Pas daarc nu maar eens de bepalingen van de Conventie van Genève to Waar blijven we met de Universele Verklaring van de Rechte van de Mens, laat staan met de tekst van de Amerikaan Onafhankelijkheids-verklaring van 1776, waarin de mens v geboren heet te zijn.

Nemen we de visie van criminologen als uitgangspu dan is het mishandelen van gevangenen geen uiting v persoonlijke ontsporing, maar een onderdeel van e ondervragingsprocedure. Als verdachte gevangenen niet will praten, dan houdt men ze uit de slaap en pest men ze (NRC, mei 2004). Deze werkwijze had blijkens de ondervraging toegepast op Afghanen (Guantanamo), veel succes opgeleve Waarom Irakezen daaraan dan niet onderworpen?

Het is nog erger dan we dachten. Het martelen was onderdeel van het onderdrukkend systeem in '40 – '45 onder nationaal-socialisme, het was een stelselmatig beleid in Fra gevangenissen in Algerije opdat Algérie Frans zou blijven, is een bewust toegepaste strategie in oorlogen om informatie te dwingen. Begrijpen we nu waarom de VS zich niet will onderwerpen aan de bepalingen van het Internationale Strafh in Den Haag? Dat de VS zelfs militaire acties dreigen ondernemen tegen het buitenland, die een Amerikaan voor de

EEN MUUR ALS WAPEN

Regeringen voeren dikwijls aanvechtbare handelingen uit die andere doelen dienen met veiligheidsredenen als motief. Een nauwkeurig onderzoek naar dergelijke motieven is steeds van belang. Israëls zogenaamde veiligheidshek dat het onderwerp is van een hearing die begonnen is bij het Internationaal Hof van Justitie in Den Haag, valt binnen die categorie.

Weinigen zullen Israëls recht in twijfel trekken haar burgers te beschermen tegen een terroristische aanval. Zelfs zullen ze niet het recht in twijfel trekken een veiligheidshek te bouwen wanneer dat een daartoe geschikt middel is.
Ook is de plaats waar een dergelijke muur gebouwd dient te worden wanneer het gaat om veiligheid, een vanzelfsprekende zaak: binnen de grenzen van Israël zoals die na de oorlog van 1948-1949 internationaal werden erkend, de zogenoemde Groene Lijn. Die muur zou dan die afschrikwekkende werking kunnen hebben waar de regering voor kiest: legerpatrouilles aan beide zijden, overal mijnen, een ondoordringbare barrière.
Een dergelijke muur zou een tot het uiterste opgevoerde veiligheidsmaatregel zijn en er zou geen sprake zijn van een internationaal protest of van schending van internationale wetten.

Een dergelijke beschouwing kent geen twijfels. Terwijl Engeland Amerika's verzet tegen de hearing in Den Haag steunt, schrijft haar minister van Buitenlandse zaken, Jack Straw, dat de muur 'onwettig' is. Een andere hoge ambtenaar van ditzelfde ministerie die de 'veiligheidsmuur' inspecteerde stelde dat de muur zich zou moeten bevinden op de Groene lijn of 'inderdaad aan de Israëlische kant van die lijn'.
Een Britse parlementaire onderzoekscommissie deed eveneens een oproep om de muur te bouwen op Israëlisch grondgebied, daarbij de muur veroordelend als een 'weloverwogen Israëlische strategie, bedoeld om de bevolking op de knieën te dwingen'.
Wat deze muur in werkelijkheid doet is het annexeren van Palestijns gebied.
'Ook draagt die muur ertoe bij' zoals de Israëlische socioloog Baruch Kimmerling Israëls 'politicide' jegens de Palestijnen omschreef, 'om de Palestijnse gemeenschappen tot kerkers te degraderen waarbij de zg. Bantoestans van Zuid Afrika symbolen van vrijheid, autonomie en zelfbeschikking lijken'.

Nog voor er begonnen was met de constructie van de muur kwamen de Verenigde Naties met een schatting dat Israëls afsluitingen, infrastructurele projecten en nederzettingen op de Westoever vijftig Palestijnse enclaves hadden geschapen die afgesloten waren van het achterland. Toen het ontwerp van de muur vorm begon aan te nemen, schatte de Wereldbank dat 250.000 tot 300.000 Palestijnen, meer dan tien procent van de totale bevolking, geïsoleerd dreigden te raken en dat daardoor in feite ongeveer tien procent van de Westbank geannexeerd zou worden. En toen de regering van Ariël Sharon tenslotte de kaart van de te plannen muur publiceerde, werd het duidelijk dat de muur de Westbank zou opsplitsen in zestien geïsoleerde enclaves op slechts 42% van het land op de Westbank waarvan Sharon eerder had gezegd dat dat deel zou uitmaken van een Palestijnse staat.

De muur heeft al beslag gelegd op sommige van de vruchtbaarste landbouwgebieden op de Westbank. Ook heeft hij de controle uitgebreid tot belangrijke watervoorraden, watervoorraden waarover kolonisten naar wens kunnen beschikken, terwijl het de oorspronkelijke bevolking dikwijls ontbreekt aan drinkwater. Het zal die Palestijnen die leven in de smalle strook tussen de muur en de Groene Lijn, toegestaan worden een beroep te doen op het recht in hun oorspronkelijke woongebieden te blijven wonen. Israëli's hebben het automatisch recht zich in die gebieden te vestigen.
'Het zich verschuilen achter de ogenschijnlijke rationaliteit van de veiligheid en de ogenschijnlijke neutraliteit van de militaire bevelen, opent de weg tot verdrijving' zo schreef de journaliste Amira Hass in het dagblad Ha'Aretz. 'Stap voor stap, onttrokken aan de waarneming, op een manier die geen internationale aandacht trekt, of de publieke opinie schokt.'
Dit gaat evenzeer op voor de dagelijkse moorden, terreur, wreedheden en vernederingen gedurende de afgelopen 35 jaren van hardvochtige bezetting, waarbij land en bestaansmogelijkheden ten behoeve van de kolonisten, gelokt door grote subsidies, geconfisqueerd werden. Evenzeer waarschijnlijk is het dat Israël de 7500 kolonisten, die volgens Israël nog deze maand uit de Gazastrook zouden vertrekken, zal overbrengen naar de Westbank. Deze Israëli's profiteren thans van een overvloed aan land en zoet water, terwijl een miljoen Palestijnen ternauwernood overleven en hun geringe watervoorraad feitelijk onbruikbaar is geworden.
Gaza is een gevangenis en terwijl de stad Rafah in zuid Gaza stelselmatig vernietigd wordt, blijven de bewoners verstoken van enig contact met Egypte en lijden ze onder een blokkade vanuit zee.

Het is misleidend om dit een Israëlische politiek te noemen. Het is een Amerikaans-Israëlische politiek, mogelijk gemaakt door de aanhoudende militaire-, economische en politieke steun van de VS aan Israël. Dit is al zo sinds 1971 toen Israël een Egyptisch aanbod tot een allesomvattend vredesakkoord, met Amerikaanse steun van de hand wees, daarbij gebiedsuitbreiding verkiezend boven veiligheid. In 1976 spraken de Verenigde Staten een veto uit over een Veiligheidsraad-resolutie waarin opgeroepen werd tot een regeling van het conflict door middel van een twee-statenoplossing, dit in overeenstemming met een overweldigende internationale steun. Het voorstel tot een tweestaten-oplossing heeft nu de steun van de meerderheid van de Amerikanen en zou onmiddellijk in werking kunnen treden wanneer Washington dat wilde.
Op zijn hoogst zal de hearing in Den Haag uitlopen op een advies waarin gesteld wordt dat de bouw van de muur onwettig is. Daardoor zal er echter niets veranderen. Iedere werkelijke mogelijkheid tot een politieke regeling van het conflict en tot een fatsoenlijk bestaan voor de mensen in de regio hangt af van de Verenigde Staten.

Noam Chomski, professor in de linguistiek aan het Massachusetts Institute of Technology' is de schrijver van onder meer 'Hegemony or Survival: America's Quest for Global Dominance'. Bovenstaand artikel werd geschreven voor de OpEd pagina van de New York Times op 23 februari 2004, de dag dat het Internationale Hof van Justitie in Den Haag de hoorzittingen over de Muur begon.

Noam Chomski
Verschenen in 'Een ander joods geluid van maart 2004

wreed [redacted] voor de rechter wil slepen? De VS zouden zelf de berechting ten uitvoer willen brengen.

Dit alles brengt ons tot de conclusie dat de systematisch toegepaste martelingen in dienst staan van de machtshandhaving van het Westen in het Midden-Oosten. Het ging om het doen verdwijnen van Saddam Hoessein, het gaat om de vernietiging van terreurgroepen, maar het gaat in wezen om de voortzetting van het machtsmonopolie in de wereld. Dat is de uitleg van de criminoloog. SS'ers vind je niet alleen in Duitsland, maar ook bij onze bondgenoten de Amerikanen.

Tot slot de positie van Nederland. Terwijl de discussie over normen en waarden voortwoedt, discussieert de Kamer over de verlenging van het mandaat van de Nederlandse aanwezigheid in Zuid-Irak. Ministers van D66 en ook enkele van het CDA hebben hun bezwaren in de ministerraad kenbaar gemaakt. De martelingen en de onthoofding missen hun uitwerking daar niet.

Ook het universeel ontoelaatbaar verklaren van de gewelddadigheid tegen gevangenen zal de verantwoordelijke politici niet motiveren bij hun keuze. Het gaat om politiek overleven. Niet deelnemen aan de coalitie in Irak plaatst ons land buiten de bevoorrechte positie. Balkenende weet dat en ook De Hoop Scheffer is diplomaat genoeg om te weten dat we er in Washington uitliggen, als we na 17 juli niet doorgaan. In D66 woedt de twijfel. Als de twee D66-ministers binnen het kabinet opponeren, is het met Balkenende II gedaan. Gaan De Graaf en Brinkhorst overstag, dan is het met D66 gedaan.

Het wordt spannend de komende weken. We hoeven niet prat te gaan op beschaafd zijn, want dat zijn we geen van allen. Het gaat wel om medeplichtigheid aan praktijken die universeel af te keuren zijn. Oorlogsmisdaden moeten bestreden en berecht worden. Aan SS'ers hebben we geen behoefte. De SS-mentaliteit in ons hebben we te bestrijden, hoeveel voordeel we daarbij ook mislopen.

Fries de Vries, 15 mei 2004

1) na te lezen bij Petra Dreiskämper – Redeloos, radeloos, reddeloos. De geschiedenis van het rampjaar 1672. Hilversum, 1998.

EÉN JAAR NA DE VAL VAN BAGDAD: HOE GEZOND IS IRAK?

Dr. Geert Van Moorter was voor de Belgische niet-gouvernementele organisatie Geneeskunde voor de Derde Wereld vzw reeds in Irak in april 2002; voor, tijdens en na de oorlog in maart-april 2003; in juli-augustus 2003; en in maart2004. Hij maakte samen met Irakese dokters en gezondheidswerkers, een at random onderzoek naar de gezondheidssituatie en de gezondheidsinfrastructuur in Irak, na één jaar bezetting. Hij bezocht ziekenhuizen en poliklinieken in Bagdad en Basra. Hij was aanwezig op een gezondheidsconferentie in Basra en sprak daar met collega's van heel Irak. Hij had contacten met Unicef, de Wereldgezondheidsorganisatie, het nieuwe Ministerie van Volksgezondheid en met oorlogsslachtoffers van vorig jaar.

Dr. Van Moorter is gespecialiseerd in spoedgeneeskunde en in tropische ziekten. Hij maakte een studie over kindersterfte en publiceerde hierover. Hij heeft ervaring in volksgezondheid en

bemoeilijkt.

2. De koopkracht, de voedingssituatie en de levensomstandigheden zijn er op achteruit gegaan. Gevolg: vrees voor toename van de kindersterfte.
3. De onveiligheid creëert psychologische trauma's.
4. De toegang tot gezondheidszorg is erg beperkt.
5. Aan de ziekenhuisinfrastructuur is op een jaar tijd nog niets verbeterd.
6. Er is gebrek aan geneesmiddelen en aan medisch materiaal.
7. Verarmd Uranium (DU): de bevolking wordt niet geïnformeerd en niet beschermd.
8. De plannen van de CPA en het Ministerie van Volksgezondheid zijn hoogstens symptoombestrijdend
9. Bijvoegsel: april 2004: VS-troepen in Irak beschieten ziekenwagens en burgers. Toegang tot ziekenhuis verhinderd.

1. Getuigen over de situatie in de ziekenhuizen wordt

Sagittarius

Van: "Christopher Black" <bar@idirect.com>
Aan: "David Jacobs" <david@ShellJacobs.com>; "David Gespass" <thepasss@aol.com>; "Eric Sirotkin" <sirotkin@igc.org>; "Erlinder, Peter" <perlinder@WMitchell.edu>; "Ian Head" <accounting@nlg.org>; "Juan Jose Landinez Landinez" <jilanda@latinmail.com>; "Marjorie Cohn" <libertad48@san.rr.com>; "Sam Boskey" <sboskey@total.net>; "Steven Goldberg" <goldberg@goldbergmechanic.com>; "Ted Dooley" <614grand@winternet.com>; "Thomas H. Nelson" <nelson@nlink.com>; "Tiphaine Dickson" <tiphainedickson@videotron.ca>; <Jphilpot@alarie-legault.qc.ca>; <diablenoir@wanadoo.fr>; "Diana Johnstone" <DianaJohnstone@compuserve.com>; "Ed Herman" <hermane@wharton.upenn.edu>; <WMadsen777@aol.com>; <BBlum6@aol.com>; "Mike Ruppert" <mruppert@copvcia.com>; "Keith Richburg" <Richburg@compuserve.com>; "Knox, Paul" <PKnox@globeandmail.ca>; "Vincent, Isabel" <IVincent@nationalpost.com>; "John Steinbachs" <john.steinbachs@ott.sunpub.com>; "Eric Margolis" <margolis@foreigncorrespondent.com>; "EFECanada" <EFECanada@sympatico.ca>; "Ed Newman" <ednewman@rhc.cu>; "Jürgen Elsässer" <J.Elsasser@t-online.de>; "S. Eggerdinger" <s.eggerdinger@link-m.de>; "yossi schwartz" <yossischwartz2003@yahoo.com>; "Charles C. Roach" <charoa@sympatico.ca>; "Sharon -Aidan Black" <Sharon@sympatico.ca>; "Tony Black" <tal@interlynx.net>; <indict-nato@yahoogroups.com>; <Owen.Bowcott@guardian.co.uk>; "Sean Fanning" <sean.fanning@bbc.co.uk>; <Ian.Black@guardian.co.uk>; "john elliott" <johnpe@cleanweb.net>; "Siddharth Varadarajan" <SVaradarajan@indiatimes.com>; "Fulvio Grimaldi" <bassottovic@libero.it>; "canauk" <canauk@blueyonder.co.uk>; "Ian Johnson" <i-johnson@lineone.net>; "Brian Denny" <B.Denny@rmt.org.uk>; "lisa makarchuk" <lisamakarchuk@sympatico.ca>; "Paul Copeland" <paulcope9@yahoo.com>; "Michael Mandel" <mmandel@yorku.ca>; "Michel Chossudovsky" <chossudovsky@videotron.ca>; "Michel COLLON" <michel.collon@skynet.be>; "Antoine Roger Lokongo" <lokongo@hotmail.com>; "Chris & Martine DE BEULE - SYOEN" <sos.rwabuco@skynet.be>; "Bernard Hibbitts" <list@law.pitt.edu>; "Jurist" <JURIST@law.pitt.edu>; "mailservicesnc" <mailservicesnc@tiscalinet.it>; "Mikhail Kuznetzov" <elena_abpk@mtu-net.ru>; "Nico Stejnen" <SAGITAR@hetnet.nl>; "Mick Collins" <cirqueminime@club-internet.fr>; "Herb" <herbblack@execulink.com>; "Ramsey Clark 1" <lwschilling@earthlink.net>; "Harold Pinter" <llen@dialstart.net>
Verzonden: donderdag 24 juni 2004 17:17
Bijlage: visit.gif_us1088089966
Onderwerp: Emailing: www.iraq-letter

Letter sent to the United States Congress regarding recent human rights issues in Iraq

June 16, 2004

To: Members of the U.S. House of Representatives and the U.S. Senate.

As members of university faculties in law, international relations, diplomacy, and public policy, we write to register our objection to the systematic violation of human rights practiced or permitted by authorities of the United States within occupied Iraq during recent months: we request Congressional action to ensure accountability for such violations and to safeguard against such egregious abuses in the future. Current circumstances require that all transcend partisan politics or considerations. Action by Congress is necessary to promote a rule of law produced and enforced through a democratic process and to protect the physical and psychological integrity of all people consistent with

List of Signers (497)

as of 22. June 2004

Benjamin Aaron, Professor of Law Emeritus, UCLA School of Law
Richard L. Abel, Connell Professor of Law, UCLA School of Law
David Abraham, Professor of Law, University of Miami School of Law
Roger I. Abrams, Richardson Professor of Law, Northeastern University School of Law
Alice G. Abreu, William K. Jacobs Visiting Professor of Law, Harvard Law School (Spring '04), and Professor of Law, Temple University Beasley School of Law
Bruce Ackerman, Sterling Professor of Law and Political Science, Yale Law School
Jane H. Aiken, William M. Van Cleve Professor of Law, Washington University School of Law
Lee A. Albert, Professor of Law, University at Buffalo, SUNY, Law School
Barbara B Aldave, Loran L. Stewart Professor, Department of Law, University of Oregon

the traditions of our nation.

I. Accountability for human rights violations
Congressional action is necessary to examine and ensure accountability for the organizational and individual failures that allowed persons within the control of U.S. forces to be subjected to acts of torture and to cruel, inhuman and degrading punishment.

There can be no doubt that the acts of abuse in Abu Ghraib prison constitute violations of both the domestic and international legal obligations of the United States and its agents. Executive Branch officials have admitted as much. International humanitarian law provides that those classified as prisoners of war are entitled to special protections against such abuses under the Third Geneva Convention, ratified by the United States in 1955. Inhabitants of occupied territories are protected under the Fourth Geneva Convention, also ratified by the United States in 1955, against physical or moral coercion to obtain information from them. The Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, ratified by the United States in 1994, requires that States party take measures to prevent both torture, and other acts of cruel, inhuman, or degrading treatment. The Constitution of the United States protects prisoners from cruel and unusual punishment.

Accepting the applicability of international and domestic law, military officials have initiated prosecutions of lower level personnel. That response, while necessary, is clearly insufficient. Congress has an obligation to investigate and assess responsibility at all levels of the Executive Branch from the highest officers on down for the abuses in Abu Ghraib and other Iraqi prisons.

Despite clear and repeated notice [1], abuse of detainees has been both frequent and pervasive during the military occupation of Iraq. The fact that military officials failed after such notice to identify eradicate the pattern of abuse itself constitutes a grave breach of responsibility.

In addition, a growing body of evidence indicates that the abuses practiced on detainees under American control are the consequence of policies developed at the highest levels in the months and years immediately preceding the scandal. First, there are reports that harsh interrogation tactics, designed for use against only the most serious terrorist suspects and themselves violative of humanitarian law, have been authorized and applied generally against detainees in Iraq. Second, authorization to coerce detainees to speak creates the potential for grave abuse. It is thus evident that very clear lines must be established and vigorously policed. Yet authorities failed to supervise subordinates adequately, or to

Frank S. Alexander, Professor of Law, Emory University School of Law
William Alford, Henry L. Stimson Professor, Harvard Law School
Albert W. Alschuler, Julius Kreeger Professor of Criminology and Law, University of Chicago Law School
Philip Alston, Professor of Law, and Director, Center for Human Rights and Global Justice, New York University School of Law
Jose E. Alvarez, Director, Center on Global Legal Problems, Columbia Law School
David A. Anderson, Fred and Emily Marshall Wulff Centennial Chair in Law, University of Texas at Austin School of Law
Roberto A. Andreos, Adjunct Professor, Lorenzo Patino School of Law, University of Northern California
Rhonda Magee Andrews, Professor of Law, University of San Francisco
Marina Angel, Professor of Law, Temple University Beasley School of Law
Claudia Angelos, Professor of Clinical Law, New York University School of Law
Deborah Anker, Lecturer on Law and Director, Harvard Immigration and Refugee Clinical Program, Harvard Law School
George J. Annas, Edward R. Utley Professor and Chair, Department of Health Law, Bioethics & Human Rights, Boston University School of Public Health, and Professor, Boston University School of Law; Boston University School of Medicine
Annette R. Appell, Professor of Law, William S. Boyd School of Law, University of Nevada – Las Vegas
Susan Frelich Appleton, Lemma Barkeloo & Phoebe Couzins Professor of Law, Washington University School of Law
Jennifer Arlen, Norma Z. Paige Professor of Law, New York University School of Law
Marianne Artusio, Associate Professor of Law and Director of Clinical Education, Touro College, Jacob D. Fuchsberg Law Center
Michael Avery, Associate Professor, Suffolk University Law School, and President, National Lawyers Guild
Barbara Allen Babcock, Judge John Crown Professor of Law, Stanford Law School
Hope M. Babcock, Professor of Law, Georgetown University Law Center
Samuel Bagenstos, Assistant Professor of Law, Harvard Law School
Gordon B. Baldwin, Evjue-Bascom Emeritus, Professor of Law, University of Wisconsin-Madison, and Former JAG Corps
Milner S. Ball, Harmon W. Caldwell Chair in Constitutional Law, University of Georgia School of Law
Mark Barenberg, Professor of Law, Columbia Law School
Rachel Barkow, Assistant Professor, New York University School of Law
David Barron, Professor of Law, Harvard Law

29-6-04

establish minimal safeguards against abuse. Third, the dilatory response by military and other officials to reports by international agencies, human rights groups, and the media concerning egregious abuse operated as a predictable signal to those on various levels below that their admittedly illegal conduct was condoned, accepted, or encouraged. Fourth, Executive Branch officials have diverged from past practice by asserting presidential power to designate certain prisoners as not entitled to any judicial or other meaningful review of any aspects of the legality of their confinement, including imposition of torture. That approach to detainees created a culture facilitating disregard for the protections required to be accorded prisoners in Iraq.

II. Democratic definition of policies involving coercion

Military and intelligence officials have acknowledged that official U.S. policy now involves use of coercive methods that are morally questionable and that may violate international and domestic law. The question whether various forms of coercion against persons under American control can be justified goes to the heart of our identity as a democratic community.

Given the profound problems it may raise as a moral, legal, and constitutional matter, any decision to a coercive interrogation policy and the definition of any such policy, if adopted, should be made within the strict confines of a democratic process. While the Executive Branch should retain sufficient authority to conduct military affairs, basic principles and policies regarding human rights must be defined by a representative and accountable body acting in transparent and deliberative fashion. In turn, the courts must retain ultimate responsibility for judicial oversight in order to ensure that the law meets constitutional requirements.

Thus, insofar as Executive Branch officials have authored and implemented a coercive interrogation policy, that policy must be submitted to Congress for examination and debate. Congress should determine afresh its wisdom, its consistency with basic democratic principles of humane treatment, and its conformity with international and domestic law. If any such policy were to be adopted by Congress, the reviewability of such law through the operation of the courts in due course must be assured.

Conclusion

Given the accumulation of reliable evidence demonstrating the practice of torture and degrading treatment of detainees by U.S. forces, and given Executive responsibility for creating the conditions enabling such practice to occur, and with regard for democratic responsibility with respect to these issues at the heart of our understanding of our nation, its

School
Elizabeth Bartholet, Morris Wasserstein Public Interest Professor of Law, Harvard Law School
Ann Bartow, Assistant Professor of Law, University of South Carolina School of Law
Bernard W. Bell, Professor and Herbert Hannoch Scholar, Rutgers School of Law – Newark
Derrick A. Bell, Jr., Visiting Professor of Law, New York University School of Law
Robert Bennett, Nathaniel L. Nathanson Professor of Law, Northwestern University School of Law
Karima Bennoune, Assistant Professor, Rutgers School of Law – Newark
Nathaniel A. Berman, Professor of Law, Brooklyn Law School
Paul Schiff Berman, Professor of Law, University of Connecticut School of Law
Arthur L. Berney, Professor of Law, Emeritus, Boston College Law School
Steven M. Bernstein, Deputy Director – Asylum Project, International Human Rights Advocacy Project, University of Denver College of Law
Dora Bertram, Director of Public Services and Lecturer in Law, Washington University School of Law, and Director of Public Services and Lecturer in Law, Washington University Law Library
Jacqueline Bhabha, Executive Director, University Committee on Human Rights Studies, Harvard University, and Adjunct Lecturer in Public Policy, John F. Kennedy School of Government, Harvard University
Richard B. Bilder, Foley & Lardner Emeritus Professor of Law, University of Wisconsin Law School
Linda J. Bilmes, Lecturer in Public Policy and Public Finance, John F. Kennedy School of Government, Harvard University
Brian Bix, Frederick W. Thomas Professor of Law and Philosophy, University of Minnesota Law School
Elliott Blass, Professor of Psychology and Behavioral Neurosciences, University of Massachusetts, Amherst, and Adjunct Professor of Pediatrics, Boston University School of Medicine
M. Gregg Bloche, Professor of Law, Georgetown University Law Center
Ira Mark Bloom, Justice David Josiah Brewer, Distinguished Professor of Law, Albany Law School
Robert M. Bloom, Professor of Law, Boston College Law School
Carolyn Patty Blum, Clinical Professor of Law (Emeritus), Boalt Hall – University of California Berkeley School of Law, and Adjunct Professor, Columbia Law School
Karen M. Blum, Professor of Law, Suffolk University Law School
Eric Blumenson, Professor of Law, Suffolk University Law School
Susanna Blumenthal, Assistant Professor, University of Michigan Law School
Daniel Bodansky, Woodruff Professor of

culture and values, we ask that Congress take action to:

(1) assess responsibility for the abuses that have taken place, identifying the officials at all levels who must be held accountable for enabling these abuses to occur and for the failure to investigate them, and determining what sanctions, including impeachment and removal from office of any civil officer of the United States responsible, may be appropriate;

(2) decide whether the U.S. should have an official policy of coercion in connection with interrogation, and if so what form it should take as well as what safeguards it should include to protect against abuses in violation of the policy.

Sincerely,

[The undersigned]

[1] As summarized in a recent letter to President Bush:

> For the past year and a half, The Wall Street Journal, Washington Post, USA Today, Newsday, New York Times, Los Angeles Times, Christian Science Monitor, and other leading newspapers have repeatedly quoted unnamed U.S. intelligence officials boasting about the use of torture and other ill-treatment of prisoners. Numerous detainees have been killed or attempted suicide in custody in Afghanistan, Iraq and Guantanamo Bay prompting unprecedented expressions of concern by the International Committee of the Red Cross; suspects have been turned over to the foreign intelligence services of countries, such as Syria, with records of brutal torture; the ICRC has also specifically expressed concern about conditions at Abu Ghraib prison in Iraq; and now, the US military's own inquiry has found "systemic and illegal abuse of detainees" at Abu Ghraib.

Letter of May 7, 2004 to President George W. Bush from William Schulz, Amnesty International USA, et al.

International Law, University of Georgia School of Law
Robert C. Bordone, Thaddeus R. Beal Lecturer on Law, Harvard Law School, and Deputy Director, Harvard Negotiation Research Project
Thomas Borstelmann, Thompson Professor of Modern World History, University of Nebraska – Lincoln
Amelia H. Boss, Professor of Law, Temple University Beasley School of Law, and Director, Institute for International Law and Public Policy, Temple University Beasley School of Law
Cynthia Grant Bowman, Professor of Law, Northwestern University School of Law
William W. Bratton, Professor of Law, Georgetown University Law Center
Juliet M. Brodie, Clinical Assistant Professor, University of Wisconsin Law School
Mark S. Brodin, Professor of Law, Boston College Law School
Rosa Ehrenreich Brooks, Associate Professor of Law, University of Virginia School of Law
Alfred L. Brophy, Professor of Law, University of Alabama
Elizabeth Bruch, Practitioner-in-Residence, American University, Washington College of Law
Victor Brudney, Weld Professor of Law, Emeritus, Harvard Law School
Neil H. Buchanan, Assistant Professor of Law, Rutgers School of Law – Newark
Lawrence J. Bugge, Adjunct Professor of Law, University of Wisconsin Law School
Dan L. Burk, Oppenheimer, Wolff & Donnelly Professor, University of Minnesota Law School
Scott Burris, James E. Beasley Professor of Law, Temple University Beasley School of Law
Burton Caine, Professor of Law, Temple University Beasley School of Law
Deborah A. Calloway, Professor of Law, University of Connecticut School of Law
Richard Cappalli, Klein Professor of Law and Government, Temple University Beasley School of Law
David D. Caron, C. William Maxeiner Distinguished Professor of International Law, Boalt Hall – University of California Berkeley School of Law
Paul D. Carrington, Professor of Law, Duke University
Peter C. Carstensen, Young-Bascom Professor of Law, University of Wisconsin Law School
James Cavallaro, Associate Director, Human Rights Program, Harvard Law School, and Jeremiah Smith, Jr. Lecturer on Law, Harvard Law School
Rosanna Cavallaro, Professor of Law, Suffolk University Law School
David L. Chambers, Professor, Emeritus, University of Michigan Law School
Anupam Chander, Professor of Law, University of California, Davis
Robert S. Chang, Professor of Law, Loyola Law School, Los Angeles

29-6-04

deVolkskrant Woensdag 16 juni 2004

'Legertop VS zette aan tot mishandeling'

'Zondebok' Karpinski wijst naar Sanchez

AP, Reuters
LONDEN

Janis Karpinski, de Amerikaanse brigade-generaal die als bevelhebber van de Abu Ghraib-gevangenis werd geschorst na het bekend worden van de mishandelingen van Iraakse gevangenen, heeft in een radio-interview voor de BBC gesuggereerd dat de Amerikaanse bevelhebber in Irak, generaal Ricardo Sanchez, wist van de mishandelingen en die mogelijk zelfs heeft geautoriseerd.

Karpinski noemde zichzelf de 'zondebok' en wees Sanchez en generaal-majoor Geoffrey Miller, die haar als commandant van Abu Ghraib heeft afgelost, aan als hoofdschuldigen. De getuigenissen van zes soldaten die binnenkort voorgeleid worden op verdenking van mishandeling van Iraakse gevangenen, zullen volgens haar meer belastende informatie voor Sanchez en Miller opleveren. Eén soldaat is al veroordeeld.

Generaal Miller voerde tot voor kort het bevel over het gevangenenkamp Guantánamo Bay op Cuba, waar de VS van terrorisme verdachte personen vasthouden. Onder soldaten wordt die gevangenis *Gitmo* genoemd. Karpinski memoreerde voor de BBC een bezoek van Miller aan Irak in september, waarbij hij gezegd zou hebben: 'Op Guantánamo Bay zijn we er achter gekomen dat gevangenen alles wat ze bezaten terug moeten verdienen.'

Karpinski: 'Hij (Miller) zei dat ze als honden zijn en als je ze ook maar enig moment het idee geeft meer te zijn dan een hond, ben je de controle over ze kwijt.'

Na het bezoek van Miller zou de militaire inlichtingendienst volgens Karpinski hebben besloten dat de Abu Ghraib-gevangenis moest *gitmotiseren*. In een deel van de gevangenis – de celblokken waar later de mishandelingen plaatsvonden – zou de militaire inlichtingendienst het bevel hebben overgenomen. 'Ik had geen enkele reden meer naar de celblokken 1a of 1b toe te gaan', zei Karpinski.

Zaterdag schreef *The Washington Post* over documenten te beschikken waaruit zou blijken dat generaal Sanchez de leiding in Abu Ghraib de ruimte gaf gevangenen onder zware druk te zetten. Officieren mochten zonder toestemming vooraf gevangen onderwerpen aan onder andere extreme temperaturen, bedreiging met honden, onthouding van slaap en blinddoeken.

Britse soldaten voor krijgsraad na mishandeling

Reuters, AP
LONDEN/BAGDAD

Vier Britse soldaten zullen voor de krijgsraad worden gebracht wegens mishandeling van Iraakse gevangenen. Volgens een bekendmaking van de Britse procureur-generaal zal het viertal worden aangeklaagd voor mishandeling en seksuele mishandeling, waarbij de gevangenen zouden zijn gedwongen tot seksuele handelingen met elkaar.

Het proces zal op nog onbekende datum worden gehouden in een openbare zitting van een militaire rechtbank. Volgens de procureur-generaal omvat het bewijsmateriaal ook enkele foto's.

Een Amerikaanse soldaat, Jeremy Sivits, is al veroordeeld tot een jaar gevangenis en oneervol ontslag voor mishandeling van Iraakse gevangenen in de Abu Ghraib-gevangenis. Drie andere Amerikaanse soldaten zullen volgende week in Bagdad worden verhoord. Charles Graner (35), Ivan 'Chip' Frederick (37) en Javal Davis (26) worden eveneens verdacht van mishandeling en seksuele mishandeling.

Een Amerikaanse soldate die van de zelfde feiten wordt verdacht, de 21-jarige Lynndie England, zal volgende week worden gehoord in Fort Bragg (North Carolina), waar ze tegenwoordig is gelegerd. Van soldaat England bestaan en de anderen bestaan compromitterende foto's.

Maandag zijn opnieuw vierhonderd gevangenen vrijgelaten uit de Abu Ghraib-gevangenis. De VS willen deze van oudsher beruchte gevangenis niet meer gebruiken.

Klachten over willekeurige executies in Irak

BAGDAD, 15 JUNI. Zes jonge Iraakse shi'ieten zijn deze maand door strijders van de sunnitische stad Falluja in samenwerking met de lokale politie opgepakt en zonder vorm van proces geëxecuteerd. Dat hebben vertegenwoordigers van shi'itische stammen in Zuid-Irak bekendgemaakt tijdens een protest in Bagdad. Volgens hen waren de shi'ieten naar Falluja gegaan om handelswaar af te leveren; daar waren ze in opdracht van een imam aangehouden, vermoord en verminkt. Falluja is een bolwerk van ultrafundamentalistische sunnieten. Voor hen staan shi'itische moslims nog een trap lager dan christenen en joden. (AFP)

Krijgsraad voor Britse soldaten

LONDEN, 15 JUNI. Vier Britse militairen van het Royal Regiment of Fusiliers moeten voor de krijgsraad verschijnen op verdenking van mishandeling en seksueel misbruik van gevangenen in Irak. De mishandelingen kwamen aan het licht nadat in een fotowinkel schokkende foto's waren ontdekt die door een militair ter ontwikkeling waren gegeven. Op een foto was een gevangene te zien die vastgebonden aan een vorkheftruck hing. De gevangenen zouden ook gedwongen zijn tot seksuele handelingen bij elkaar. (Reuters, BBC)

Sagittarius

Van: "L. Brusselaers" <brusselaers@zeelandnet.nl>
Aan: "L. Brusselaers" <brusselaers@zeelandnet.nl>
Verzonden: zondag 13 juni 2004 10:03
Onderwerp: FW: BREAKING: New Torture Photos

-----Oorspronkelijk bericht-----
Van: t r u t h o u t [mailto:messenger@truthout.org]
Verzonden: zondag 13 juni 2004 1:26
Aan: brusselaers@zeelandnet.nl
Onderwerp: BREAKING: New Torture Photos Released

BREAKING: New Torture Photos Released
http://www.truthout.org

_/_/_/

Aktiekomitee
S.O.S. KINDEREN IRAK
p/a Hoefkensdijk 11
4584 RS KUITAART

Steun op GIRO 01.04.253

website: www.sosiraq.org
e-mail: soskinderenirak@hotmail.com

13 JUN. 2004

Kampanje voor HIBA en andere Iraakse oorlogsslachtoffers!

Op 13 april 2003, precies 1 week voor haar dertiende verjaardag, raakte Hiba Kasim zwaargewond toen een VS-vliegtuig clusterbommen dropte boven de wijk in Bagdad waar ze woonde. Hiba houdt er een zwaar verminkt been aan over. Een, een felle overtuiging: *"Ik wil voor advokaat studeren"*, vertelde ze aan Dr. G. van Moorter, *"zodat ik de mensenrechten kan verdedigen. Met de Amerikaanse soldaten hier hebben we nu geen mensenrechten"*.

Een week eerder, op 7 april 2003, verloor Mohamed Ali Sarhan bijna alles wat hij had: zijn vrouw, zijn kind, zijn twee benen. VS-militairen hadden de ziekenwagen in brand geschoten waarmee hij zijn hoogzwangere vrouw naar een hospitaal probeerde te brengen.

Twee menselijke drama's. Twee oorlogsmisdaden ook: zowel het gebruik van clusterbommen waar burgerbevolking in de buurt is, als het onder vuur nemen van medische voertuigen zijn flagrante schendingen van het oorlogsrecht. De dokters van **Geneeskunde voor de Derde Wereld** brachten getuigenissen, foto's en videobeelden van Hiba Kasim en Mohamed Ali Sarhan mee uit Bagdad. Mohamed en Hiba's moeder waren bij de 17 Irakezen die met de hulp van de coördinatie **Stop USA** klacht indienden tegen generaal Tommy Franks, de toenmalge bevelhebber van de VS-troepen in Irak. In België een Amerikaan aanklagen op verdenking van misdaden, begaan in Irak, tegen Irakezen, was mogelijk onder de Belgische wet van universele bevoegdheid, de zogenaamde genocide wet. Die bepaalde dat in België vervolging kon worden ingesteld wegens genocide, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden, begaan door gelijk wie, tegen gelijk wie, en gelijk waar. Maar de Belgische regering plooide voor de druk uit Washington om de klacht tegen Franks in de kiem te smoren. De befaamde genocidewet zelf werd uitgehold tot er quasi niets van overbleef.
Gerechtigheid voor Mohamed en Hiba zat er dus niet in via die weg. Maar op zijn minst zouden ze dan tenminste medische hulp moeten kunnen krijgen, een schadevergoeding misschien? Niets van aan dus!
Een jaar later loopt Hiba op krukken, ze heeft nog niet de kans gehad op ingrepen die beterschap kunnen brengen. En Mohamed heeft nog altijd geen prothesen onder de stompen van zijn benen. 13 jaar embargo en een jaar oorlog en bezetting hebben de gezondheidszorg in Irak onderuit geholpen. Goede medische verzorging, gebruik van gespecialiseerd orthopedisch materiaal, de beste operaties, behoorlijke fysiotherapie, zelfs gewoon maar in het revalidatiecentrum of in het ziekenhuis geraken: het is allemaal zo goed als onmogelijk in het Irak van vandaag. Dat terwijl Irak van 1990 precies het medisch paradepaardje van de hele Arabische wereld was!

Geneeskunde voor de derde Wereld legt zich niet neer bij deze gang van zaken. Hiba werd ondertussen naar België gehaald voor medische onderzoeken en verzorging. Voor Mohamed Ali Sarhan en andere patiënten worden speciale artificiële gewrichten aangekocht en naar Irak gebracht. Ook voor andere oorlogsslachtoffers wil G3W zich inzetten. SOS Kinderen Irak ondersteunt deze akties van G3W tenvolle.

Aktiekomitee
S.O.S. KINDEREN IRAK
p/a Hoefkensdijk 11
4584 RS KUITAART

Steun op GIRO 01.04.253

website: www.sosiraq.org
e-mail: soskinderenirak@hotmail.com

Omdat het echter logisch is dat het de VS zijn die zouden moeten opdraaien voor alle oorlogsschade zal G3W dan ook symbolisch de faktuur naar het Witte Huis sturen.

SOS Kinderen Irak steunt de campanje voor Hiba en andere Iraakse oorlogsslachtoffers
SOS Kinderen Irak roept op voor ondersteuning van deze campanje!

SOS Kinderen Irak roept op om een financiële bijdrage over te maken op girorekening nr.:
01.04.253 t.n.v. SOS Kinderen Irak te Kuitaart o.v.v. HIBA
SOS Kinderen Irak zal er zorg voor dragen dat de opgehaalde steun, t.b.v. de campanje bij g3w terecht komt.

Voor informatie m.b.t. deze campanje: www.g3w.be

Voor informatie aangaande SOS (kinderen) Irak Nederland / België : www.sosiraq.org
www.sosirak.org

SOS Kinderen Irak staat oor een volledige en onvoorwaardelijke terugtrekking van alle buitenlandse troepen uit Irak.
De bezettingsmacht in Irak heeft geen uitstaans met de zogenaamde wederopbouw van Irak; herkolonialisering is de doelstelling van het bezettingsleger onder leiding van de VS.
De installatie van een marionetten regime zal aan het wezenlijke van de bezettingsmacht niets wijzigen.

Aktiekomitee
S.O.S. KINDEREN IRAK
p/a Hoefkensdijk 11
4584 RS KUITAART

Steun op GIRO 01.04.253

website: www.sosiraq.org
e-mail: soskinderenirak@hotmail.com

10-6-2004

Aktiekomitee
S.O.S. KINDEREN IRAK
p/a Hoefkensdijk 11
4584 RS KUITAART

Steun op GIRO 01.04.253

website: www.sosiraq.org
e-mail: soskinderenirak@hotmail.com

SOS Kinderen Irak steunt de campanje voor Hiba en andere Iraakse oorlogsslachtoffers
SOS Kinderen Irak roept op voor ondersteuning van deze campanje!

SOS Kinderen Irak roept op om een financiële bijdrage over te maken op girorekening nr.:
01.04.253 t.n.v. SOS Kinderen Irak te Kuitaart o.v.v. HIBA
SOS Kinderen Irak zal er zorg voor dragen dat de opgehaalde steun, t.b.v. de campanje bij g3w terecht komt.

Voor informatie m.b.t. deze campanje: www.g3w.be

Voor informatie aangaande SOS (kinderen) Irak Nederland / België : www.sosiraq.org
www.sosirak.org

SOS Kinderen Irak staat oor een volledige en onvoorwaardelijke terugtrekking van alle buitenlandse troepen uit Irak.
De bezettingsmacht in Irak heeft geen uitstaans met de zogenaamde wederopbouw van Irak; herkolonialisering is de doelstelling van het bezettingsleger onder leiding van de VS.
De installatie van een marionetten regime zal aan het wezenlijke van de bezettingsmacht niets wijzigen

Aktiekomitee
S.O.S. KINDEREN IRAK
p/a Hoefkensdijk 11
4584 RS KUITAART

Steun op GIRO 01.04.253

website: www.sosiraq.org
e-mail: soskinderenirak@hotmail.com

Kampanje voor HIBA en andere Iraakse oorlogsslachtoffers!

Op 13 april 2003, precies 1 week voor haar dertiende verjaardag, raakte Hiba Kasim zwaargewond toen een VS-vliegtuig clusterbommen dropte boven de wijk in Bagdad waar ze woonde. Hiba houdt er een zwaar verminkt been aan over. Een, een felle overtuiging: *"Ik wil voor advokaat studeren"*, vertelde ze aan Dr. G. van Moorter, *"zodat ik de mensenrechten kan verdedigen. Met de Amerikaanse soldaten hier hebben we nu geen mensenrechten"*.

Een week eerder, op 7 april 2003, verloor Mohamed Ali Sarhan bijna alles wat hij had: zijn vrouw, zijn kind, zijn twee benen. VS-militairen hadden de ziekenwagen in brand geschoten waarmee hij zijn hoogzwangere vrouw naar een hospitaal probeerde te brengen.

Twee menselijke drama's. Twee oorlogsmisdaden ook: zowel het gebruik van clusterbommen waar burgerbevolking in de buurt is, als het onder vuur nemen van medische voertuigen zijn flagrante schendingen van het oorlogsrecht. De dokters van **Geneeskunde voor de Derde Wereld** brachten getuigenissen, foto's en videobeelden van Hiba Kasim en Mohamed Ali Sarhan mee uit Bagdad. Mohamed en Hiba's moeder waren bij de 17 Irakezen die met de hulp van de coördinatie **Stop USA** klacht indienden tegen generaal Tommy Franks, de toenmalige bevelhebber van de VS-troepen in Irak. In België een Amerikaan aanklagen op verdenking van misdaden, begaan in Irak, tegen Irakezen, was mogelijk onder de Belgische wet van universele bevoegdheid, de zogenaamde genocide wet. Die bepaalde dat in België vervolging kon worden ingesteld wegens genocide, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden, begaan door gelijk wie, tegen gelijk wie, en gelijk waar. Maar de Belgische regering plooide voor de druk uit Washington om de klacht tegen Franks in de kiem te smoren. De befaamde genocidewet zelf werd uitgehold tot er quasi niets van overbleef.
Gerechtigheid voor Mohamed en Hiba zat er dus niet in via die weg. Maar op zijn minst zouden ze dan tenminste medische hulp moeten kunnen krijgen, een schadevergoeding misschien? Niets van aan dus!
Een jaar later loopt Hiba op krukken, ze heeft nog niet de kans gehad op ingrepen die beterschap kunnen brengen. En Mohamed heeft nog altijd geen prothesen onder de stompen van zijn benen. 13 jaar embargo en een jaar oorlog en bezetting hebben de gezondheidszorg in Irak onderuit geholpen. Goede medische verzorging, gebruik van gespecialiseerd orthopedisch materiaal, de beste operaties, behoorlijke fysiotherapie, zelfs gewoon maar in het revalidatiecentrum of in het ziekenhuis geraken: het is allemaal zo goed als onmogelijk in het Irak van vandaag. Dat terwijl Irak van 1990 precies het medisch paradepaardje van de hele Arabische wereld was!

Geneeskunde voor de derde Wereld legt zich niet neer bij deze gang van zaken. Hiba werd ondertussen naar België gehaald voor medische onderzoeken en verzorging. Voor Mohamed Ali Sarhan en andere patiënten worden speciale artificiële gewrichten aangekocht en naar Irak gebracht. Ook voor andere oorlogsslachtoffers wil G3W zich inzetten. SOS Kinderen Irak ondersteunt deze akties van G3W tenvolle.
Omdat het echter logisch is dat het de VS zijn die zouden moeten opdraaien voor alle oorlogsschade zal G3W dan ook symbolisch de faktuur naar het Witte Huis sturen.

Beledigingen van het Congres'

VS geven memo's martelen niet vrij

Euro-Latijnse top verwerpt mishandelen gevangenen

De Europese Unie en Latijns-Amerika veroordelen eensluiting bij mishandelen van mensen in gevangenissen, inclusief krijgsgevangenen. De veroordeling wordt opgenomen in de slotverklaring van de top van de leiders van de twee continenten gisteren en vandaag in het Mexicaanse Guadalajara. De Europese leiders hebben wel voorbehoud dat de Verenigde Staten worden genoemd in de verklaring.

'Geen bewijs dat Duitsers martelden'

Wegens 'zelfverdediging' Justitie VS stemde in met martelen

DINSDAG 8 JUNI 2004

Amerikaanse soldaten Machtsmisbruik

en dode Irakees meer f minder maakt niet uit

Pentagon vindt martelingen legaal

De Amerikaanse regering acht zich niet gebonden aan de wet waarmee zij foltervervolgden wil martelen.

Saddam wordt volgens advocaat gemarteld

deVolkskrant Zaterdag 29 mei 2004

'Polen sloegen Iraakse gevangenen'

Warschau ontkent getuigenissen over mishandeling arrestanten, gedaan aan militaire recherche VS

| AP, AFP, Reuters
| BAGDAD

Niet alleen Amerikanen, ook Poolse militairen hebben Iraakse gevangenen mishandeld. Mijlpalt uit stukken van Amerikaanse militaire onderzoeken die het persbureau AP heeft ingezien. De Poolse regering heeft de bewuringsgissen verontwaardigd van de hand gewezen.

Ook soldaten uit andere, niet zozeer gruwende landen moeten gevangenen hebben gedragen alvorens hen aan de Amerikanen over te dragen. Gevangenen beschuldigen ook soldaten van het nieuwe Iraakse leger van mishandelingen.

AP baseert zich op ondervragingen door de ACID (Dwise voor Misdaadonderzoek van het Legerkorps van ooggetuigen van de mishandelingen, meestal slag. Ze verklaarde argenti Antonio Monsenate dat Poolse militairen twee gedetineerden verwondingen hadden toegebracht.

De bevindingen van de militaire recherche zullen waarschijnlijk zin tot gaan spelen bij de zaken van zes Amerikaanse militairen die zich in Bagdad voor de krijgsraad moesten verantwoorden voor mishandelingen in de Abu Ghraib-gevangenis.

Opnieuw worden vrijdag gevangenen uit de gevangenis vrijgelaten. Amerikaanse soldaten die de derden binnen met vrijgelatenen begeleidden, werden vanuit huizen onder vuur genomen. Er vielen geen gewonden. De Iraniërs stuurden de ex-gevangenen naar hun woonplaatsen, verspreid over Irak, bussen.

Gisteren kwamen nieuwe getuigenissen over mishandelingen in Abu Ghraib naar buiten, die keer over verkrachtingen van vrouwelijke gevangenen. Mannenschutsorganisaties verklaarden tegen het persbureau AFP dat enkele verkrachte vrouwen zelfmoord hebben gepleegd na hun vrijlating. Deze vrouwen zouden door hun

Vrijgelaten gevangenen uit Abu Ghraib in een van de bussen die hen naar hun woonplaats zullen brengen. De Amerikaanse begeleiders worden voor beschoten.

familie zijn uitgestoten. Iraanse de schande.

Imane Khanan, directeur van het onafhankelijke Internationale Centrum voor Transitie op de Bestelling, zegt dat een vrijgelaten gevangene haar had toevertrouwd

op één dag, meerdere keer te zijn verkracht door Iraakse agenten terwijl Amerikaanse soldaten toekeken.

Mishaweraad Daham al-Mohammad, voorzitter van de Unie van Arrestanten en Gevangenen, zei dat zijn organisatie beschikt over de getuigenis van een vrouw die zegt haar vader te hebben gebeld, per bij haar zelfmoord, nadat zij verkracht was in Abu Ghraib en zwanger bleek bij haar vrijlating. De vrouw zou zijn verkracht door Amerikanen terwijl haar man moest toekijken, aangekleed aan een radiator.

De organisaties wijzen erop dat misdrijven tegen vrouwen onder aan zijn aangeven, uit schaamte en angst voor represailles.

De Amerikaanse generaal Janis Karpinski zei van vijf de foto's te zijn van verkrachtingen in Abu Ghraib. Volgens het Rode Kruis Ghraib. Volgens het Rode Kruis zouden er in oktober 2003 ongeveer 4000 gevangenen in Abu Ghraib zitten, waarvan 400 vrouwen. Dertig vrouwen gevangenen in Abu Ghraib zijn in mei dit jaar nog vrijgelaten.

Nieuwe regels voor gebruik geweld voor militair in Irak

26-5-2004

| Van onze correspondent
| DEN HAAG

Voor de Nederlandse militairen in Irak gelden nieuwe regels als dodelijk geweld noodzakelijk is. Militairen zullen in geen geval meer mogen schieten op mensen die worden gevangen. Ook mogen ze niet meer op bevel van een meerderjarige Iraniër als Eric O. die af maandag in opdracht leidend verkeert over een negatieve rechtszaak.

De meningen zeiden vorig jaar op last van het Openbaar Ministerie tot voor Nederland terugschuld, omdat hij een Iraakse gevangene zou hebben doodgeschoten. Het Gerechtshof Den Haag oordeelde gisteren echter dat het vervolgen van Eric O. niet in het belang van de staat is.

Het OM heeft tegen de uitspraak van O. vrijspraak geëist. Het wil daarmee een principiële uitspraak van de Hoge Raad uitlokken over de vraag of militairen in Irak als in Den Haag De Poolse Rainer verdachte Irak. Het Amerikaanse leger van de Nederlandse

Video brengt Amerikanen in verlegenheid

25-5-2005

Vreugdeschoten tijdens bruiloftsfeest lijken bewoners Iraaks dorpje bij Syrische grens fataal te zijn geworden

AP, Reuters
BAGDAD

Het Amerikaanse leger is in verlegenheid gebracht door een video die vorige week is gemaakt tijdens en na het bruiloftsfeest in een dorpje nabij de Syrische grens. Daar vielen tijdens een actie van het Amerikaanse leger 45 doden, onder wie tien kinderen. Het leger zegt een schuilplaats van buitenlandse strijders te hebben aangevallen, de Iraakse bevolking in het dorp houdt vol dat de bruiloftgasten zijn aangevallen.

Een onderzoek naar de toedracht van de aanval op het dorp Makr al-Deeb zal volgens het Amerikaanse leger nog enige weken duren. Op een video die op Arabische en Amerikaanse zenders is getoond, zijn beelden van de bruiloft te zien en de nasleep van de Amerikaanse aanval. Enkele slachtoffers lijken zeer op mensen die eerder nog zingend en dansend te zien zijn.

De Amerikaanse zender Associated Press Television News, die de beelden ook uitzond, zei niet te kunnen garanderen dat ze authentiek zijn. Bij het feest is, zoals gebruikelijk, in de lucht geschoten.

Al eerder moesten Amerikaanse soldaten te worden aangevallen als er in de lucht werd geschoten. Het Amerikaanse leger ontkende tot het verschijnen van de video dat er een bruiloft had plaatsgevonden.

Alles wijst er volgens de Verenigde Staten op dat de aangevallen plaats een toevluchtsoord was voor buitenlandse strijders. Er was niets te vinden wat op een bruiloft leek, maar wel werden onder meer terroristische handboeken, wit poeder en buitenlandse paspoorten plus telefoonnummers uit Sudan en Afghanistan gevonden, aldus een Amerikaanse legerwoordvoerder. Maar volgens hem is er wel sprake van 'ongerijmdheden' die om nader onderzoek vragen.

Twee videobeelden van een bruiloftsfeest in een Iraaks dorpje in een afgelegen gebied bij de Syrische grens tonen dansende mannen en kinderen. De onderste beelden tonen Irakezen die zoeken naar de lichamen van feestgangers onder de resten van het huis waar de bruiloft plaatsvond en dat door Amerikaanse helikopters werd verwoest. Er vielen 45 slachtoffers, onder wie tien kinderen. FOTO AP

'Jullie leveren geen bewijs en doden mijn vader'

Reportage | De chemicus Izmerley werd vastgehouden omdat hij iets zou weten over massavernietigingswapens

Dr. Izmerley was een 'getuige'. Waarvan hij precies door de VS werd beschuldigd weet zijn familie niet. Hij stierf in de gevangenis. Zijn dochter wil zijn dood wreken.

The Guardian
BAGDAD

Dat Mohammed Munim al-Izmerly dood was, werd zijn gezin pas duidelijk toen zijn lichaam opdook in het lijkenhuis. Aan de dichtgeritste Amerikaanse lijkenzak zat een papiertje. Daarop meldde het Amerikaanse leger dat dr. Izmerly, een voormalig hoogleraar chemie in Bagdad, was overleden aan 'compressie van de borstcavitatie'.

De plotselinge dood van dr. Izmerly, na tien maanden gevangenschap, was voor zijn vrouw en kinderen een hele schok. Vooral omdat ze hem drie weken daarvoor nog hadden bezocht in de Amerikaanse gevangenis op het vliegveld van Bagdad. Volgens Izmerly's 25-jarige dochter Rana leek haar vader toen 'in goede gezondheid'.

De familie liet zelf ook een lijkschouwing houden. De conclusie liet aan duidelijkheid niets te wensen over: de doodsoorzaak was 'een plotselinge klap op het achterhoofd'. 'Iemand heeft hem van achteren geslagen, misschien met een staaf of een pistool', bevestigt dr. Faik Amin Baker, directeur van de forensische afdeling in het ziekenhuis van Bagdad.

Dr. Izmerly stond op de oorspronkelijke 'Lijst van 200' medewerkers van Saddam Hussein die werden gezocht in verband met mogelijke massavernietigingswapens. Juist twee weken vóór zijn dood had het Amerikaanse leger in het geheim een onderzoek geopend naar de Abu Ghraib-gevangenis. Vrijdag gaf het Pentagon toe dat het inmiddels nóg acht mogelijke moorden in onderzoek had.

Verscheidene gevangenen moeten zijn overleden voor of tijdens een ondervraging. Een van hen is generaal-majoor Abed Hamed Mowhoush, gewezen commandant van Saddams luchtverdediging, die in november de dood heeft gevonden tijdens een verhoor in Qaim (in de buurt van de Syrische grens). Volgens de Amerikaanse lijkschouwing overleed hij aan een hartaanval. Maar het schijnt dat hij is gestikt toen een CIA-medewerker hem tijdens een verhoor in een slaapzak stopte en bovenop hem ging zitten.

Izmerly's nabestaanden zijn ervan overtuigd dat hij in Amerikaanse gevangenschap is vermoord. 'Dit is geen natuurlijke doodsoorzaak', zegt dochter Rana. 'Er zijn duidelijke aanwijzingen dat de Amerikanen hem om het leven hebben gebracht en hebben geprobeerd dat verborgen te houden. Jullie zeiden dat je Irak democratie kwam brengen, en toch maken jullie mijn vader dood. Jullie leveren geen bewijs dat hij iets heeft misdaan, je weigert hem een advocaat, en dan maak je hem dood. Waarom?'

Izmerly's 60-jarige weduwe, Sahera Abdullah, zegt dat ze nooit een bevredigend antwoord heeft gekregen op de vraag waarom hij zelfs maar gearresteerd was. Zijn studeerkamer in zijn villa in al-Khadra, een voorstad van Bagdad,

> 'Ik bood de soldaten thee en koffie aan, dat verbaasde ze'

is in de oorlog van vorig jaar uitgebrand tijdens een vuurgevecht tussen de Amerikanen en de paramilitaire eenheden van Saddam, de Fedayeen. Kort daarop, op 25 april, werd het huis omsingeld door Amerikaanse tanks. Mariniers trapten de voordeur in en haalden het hele huis overhoop, waarbij ze boeken, papieren, computers en familiefoto's in beslag namen. 'Ze bleven de hele dag bezig', vertelt mevrouw Izmerly. 'Ik heb ze thee en koffie aangeboden. Dat leek hen te verbazen.'

De volgende dag gaf Izmerly zichzelf aan. Zijn gezin geeft toe dat hij Saddam het jaar daarvoor wel eens ontmoet had, maar dat was toen een hele groep geleerden bij de president werd ontboden. Ook geven zijn vrouw en kinderen toe dat hij alleen naar wetenschappelijke congressen in het buitenland mocht als hij informatie doorgaf aan de geheime politie, de *mukhabarat*.

Uiteindelijk kwamen Rana, haar 27-jarige zus Nuha en 21-jarige broer Ashraf erachter dat hun vader werd vastgehouden op de Amerikaanse basis op de luchthaven van Bagdad. Op 11 januari mochten ze hem bezoeken – voor het eerst, en voor het laatst. Geblinddoekt werden ze zigzaggend over het terrein gereden door een Amerikaanse officier, een zekere Jakey. 'Toen ik mijn vader zag, verkeerde hij in goede gezondheid. Normaal. Hij droeg de kleren die we hem al eerder hadden toegestuurd', vertelt Rana. 'Maar hij wilde niet vertellen wat hem in gevangenschap was overkomen. Ik vroeg de Amerikanen waarom ze hem gearresteerd hadden. Ze zeiden alleen maar: 'Hij is een getuige''.'

Op 19 januari bracht het Rode Kruis hem een bezoek. Op 17 februari stelde die organisatie het gezin op de hoogte van de dood van hun man en vader. 'Ik ging naar het ziekenhuis en daar vond ik hem in het lijkenhuis, in een zwarte Amerikaanse lijkenzak', vertelt Ashraf. 'Er zat een grote snee op zijn hoofd, achter zijn rechteroor.' Amerikaanse artsen bleken een 20 centimeter lange snede in de schedel te hebben gesaalt, in een poging zijn leven te redden. De familie stapte met het rapport van hun eigen lijkschouwing naar een Iraakse rechter. 'Die zei: "Tegen de coalitie kunnen jullie niets beginnen. Gebeurd is gebeurd".' aldus Ashraf. 'Ik zal niet rusten tot ik zijn dood heb gewroken', bezweert Rana.

De stelling van Sander Koole: martelingen zijn volkomen voorspelbaar

22-5-2005

Geschokt werd gereageerd op de foto's vanuit de Abu Ghraib-gevangenis waarop te zien was hoe Amerikaanse soldaten Iraakse gevangen martelden. Maar door zo op te treden lukt het de soldaten psychisch gezond te blijven en niet depressief te worden, zegt Sander Koole tegen Roel Janssen.

Sander Koole is universitair hoofddocent sociale psychologie aan de Vrije Universiteit in Amsterdam (foto's NRC Handelsblad, Maurice Boyer)

Wat denkt u: ben ik in staat de excessen te begaan die de foto's van bewakers en ondervragers in de Abu Ghraib-gevangenis in Irak hebben getoond?

„U ziet er gezond uit en lijkt me niet al te neurotisch. Op grond van talloze psychologische onderzoeken denk ik dat de kans 99 procent is dat u in die omstandigheden hetzelfde gedrag zou vertonen. De bewakers daar zijn niet slechter dan u of ik. Op het moment dat we niet hetzelfde zouden doen, zijn we een statistische afwijking en zijn we in het normale leven waarschijnlijk mensen die meer moeite met zingeving hebben. Mensen die twijfelen over de zin van het leven, doen minder gauw mee."

Mishandelingen zijn dus voorspelbaar.

„Het shockerende is dat heel gewone mensen het doen. Normale mensen zijn, in een situatie waarin hun cultuur bedreigd wordt, in staat tot de ergste dingen. Dat is al zo vaak aangetoond. Het komt steeds weer terug."

Hoe komt het dat gewone mensen hiervoor zo bevattelijk zijn?

„Op die vraag probeert de *Terror Management Theory* in de sociale psychologie een antwoord te geven. Als mensen zich bedreigd voelen, met name als ze herinnerd worden aan hun sterfelijkheid en ze zich kwetsbaar wanen omdat je hun cultuur aanvalt, dan slaan ze terug met agressie. Dit is sterk verbonden met groepsprocessen."

Menselijk gedrag kun je toch niet vergelijken met dat van mieren, wanneer je met een stokje in een mierennest prikt?

„Bij mensen werkt het net zo. Als mensen bang zijn, trekken ze naar elkaar toe. De analogie tussen mensen en dieren is groot. In tijden van crisis zie je dat hogere cognitieve vermogens worden uitgeschakeld en dat mensen reageren op hun emotionele gevoelens. Als mensen een heftige crisis doormaken, gebruiken ze niet de hersens van hun neo-cortex, maar lagere, primitieve hersensystemen."

Valt dat zo concreet te lokaliseren in de hersenen?

„Wat we hierover weten, zie je voor je ogen gebeuren. Die processen zijn niet berekenend, ze verlopen niet volgens bewust rationele afwegingsprocessen, het gaat vanuit de intuïtie. Het is menselijk instinct, aangevuld met symboliek."

Moet je wat in Abu Ghraib is gebeurd vergelijken met wat Hannah Ahrendt over de Tweede Wereldoorlog 'de banaliteit van het kwaad' noemde of met wat Daniel Goldhagen schreef over 'Hitler's willing executioners'?

„Ja, absoluut. Het is pijnlijk, maar het zijn juist goed aangepaste mensen die in oorlogssituaties de ergste dingen doen. Dit soort gedrag helpt om psychisch gezond te blijven en niet depressief te worden."

Ze doen toch de gruwelijkste dingen?

„Ja, maar je bent met de goede zaak bezig en dat geeft je leven zin. Dat is voor mensen belangrijk. Je doet het in een gesanctioneerde context. Je voelt je er goed bij. Degenen die niet meedoen, zijn vaak de meer neurotische of depressieve mensen."

De gangbare gedachte is: die lui op de foto's zijn psychopaten of er zit in ieder geval een steekje bij hen los.

„In het dagelijkse leven zijn het gewone mensen. Onder normale omstandigheden doen ze wat een groep in normale omstandigheden aan alledaags gedrag van ze vraagt. En in uitzonderlijke situaties, waarin de groep voorschrijft om te keer te gaan tegen de vijand, doen ze het ook."

Verklaart dit waarom hun ouders of vrienden zeggen: we begrijpen er niets van want het was zo'n aardig kind?

„Ze hebben gelijk. Dat is ook echt zo."

Moet je ze dan wel straffen?

„Ja, want je wilt natuurlijk niet toestaan dat dit gebeurt."

Maar waarom die seksuele vernederingen, nog wel door vrouwelijke bewakers?

„Die vernederingen hebben als doel de vijand zijn menselijkheid te ontnemen. Bovendien wijkt de motivatie achter deze vormen van agressie af van die van normale agressie. Op die foto's zie je een vrouw lachend naar de camera kijken en een sigaretje roken. Ze doet haar werk niet met tegenzin. Het heeft een symbolische waarde om iemand te vernederen en te laten zien dat jouw groep superieur is en dat jouw cultuur superieur is aan die van andere mensen."

Vernedering van gevangenen is toch geen bewijs van superieure cultuur?

„Het heeft te maken met ideologie. 'Onze westerse, Amerikaanse cultuur wordt aangevallen door jullie terroristen en wij slaan terug.' Dat is een elementaire reactie. Door vervolgens een tegenstander uit te kleden en naakt door de gang te slepen, geef je de boodschap: 'Jullie zijn beesten en jullie cultuur is niets waard'."

President Bush beweerde: we komen in Irak vrijheid en mensenrechten brengen. Daar staat dit toch haaks op?

„Het is ook geen rationeel proces. Als je je aangevallen voelt in de basiszekerheden van je bestaan, heb je krachtige symbolen nodig om dat weer recht te zetten. Mensen gedragen zich niet redelijk als hun groepscultuur bedreigd wordt. Ze zijn bezig hun onzekerheid te overwinnen, niet om rationeel te handelen. Het is juist niet redelijk."

De rechtvaardiging voor de oorlog in Irak is toch dat daar democratie moest worden gebracht?

„Ja, maar aan die mishandelingen ligt geen rationele of economische redenering ten grondslag. Mensen houden geen naakte man als een hondje aan een lijn, omdat ze zo nodig olie willen hebben. Het gaat om psychologische processen. Het voelt 'goed' om de baas te zijn en de vijand te vernederen."

Is dat een sociaal-psychologisch proces of zijn het biologische driften?

„De drijfveren om bij een groep te horen zijn sociaal en biologisch. Daarmee verklaar je de symboliek nog niet helemaal. Het belang van de symboliek is dat mensen het besef willen hebben dat hun cultuur de beste is."

Nu roept iedereen: schande, dit had nooit mogen gebeuren! Is dat geloofwaardig?

„Het is een cliché dat dit soort dingen in vrijwel alle oorlogen gebeurt. Vooral als culturele, religieuze en ideologische motieven een rol spelen. Bush heeft het over de strijd tegen het 'kwaad'. Alleen al door te praten over een strijd van het licht tegen de duisternis, legitimeer je dit soort handelingen."

Heeft een psycholoog een betere aanpak om mishandelingen tegen te gaan dan een generaal?

„Vanuit de psychologie kun je excessen voorspellen en daarom kun je erop inspelen. Op het moment dat je weet dat mensen uit een emotionele drijfveer handelen, moet je ervoor zorgen dat ze zich veilig kunnen voelen zonder dat ze in afkeurenswaardig gedrag vervallen. Negeren van de emotionele motieven zal de situatie alleen maar erger maken."

Irak Populariteit van de opstandige shi'ietenleider Muqtada al-Sadr stijgt: 32 procent van de Irakezen steunt hem

Vernederingsfoto's gaan almaar verder

Gevangenen vertellen onder ede van verkrachting en eten uit wc

Van onze correspondent
Jan Tromp
NEW YORK

'Er zijn nog veel meer foto's en video's', had minister van Defensie Rumsfeld al gezegd. 'Als die bekbaar worden gemaakt aan het publiek, zal het de kwestie zeker verergeren.' Gisteren bracht de *Washington Post* de foto's, de video's en een aantal onder ede afgelegde verklaringen van gevangenen uit Abu Ghraib. Het gaat inderdaad om mishandelingen die verder gaan dan wat tot nu toe openbaar was.

Foto's van een groep soldaten, kennelijk van de cavalerie, die gevangenen dwingen te masturberen. Foto's van een naakte gevangene die onder schot wordt genomen. Een gedetineerde in een oranje hemd, zijn handen op zijn rug, met een grommende hond vlak voor zijn gezicht.

Uit het nieuwe materiaal valt niet op te maken wie de leiding had bij de mishandelingen. De zeven militairen die tot nu toe zijn aangeklaagd hebben steeds gezegd dat zij slechts uitvoerden wat hun werd opgedragen.

Hoever de bewakers gingen in intimidatie en mishandeling blijkt vanwege de gedetailleerde beschrijvingen nog het meest uit de verklaringen van dertien ex-gevangenen. Deze zijn opgesteld tussen 16 en 21 januari, nadat een klokkenluider onder de soldaten zijn commandant had ingelicht over de misstanden.

Een gevangene vertelt hoe hij gedwongen werd de islam te vervloeken. 'Omdat ze mij op mijn gebroken been begonnen te slaan, vervloekte ik mijn godsdienst. Ze droegen mij op Jezus te danken dat ik nog leefde.'

Gevangenen werden bedreigd met verkrachting, ze moesten als honden op handen en knieën lopen, ze moesten blaffen, op straffe van klappen in het gezicht en op de borst. 'Daarna brachten ze ons naar onze cellen, ze hielden de matrassen weg en sproeiden water over de vloer. Ze dwongen ons op onze buik op de vloer te gaan slapen.' Gevangenen vertelden ook hoe ze gedwongen werden de islamitische spijswetten te overtreden en varkensvlees en alcohol moesten eten en drinken.

Een gevangene zegt getuige te zijn geweest van de verkrachting van een jongen door een militaire vertaler. Er werd een laken voor de cel gehangen, maar de getuige zegt de gebeurtenis toch te hebben kunnen volgen. De verkrachting werd volgens hem gefotografeerd door een vrouwelijke soldaat.

Een ander vertelt hoe op een dag een vader en een zoon werden binnengebracht. Ze kregen kappen over hun hoofd en werden uitgekleed. Daarna werden de kappen weggenomen. 'Toen de zoon zijn vader naakt zag staan, begon hij te huilen. Hij huilde omdat hij zijn vader zo zag.' Dezelfde gevangene zei dat maaltijden in de we werden gegooid, waarna de bewaker zei: 'Opeten.'

Zware gevechten bij Karbala

AP, Reuters, AFP
KARBALA/BAGDAD

Het Amerikaanse leger heeft vrijdag bij de shi'itische steden Karbala, Najaf en Kufa hevig slag geleverd met de Mahdi-militie. Tanks en AC-130-gevechtsvliegtuigen hebben aanvallen uitgevoerd op stellingen nabij de twee belangrijkste moskeeën in Karbala. Het vrijdaggebed in Najaf is afgelast na zware explosies in het stadscentrum.

Shi'ietenleider Muqtada al-Sadr liep in Kufa zijn volgelingen op ook als hij sterft de strijd tegen de Amerikanen voort te zetten.

Bij de gevechten in Karbala zijn zeker achttien mensen gedood, onder wie twee Iraanse pelgrims.

De Amerikanen hebben zich uit teruggetrokken uit de Mukhayam-moskee, waar vorige week zwaar om is gevochten. De militie van Al-Sadr gebruikte de moskee als basis. Na het vrijdaggebed demonstreerden meer dan tweeduizend mensen in de stad tegen de jonge shi'ietenleider.

In Kufa hebben de Amerikanen een naaste medewerker van Al-Sadr gearresteerd. 'Mohammad Tabtabai Hakim en zijn lijfwacht zijn opgepakt en hun chauffeur is doodgeschoten toen ze via een secundaire route de stad wilden verlaten', liet het kantoor van Al-Sadr weten.

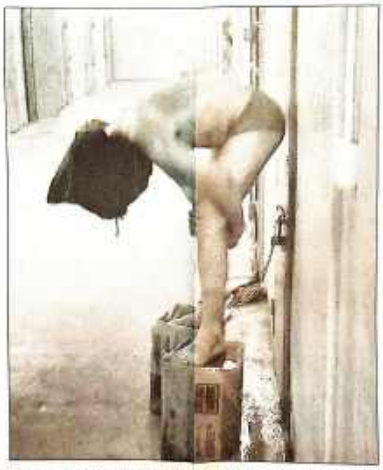
De populariteit van Al-Sadr is de afgelopen maanden gestaag toegenomen, blijkt uit een opiniepeiling van het Iraaks Centrum voor Onderzoek en Strategische Studies die volgende week wordt gepubliceerd. Ongeveer 32 procent van de ondervraagden steunde Al-Sadr; in januari was dat nog een kleine 10 procent.

De Iraakse Bestuursraad heeft vrijdag de invallen bij het huis en kantoren van Ahmed Chalabi, een lid van de raad, veroordeeld. In de verklaring laakte de raad het agressieve gedrag van de Iraakse politie tijdens de actie. Ook werd de coalitie beschuldigd, omdat de raad niet vooraf op de hoogte was gesteld van de invallen.

De Amerikanen hebben vrijdag weer 454 gevangenen uit de Abu Ghraib-gevangenis vrijgelaten. Nog eens 394 gedetineerden mogen op 28 mei gaan, zei generaal Mark Kimmitt in Bagdad.

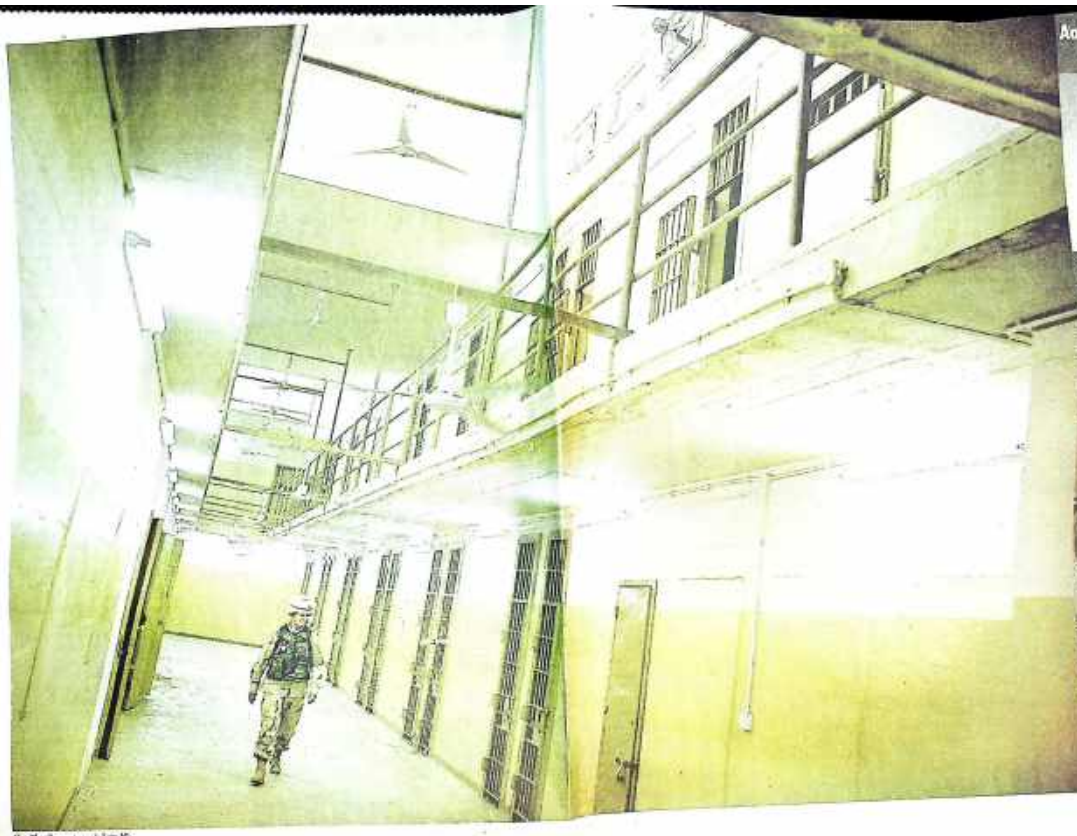

Foto's uit de Iraakse Abu Ghraib-gevangenis, die de Amerikaanse krant Washington Post vrijdag heeft gepubliceerd, tonen de mishandeling van gevangenen.

22-5-2004

Saddam Salah al-Rawi (29) zat tweemaal gevangen in de Abu Ghraib-gevangenis in Bagdad. Drie jaar onder Saddam Hussein, vier maanden onder de Amerikanen. Hij kent Lynndie England, Charles A. Graner, Ivan Frederick. 'Ivan kwam mijn cel binnen en zei dat als ik niet meewerkte ze mij... je weet wel... fuck you.'

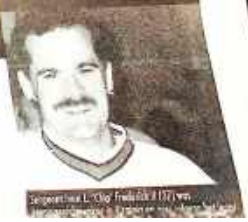
Abu Ghraib-gevangenis Foto AP

Bericht uit de Abu Ghraib-gevangenis

Aangeklaagde soldaten

Raak mij niet aan

Gert van Langendonck

Op zijn op de tone's staat? Het is de eerste vraag die een ex-gevangene van Abu Ghraib te horen krijgt zodra het schandaal rond de gevangenis in Bagdad uitbreekt, eind vorige maand. „Ik weet het niet", zegt Saddam Salah al-Rawi. „Op een gegeven moment zijn ze mij in mijn cel een foto komen nemen. 'Dat ben jij', zeiden ze. Het zou kunnen. Ik had op dat moment een zak over mijn hoofd." Hij bladert door een recent exemplaar van Newsweek op zoek naar de foto. „Deze", zegt hij. Het is de foto waarop soldaat Lyndie England (21), met een sigaret in de mondhoek, een thumbs up-gebaar maakt terwijl ze naar de geslachtsdelen wijst van een rij naakte mannelijke Iraakse gevangenen.

Saddam Salah al-Rawi, dossiernummer 200144, werd op 28 maart 2004 vrijgelaten uit Abu Ghraib na vier maanden gevangenschap. Op het standaardformulier dat hij van de Amerikanen kreeg staat dat 'zijn misdaad is onderzocht en zijn criminaliteit uitgewezen'. Was gerekend: *Lt.-Kol. Craig A. Essick.* Dat is vreemd, want Al-Rawi zat vast op beschuldiging van terrorisme. *Zou hij dan toch onschuldig zijn geweest, zoals 70 à 80 procent van de gevangenen in Irak volgens het Internationale Comité van het Rode Kruis?* Al-Rawi zegt in elk geval van wel.

Al-Rawi was een belangrijke bron voor de Amerikaanse *major-general* Antonio Taguba, die rapporteerde dat er in Abu Ghraib „talloze gevallen van sadistische, schaamteloze, flagrante mishandeling hebben plaatsgevonden". Zijn rapport lekte uit naar Amerikaanse media en vormde de basis voor het Abu Ghraib-schandaal. De mishandelingen die Al-Rawi beschrijft zijn wat Taguba betreft grotendeels onbewezen. Ze vormen de basis voor de aanklacht tegen de zeven soldaten die voor de krijgsraad zijn gedagvaard.

Saddam Salah al-Rawi kwam in de gevangenis terecht omdat hij als Iraakse burger zijn plicht wilde doen. Zijn verhaal begint op een dag in november 2003. Het leven van Al-Rawi (39) nog er op dat moment nu eens vrij roemloos uit. Tot 1996 was hij instructeur geweest voor de Al-Amn Al-Khas, Saddams machtigste geheime dienst. Na een mislukte militaire coup in dat jaar moest hij 'ondenken. In 1999 werd hij in Bagdad gearresteerd na een schietpartij met de politie en behandde in Abu Ghraib wegens deelname aan een coup. Hij werd vrijgelaten in het kader van een algemene amnestiemaatregel die Saddam Hussein in oktober 2003 afkondigde. Enkele maanden later nam hij een taxi vanuit zijn dorp Kzwn, nabij de grens met Syrië, naar Bagdad. Hij wilde een nieuwe auto kopen. Zijn broer had ook toewijzingsbonnen en ze hadden besloten er een dubbele bruiloft van te maken. Saddam had aangeboden naar Bagdad te gaan om meubilair te kopen voor de twee nieuwe gezinnen. Hij hende Bagdad omdat hij er ondergedoken was geweest.

„Een van de passagiers van de taxi", vertelt hij, „was een vrouw met een jong kind. Op een gegeven moment moesten we langs de kant van de weg stoppen om de jongen te laten plassen. De taxi stond wat schuw in de berm. Ze zag ik dat er verdachte dingen onder de wagen hingen." De taxi was een bomauto, zegt Al-Rawi. Deze wilde hij niks mee te maken hebben. Zodra hij binnen de stadsgrenzen van Bagdad was, stapte hij uit en nam een andere taxi, samen met de vrouw en haar zoontje.

Maar de volgende dag, zegt Al-Rawi, zag hij de taxi terug, in de buurt van het hotel waar hij de nacht had doorgebracht. De auto was verlaten, en deze keer kon Al-Rawi een bericht lijk verzinnen onder de taxi. Het was onderdeel een bomauto. Al-Rawi komt uit een gebied dat bekend staat om zijn verzet tegen de Amerikaanse bezetting. Hoe hij voor zijn gevangenschap over de Amerikanen dacht, „is hetzelfde gebleven", zegt hij. „Ik denk over de bezetter van zijn land". Als de bomauto voor een Amerikaanse basis had gestaan, had hij er geen aandacht aan besteed. „Maar dit was een dichtbevolkte volksbuurt. De slachtoffers zouden Irakezen zijn geweest."

Al-Rawi besloot naar het politiebureau aan de Al Sadoumstraat te gaan waar een vriend van hem werkte als sergeant. Hij dacht dat hij zou worden gepresenteerd voor zijn burgerzin, zegt Al-Rawi. In plaats daarvan vertelde de sergeant aan de Amerikanen dat hij tot een terroristische cel behoorde. „Voor het geld: de Amerikanen geven een premie voor informatie over terroristen."

Oranje pak

De eerste klappen, zegt Al-Rawi, kreeg hij op het politiebureau. De volgende dag kreeg hij een zak over zijn hoofd en werd hij overgebracht naar een andere plek. „Ik denk een van de ex-paleizen van Saddam", waar hij vier dagen en nachten doorbracht achter pelikehokken onder de blote hemel. Twee dagen lang kreeg hij geen eten of water, en werd hij ondervraagd door „een Amerikaanse jonger" en een Iraakse tolk. „Als je jonger Saddam is, dan kan het niet anders zoveel of je bent een aanhanger van Saddam", had de tolk hem gezegd.

Later werd hij, nog steeds met de zak over zijn hoofd, overgebracht naar nog een andere plek. Toen de zak uiteindelijk werd verwijderd, wist Saddam Salah Al-Rawi onmiddellijk waar hij was. Hij zat opnieuw in Abu Ghraib. Om precies te zijn in het cellblok dat onder Saddam dienst deed als *death row*.

„Ik werd opgevangen door sergeant 'Joiner', die mij een oranje pak gaf, zoals de gevangenen in Guantánamo dragen. Hij sloeg ook mijn hoofd tegen de muur." In de Amerikaanse media wordt Joiner uitgegaan dat wanneer de gevangenen het over 'Joiner' hebben, ze in feite soldaat eerste klas Charles A. Graner (35) bedoelen, het vrolijke van Lynndie England. Dat klopt niet, zegt Al-Rawi. „Graner was blank, droeg een bril en was groot van stuk. Sergeant Joiner was zwart en dik."

Joiner stopte hem in een cel met een groot aantal andere gevangenen. Al-Rawi, zegt hij, was gebold en had opnieuw een zak over zijn hoofd. „Ik heb nieuw een zak over zijn hoofd. „Ik heb aan een andere gevangene, Thamer al-Amber uit Fallujah, gevraagd om de zak te verwijderen. Dat heeft hij gedaan, met veel moeite want hij was ook geboeid. Al-Rawi had ernstmiddelijk spijt van hij zag dat de anderen bijna allemaal naakt waren. „Ik heb Thamer gevraagd om de zak opnieuw over mijn hoofd te trekken."

Na een uur werd Al-Rawi weggevoerd. „Ze hebben mijn handboeien afgedaan en mij uitgekleed. Ik heb geweigerd mijn onderbroek uit te trekken, maar ze hebben mij geslagen totdat ik uitgetrokken. Ze hebben mijgedwongen om hoverend een doos cadeaus te gaan staan met mijn handen boven mijn hoofd. De zak zat nog steeds over mijn hoofd, voor het overige was ik naakt. Ze hebben mij alleen gelaten. Toen ze terugkwamen, hebben ze mij gedwongen hier's en te lachen. Ik moest een plastic zak over mijn hoofd tillen. Een van de soldaten kwam over mijn borst en rug geschreven. Ik weet niet wat. Ze sloegen mij opnieuw, bij een ribben ben ik gevallen, met mijn hoofd tegen de muur. Ze hebben mijn zak afgedaan. Toen heeft een van de soldaten over mij geürineerd. Ik kan zijn gezicht, maar niet zijn naam."

Al-Rawi werd afgevoerd naar cel 42 van cellblok 1A waar hij de volgende vier maanden zou doorbrengen. Er stond een matrasje op, zonder matras of dekens. „Ik was zo uitgeput dat ik op het bed ben neergevallen. Ik ben wakker gemaakt door een soldaat die tegen mij aan liet schoppen was." Het was sergeant Ivan Frederick (37).

Al-Rawi heeft er geen enkele moeite mee te vertellen hoe hij geslagen werd in Abu Ghraib. Maar bij vragen het moeilijk. Wanneer de schuinste verwaderingen ter sprake komen. Hij staart de vrouwelijke tolk die bij het gesprek aanwezig is met een excuus de kamer uit. En zegt dan in het gebrekkige Engels dat hij in de gevangenis heeft geleerd: „Jean kwam mijn cel binnen en zei dat als ik niet meewerkte ze mij... je weet wel.:: fuck you." (In het Taguba-report wordt 'het bestrijpen van mannelijke gevangenen met verkrachting' genoemd als een van de *worst offenses*.)

Achteraf dagen werd hij geslagen en vernederd, zegt hij, „driedenwinig uur per dag, elke dag". In de cel moest hij zijn handen en voeten door de tralies steken die dan aan de buitenkant werden gebeeld. De hele dag speelde er keiharde heavy-metalmuziek. Soms kreeg hij emmers ijskoud water over zich heen, andere keren kreeg hij elektrische schokken van een *stun gun*. Of hij werd geslagen en geschopt terwijl hij van achter aan handen en voeten was vastgebonden. Meestal waren het soldaten die hem deden. Maar ook de arabische tolk Adnan uit Fallujah, gevraagd om de zak te verwijderen. Dat heeft hij gedaan, zegt hij, was geboeid en had opwel geen kans. Hij heeft me verwijt de anderen niij slaagen, soms deed hij zelf ook mee." In het Taguba-rapport wordt een privé-contractant, Steven Stephanowicz, genoemd als een van degenen wier taak het was de gevangenen mure te maken voor ondervraging.

Wat voor Al-Rawi, een diepreligieus man, veel erger was dan de fysieke pijn was het feit dat hij al die tijd naakt was, zegt hij. „Want je, zelfs mijn moeder heeft mij zo nooit gezien. En ik was niet getrouwd. Ik ben verlegen. Zelfs zwemmen deed ik altijd alleen." Vooral de confrontatie met de vrouwelijke bewakers was vernederend.

Mooie meisjes

Soldaat eerste klas Sabrina Harman (28) was een aantrekkelijk meisje, daar waren alle gevangenen het over eens. En ze was niet door en door slecht. „Sabrina was soms aardig tegen ons. Op een keer gaf ik huilen tijdens de ondervraging. Sabrina kwam mij en bood me een sigaret aan. Ze vroeg of ik kinderen had. Ze toonde mij een foto van haar zoontje. Ik vroeg hoe mat hij was. Ze zei dat hij vijf was."

Maar die menselijke momenten waren zeldzaam. Al-Rawi herinnert zich vooral hoe Harman „en het andere mooie meisje" – hij bedoelt soldaat eerste klas Megan Ambuhl (29) – hem schaterend vernederden. „Telkens wanneer ik uit de cel werd gehaald, stonden ze erop om mij af te tasten, ook al was ik naakt en kon ik niks verbergen. Ze deden... slechte dingen. Ze raakten mij aan, zowel van voor als vanachter. Ze troffen aan mijn penis. Ik had liever dat ze mij hadden gedood."

Al-Rawi zegt dat hij ook getuige is geweest van de verkrachting van een vrouwelijke gevangene door een mannelijke Amerikaanse bewaker. „Het was het ergste dat ik heb meegemaakt, erger dan wat ze mij hebben aangedaan. Ik zat in mijn cel op de eerste verdieping van cellblok 1A. De verkrachting gebeurde beneden, maar door de tralies kon iedereen zien wat er gebeurde. Ze wilden dat wij het zagen. Mannen en vrouwen zijn gescheiden in Abu Ghraib, dus bij *most* die vrouwe speciaal naar de vrouwenafdeling hebben gebracht om haar te verkrachten. Het was een vrouw uit Basra, en haar broer zat in cel 49. Van de gevangenen aan de overkant heb ik gehoord dat de broer in de hoek van zijn cel is gekropen en zelfmoord heeft gepleegd."

Al-Rawi identificeert de verkrachter als 'sergeant Snider of Schneider'. In het geheime Abu Ghraib-rapport van *major-general* Antonio Taguba is sprake van een sergeant eerste klas Shannon K. Snider, een peloton commandant. Snider wordt verweten dat hij zijn manschappen niet onder controle had, en dat bij een incident waarbij vergelijkbare Javal Davis (26) en soldaat Lyndie England (21) op de handen en voeten van gevangenen stampten niet heeft gereageerd, alsihoon hij er getuige van was. Het rapport spreekt verder van 'seks met een vrouwelijke gevangene'. Het gebruik van het woord 'seks' is een vreemde keuze. Het suggereert dat de vrouwelijke gevangene crimco instemde, wat binnen de context van een Amerikaanse gevangenis in Irak onwaarschijnlijk is.

Vervolg op pagina 34

Saddam Salah al-Rawi: 'Hoe kan ik wat ons vrouwen en wat die meisjes met mij hebben gedaan?' Foto AP

Sergeant Snider (35) uit Pennsylvania. Joiner en de forse jonge vrouw aan de rechterkant zijn bij nader onderzoek niet te identificeren op zijn werk, zodat meer zeggingskracht te verwerven in relaties. Rechtsom zijn een vrouwelijke tolk en haar broer, wat de situatie Graner is nadien een andere foto af

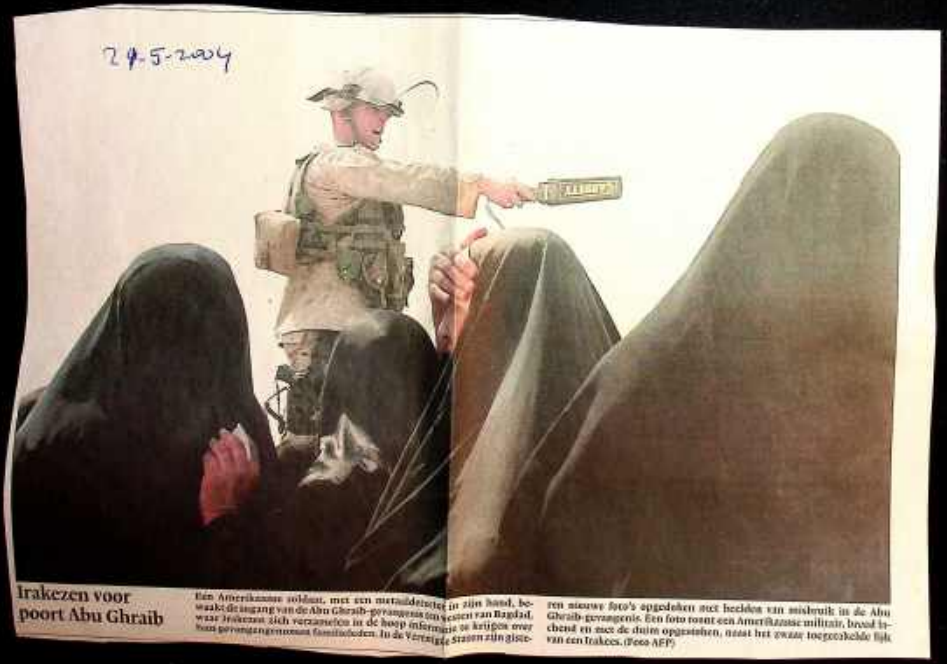
Soldaat eerste klas Sabrina Harman (28), uit Worcester, Massachusetts, wordt door Al-Rawi als een van de meest gemene bewakers beschreven. Ze werd in juli veroordeeld tot drie jaar cel en een dishonorable discharge. Ze kijkt op naar Frits Van Paasschen, die de foto's voor deze krant selecteerde. Foto's van Harman en Graner zijn door het Amerikaanse leger vrijgegeven

VRIJDAG 21 MEI 2004

Militair krijgt jaar straf

Weer nieuwe foto's uit Abu Ghraib

BAGDAD, 21 MEI. In de Verenigde Staten zijn woensdag en vandaag nieuwe foto's opgedoken van misbruikpraktijken door Amerikaanse militairen in de Abu Ghraib-gevangenis in Bagdad.

24-5-2004

Irakezen voor poort Abu Ghraib

Een Amerikaanse soldaat, met een metaaldetector in zijn hand, bewaakt de ingang van de Abu Ghraib-gevangenis ten westen van Bagdad, waar Irakezen zich verzamelen in de hoop informatie te krijgen over hun gevangengenomen familieleden. In de Verenigde Staten zijn gisteren nieuwe foto's opgedoken met beelden van misbruik in de Abu Ghraib-gevangenis. Een foto toont een Amerikaanse militair, breed lachend en met de duim opgestoken, naast het zwaar toegetakelde lijk van een Irakees. (Foto AFP)

Tijdschriften

De essentie van het martele

deVolkskrant Vrijdag 21 mei 2004

Bewakers konden zich anders gedragen

Hoe kunnen we voorkomen dat mensen bevelen van boven blindelings gehoorzamen en hun eigen verantwoordelijkheid afschuiven, zoals in de Abu Ghraib-gevangenis gebeurde? Het onderwijs kan er een belangrijke bijdrage aan leveren, meent **Carin Wevers**.

Scène uit de Duitse film *Das Experiment* over mishandelingen in gevangenissen. FOTO TCS

De vernederingen en martelingen van Irakezen in de Abu Ghraib-gevangenis waren niet per se het werk van onmensen, betoogt de sociaal psycholoog Quinten Raaijmakers in *de Volkskrant* van 15 mei. 'Het zijn gewone mensen zoals u en ik.' Dat is meteen ook het verbijsterende: we kunnen onszelf niet in slaap sussen met de gedachte dat hier monsters aan het werk waren, we moeten onder ogen zien dat de meesten van ons onder bepaalde omstandigheden zich jegens medemensen gruwelijker kunnen gedragen dan ze zelf ooit voor mogelijk hadden gehouden. In hun promotieonderzoek lieten Quinten Raaijmakers en Wim Meeus in 1984 zien dat er een verband bestaat tussen het 'morele ontwikkelingsniveau' van de deelnemers en de mate van blinde gehoorzaamheid.

Als docent filosofie op een middelbare school toon ik in de hoogste klassen van het atheneum jaarlijks een videofilm van het experiment waarmee Stanley Milgram begin jaren zestig de wereld schokte. De reacties op het gemak waarmee proefpersonen hun 'slachtoffers' op aandringen van autoriteiten in witte jassen sterke stroomstoten toedienen, zijn elk jaar hetzelfde: 'Zoiets dóe je toch niet?' In eerste instantie denken bijna alle leerlingen dat zij nooit de 400 Volt zullen toedienen. Op de vraag over welke uitzonderlijke eigenschap zij dan beschikken – de helft van Milgrams proefpersonen gaat wel zo ver – blijven ze me het antwoord schuldig.

Na twee lessen felle discussie naar aanleiding van de video is de helft niet meer zo zeker van zichzelf. Ze gehoorzamen immers de hele dag door de zoemer, de leraren, het rooster, de ouders. De uitkomst van de discussie is telkens: nadenken is toch wel noodzakelijk om te voorkomen dat je zomaar doet wat een ander je zegt. Een mens zal moeten inzien dat hij altijd zelf verantwoordelijk is en dat dat niet betekent dat hij nooit bereid is om zich te onderschikken aan een groepsbesluit. De verinnerlijkte moraal moet de maatstaf zijn.

Het experiment heeft nog een opmerkelijk gevolg. Vrijwel alle leerlingen zijn van mening dat ze verplicht naar school komen en dat de school vooral een ellendig tijdverdrijf is. Na school begint het leven. Als ze de videofilm gezien hebben en de discussies in de klas hebben laten bezinken, zijn ze van twee dingen overtuigd. Ten eerste: het is hun eigen keuze om naar school te komen, ze weten dat het hun eigen verantwoordelijkheid is. Ten tweede: nadenken over je eigen handelen is misschien geen voldoende, maar wel een noodzakelijke voorwaarde om Het Kwaad in onszelf te voorkomen.

Om dezelfde materie aan de orde te stellen bij hbo-studenten sociaal-pedagogische hulpverlening, doe ik als docent van de Hogeschool Zuyd in Maastricht sinds enkele jaren een bescheiden gehoorzaamheidsexperiment. Eerstejaars studenten vraag ik aan het begin van een college een variant van de ariërverklaring te ondertekenen. Om een stageplaats te bemachtigen, moeten ze hun handtekening zetten onder een formulier waarin ze verklaren dat cliënten de vrijheid moeten hebben om aan te geven dat ze uitsluitend door een hulpverlener van hun eigen nationaliteit geholpen willen worden, dat een werkgever bij gelijke geschiktheid van sollicitanten het recht heeft om te kiezen voor de kandidaat met de Nederlandse nationaliteit én dat het redelijk is dat in tijden van economische recessie werknemers die niet over een Nederlands paspoort beschikken als eersten in aanmerking komen voor ontslag.

Wie verbaasd is over het hoge aantal Nederlanders dat aan het begin van de Duitse bezetting bereid was om de niet-joodverklaring te ondertekenen, zal achteroverslaan van het resultaat onder eerstejaars studenten. Zonder lichamelijke of fysieke dreiging, met als enige mogelijke sanctie het moeilijker bemachtigen van een stageplaats, tekent 60 procent van de studenten zonder zelfs maar een vraag te stellen!

Hoewel het vak filosofie op middelbare scholen sterk is gestegen – tot ongeveer 175 middelbare scholen nu –, is het vak nog steeds niet verplicht. Het wordt dus in tijden van krapte als eerste weer geschrapt, zoals nu dreigt te gebeuren op het bezuinigende Bonnefantencollege in Maastricht, waar ik in de hoogste klassen van het atheneum al tien jaar lang filosofie-onderwijs verzorg. Het hangt van de school af of en in welke mate het vak als waardevol gezien wordt. De coalitiepartijen in het kabinet hebben wel de mond vol over normen en waarden en verloedering van de samenleving, maar de stap is nog steeds niet gezet om onderwijs in de basisuitgangspunten van de filosofie uit te roepen tot een onmisbaar onderdeel van het middelbaar en hoger onderwijs.

'Moreel bewustzijn is keuzes maken. Hoe hoger opgeleid je bent, hoe meer keuzeruimte je hebt', merkt Quinten Raaijmakers terecht op. Het centraal schriftelijk eindexamen filosofie gaat dit jaar – om precies te zijn: 27 mei – over deugdethiek. Kern van de deugdethiek: deugdzaam leven kun je leren! Een morele houding kun je ontwikkelen – hoe vroeger hoe beter – onder meer door er in het onderwijs aandacht aan te besteden. Hoeveel 'bewijzen' hebben we nodig voordat we het belang van een goede scholing met meer aandacht voor moraal en ethiek inzien? Natuurlijk gaat het niet lukken om de hele bevolking zodanig te scholen in moraal en ethiek dat we kunnen garanderen dat excessen als die in de Abu Ghraib-gevangenis – of zoals die in Srebrenica tien jaar geleden – niet meer voorkomen. Maar we kunnen wel zorgen dat aan de noodzakelijke basisvoorwaarden is voldaan: jonge mensen in alle onderwijstypen leren dat ze hun verantwoordelijkheid moeten nemen en dat ze moeten nadenken over hun eigen handelen en de mogelijke consequenties ervan.

Carin Wevers is docente filosofie aan het Bonnefantencollege en aan de sectie SPH van de Hogeschool Zuyd in Maastricht.

Amerika opnieuw uitzondering op wet oorlogsmisdaden

Door Thalif Deen

NEW YORK - De Verenigde Staten vragen een tweede hernieuwing van de VN-resolutie die de Amerikaanse troepen vrijwaart van vervolging voor oorlogsmisdaden verricht tijdens VN-vredesoperaties. Het verzoek valt samen met de internationale ontzetting over martelingen in de gevangenis van Abu Ghraib. De VN-Veiligheidsraad hield over de ontwerpresolutie op 21 mei een bijeenkomst achter gesloten deuren. Als de andere landen zich verzetten of twijfels uiten, kan een definitieve beslissing met een week uitgesteld worden.

In december 2000 tekende de voormalige Amerikaanse president Bill Clinton het stichtingsverdrag van Rome dat de oprichting van het Internationaal Strafhof (ICC) regelt. Maar zijn opvolger George W. Bush verklaarde dat hij het verdrag niet zou ratificeren. De VS sloten sindsdien een reeks bilaterale verdragen af die landen ertoe verbinden geen Amerikanen over te dragen aan het Internationaal Strafhof. De VN-Veiligheidsraad nam bovendien een resolutie aan die Amerikaanse deelnemers aan vredesmissies immuniteit verleent. Vorig jaar werd de uitzonderingsregel hernieuwd, waarbij Frankrijk, Duitsland en Syrië zich onthielden. De hernieuwde resolutie geldt nog tot eind juni en de VS vragen nu dus een tweede hernieuwing.

Een Aziatische diplomaat die anoniem wil blijven, zegt dat hij zeker is dat de VS genoeg druk op de leden van de Veiligheidsraad zullen uitoefenen om de resolutie erdoor te krijgen.

Maar VN-secretaris-generaal Kofi Annan zei vorig jaar dat de uitzondering 'geen jaarlijkse routine' mocht worden. 'Als het dat werd, vrees ik dat de wereld eruit zou besluiten dat de Veiligheidsraad absolute en permanente immuniteit opeist voor mensen in de VN-vredesmissies. Die interpretatie zou niet alleen de autoriteit van het Internationaal Strafhof ondermijnen, maar ook de autoriteit van de Veiligheidsraad en de legitimiteit van VN-vredesmissies', zei Annan.

'De regering-Bush vreest elke discussie ten gronde over de nieuwe resolutie en wil de hernieuwing zo snel mogelijk door de Raad jagen om de groeiende bezwaren te snel af te zijn', zegt Richard Dicker van de mensenrechtenorganisatie Human Rights Watch. 'De VS willen tegen elke prijs vermijden dat de kwestie de steun van de Veiligheidsraad voor de machtsoverdracht in Irak op 30 juli in het gedrang brengt.'

Nadat Washington vorig jaar de Veiligheidsraad links liet liggen bij de beslissing Irak binnen te vallen, rekent de Amerikaanse regering nu op de steun van de VN bij de machtsoverdracht en wil ze dat de VN in 2005 verkiezingen organiseren in Irak.

Dicker voorspelt dat het aantal landen dat zich bij de stemming zal onthouden, dit jaar groter zal zijn dan vorig jaar. Human Rights Watch roept de Veiligheidsraad op om geen enkel land - ook niet de VS - voorkeursbehandelingen te geven.

De VS 'hebben een verdomd gevoel voor timing' zegt Dicker, verwijzend naar de recente onthullingen over martelingen door Amerikaanse soldaten en ander personeel in Irak. Volgens een aantal advocaten zouden de misdaden van de Amerikaanse soldaten vervolging voor oorlogsmisdaden rechtvaardigen als de VS voor het Internationaal Strafhof zouden kunnen worden gebracht. Francis Boyle, professor internationaal recht aan de rechtsfaculteit van de Universiteit van Illinois in de VS, vindt een hernieuwing ongehoord. 'Met het martelschandaal in Abu Ghraib weet de wereld precies waarom de Amerikaanse regering al het mogelijke heeft gedaan om het Internationaal Stafhof te saboteren.' *(IPS)*

BARCELONA: Gerrit Jan Hoek BERLIJN: Ronald van Gorsel BOEDAPEST: Hans Kuitert BRUSSEL: Gemma Buiters, Ronald Veerman JAKARTA: Paul Jansen
JOHANNESBURG: Sibolt van Kessel KOPENHAGEN: Rutken Cretton LONDEN: Willem Kool MOSKOU: Pieter van der Sloot NAIROBI: Teije Brandsma NEW YORK: Pieter Nijdam
PARIJS: Kirsten Goemaate ROME: Maarten van Aalderen SANTIAGO: Wim Romeijn TEL AVIV: Frank van Vliet TOKIO: Patrick Buis

Na 'huwelijksincident' met 41 doden

Rode Kruis hekelt geweld VS in Irak

Van onze correspondent

BAGDAD, vrijdag

In een opmerkelijke verklaring van het doorgaans neutrale Internationale Rode Kruis heeft die organisatie „het buitensporige geweld" van de VS-troepen in Irak veroordeeld. De uitspraak komt na een Amerikaanse luchtaanval op wat volgens Irakezen een huwelijksfeest was. Het incident, waarbij 41 mensen omkwamen, wordt door de Amerikanen nader onderzocht.

„Zelfs als je onder vuur komt, zijn er regels over de mate waarin je kunt terugslaan om burgerslachtoffers te voorkomen", aldus het Rode Kruis.

De Amerikaanse commandant die verantwoordelijk was voor de aanval, zei dat er geen behoefte voor excuses was. „Honderd mensen vieren er midden in de woestijn, 15 kilometer van de grens met Syrië en 130 kilometer van de bewoonde wereld, een bruiloft." Volgens hem ging het om gewapende militanten.

Mogelijk is de luchtaanval uitgelokt door vreugdeschoten die, zoals de traditie voorschrijft, bij een huwelijk worden afgevuurd. De Arabische pers meldde dat daarna een feesttent nabij het plaatsje Kaim, in het westen van Irak, werd gebombardeerd. Onder de doden zouden een bekende huwelijkszanger uit de hoofdstad Bagdad en een aantal kinderen zijn. Het tv-station Al-Jazeera zond beelden uit van een massabegrafenis, waarbij ook kindergrafjes ter aarde werden besteld.

Het zou niet de eerste keer zijn dat de Amerikanen bij een huwelijk in de fout gaan. In juli 2002 werden op soortgelijke wijze 48 gasten op een bruiloft in Afghanistan gedood.

Huurlingen

De Amerikanen houden het er voorlopig op dat een schuilplaats van buitenlandse huurlingen werd getroffen. Een Amerikaanse patrouille zei ter plekke onder vuur te zijn gekomen en had om luchtsteun gevraagd. VS-troepen claimen op de getroffen plek AK-47-geweren, buitenlandse paspoorten en satelliettelefoons te hebben aangetroffen.

Het gerucht van het bloedbad zal de reputatie van de Amerikanen geen goed doen. Uit een opiniepeiling bleek gisteren dat negen van de tien Irakezen de Amerikanen als beulen zien. De schandalen rond de marteling van gevangenen, waarbij weer nieuwe foto's zijn opgedoken, dragen daar in belangrijke mate aan bij. Op de nieuwe beelden is een vrouwelijke Amerikaanse bewaakster te zien die zich glimlachend en met de duim omhoog buigt over het levenloze lichaam van een Iraakse gevangene.

Celstraf

De Amerikaanse militair Jeremy Sivits is woensdag veroordeeld tot een jaar celstraf en hij wordt oneervol ontslagen uit het leger. Dat is de hoogste straf die hij kon krijgen. Sivits werd in Bagdad door een militaire rechter uit de VS schuldig bevonden aan mishandeling van Iraakse gevangenen. Eerder had Sivits zelf schuld bekend.

De Ierse president van het Europarlement, Pat Cox, heeft gisteren bij het in ontvangst nemen van de zeer prestigieuze Karelsprijs in Aken del uitgehaald naar de behandeling van krijgsgevangenen door de VS. „Een internationaal strafhof is altijd beter dan Guantánamo Bay of wat er nu in Irak is gebeurd", aldus Cox, die in de race is voor de opvolging van Romano Prodi als voorzitter van de Europese Commissie.

• Pat Cox

Achmed Chalabi voelt zich door de Amerikanen in de steek gelaten nadat de door de VS aangevoerde interim-regering zijn huis liet doorzoeken. Volgens hem is daarbij een vuurgevecht tussen zijn lijfwachten en de door VS-militairen bijgestane Iraakse politie ternauwernood voorkomen. „We zijn president Bush dankbaar voor de bevrijding van Irak, maar het is tijd dat de Irakese bevolking haar eigen boontjes kan doppen. Laat mijn volk vrij", zei Chalabi.

Rebellen hebben gisteren bij Diwanija een Spaanse patrouille onder vuur genomen die hun troepen moest beschermen tijdens de terugtrekking uit Irak. Een soldaat raakte gewond.

Britten vrijuit na 'mishandeling in Irak'

LONDEN, 13 SEPT. Vijf Britse militairen die terechtstaan voor het mishandelen van civiele gevangenen in Irak zijn door een oorlogsraad unaniem vrijgesproken van alle aanklachten. Twee andere militairen werden veroordeeld wegens mishandeling van gevangenen, zij zullen echter vermoedelijk geen gevangenisstraf krijgen.

De zaak, die de eerste Britse militaire rechtszaak was over mishandelingen van civiele gevangenen in Irak, zorgde de afgelopen maanden voor veel ophef. Het Britse leger zou de gevangenen, Kolonel Donald Payne werd de eerste Britse militair die schuld bekende aan dergelijke misdrijven, hebben vernederd door ze te dwingen zich te ontkleden, ze te slaan en te schoppen. Ook zouden ze hen hebben gedwongen op de grond te gaan liggen en op hun gezicht te urineren.

De verdachten, die tijdens de rechtszaak werden beschermd door hun gezichten te bedekken met zwarte maskers, hadden zich schuldig verklaard aan het mishandelen van Iraakse gevangenen. Ze hadden echter ontkend dat ze de gevangenen hadden vernederd. Ook zouden ze hen hebben gedwongen op de grond te gaan liggen en op hun gezicht te urineren.

De hoogleraar-pleitbezorger van de verdachten, Lord Mendonca, verklaarde gisteren buiten de rechtbank dat het optreden van zijn mandanten in Irak zich „midden in een oorlog" had afgespeeld. Familieleden van de Irakezen hebben verontwaardigd gereageerd. (ANP, BBC)

Sagittarius

Van: "PeopleJudgeBush.org" <actioncenter@action-mail.org>
Aan: <sagitar@hetnet.nl>
CC: <action.news@organizerweb.com>
Verzonden: dinsdag 31 mei 2005 22:13
Onderwerp: Help Hold the Bush Administration Accountable for Their

Help Hold the Bush Administration Accountable for Their Crimes

Only a Peoples' Movement Can Stop this Criminal War!

Global Condemnatation of a Criminal Regime

U.S. violations of international law have become so outrageous and widespread that even mainstream organizations, including Amnesty International, International Comittee of the Red Cross, and Physicians for Human Rights have issued statements condemning the Bush Administration's lawlessness.

In addition, representatives of the media worldwide, including CNN, BBC, the Newspaper Guild, and widely respected organizations such as the Committee to Protect Journalists and Reporters Without Borders have spoken out against the military's attempt to silence coverage of war crimes by political pressure and by directly targeting journalists.

The U.S. - A Rogue State

According to a 308-page report issued last week by Amnesty International, the U.S. is "thumbing its nose at the rule of law," by engaging in torture, abuse, and illegal detentions.

More than a year ago, grisly pictures of the torture chambers of Abu Ghraib came to light, sparking justifiable outrage, particularly throughout the Arab world. The Pentagon reponded by banning cell phone cameras which had been used to photograph the abuse. They then selected a few low-ranking soldiers to punish for executing policies that we now know originated in the Washington, DC. Alberto Gonzales who drafted the memo advising the President that he was not bound by international law was subsequently promoted to Attorney General. Defense Secretary Rumsfeld approved many of the interrrogation techniques used in Guantanamo, Abu Ghraib, and Bagram Prison.

A year after the Abu Ghraib photographs exposed the real character and intent of U.S. occupation, the conditions and apparatus remain in place for torture, abuse, and illegal detentions. While the Pentagon is engaging in a public relations campaign to convince the public that these crimes are the actions of a few "bad apples," tens of thousands of detainees in U.S. prison camps in Iraq, Afghanistan, Guantánamo Bay, and secret locations elsewhere remain in brutal and inhumane conditions.

Evidence of torture and abuse by U.S. forces continues to mount. According to the May 29 *Washington Post*, "The latest FBI documents detailing allegations of prisoner abuse at Guantanamo Bay are, like previous FBI documents, highly disturbing. They contain prisoners' descriptions of beatings, strippings and abuse of the Koran. Detainees variously claim the Muslim holy book has been thrown on the floor, thrown against a wall and, yes, flushed in a toilet. There are also references to these kinds of events having led to an "altercation" between detainees and guards."

e government was forced to release 1,000 pages of transcripts this week. The testimonies included offer a locking look into the torture chambers of Guantanamo Bay, Cuba, where about 520 men from 40 countries remain held, some for as long as three years.

A recent report from Physicians for Human Rights examining the use of psychological torture against prisoners in Iraq, Afghanistan and at Guantanamo Bay, Cuba says that the abuse was a direct result of decisions developed by civilian and military leaders to "take the gloves off" during interrogations and "break" prisoners through the use of techniques such as "sensory deprivation, isolation, sleep deprivation, forced nudity, the use of military working dogs to instill fear, cultural and sexual humiliation, mock executions, and the threat of violence or death toward detainees or their loved ones."

"Although the evidence is far from complete," the report says, "what is known warrants the inference that psychological torture was central to the interrogation process and reinforced through conditions of confinement."

Torture and abuse are not the work of a few "bad apples." **These inhumane and brutal policies flow directly from the highest levels of government.**

Amnesty International recognized this and suggested that foreign governments investigate senior U.S. officials involved in torture and abuse and arrest and question Defense Secretary Donald H. Rumsfeld, former CIA Director William Tenet, and Vice President Dick Cheney.

The Pentagon's Response: Target the Press

In response to the growing global outrage at U.S. torture, the Bush Administration is taking steps, not to halt its criminal actions, but to stop media coverage of the abuse.

On May 1, *Newsweek* magazine revealed that an internal US military investigation had found substantial evidence interrogators at Guantanamo Bay had desecrated the Koran. Newsweek's story led to outrage against the US in Afghanistan and elsewhere where violent protests led to at least 15 deaths and hundreds of injuries.

Newsweek wasn't the first media outlet to report on the trashing of the holy Islamic text by US military personal at Guantanamo. Reports in the *Independent* of London, the *Washington Post*, the *NY Daily News*, and the *Financial Times* have all described desecration of the Koran, including throwing it into the toilet.

However, the White House damage control team was able to successfully pressure Newsweek to retract the story amd issue an apology. The Bush Administration claims Newsweek's story led to preventable deaths that resulted from the protests. "People lost their lives. People are dead," Secretary of Defense Donald Rumsfeld said. "People need to be very careful about what they say, just as they need to be careful about what they do." This is the same man who lied to the U.S. public, saying he knew exactly where the Iraqi people were hiding weapons of mass destruction. His lies helped lead the U.S. into a war cost the lives of more than 100,000 Iraqis and 1600 U.S. soldiers.

Newsweek's retraction had nothing to do with the veracity of the article. There is ample evidence that the acts described are standard procedure in U.S. prison camps. The retraction came in repsonse to Pentagon pressure, part of a campaign by the Bush Administration to silence any media coverage that does not follow its script. Newseek's only mistake in this matter was caving in and retracting the story.

The White House campaign to block coverage of its crimes doesn't stop at just putting public pressure on media outlets. **Reports of the killing, torture, and harassment of journalists by "coalition" forces in Iraq have been well documented** by organizations including the Committee to Protect Journalists (CPJ), Reporters Without Borders, and the International Federation of Journalists.

One of the most powerful executives in the news business, CNN's Eason Jordan, was forced out after he

poke at a panel discussion at the World Economic Forum in January, reportedly saying that the U.S. military had targeted a dozen journalists who had been killed in Iraq.

One of the *BBC*'s top news anchors, Nik Gowing, said recently that he was "speak[ing] for a large number of news organizations, many of whom are not really talking publicly about this at the moment," when he made this statement about the dangers facing reporters in Iraq: "The trouble is that a lot of the military--particularly the American...military--do not want us there. And they make it very uncomfortable for us to work. And I think that this...is leading to security forces in some instances feeling it is legitimate to target us with deadly force and with impunity."

At a May 13 meeting in St. Louis, Newspaper Guild President Linda Foley said: "**Journalists, by the way, are not just being targeted verbally or politically. They are also being targeted for real in places like Iraq.** What outrages me as a representative of journalists is that there's not more outrage about the number, and the brutality, and the cavalier nature of the U.S. military toward the killing of journalists in Iraq."

These attacks include air raids on Al Jazeera offices in Baghdad and Kabul, tank assaults on hotels where journalists were known to be housed, and the assassination of a Reuters cameraman filming outside of Abu Ghraib prison.

That the U.S. military has targeted news media is beyond dispute – and such actions are war crimes. The Geneva Conventions' Protocol I, Article 79, says, "Journalists engaged in dangerous professional missions in areas of armed conflicts shall be considered civilians.... They shall be protected as such under the Conventions and this Protocol, provided they take no action adversely affecting their status as civilians."

Help Build a Movement to Hold the War Criminals Accountable

George W. Bush and his Administration have committed numerous War Crimes. They lied in order to lead the U.S. into a war of aggression. They have killed more than 100,000 Iraqi people. They have engaged in torture, abuse, and assassination. They have committed crimes against peace and crimes against humanity, and they must be held accountable.

These lawless killers have already demonstrated their absolute contempt for any legal restraint, whether domestic or international. The only force that can stop their drive to globalize Abu Ghraib is the power of the people.

We must build a mass grass roots movement to end the Bush drive for empire and to demand justice.

PeopleJudgeBush.org was launched in the summer of 2004 as part of the organizing for a week of protests against the Republican National Convention in New York City. Organizers sponsored the August 26 War Crimes Tribunal, where an international panel of witnesses and experts presented conclusive evidence of the crimes committed by the Bush Administration. Findings from the Tribunal, including documentation and testimony are available online.

The Tribunal was more than a series of presentations, however. It was conceived as a Tribunal to Build Resistance, recognizing that the people have a right and an obligation to resist. The Tribunal's Journal doubled as a Field Guide to the Republican National Convention Week of Resistance, including a calendar of protests.

The extensive media and organizational coverage of the U.S. abuse and torture is not happening in a vacuum. They are forced to acknowledge it because activists, bloggers, independent journalists by the thousands have already spread this information globally--it is now common knowledge.. In order to maintain a shred of credibility, even the corporate media is forced to report on these crimes.

But it is not enough to acknowledge that the Bush Administration is a criminal regime. **We must also**

efend the right and obligation to resist. The people of Iraq have the right to defend themselves and resist illegal U.S. invasion and colonial occupation. Members of the military have the right to refuse to obey orders to fight in an illegal war. **And the people have the right and the obligation to organize and take to the streets to demand that George W. Bush be held accountable.**

Now that the crimes have been exposed, we are compelled to respond. People Judge Bush will be participating in an important unity meeting on June 11 at the New School University in New York City (Saturday, June 11, 11 am - 5 pm, the Lang Center at New School University, 55 W. 13th St. in Manhattan, between 5th & 6th Aves). This meeting will bring together activists and organizations from across the country who recognize that the brutality of this criminal regime demands a unified response.

Global opposition to this criminal regime has created a crisis for the Bush Administration. Because activists have exposed the truth about the war, recruiting is down by more than 30% and is at its lowest point in decades. **Grassroots activism is having an impact, and now is the time to turn up the heat.**

We need your help to continue organizing this summer. We are producing new educational materials, organizing tools, and activists resources. We are organizing meetings in schools, places of worship, and community centers across the country. We are also planning a major national meeting at the end of the summer to bring together veterans, military families, youth, and activists from across the country to discuss practical steps and tactics to challenge the criminal regime in Washington.

Here's how you can get involved:

- Spread the word by forwarding this email
- Sign the On-Line Petition --Vote Bush Guilty of War Crimes.
- Download flyers
- Donate
- You can also hep by purchasing People Judge Bush t-shirts and other merchandise at http://www.cafepress.com/peoplejudgebush

PeopleJudgeBush.org

This message was sent to sagitar@hetnet.nl

Anyone can subscribe.
Send an email request to
Action.News-subscribe@organizerweb.com

To unsubscribe Action.News-unsubscribe@organizerweb.com

Subscribing and unsubscribing can also be done on the Web at
http://www.organizerweb.com/mailman/listinfo/action.news

Sagittarius

Van: "Michel Collon" <michel.collon@skynet.be>
Aan: "Sagitar" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: vrijdag 6 mei 2005 18:29
Bijlage: Hiba.jpg
Onderwerp: Belgian Doctors Bill U.S. for Treating Iraqi

Unsubscribe, add or change an address : DO NOT answer, just click
http://www.michelcollon.info/mailinglist_en.php

Belgian Doctors Bill U.S. for Treating Iraqi Girl

Dear friend,

We had a successful campaign with Hiba, an Iraqi girl that was treated in Belgium for over a year for leg wounds, caused by a cluster bomb during the U.S. invasion. Medical Aid For the Third World (MATW: www.intal.be/nl/index.php), the organisation that had 2 (later 4) doctors in Baghdad before and during the war, in cooperation with SOS Iraq (www.irak.be), and whose reports on a daily basis can be read at www.irak.be: Diary of 4 Belgian doctors of Medical Aid For The Third World in Baghdad, coordinated this action.

This efford received a lot of media-attention in Belgium. And we managed to explain through this case better the real situation in Iraq. Many famous sports people (Gella Van de Caveye:world and olympic champion Judo, and Kim Clijsters - tennis etc..) patronised and helped with the fundraising to pay this very expensive operation.

So this is one way to raise consciousness among the Western population for the war in Iraq, because we've sent the bill to the US embassy, as you can read underneath.

In solidarity.
Dirk Adriaensens
www.irak.be

Belgian Doctors Bill U.S. for Treating Iraqi Girl

Thu Apr 28,12:29 PM ET

http://story.news.yahoo.com/news?tmpl=story&cid=564&ncid=564&e=12&u=/nm/20050428/ts_nm/iraq_belgium_dc

Belgian doctors sent an Iraqi girl home on Thursday after treating her for leg wounds caused by a cluster bomb during the U.S. invasion -- and sent the 51,570 euro ($66,650) bill to the U.S. embassy.

"We haven't heard from them yet," said Bèrt De Belder, coordinator of the humanitarian agency Medical Aid for Third World which brought the girl to Belgium.

"I'm curious to know their reaction," he told Reuters. "We're giving them 10 days to respond ... I don't think they will pay it."

The girl, 15-year-old Hiba Kassim, smiled to reporters as she waited for her flight to Jordan to meet her father.

"Thank you, Belgium," she said.

Doctors brought Kassim to Belgium last year to try to save her left ankle, seriously injured by a cluster bomb that also killed her brother in Baghdad in 2003.

After five operations and weeks of physiotherapy, Kassim is able to walk again, but with a slight limp.

De Belder said he sent the bill to the U.S. embassy because international law dictated that an occupying force was responsible for the well-being of the country's people. U.S. embassy officials were not immediately

vailable for comment. ($1=.7737 Euro)

Full text of the letter to the US embassy underneath

Hiba Kassim, the 15-year-old Iraqi girl injured two years ago by a U.S. cluster bomb, sits on a luggage cart before her departure to Iraq, from Brussels international airport, April 28, 2005. Kassim underwent surgery in Belgium to repair damage done to her legs, the bill for which has been sent to the U.S. embassy.

Médecine pour le Tiers Monde asbl
Haachtsesteenweg 53 Chaussée de Haecht
Brussel 1210 Bruxelles
Tel. 02/209.23.60
Fax 02/209.23.51
Fortis bank account number : 001-1951388-18
info@g3w.be
www.g3w.be

To the Honorable Mr. Tom C. Korologos
US Ambassador to Belgium
Embassy of the United States
Regentlaan 27
1000 Brussels

Brussels, 25 April 2005

Re: payment of the medical bill of Iraqi war victim Hiba Kassim

Sir:

On April 6, 2003, the US Air Force dropped a cluster bomb on the Baghdad neighborhood where 13-year-old Hiba Kassim was playing with her little brother Yussef. The bomb killed Yussef and seriously wounded Hiba in her left leg, abdomen and right knee.

Dr. Geert Van Moorter and Dr. Claire Geraets of the Belgian humanitarian NGO Medical Aid for the Third World met Hiba a few days laterin Baghdad's Al Nour Hospital, where she was being treated. In July 2003 and March 2004, Dr. Van Moorter met her again during his subsequent medical missions in Iraq. After several operations and extended periods of revalidation, Hiba's left leg remained seriously shortened, malformed and non-functional.

After consultation with Iraqi health professionals, Medical Aid for the Third World decided to have Hiba transferred to Belgium for specialized medical care. The conditions of war and occupation prevailing in Iraq, the degradation of the Iraqi health care system and the deteriorating economic and social situation did not allow for the treatment that Hiba Kassim needed, including major orthopedic and plastic surgical operations.

Hiba Kassim did receive these in Belgium, in the St. Luke's General Hospital in Ghent and in the Pellenberg University Hospital in Louvain. After five operations and nearly eleven months in Belgium, she can now return to her home country. On Thursday, April 28, Dr. Geert Van Moorter will accompany Hiba to Amman and hand her over to her father, who will travel to Amman from Baghdad to fetch his daughter.

Hiba is aware of the fact that war and occupation continue to make life very hard for her family, neighbors

nd friends. But this young girl, who turned 15 just last week, is determined to return to her country. She intends to study hard and hopes to become a doctor and serve her people. Hiba is also convinced of the fact that the US government is the prime responsible for her people's suffering, and the sole responsible for her own, personal suffering.

We hold the US government accountable for the serious physical and psychological harm done to Hiba Kassim. First, US troops hit Hiba with a cluster bomb, while, according to International Humanitarian Law, targeting civilians in an international armed conflict is prohibited, as is the use of cluster bombs or ammunition in civilian areas. Second, Hiba was not able to get proper medical care, while according to the Fourth Geneva Convention (Articles 50, 55 and 56), the Occupying Power has the duty of ensuring the medical supplies of the population and of ensuring and maintaining the medical and hospital establishments and services in the occupied territory.

As a humanitarian agency, we decided to step in and try, to the best of our ability, to provide Hiba Kassim with the care and the opportunities that the US occupation of her country denied her. But we promised to Hiba and to the broad group of supporters and sympathizers - including Olympic medalist and multiple world and European judo champion Gella Vandecaveye - that we would send the bill to the US government.

Please find enclosed the invoice for the medical care extended to Hiba Kassim, amounting to 51,570 euro. May we respectfully call on you, Mr. Ambassador, to assure that this invoice is properly paid for by your Administration at the soonest possible time, as a token restitution of the damages inflicted upon Hiba Kassim.

Mr. Ambassador, as you have been senior counselor with the Coalition Provisional Authority (CPA) in Baghdad from May to December 2003, we believe you have particular reason to take a special interest in the case of Hiba Kassim. We expect you to exert all efforts to ensure your Administration's positive reply to our request.

Yours sincerely,

Dr. Bert De Belder
Managing Director
Medical Aid for the Third World

Annex: Charge invoice nr. 2005/004

AKTIEKOMITEE
S.O.S KINDEREN IRAK

p/a Hoefkensdijk 11
4584 RS KUITAART

steun op GIRO 01.04.253

Kampanje voor Iraakse oorlogsslachtoffers.

Op 13 april 2003 raakte Hiba Kasim zwaar gewond toen een VS-vliegtuig clusterbommen dropte boven de wijk in Bagdad waar ze woonde. Hiba houdt er een zwaar verminkt been aan over. Een jaar later liep Hiba op krukken, ze had toen nog niet de kans gehad op ingrepen die beterschap konden brengen. De gezondheidszorg in Irak is ingevolge het meer dan 12 jaar lange embargo, de oorlog en de nog steeds aanhoudende bezetting volledig onderuit geholpen. Dat terwijl Irak in 1990 precies het medisch paradepaardje van de Arabische wereld was!

Geneeskunde voor de Derde Wereld haalde Hiba naar België voor medische behandeling. Geneeskunde voor de Derde Wereld zet zich ook in voor andere oorlogsslachtoffers in Irak. SOS Kinderen Irak ondersteunt de akties van Geneeskunde voor de Derde Wereld tenvolle.

Bijna 11 maanden nadat Hiba Kasim in België toekwam, keerde ze terug naar haar (bezet) land en haar familie, op 28 april 2005. Hiba haar zwaar gewonde been werd verschillende keren geopereerd, met sukses: Hiba zal opnieuw kunnen stappen. SOS Kinderen Irak wil mee nazorg financieren voor Hiba in Bagdad, maar ook andere Irakese oorlogsslachtoffers helpen. SOS Kinderen Irak wil via Geneeskunde voor de Derde Wereld steun blijven geven aan de oorlogsslachtoffers in Irak, SOS Kinderen Irak zal verder aktiviteiten blijven organiseren of ondersteunen om het einde van de oorlog tegen Irak, het einde van de gruwelijke bezetting van Irak, te helpen bespoedigen.

Hoewel het er nog niet naar uitziet, dat de VS Irak spoedig zullen moeten verlaten, zoals zij dat eerder in Viëtnam al deden, staat de nederlaag van de VS vast. Hoe langer echter de bezetting duurt hoe meer slachtoffers er zullen vallen.
Ondertussen stellen de VS, de CIA in samenwerking met de Mossad, alles in het werk om een burgeroorlog tussen de verschillende bevolkingsgroepen in Irak te kunnen laten uitbreken, waardoor zij hun eigen positie zouden kunnen verbeteren.

Het gewapende verzet in Irak is er zeker niet op uit, om onschuldige burgers te doden, echter er zijn met steun van het bezettingsleger groepjes aktief die door aanslagen gericht tegen burgers en specifieke bevolkingsgroepen het echte verzet trachten in diskrediet te brengen terwijl ze daarenboven konflikten trachten uit te lokken tussen bevolkingsgroepen. Het zijn vooral de aanslagen van deze laatsten die ons ter kennis worden gebracht via onze media. Het eigenlijke Iraakse verzet voert ondertussen tenminste 20 aanvallen per dag uit op het bezettingsleger en de met de bezetters kollaborerende troepen. Het verzet in Irak, dat legitiem is, werd reeds gepland lang voor de oorlog begon.

Het VS-bezettingsleger heeft het leven van de Irakezen niet verbeterd, de burgers worden opzettelijk door het bezettingsleger geviseerd. Het VS-leger heeft met sukses de miserie verhoogd van het Iraakse volk en daarbij een aantal internationale wetten en konventies met de voeten getreden. Ook Groot-Brittannië draagt bij aan de verderfelijke bezettingspolitiek die dood van duizenden Iraakse kinderen en onschuldige burgers veroorzaakt. Elk land dat steun verleent, direkt of indirekt, aan de bezetting van Irak draagt bij aan een oorlog die beschamend en misdadig is.

SOS Kinderen Irak staat voor een volledige en onvoorwaardelijke terugtrekking van alle buitenlandse troepen uit Irak.
Een geinstalleerde marionettenregering in Irak zal aan de feitelijke situatie in Irak niets kunnen wijzigen.

SOS Kinderen Irak blijft oproepen om steun te (blijven) geven zowel voor de direkte humanitaire hulpverlening als voor de organisatie, of ondersteuning van organisaties, van aktiviteiten tegen de bezettingsoorlog in Irak. Giro 01.04.253

Luk Brusselaers
SOS Kinderen Irak

soskinderenirak@hotmail.com
brusselaers@zeelandnet.nl

www.sosiraq.org

www.uruknet.info

Van: "L. Brusselaars" <brusselaers@zeelandnet.nl>
Aan: "Nico Sagittarius Steynen"
Verzonden: donderdag 31 maart 2005 18:55
Onderwerp: E-mail met bijlage (attachment): 033105Z

t truthout

truthout • issues

Print This Story E-mail This Story

d donate

Go to Original

s subscribe

Children 'Starving' in New Iraq
BBC

Thursday 31 March 2005

i issues

Increasing numbers of children in Iraq do not have enough food to eat and more than a quarter are chronically undernourished, a UN report says.

Malnutrition rates in children under five have almost doubled since the US-led intervention - to nearly 8% by the end of last year, it says.

The report was prepared for the annual meeting of the UN Human Rights Commission in Geneva.

It also expressed concern over North Korea and Sudan's Darfur province.

UN specialist on hunger Jean Ziegler, who prepared the report, blames the worsening situation in Iraq on the war led by coalition forces.

He was addressing a meeting of the 53-nation commission, the top UN rights watchdog, which is halfway through its annual six-week session.

e environment

When Saddam Hussein was overthrown, about 4% of Iraqi children under five were going hungry; now that figure has almost doubled to 8%, his report says.

Governments must recognise their extra-territorial obligations towards the right to food and should not do anything that might undermine access to it of people living outside their borders, it says.

m multimedia

That point is aimed clearly at the US, but Washington, which has sent a large delegation to the Human Rights Commission, declined to respond to the charges, says the BBC's Imogen Foulkes in Geneva.

Increasing Hunger

c contact

Mr Ziegler also says he is very concerned about the lack of food in North Korea, where there are reports that UN food aid is not being distributed fairly.

In Darfur, the continuing conflict has prevented people from planting vital crops, he says.

Overall, Mr Ziegler says, he is shocked by the fact that hunger is actually increasing worldwide.

Some 17,000 children die every day from hunger-related diseases, the report claims, which it says is a scandal in a world which is richer than ever before.

"The silent daily massacre by hunger is a form of murder," Mr Ziegler said. "It must be battled and eliminated."

Jump to today's TO Features:

Today's TO Features

(In accordance with Title 17 U.S.C. Section 107, this material is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving the included information for research and educational purposes. t r u t h o u t has no affiliation whatsoever with the originator of this article nor is t r u t h o u t endorsed or sponsored by the originator.)

"Go to Original" links are provided as a convenience to our readers and allow for verification of authenticity. However, as originating pages are often updated by their originating host sites, the versions posted on TO may not match the versions our view when clicking the "Go to Original" links.

Sagittarius

Van: "L. Brusselaers"
Aan: "L. Brusselaers"
Verzonden: zondag 17 april 2005 12:43
Onderwerp: FW: A horrible story from Iraq

toch maar eens lezen om een idee te krijgen welke vrijheid de vs-invasie in Irak heeft gebracht. Dit is maar een verhaal er zijn er zo duizenden!

luk

-----Oorspronkelijk bericht-----
Van: Brussels Tribunal [mailto:info@brusselstribunal.org]
Verzonden: vrijdag 15 april 2005 11:06
Aan: action@brusselstribunal.org
Onderwerp: A horrible story from Iraq

THE BRUSSELLS TRIBUNAL
PEOPLE VS TOTAL WAR INCORPORATED

Dear friends,

The B***Russell***s Tribunal receives regularly exclusive material sent to us by Iraqi citizens. These stories reveal the true nature of the occupation of Iraq. Here's another horrible testimony of the incredible experiences of an Iraqi family. More stories at www.brusselstribunal.org.

Best regards.

Dirk Adriaensens.

For the B***Russell***s Tribunal organising committee

Tarmiya: The Silent Agony

(april 14 2005) [*For security reasons the name of the writer of this article can not be revealed*]

Tarmiya is a small town about 60 kilometers north of Baghdad, on the west bank of the Tigres, well known for its beautiful landscapes, peaceful and hospitable people, and the Karkh water project which supplies Baghdad with drinking water. For the last two years it was rarely in the news. But a horrible story of three young men slaughtered took us there.

Four American check points, with tens of soldiers, tanks and armored vehicles, very detailed search of cars and people, a totally damaged high school of industry, a graveyard of agricultural vehicles, and the whole tense atmosphere on the way , say that Tarmiya is no longer the peaceful town we know. Inside the town, however, there were no American soldiers that day. The police station was a military fortress, covered with bullet shots, surrounded with sand bags and barbed wires. No police men to be seen. No glass on the windows, only sand bags. On the walls writings glorify the resistance and condemn spies.

Tarmiya is no more than just one main street, with many side roads, and one central market place, and of

se the water project complex.

We have nothing to be afraid of

N, the man we went all the way from Baghdad to see, refused to talk to us, and for good reason. His life is at risk. But he found it too cruel to send us away. "God is the protector" he said, deciding to tell us his story.

N is in his mid twenties, a father of two children. He is a worker in a poultry farm. There was a deep wound on his neck from ear to ear, with stitches on both sides.

_" what happened to your neck?" I asked.

One afternoon, two months ago, he had to hurry back to work after some gusts delayed him at home. When he reached the farm, his friend B. who was eating his lunch, asked:" why did you come, the American are every where surrounding the orchards?"

"I did not see any" N replied, "but any way we have nothing to be afraid of, they can come, ask, search, whatever, we have nothing to hide". N went out to see. The armored vehicles were surrounding the farm. When they saw him, they pointed the guns towards him. He did not move. He knew that any movement could get him killed. There were more than ten foot soldiers too.

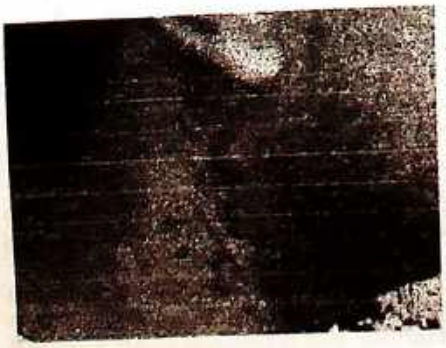
"They ordered us to put our hands up. We did. They ordered us to go inside the farm. 6 of them came in, all in black eye glasses, very well built. One was rather tall and fat, took off his glasses and threw them in my face. I did not move, did not put my hands down. I heard them searching the farm, breaking things. One of them who was holding a big machine gun(Iraqis call it a PKT), asked if there were any weapons? I said no. He went in and came back again, and again asked where are the weapons, I told him we have no weapons. He hit me by the gun end on my left cheek, then opened my mouth and put the gun in it. Then he began hitting me on my chest, saying there are weapons in the farm. I told him he can take the chickens out and search the place. He became mad and hit me again very strongly. Then he pulled me very near to his face, and kept looking in my eyes. I looked in his. After a long while, he smiled and shook his head.

"You are good and strong" he said. You are the one who put the blasting package on the way"

"No, I am just a worker here" I replied.

From Ear to Ear

They were taking a shooting position all the time. Now, they pulled back and said bye, bye, taking out their bayonets and rubbing them on their hands. The group leader went to the vehicle and came back and told the others to bring us.

B. was a head of me, and the gun was in my back. A soldier said Ali Baba, I said no. They took us inside the orchard, they were looking for something. I realized later that they were looking for a dark and hidden place. The thicket was perfect with the vinery and the banana trees. They made us sit with our backs to each other. The group leader stood beside me, and the fat one beside B. He fixed my hands back on the ground by his boot. All the others took a shooting position. He caught my neck. I realized that they are going to kill us. With one hand he pulled back my head clutching my hair. I saw the bayonet in the other hand going down on my neck. He put it here".

pointed to his left ear. "He pulled it to here, slaughtering me" N. passed his finger around his neck to his ght ear. "I turned right, put my hand on the wound, it went in the opening. I could touch my throat. I felt the blood going through my fingers on my chest. I saw B. he was slaughtered too. The fat one put his bayonet in B.'s throat and cut it, and then he put his boot on B.'s neck and pulled back his head breaking his neck. B. was dead.

The other one kicked me, threw me to the ground and put his boot on my neck. The arteries were cut and dropping. His boot went into the open wound. He began pushing very hard. The other one, who killed B., came and stood over me. They were both over me, and then he stabbed me here" N. pointed to his back, on the right. There was a trace of a deep wound.

"I was lying on my back, I saw them dragging B. and throwing him in the stream, then they dragged me, threw me, and kicked me. I lied flat on B.'s body"

After a while they left, I decided to leave the stream because I wanted people to know about us. The stream is now red. I thought that I was dying soon. I felt I had to tell somebody about what happened. It was getting dark soon, I had to move. I thought if they saw me now they will shoot me. I remember I liked the idea. I wanted to get rid of what I was feeling. I managed to get out of the stream and walk for ten meters then fell to the ground. I lent on a palm tree and lost conscious. When I recovered I tried to walk again, but fell to the ground, but I saw that they set the orchard on fire. That is how the farm owner came and saw me. I told him about B. and asked him go to see him. I did my best to tell him about what happened, I felt I was dying. But he left me quickly to get a car. I did not feel when another car stopped near me, and a young man I know carried me into it. We saw a police car hurrying to bring a fire car. Many people were gathering, including my family. The hospital refused to take me saying that I need a big operation, so had to go to Baghdad"

Collective Punishment

-"why did they do that?"

-" I do not know. I did not know that there was an attack against them, and the attack was far away. What I really do not understand is why they returned back to mutilate our bodies. They did not find me of course, they found B.'s body. They took out his eyes, torn his face and chin… we are just workers…

-"but why do you think?"

-"May be they wanted to accuse others of doing it, may be they wanted to terrify us, to send a message to the whole area, to show their strength. Now people are really afraid to move freely, or may be it is collective punishment. They stayed in the orchards 6 days, and the people could not approach"

-" do such things happen here?"

-"we were the first, but I heard later that two young drivers, were killed and mutilated too on the main road, one of them his body was open and his intestines were rapped

around his head, and the other, his heart was taken out and thrown on his shoulder"

-" Can you describe the troops?"

-"yes, they were Marines. People say that they are called Group 27, the dirty squad. They wear black glasses, they were not very tall, but big, very strong and well built. They were very heavily armed, more than usual soldiers, much ammunition, even with a portable ejector on their backs. There was a small drawing on their chest, a sign. I can not remember it. I remember the leader very well; he had green eyes, not very tall.

-" how do you feel now?

ery week, I can not walk alone, or for a long time, my right cheek is numb, my right eye blurs,

-"why do you think they killed your friend but leave you?"

-"They did not leave me; they thought I was finished after he put the boot on the wound and threw me in the stream.

-" Do you want to complain"

-" what is the use, I will be sent back to their military base, and it is useless. Many people actually complained, and were not replied."

-" What about the others, we heard that you were three?"

"B. was not from Tarmiya, his family came here years ago looking for work. After he was killed they went back to their town. But you can see K's family"

****

(baby in the home)

K. was a farmer, married and had 7 children, a boy and six girls. The house looked very poor, too many children, women in black and an old man, K.'s father.

The mother, who works as a cleaner in Tarmiya School for girls, told us the story.

-"There was shooting in that afternoon, K. left quickly on bicycle to check his family. I told him not to go; he said the children are alone in the hut, and that he was worried about them. He lived with his family ten minutes away. I sent his brother behind him. Few minutes later, the brother came back and told me that the American took K."

The brother was small, pale and very thin.

"Are you ill?"

-"Yes, I have problems with my kidneys. I saw the American stopping K. He told them (baby in the home) meaning that he wants to check his children who are alone, but they took him. They began to shoot heavily over our heads, I returned back to tell the family"

-" I ran to talk to them" the mother continued "my daughter in law came with me. I heard one bullet shot. I saw them in the farms. When they saw me they turned the vehicle gun towards me. My daughter in law pushed me inside the farm and we hid there. We waited 10 minutes then we went to his house to check, he was not there. So

I ran to the Alliance Sheikhs...

-"What are they?"

-"They are the Sheikhs who work with Allawi (the prime minister), I told Sheikh M. that the American took my son, he told me that it is already after 4 pm, too late to ask and that these troops are new and that they do

t know him yet, so he is afraid if he goes now they would shoot him. He told me that they are called the irty squads.

One Bullet in the Mouth

When I returned home, they told me that they found K's body; he was shot once in his mouth and the back of his head was shattered. His body was thrown in the stream".

Eye witnesses say that the American took her son with them inside the farm to a thicket, when they left he was not with them. The people went later to the place to check, and his body was there."

K is the second son this woman loses. Her oldest son is in Bucca prison in the south, for more than 16 months. He was arrested while he was sleeping in his house at 5 am. They raided the house, searched it, and did not find any thing, no weapons, not even an empty bullet, according to the father. They sent everybody out. They took all the money that was in the house, about $200. They broke the doors and the furniture, and took the son. It is unfair, we did nothing.

-How do you live now?"

-"God helps us" the mother said "My husband is ill, he does not work. There are 16 children and 4 women in the house now. I am the only one who works here. I could not take my son's salary, the one who is in jail. He is retired, but I do not have his authorization to get the salary"

-Why not?"

-He is in jail, and the American woman soldier did not allow me to get his signature on the authorization. Every time I go to Um Qasr (Bucca Prison) I spend more than 150.000 ($100), and I am tired of this.

K's brother said we ask for justice. We demand the right of our brothers. Why N, B and K are killed in this ugly way, what did they do? What is their guilt, just poor workers…

- " How do you ask?"

- "I complained in the police station , who sent me to the judge , the judge sent me to the compensation committees….I do not know where to go now, I do not know them.

I have all the documents here. I want to go to some one who listens, and try to do us some justice.

K's widow says that she depends on God to help her in bringing up her children, and to avenge her husband against the American. She is a house wife, has no income at all. She is counting on her family and her mother in law in supporting her. A sad look of loss and helplessness overwhelm her big black eyes. She is in her late twenties. A girl baby of one year was sucking her breast.

The prisoner's wife decided to take all the children out of school; she can not afford the expenses. But the children know and understand. The main problem for them is the transportation. The school is too far to go on foot. They have to go by car, which they can not afford. But women problems are bigger here for different reasons.

18-4-05

ONAFHANKELIJKE INTERNATIONALE NIEUWSBRIEF TARGETS

Martelpraktijken in Amerikaanse gevangenissen

'Sla de gevangenen verrot'

TARGETS, april 2005 - 'Sla de gevangenen verrot', zo kregen Amerikaanse soldaten in gevangenissen in Irak en Afghanistan te horen in augustus 2003. 'Beat the fuk out of them', staat er letterlijk in beëdigde verklaringen in memo's van het Amerikaanse leger. ACLU, een mensenrechtengroep die eerder al uitpakte met onthullende legermemo's, kreeg vlak voor het paasweekend 1200 pagina's militaire memo's in handen. Het leger gaf ze vrij op bevel een federale rechtbank die de wet inzake openbaarheid van bestuur (FOIA) toepaste.**

De documenten beschrijven brutale martelpraktijken in Amerikaanse gevangenissen in Irak en Afghanistan. De mensenrechtengroep zegt dat de memo's ook bewijzen dat die praktijken het gevolg zijn van ondervragingstechnieken die van hogerhand werden opgelegd.
Ook het Centre for Constitutional Rights (CCR), een andere mensenrechtengroep, maakte een reeks ooggetuigenverslagen openbaar. In het onderzoek naar de dood van een gevangene in december 2003 in Mosoel beschrijft een soldaat hoe een gevangene de nacht moet doorbrengen met een zak over het hoofd en de handen achter de rug gebonden. Na vier nachten wordt hij 's morgens dood aangetroffen in zijn cel.
Het CCR claimt dat 'ten minste 26 gevangenen die sinds 2002 onder Amerikaans bevel stierven in Irak en Afghanistan waarschijnlijk het slachtoffer werden van moord.'
Het nieuwe materiaal van ACLU bevat onderzoeksverslagen en beëdigde verklaringen van soldaten over brutale afranselingen en 'oefeningen tot uitputting erop volgt'. Voor het eerst duiken er ook verslagen op van 24 onderzoeken naar moorden in gevangenissen. Het gaat om 16 onderzoeken die werden afgesloten en acht die nog aan de gang zijn. De helft van de moorden gebeurde in buitenlandse detentiecentra tussen eind 2002 en eind 2004.

Een greep uit de verslagen:
Een minderjarige gevangene - een scholier - kan enkel met een rietje eten wegens een gebroken kaak. 'Zeg dat je bent gevallen en dat niemand je geslagen heeft', krijgt hij te horen. In het verslag van het leger staat dat de breuk het gevolg is van een slag van een Amerikaanse soldaat of door een 'intense spierkramp' als gevolg van uitputting.
Abu Malik Kenami, een gevangene zonder medische voorgeschiedenis sterft in een gevangenis in de Iraakse stad Mosoel. Op de dag van zijn dood had Kenami een straf met 'ups and downs' (een strafmethode waarbij de gevangene snel moet opstaan en gaan zitten). Zijn handen waren op zijn rug gebonden. Zijn hoofd zat in een zak. Het verslag vermeldt dat de oorzaak van de dood van Abu Malik nooit gekend zal zijn. Een autopsie werd nooit uitgevoerd.
Ondanks het feit dat het leger onder gerechtelijke dwang al 30.000 documenten heeft vrijgegeven, tasten zowel ACLU als CCR in veel dossiers in het duister over de doodsoorzaken. De meeste verdachte overlijdens werden nooit onderzocht. De schaarse onderzoeken zijn nog steeds niet openbaar gemaakt.
De mensenrechtengroepen willen bijvoorbeeld graag weten waarom het leger vorige week 17 soldaten buiten vervolging heeft gesteld. De Army Criminal Investigation Command, een intern onderzoekbureau, had eerder nochtans geoordeeld dat de 17 vervolgd moesten worden in verband met de dood van drie soldaten in Irak en Afghanistan in 2003 en 2004.
(Bron: IPS)

[vs] [irak] [afghanistan]

Sagittarius

Van: <brusselaers@zeelandnet.nl>
Aan: <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: donderdag 31 maart 2005 18:56
Onderwerp: Luk Brusselaers ti consiglia questa notizia da www.uruknet.info

Luk Brusselaers ha visto questo articolo su www.uruknet.info, e pensa che ti possa interessare.
Luk Brusselaers spotted this article on www.uruknet.info and thought you should see it.

Titolo: Expert: Malnutrition affects Iraq kids

Autore: Jonathan Fowler, Associated Press Writer

Data: 31-mar-2005 02:09 ECT

Luogo: Geneva

GENEVA, March 30, 2005 -- Malnutrition among the youngest Iraqis has almost doubled since the U.S.-led invasion toppled Saddam Hussein, a hunger specialist told the U.N. human rights body Wednesday in a summary of previously reported studies on health in Iraq.

By last fall, 7.7 percent of Iraqi children under 5 suffered acute malnutrition, compared to 4 percent after Saddam's ouster in April 2003, said Jean Ziegler, the U.N. Human Rights Commission's special expert on the right to food.

Malnutrition, which is exacerbated by a lack of clean water and adequate sanitation, is a major killer of children in poor countries. Children who survive are usually physically and mentally impaired for life, and are more vulnerable to disease.

The situation facing Iraqi youngsters is "a result of the war led by coalition forces," said Ziegler, an outspoken Swiss sociology professor and former lawmaker whose previous targets have included Swiss banks, China, Brazil and Israeli treatment of Palestinians.

Overall, more than a quarter of Iraqi children don't get enough to eat, Ziegler told the 53-nation commission, which is halfway through its annual six-week session.

The U.S. delegation and other coalition countries declined to respond to his presentation, which compiled the findings of studies conducted by other specialists.

In reporting the 7.7 percent malnutrition rate for Iraqi youngsters, the Norwegian-based Fafo Institute for Applied Social Science said in November that the figure was similar to the levels in some African countries.

Iraq was generally regarded as having good nutrition rates in the 1970s and 1980s, but problems emerged when the U.N. Security Council imposed sanctions after Iraq's invasion of Kuwait in 1990.

The United Nations later began an oil-for-food program, which allowed Iraq to sell oil to buy food and medicine. That was credited with nearly doubling the Iraqi population's annual food intake and halving malnutrition among children.

Ziegler did not mention the role of Iraq's insurgency in the nutrition problem, something often cited by aid groups.

Late last year, Carol Bellamy, head of UNICEF, said the violence hampers the delivery of adequate supplies of food.

Ziegler also cited an October 2004 U.S. study that estimated as many as 100,000 more Iraqis -- many of them women and children -- had died since the start of the U.S.-led invasion of Iraq than would normally have died, based on the death rate before the war.

"Most died as a result of the violence, but many others died as a result of the increasingly difficult living conditions, reflected in increasing child mortality levels," he said.

The authors of the report in the British-based medical journal The Lancet -- researchers from Johns Hopkins University, Columbia University and the Al-Mustansiriya University in Baghdad -- conceded their data were of "limited precision."

Ziegler also told the commission he was concerned about hunger in North Korea, Palestinian areas, Sudan's conflict-ravaged Darfur region, Zimbabwe, India, Myanmar, the Philippines and Romania.

Worldwide, he said, more than 17,000 children under 5 die daily from hunger-related diseases.

"The silent daily massacre by hunger is a form of murder," Ziegler said. "It must be battled and eliminated."

http://ww.uruknet.info?p=m10782

Questa notizia ti ha interessato? Visita il sito http://www.uruknet.info
Interested? Visit http://www.uruknet.info

Se pensi che questo messaggio sia un abuso,
informaci all'indirizzo redazione@uruknet.info

If you feel this message be an abuse,
inform us to the address redazione@uruknet.info

Martelen mag, als Bush het wil

11-2-2005

De regering-Bush heeft marteling onderdeel gemaakt van het beleid van nationale veiligheid. Het begon in Afghanistan en Guantánamo Bay, het werd praktijk in Irak. Uit het deze week verschenen *The Torture Papers* en andere boeken rijst het beeld van een overheid die geen boodschap heeft aan internationale grondrechten.
Door **Jan Tromp**

In het voorjaar van 2004 verschenen de foto's van Abu Ghraib. Iedereen heeft ze gezien en niemand krijgt ze nog van zijn netvlies. Van Guantánamo Bay op Cuba zijn er geen beelden, maar na Abu Ghraib heb je ze ook niet nodig om je een voorstelling te kunnen maken. Geen vakantiekiekjes.

Waren de Amerikaanse bewakers van Abu Ghraib de rotte appels die nu eenmaal bij de mand horen? Was, in andere woorden, Abu Ghraib een incident? *Of onthulden de foto's dat mishandeling, vernedering en marteling door de regering-Bush als onvermijdelijke bijverschijnselen worden beschouwd in de oorlog tegen het terrorisme?*

Wie Karen Greenberg anderhalf jaar geleden gezegd zou hebben: er komt een publieke discussie over martelpraktijken door Amerika, die zou ze voor stapelgek hebben verklaard. Nu zegt zij: 'Ik ken nu zoveel feiten, dat ik er dagen over kan praten.'

The Torture Papers is nog maar net verschenen – deze week –, en nu al wordt het 1250 pagina's tellende boek vergeleken met de *Pentagon Papers* uit 1971, de gedocumenteerde onthullingen over oorlogsmisdrijven in Vietnam. 'Lees deze pagina's en huil om ons land', schreef Michael Ratner, directeur van het Centrum voor Grondrechten, over *The Torture Papers*. 'Huil om het recht en om de slachtoffers van marteling.'

Karen Greenberg, een frêle, blonde vrouw, heeft een directeursfunctie aan de New York University School of Law. Samen met advocaat Joshua Dratel stelde ze *The Torture Papers* samen. Het betreft een overstelpende hoeveelheid als vertrouwelijk beschouwde rapporten, memo's en documenten, vanaf 2001 geproduceerd in de boezem van de bureaucratie van Washington.

De eerste stukken dateren van heel kort na de aanslagen van 11 september. De regering-Bush wilde eigenlijk maar één ding weten van de juristen en beleidsmakers in het regeringsapparaat: hoever kunnen we gaan? Ver, was het antwoord, in feite zover als de president dat nodig vindt.

Karen Greenberg: 'De Amerikaanse regering heeft vanaf het begin systematisch geprobeerd het gebruik van martelmethoden en harde ondervragingstechnieken die verboden zijn in het volkenrecht, te autoriseren. Als je de documenten overziet, is er geen twijfel mogelijk. Bezef dat de stukken in ons boek vooral betrekking hebben op Afghanistan, op de Taliban-strijders die naar Guantánamo Bay werden gebracht. De wortels voor Abu Ghraib lagen er al toen de oorlog in Irak nog nooit begonnen.'

Op de Amerikaanse basis op Cuba, Guantánamo, worden hijna drie jaar na de oorlog tegen het Taliban-bewind in Afghanistan nog 550 mensen vastgehouden. Dat gebeurt zonder aanklacht, zonder vorm van proces. Onlangs liet een regeringswoordvoerder weten dat een aantal zeker nooit meer vrij zal komen.

Het Hooggerechtshof bepaalde in de zomer dat de gevangenen van Guantánamo Bay net als ieder ander mens recht hebben op een proces gang. Daar was het Pentagon snel mee klaar. Het stelde een militair tribunaal in waarvan gevangenen hun zaak konden voorleggen. Er waren 595 pleitdoelen, 387 werden afgewezen.

Twee weken geleden zei een federale rechter in Washington dat deze interpretatie van de uitspraak van het Hooggerechtshof niet serious kan worden genomen. Hoever reikt eigenlijk in de ogen van de regering de macht van de regering?, wilde de rechter weten. Ver, antwoordden de advocaten van de regering. De rechter fantaseerde wat: als nu een klein, oud vrouwtje uit Zwitserland cheques uitschrijft voor een goed doel, en zonder dat zij het weet blijkt het goede doel Al Qa'ida te zijn, heeft de president dan het recht dat kleine oude vrouwtje uit Zwitserland op te sluiten? Jawel, zeiden de advocaten, dat recht heeft de president.

Het antwoord paste naadloos op de strekking van een memorandum van het ministerie van Justitie dat binnen veertien dagen na de aanslagen van 11 september op het bureau van Bush lag. Op 25 september 2001 schreef onderminister van Justitie John Yoo een uitgebreid memo aan het Witte Huis. Dat had gevraagd om een opinie over de vraag hoever de president kan gaan in militaire tegenacties. Ver, was het antwoord, heel ver. De president wankt als eerste over de veiligheid van de natie. Hoe hij dat doet, is aan hem. Daar heeft het Congres niets over te zeggen, daar moet de rechter buiten blijven en daarin kan de Geneefse Conventie geen hinderpaal zijn.

Het werd al snel een patroon: de president laat vragen en de ambtenaar begrijpt welk antwoord wordt gewenst. Hoever kunnen onze ondervragers gaan in het aanbrengen van de duimschroeven zonder in juridische problemen te raken? Ver, meenden de ambtenaren, behoorlijk ver. De Conventie van Genève die een menselijke behandeling van krijgsgevangenen voorschrijft, telt niet mee, bedachten ze. Die heeft immers alleen betrekking op staten. Welnu, Al Qa'ida is geen staat. De juridisch adviseur van de president, na minister van Justitie, Alberto Gonzales, noemde de Geneefse Conventie 'achterhaald' en 'ouderwets'.

Karen Greenberg: 'Wat je mist, in al die stukken, is een discussie over de morele dimensie. Die is geen moment aan de orde geweest.'

Behalve *The Torture Papers* zijn recent ten minste nog twee boeken op de Amerikaanse markt verschenen over de nieuwe status van de VS als martelende supermacht. Steven Strasser, voormalig redacteur van *Newsweek*, is de auteur van *The Abu Ghraib Investigations*, en Mark Danner, publicist en hoogleraar journalistiek, schreef *Torture and Truth*. De drie uitgaven tegen in omvang uiteen van 175 tot 1250 pagina's, en wat je niet vaak kunt zeggen, wordt hier volgehouden: naarmate ze dikker worden, worden ze interessanter. *The Torture Papers* is een stroomvaand werk; daar komen de andere twee niet aan toe.

In zekere zin zijn het alledrie saaie boeken: ze beergen overwogend de ongeredigeerde feiten in de vorm van memo's en rapporten. Abu Ghraib had de sensatie van de plaatjes. Maar wat nu gaandeweg naar boven komt, overstijgt ruimschoots de betekenis van dat incident.

Het zijn de documenten die het verhaal vertellen. De documenten bewijzen dat de Amerikaanse overheid marteling onderdeel heeft gemaakt van het beleid van nationale veiligheid. Het is begonnen met harde ondervragingsmethoden in Afghanistan en Guantánamo, en het is als het ware overgewaaid naar Irak, toen daar de omvang minder hartelijk bleek dan was geproclameerd. Het is met goedkeuring van de president in de regelmaten gelopen en nu is het niet bestanddeel geworden van een oorlogspraktijk.

De stukken hierover zijn geschreven van strokaten. Hoe kan het anders in een bureaucratie? Maar naar hun politieke strekking zijn de memo's onverveerd en in hun zoektocht naar verhuling van een bijzondere schoonheid.

President Bush schreef op 7 februari 2002 in een vertrouwelijk bericht aan zijn collega's: 'Als een zaak van beleid zullen de strijdkrachten van de Verenigde Staten doorgaan gevangenen menselijk te behandelen en, waar nodig en consistent met militaire noodzakelijkheid, op een manier die strookt met de beginselen van Genève.'

Hier staat dat de president zich alle rechten voorbehoudt – en zijn omgeving gaf hem groot gelijk. Het is oorlog en dat verschaft hem de vrijheid weten en verdragen te negeren. Proties zoals zijn ambtenaren hem op 25 september 2001 al adviseerden.

Mark Danner brengt het schandaal van Abu Ghraib terug tot zijn kern: 'Het gaat niet om onthulling of ontdekking, maar over het onvermogen, als eenmaal de feiten zijn onthuld, van politici, autoriteiten, de pers en uiteindelijk ook de burgers om te handelen, om op te treden.' Er blijft, zegt hij, na alle foto's en documenten een vraag over voor een democratische samenleving: vinden we inderdaad dat de nieuwe oorlog, de oorlog tegen het moeilijk grijpbare terrorisme, nieuwe methoden rechtvaardigt, in casu marteling? En wat zou dat betekenen voor de politieke en morele standaard in het eigen land?

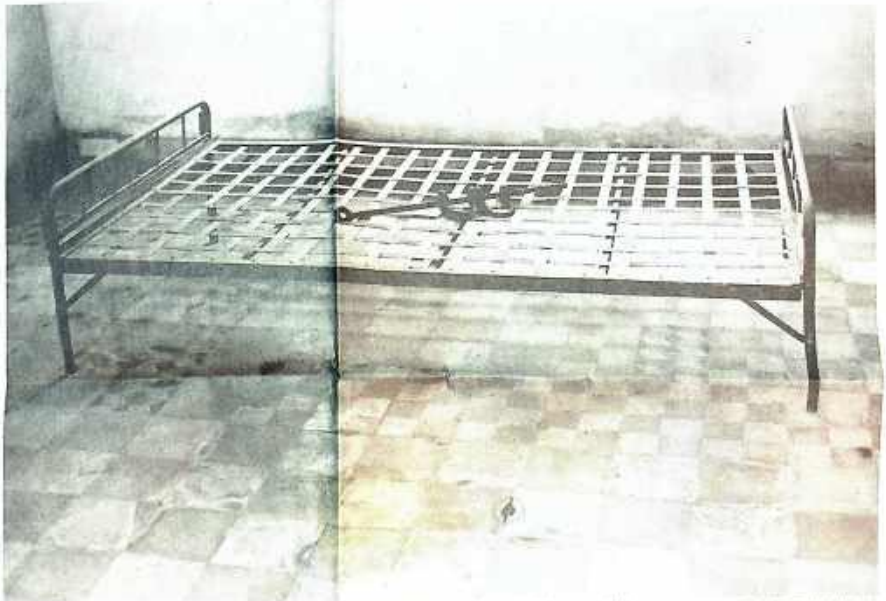
In augustus vorig jaar bracht de onderzoekscommissie-Schlesinger rapport uit naar aanleiding van Abu Ghraib. De commissie had vastgesteld dat bij ondervraging door Amerikaanse militairen ten minste vijf doden waren gevallen. Over 23 doden kon de commissie (nog) geen uitsluitsel geven.

Vorige week werd Alberto Gonzales benoemd tot nieuwe minister van justitie. *Hij is de eerste hispanic op deze hoge post.* Hij is van eenvoudige afkomst. Nu behoort *hij tot de inner circle* van de president. Gonzales was de afgelopen vier jaar adviseur van Bush op het Witte Huis. Hij geldt als een van de architecten van het gedoogbeleid inzake martelingen.

36 Democratische senatoren stemden tegen zijn aanstelling als minister. Edward Kennedy was een van hen. Hij had zich opgewonden over de weiging van Gonzales zich in de hoorzitting van de Senaat op de vlakte te houden.

Kennedy: 'Deze handlanger-minister is de belangrijkste vormgever van martelingen en van veranderingen in de Conventie van Genève. (...) Hoe kunnen we trouw zijn aan onze eed om de grondwet te verdedigen, als we een persoon bevestigen in het hoogste juridische ambt van het land die heeft goed een grove aantasting van onze basiswaarden kan hebben aangemoedigd?'

De Republikeinse meerderheid in de Senaat liep in de pas. Ze waren zonder uitzondering vóór en zorgen de lof van Gonzales. 'Een manifestatie van de Amerikaanse droom', zei de meerderheidsleider in de Senaat, de Republikein Bill Frist.

Een bed in een foltercentrum van de Rode Khmer in de stad Tuol Sleng, 1998. Cambodjanen werden hierop vastgebonden en gemarteld.

Witte Huis: hoe ver kunnen we gaan? Ver, antwoordden beleidsmakers

Karen J. Greenberg en Joshua L. Dratel. The Torture Papers. The Road to Abu Ghraib
Cambridge University Press, import Nilsson & Lamm, 1250 pagina's, € 49,25
ISBN 0 521 85326 9 (gebonden)
Mark Danner. Torture and Truth
New York Review Books, import Nilsson & Lamm, 149 pagina's, € 24,75
ISBN 1 59017 152 7
Steven Strasser. The Abu Ghraib Investigations
Public Affairs, 275 pagina's, € 22,75
ISBN 1 58648 319 6

Britse para's voor rechter wegens moord op Irakees

4-2-2005

Van onze correspondent
LONDEN

Zeven Britse militairen zijn donderdag in staat van beschuldiging gesteld wegens moord op een Iraakse burger. Het is de vijfde keer in korte tijd dat Britse soldaten zijn aangeklaagd die in Irak hebben gediend.

Voor een krijgsraad in Duitsland staan drie Britse militairen terecht vanwege het martelen van Iraakse burgers die van plundering werden verdacht. In de drie andere gevallen gaat het telkens om één militair.

De zeven Britse militairen – parachutisten van het Derde Bataljon – zouden betrokken zijn geweest bij de dood van Nadhem Abdullah op 11 mei 2003 in het zuiden van Irak, na een niet nader aangeduid incident op de weg. Daarnaast wordt hun gewelddadig optreden ten laste gelegd. Drie van de zeven zijn bij naam en toenaam genoemd, vier anderen niet.

Het gedrag van Britse militairen in Irak staat in eigen land volop ter discussie, nadat ze lange tijd juist waren geprezen wegens hun beheerste optreden en zelfs ten voorbeeld werden gesteld aan de Amerikaanse bezettingstroepen. In totaal zouden nog negen zaken door rechters worden onderzocht.

Amerikaanse soldaat in Bagdad. FOTO AP – JEROME DELAY

7-11-2005

Een lichtpuntje in Bagdad

Aan de vooravond van de nationale verkiezingen op 31 januari was de chaos in de Iraakse hoofdstad groter dan ooit. Veel huishoudens zaten zonder water en stroom, de infrastructuur was verwoest, de aanwezigheid van de Amerikaanse soldaten leidde tot veel spanningen en de dreiging van aanslagen nam toe. Sinds de oprichting in april 2004 is Radio Dilja een van de weinige lichtpuntjes in deze volkomen ontwrichte samenleving. Het radiostation vormt de rode draad in een documentaire over Bagdad en zijn bewoners, die te midden van de puinhopen de draad van het gewone leven weer proberen op te pakken. Radio Dilja is het eerste onafhankelijke radiostation in Irak en is razend populair. Het is de enige plek waar de lokale bevolking haar ongenoegen en frustraties kwijt kan zonder bang te hoeven zijn voor vergeldingsmaatregelen. Van de presentatoren van Radio Dilja is de komiek Nahi Mahdi het meest geliefd. De documentaire volgt de populaire radiopresentator vanaf de Amerikaanse verkiezingen op 4 november tot en met de Iraakse verkiezingen op 31 januari. *Radio Bagdad, Nederland 1, 23.30 uur.*

uruknet.info
اوروكنت.إنفو
informazione dall'iraq occupato
information from occupied iraq
أخبار من العراق المحتلة

:: Free Download of **Uruknet Calendar 2005**

:: GI Special 3A56: 59% Say Troops Out In A Year - February 24, 2005
:: GI Special 3A54: Anaconda - February 22, 2005
:: GI Special 3A52: "A War On All Fronts" - February 21, 2005
:: All/Tutti

:: Uruknet on GoogleNews
:: Uruknet su GoogleNews Italia

uruknet: il nostro progetto / our project

:: Segnala Uruknet agli amici. Clicka qui.
:: Invite your friends to Uruknet. Click here.

:: links

:: Segnalaci un articolo
:: Tell us of an article

:: mailing list
:: User-Id
:: Password
:: Enter
Entra senza password per registrarti alla newsletter! Enter without password to

'Testimonies from Falluja'

Sonia Nettnin, PalestineChronicle.com

Friday, April 01 2005

"When an Iraqi man slapped an officer for using bad language, the officer hit the man, broke his arm, tied his arms and legs, and then a tank.."

"Testimonies from Falluja," is a collection of testimonies from Iraqis who experienced the U.S.-attack on Falluja in October and November 2004.

Their firsthand accounts describe the aerial bombardment and video footage shows burned, blown-up bodies lying in the streets, children included, alongside destroyed buildings. U.S. mainstream media did not report this side of the war.

With explosions in the background, cameraman Isam Rashid follows the people running for their lives. Men urge the women and children to run to the school because they think they have a better chance of surviving the attack. A man calls out to a group of women: "God is the greatest."

Although the U.S. military reports the attack began in late October, a couple of the testimonies claim that it began mid-October, the beginning of Ramadan: a holy month of fasting, prayer and reflection for Muslims.

The timing of the U.S. invasion and the heavy killing of people made one man think that the U.S. attacked Islam also.

A Sheikh of the Fallujah Mosque explains that six batteries of artillery attacked the town. During an attack on American soldiers in the street, the American soldiers shot six cars of civilians. U.S. soldiers shot at houses with people inside of them randomly. "Yes, I saw young people killed mutilated and crushed with tank treads," he added.

Footage of U.S. soldiers on a rooftop firing and bombing buildings add to the compounding evidence of the Iraqis' testimonies. Amid Falluja's skyline of smoke and gun powder, the soldiers whoop and holler. The testimonies illustrate the different experiences survivors had when U.S. soldiers confronted them.

A man with verbal disabilities explains his experience. When an Iraqi man slapped an American officer for using bad language, the officer hit the man, broke his arm, tied his arms and legs, and then a tank crushed him. The man uses a staccato Arabic, and he shows his two fingers when he finishes his testimony.

Since he witnessed the murder, U.S. soldiers tied and hooded him. Then, they took 300,000 Iraqi dinars and $200 dollars from him and told him never to come back again.

Why did the U.S. attack Falluja? According to news reports, the U.S. was after Abu Musab al-Zarqawi who is allegedly responsible for a list of kidnappings, beheadings, and suicide bombings; and who allegedly led the insurgence within Iraq. Moreover, the U.S. military estimated 3,000 resistance fighters were in Falluja also. They symbolized the resistance to the U.S.-led occupation and the U.S. military wanted all of them.

The aerial bombardment lasted several nights and days. The blasts were loud enough that one man's deaf daughter began screaming from the shrapnel flying overhead. U.S. forces raided homes also. Two, young girls explain that one night U.S. soldiers with guns raided the room where sixteen members of several families slept. During the raid, they kicked people, rounded up the men, then tied up their hands, and drove off. When asked to describe U.S. soldiers, the older girl explained: "They're not good, I don't like them, they behave badly."

Since the last invasion of Falluja, many of the people lost their homes. The police and national guard stole their furniture. Many people live as refugees in neighboring towns. Some of the men still alive are in prison. When the people left Fallujah, they only had their summer clothes. Now they live in tents, without heavy clothing, fuel, jobs, and the children are not in school. Women wash their clothes in plastic tubs under outdoor water faucets, along with their plastic dishes. For these laborious tasks, the women squat on the ground. "At night, the cold is unbearable," one man said.

According to women activist, Mrs. Hana'a Ibrahim, the families not only need shelter, they need doctors, food, medicines, and money. One man holds his son who became ill since the attack on Falluja in April 2004. His son, pale and hairless, threw up on his father just before the interview. The man takes his son to the hospital, but they cannot cure him. Overall, many of the children are sick and the people feel humiliated as refugees.

Footage of Falluja on November 12, 2004 shows a desert, ghost town, with burned vehicles and houses. Corpses lie on the streets. Plumes of smoke rise to the sky.

While organ music plays in the background, people kneel on the ground, beside endless rows of graves.

"Testimonies from Falluja" is an Al Qitaf Artistic Production. Hamodi Jasim directed and produced the film; camera testimonies by Isam Rashid; music by Ahmad Jihad; editing by Hassan Al-Jaff; and the voice over is Dahr Jamail. The people testify in Arabic and Jamail narrates their testimonies in English. A portion of the funds generated will support future independent media efforts by this Iraqi team of journalists and filmmakers. DVD distribution is by PepperSpray Productions.

:: *Article nr. 10860 sent on 03-apr-2005 05:00 ECT*

:: *The address of this page is : www.uruknet.info?p=10860*

:: *The incoming address of this article is : www.palestinechronicle.com/story.php?sid=200504010628066*

[Printable version] | [Send it to a friend]

[Contatto/Contact] | [Home Page] | [Tutte le notizie/All news]

:: 3 aprile: Iraq: autobombe, un morto e cinque feriti a Mosul

:: Commozione dei cattolici iracheni, domani celebrazione unitaria con i cristiani Ortodossi: parla a Fides il Vescovo Caldeo di Mosul

:: 3 aprile - Iraq: eletto il nuovo presidente del Parlamento

:: 3 aprile - Iraq: attacco a Abu Ghraib, feriti almeno 44 americani

:: 3 aprile - La stampa araba ricorda il Papa

:: 2 aprile - Iraq: attaccata la prigione di Abu Ghraib

:: 2 aprile - Iraq: quattro poliziotti uccisi da fuoco amico forze Usa

:: 2 aprile - Iraq, auto-bomba fa 5 morti a nord di Baghdad

:: 2 aprile 2005 - Iraq: marine americano ucciso a Ramadi

:: 2 aprile - PAPA: ANCHE A BAGHDAD SI PREGA E SI RICORDANO APPELLI DI PACE

:: 1 aprile - PAPA: IRAQ- VESCOVO CALDEO DI MOSUL, PREGHIAMO PER GIOVANNI PAOLO II

:: 1 aprile - Informazione e propaganda - Una

‘100 duizend burgerdoden in Irak’

29 okt 2004

[De redactie]
[BRON]

In de achttien maanden die zijn verlopen sinds de Amerikaanse inval in Irak zijn er honderdtweeduizend Iraakse burgers meer doodgegaan dan op grond van de voorheen mocht worden verwacht. Het risico van een gewelddadige dood is 58 keer so groot als vóór de oorlog.

Dat blijkt uit een onderzoek dat is gepubliceerd door het medische vakblad The Lancet. De ramingen is gebaseerd op de ondervraging van willekeurig gekozen huishoudens op 33 plaatsen in heel Irak, en op gegevens met Iraakse ziekenhuizen. Met gestorben aantal doden is vergeleken met de aantallen die in vijftien maanden voor de oorlog. Die waren toen al betrekkelijk hoog als gevolg van een internationaal embargo tegen Irak.

De onderzoekers, die afkomstig zijn van de Johns Hopkins Universiteit en de Columbia Universiteit in de VS en de Al-Mustansiriya Universiteit in Bagdad, schrijven zelf niet aan dat Iran raming is gebaseerd op cijfers met een beperkte exactheid’.

Officiële cijfers van het aantal omgekomen burgers in Irak zijn niet voorhanden. Tot dusverre waren er alleen informele ramingen die uiteenliepen van Gezondheidsministerie van Irak, uit op grond van ziekenhuisgegevens tot 10.000 doden. Een internetwebsite met de naam Iraq Body Count noemde het exact bijgehouden aantal van 18.200 door geweld omgekomen burgers sinds de inval.

Volgens de onderzoekers van de in The Lancet gepubliceerde raming zijn vooreerst de meesten van de honderdduizend omgekomen burgers het slachtoffer geworden van luchtaanvallen op steden en dorpen. De meesten die zouden zijn omgekomen waren vrouwen en kinderen’, vinden zij zelf ook.

De onderzoekers achten het mogelijk dat het werkelijke aantal burgerdoden door het geweld in Irak zelfs hoger is dan honderdduizend. De huidige strijd in en rond de opstandige stad Fallujia is namelijk nog niet in hun raming betrokken.

21 okt 2004

Acht jaar cel voor bewaker in gevangenis Abu Ghraib

[AP, Reuters]
[BRON]

De hoogste Amerikaanse militair die is veroordeeld wegens de mishandelingen in de Iraakse gevangenis Abu Ghraib is donderdag door een krijgsraad in Bagdad tot acht jaar celstraf veroordeeld. Stabsergeant Ivan ‘Chip’ Frederick werd ook onteerd ontslagen en gedegradeerd in rang, en hij moet zijn salaris inleveren.

Frederick, een reservist die in de VS als gevangenisbewaarder werkt, kreeg de zwaarste straf tot nog toe in het martelschandaal. De Amerikaanse bewakers in Abu Ghraib kwamen in april in opspraak door foto’s waarop te zien is hoe ze Iraakse gevangenen mishandelen en vernederen, onder meer door het maakt op elkaar te laten liggen.

‘Ik handelde verkeerd, en ik had het niet moeten doen. Ik wist dat ik fout zat,’ verklaarde Frederick voor de rechter. Maar hij schoof ook een deel van de schuld af op de top van het leger. De advocaat van Frederick gaat dan ook in hoger beroep.

De gevangenen mishandelden Iraakse verdachten met als doel informatie van ze te verkrijgen. Toen de aangeklaagde zeven officieren aan de orde stelde, kreeg hij antwoord dat hij moest doen wat de legerautoriteiten van het leger hem zeiden, zo getuigde Frederick.

Aanval op Fallujah verloopt soepel

10-11-2004

VERULIAM JANSEN
ARCHIEF

De vele duizenden Amerikaanse en Iraakse manschappen die aantreden aan het grote offensief in Fallujah, ondervinden tot dusver weinig weerstand in deze Iraakse stad.

Dat beaamde de Amerikaanse opperbevelhebber CNN gisteravond op gezag van een Amerikaanse commandant in de stad en een journalist van weekblad Time die in een Amerikaanse eenheid is opgenomen.

De inzending tegenover militaire opmaat in Fallujah zou tot dusver een verrast Amerikanen het leven hebben gekost.

Het offensief, Phantom Fury geheten, maakt de stad weer de verwikkelingen in januari, toenvan een opstandelingen. Maar van vorig jaar. Toen kostten de gevechten honderden Amerikaanse soldaten het leven.

Ook sloten de gisteravond bijna honderd opstandelingen, opgedood of gevangenschap.

Onder bescherming van de nacht, mocht wetten de Amerikanen en Iraken en Iraakse collega’s gisteren door te dringen tot het centrum.

Aanvankelijk werd gezegd dat er 2000 tot 5000 rebellen in de stad zouden zijn, maar het lijkt erop dat velen eerder voor hun gehouden hebben gekozen.

Vanaf de meeste burgers van de 200.000 zielen tellende stad hebben Fallujah verlaten. De Amerikanen schatten het aantal resterende burgers in de stad op circa 50.000.

Het is onduidelijk of ook de jihadistische Abu Mosab al-Zarqawi (nog) in Fallujah is. Hij wordt door Washington gezien als de drijvende kracht achter het bloedige verzet.

OM: drie redenen hoger beroep tegen O.

30 okt 2004

DEN HAAG

Het Openbaar Ministerie in Arnhem heeft vrijdag om drie redenen hoger beroep ingesteld tegen Srebr. O., de marinier die twee wapenvrienden in Irak doodschoot en door de rechtbank in Arnhem tot een voorwaardelijke celstraf van 180 dagen werd veroordeeld.

De rechtbank verklaarde overtuigend door O. van de gewelddadige actie voor collegiaal gedrag, maar OM had het standaardstrafeis gehanteerd, zo’n twee jaar cel. De officier van justitie een te gering strafmaat. Het parket acht drie ‘zware’ verzwarende omstandigheden aanwezig: de kwetsbare positie van de slachtoffers, de ernstige gevolgen voor de nabestaanden en de ontwrichting van de militaire tucht. Ook is het onrechtvaardigheid aan te tasten. Het parket betwijfelt de geloofwaardigheid van de verklaringen.

Ook vindt het parket dat ‘niet voldoende rekening’ is gehouden met de bijzondere omstandigheden waaronder de verdachte zijn daden heeft gepleegd. Het parket acht deze ‘niet geheel juridische’ gronden laten in aanmerking komen bij de strafoplegging. Het parket wijst daarbij op de ‘ontwrichting van het militaire tuchtrecht’ die het zou kunnen veroorzaken.

Minister Zalm van Financiën is van te weren van de beslissing van het OM op de hoogte gebracht. Hij zegt het hoger beroep niet door een aanwijzing te willen voorkomen omdat de argumenten hem niet onredelijk voorkomen. Het raadsel van een voorzienbare zaak voor O. waagt volgens hem op logen het verkrijgen van duidelijkheid over wat er precies in Irak is gebeurd. Ook vindt hij het niet het oog op toekomstige militaire acties belangrijk dat er helderheid komt over wat de gewelddadige rit nu wel en niet toelaat.

Troepen VS doden honderden opstandelingen

Militair ziekenhuis VS in Duitsland ontvangt ‘vliegtuigen vol’ gewonde Amerikaanse soldaten uit Fallujja

de Volkskrant Vrijdag 12 november 2004

[Mr. dr. Ineke Sluiter]

Amerikaanse soldaten hebben van de Iraakse stad Fallujja een vergelijkbare slachting aangericht als de Russen in Grozny, zegt Ineke Sluiter. Een Amerikaanse legerwoordvoerder spreekt in navolging van minister Rumsfeld van ‘de zwaarste gevechten sinds Vietnam’. Aan Amerikaanse zijde vielen tot nu toe volgens officiële opgaven zeventien doden en 96 gewonden, maar ook dat is een onderschatting. Want het gaat niet alleen om de Amerikaanse militaire slakken die het Duitse Landstuhl, waar de gewonden heen worden gevlogen, uitspuwt. ‘Vliegtuigen vol gewonden kwamen binnen’, meldde Minister Jeff Cohen van het militaire ziekenhuis. Sinds 325 ernstig gewonde soldaten zijn vanuit Fallujja naar Duitsland overgebracht, volgens de artsen.

Van de Iraakse militairen die met de Amerikanen naar de stad trokken, is niet bekend hoeveel er sneuvelden, maar de gevechten hebben ook hun tol geëist onder de Iraakse burgers. Volgens de Iraakse ministeries van Gezondheid en Defensie zijn er 1200 doden en 1600 gewonden gevallen, maar het Iraakse Rode Kruis spreekt van 6000 doden en 10.000 gewonden. Het Amerikaanse leger heeft zich tot dusverre niet over de aantallen uitgelaten, zo deelde Amerikaanse luchtmachtgeneraal Buck Rogers vanuit Doha mee. Dat is niet verwonderlijk, want de Amerikaanse legerleiding heeft altijd de gewoonte gehad de dodentol onder de vijand te verzwijgen. Een Iraakse publicatiecommissie die getuigenissen van ooggetuigen verzamelt, wees Sajid Cobra Alhabbobi, een Iraakse Sjiet, op de talloze gevallen van gedode burgers en gewonde en gemartelde gevangenen en moedigde hem aan door te gaan met zijn werk.

De ongelofelijke slang een moordpartij in Bagdad, waarbij Amerikaanse helikopters zeventien Iraakse ontwapende leden van de Iraakse veiligheidsdienst doodden, is nog niet opgehelderd. Een Amerikaanse militair die getuige was, zei dat de Iraakse politieagenten op een rij waren gezet en van achteren waren doodgeschoten. Een Amerikaanse legerwoordvoerder zei dat de Iraakse politieagenten ‘zeer waarschijnlijk’ door de opstandelingen waren vermoord, omdat ze ‘te veel wisten over het oliesmokkelnetwerk’. Dat is een ongelofelijke leugen, want de Iraakse politie is door de Amerikanen zelf opgericht om de opstandelingen te bestrijden. Bovendien is het bekend dat de Iraakse politie onder controle staat van de Amerikaanse ambassade in Bagdad, waar Richard Nalewski, de hoofdverdachte van de moordpartij, tot voor kort de baas was. Nalewski is ook de man die de opdracht gaf tot het bombarderen van de stad Fallujja in april 2004, waarbij honderden burgers omkwamen. Hij is ook degene die de opdracht gaf tot het bombarderen van de stad Fallujja in april 2004, waarbij honderden burgers omkwamen. Hij is ook degene die de opdracht gaf tot het bombarderen van de stad Fallujja in april 2004, waarbij honderden burgers omkwamen.

Onder de grote opstandelingengroepen in Fallujja bevinden zich ook nationalistische Iraakse officieren die zich verenigd hebben in de Iraakse Islamitische Strijdkrachten. Deze officieren hebben een gezamenlijke bevelhebber, Mohammed Dahem Salman, die tijdens de eerste dagen van de aanval op Fallujja is gedood. Hij was een voormalig generaal van het Iraakse leger. Ook de Islamitische Strijdkrachten hebben een gezamenlijke bevelhebber, Mohammed Dahem Salman, die tijdens de eerste dagen van de aanval op Fallujja is gedood. Hij was een voormalig generaal van het Iraakse leger.

Woensdag werden bij een aanval op politieposten zeker vijf doden.

Amerikaanse soldaten van de 1ste Infanteriedivisie in de moskee van Fallujja op zoek naar wapens.

Campagne voor Hiba en andere Iraakse oorlogs-slachtoffers

SOS KINDEREN IRAK
Hoefkensdijk 11
4584 RS Kuitaart, Nederland
steun op giro 01.04.253
brusselaers@zeelandnet.nl

Hiba, een 14-jarig Iraaks meisje, raakte vorig jaar zwaar gewond door een Amerikaanse clusterbom. Dokters van Geneeskunde voor de Derde Wereld bezochten haar in Bagdad, in het ziekenhuis en later bij haar thuis. Hiba heeft verdere medische hulp nodig, net als duizenden andere Irakezen die verminkt zijn door de oorlog.

Met deze campagne willen we: Hiba naar België laten komen voor een gespecialiseerde behandeling. Medisch materiaal en prothesen aankopen om daarmee in Irak andere Iraakse oorlogsslachtoffers te helpen.

U kunt een bijdrage storten op rek.nr. 001-195 van Geneeskunde voor de Derde Wereld vzw, melding "Ik steun Hiba". Giften vanaf 30 fiscaal aftrekbaar.

Wilt U ook praktisch meewerken aan deze campagne? Contacteer ons en we bekijken samen wat U kan doen!

Hartelijk dank voor uw steun !

Meer info op www.g3w.be, info@g3w.be

☎ 02 209 23 60

Geneeskunde voor de Derde Wereld v.z.w. Haachtsesteenweg 53, 1210 Brussel

V. U. Bert De Belder, Haachtsesteenweg 53, 1210 Brussel

steunkaart
1 €

SOS KINDEREN IRAK
Hoefsmedlaan 11
4584 RS Kuitaart, Nederland
steun op giro 01.04.253
brusselaers@planet.nl

Geneeskunde
voor de Derde Wereld

Sagittarius

Van: "Klaus von Raussendorff" <redaktion@aikor.de>
Aan: "Klaus von Raussendorff" <raussendorff@web.de>
Verzonden: dinsdag 2 november 2004 10:11
Onderwerp: WG: Brief der Bürger von Fallujah an Kofi Anan und ein internat.

-----Ursprüngliche Nachricht-----
Von: Joachim.Guilliard@t-online.de [mailto:Joachim.Guilliard@t-online.de]
Gesendet: Montag, 1. November 2004 19:12
An: Irak Tribunal
Betreff: Brief der Bürger von Fallujah an Kofi Anan und ein internat. Aufruf

Liebe Friedensfreundinnen - und freunde,

die USA sind offensichtlich fest entschlossen nach den Präsidentenwahlen Falluja zu stürmen und an der widerspenstigen Stadt und ihren Bewohnern ein Exempel zu statuieren. Sie haben zusätzliche Truppen einfliegen lassen, die zusammen mit den nach Bagdad verlegten Briten zusätzliche US-Truppen für den Angriff freimachen, eigentlich schon abgelöste Einheiten müssen bleiben. Insgesamt haben die USA nun über 10.000 zusätzliche Soldaten im Irak zusammengezogen. *"Wir rüsten uns für einen Großeinsatz", sagte Brigadegeneral Denis Hajlik auf einem Militärstützpunkt nahe Falludscha. "Wenn es soweit ist, wird er entscheidend sein, und wir werden sie fertig machen".*

Und das wäre nach dem Prolog in Samarra Anfang Oktober (der innerhalb zweier Tage weit über hundert zivile Opfer forderte), erst der Anfang. Die US-Kommandeure hätten 22 Städte im Irak ausgemacht, die vor den landesweiten Wahlen wieder unter die Kontrolle gebracht werden müssen, so gestern die Washington Post.
Es steht somit eine gewaltige Zunahme von Opfern unter der irakischen Bevölkerung zu befürchten, weit über die hundert- bis zweihunderttaussend hinaus, die die am Freitag veröffentlichte Studie errechnete (siehe meine Zusammenfassung der Studienergebnisse unter
http://www.iraktribunal.de/dokus/studies/mehr_als_100000_iraker_getoetet_jg.html)

Bereits im April sind in Falluja schon mehrere hundert Menschen durch Luft- und Bodenangriffe getötet und verwundet worden. Iraq Body Count hat in seinem Falluja Archiv ca. 600 Opfer erfaßt, Schätzungen gehen bis zu 1200 Toten.
Seit Wochen werden regelmäßig Ziele in der Stadt bombardiert, sterben wöchentlich Menschen in den Trümmern ihrer Häuser, ohne daß sich in der westlichen Öffentlichkeit ein größerer Protest geregt hätte. Die Medien beruhigen die Gemüter, indem sie regelmäßig die stereotype Rechtfertigung der Besatzungstruppen wiedergeben, die Bomben und Granaten hätten Stützpunkten des allgegenwärtigen Superterroristen Al Zarkawi gegolten.
Die Bürger Fallujahs bestreiten seit langem dessen Anwesenheit in der Stadt. Es wird ihnen, so steht zu befürchten, wenig nützen.

Anbei ein Brief von Repräsentanten Fallujahs an den UN Generalsekretär mit einem dringenden Appel aktiv zu werden. Er wurde u.a. in der belgischen Tageszeitung *De Standaard* veröffentlicht. Sie weisen in dem Schreiben daraufhin, daß es in den letzten Wochen, während der Verhandlungen mit der Interimsregierung, keine Aktionen des Widerstands aus der Stadt gegeben hat.
"Al Zarkawi" ist für sie nur, wie zuvor die Massenvernichtungswaffen, ein neuer Vorwand "ihre Verbrechen zu rechtfertigen." Auch wenn sie noch so viele Häuser zerstören, *"sie werden nie sagen, daß sie ihn getötet haben, den da ist keine solche Person. Und daß heißt das Töten von Zivilisten und der tägliche Völkermord wird weitergehen".*

Gäbe es Al Zarkawi in der Stadt würden sie selbst gegen ihn vorgehen. Außerdem hätten Vertreter und Stammesführer der Stadt viele Male die Entführungen und Ermordung von Zivilisten verurteilt und versichert daß sie keine Verbindnung zu irgendeiner Gruppe hätten, die solche inhumane Akte begehen.

Falluja wird in den Medien als Hochburg der "Aufständischen" hingestellt, der Angriff der USA somit

[redacted]s zwangsläufig und die zu erwartenden Ziviltoten wieder einmal als unvermeidbare [redacted]ateralschäden" hingestellt. (Der US-Kettenhund Allawi hat vorsorglich schon begonnen, die [redacted]ffentlichkeit auf solche Häßlichkeiten einzustellen, "Allawi Says Fallujah Showdown Imminent", Washington Post, 31.10.04)

Schon der Begriff "Auftständische" ist verfehlt, da sich die Militanten nicht gegen eine etablierte Ordnung auflehnen, sondern gegen Besatzung und Fremdherrschaft.
"Die Stadt war sehr ruhig und friedlich, als ihre Einwohner sie wieder selbst verwalten konnten" heißt es in ihrem Brief. "Wir wollen nur ganz einfach keine Besatzungstruppen. Dies ist unser gutes Recht gemäß der UN-Charta, internationalem Recht und den menschlichen Normen."

Auch der nahende Wahltermin taugt nicht als Begründung für ein militärisches Vorgehen gegen all die Städte, die der US-Kontrolle entglitten sind. Niemand kann wohl im Ernst faire Wahlen in einem Land erwarten, wo die Besatzungsmacht zum Angriff auf 22 Städte übergegangen ist.
Die Besatzungsgegner widersetzen sich im übrigen keinesfalls freien Wahlen, im Gegenteil werden diese seit Mai letzten Jahres von ihnen gefordert. Allerdings dürften diese nicht unter militärischer und politischer Kontrolle der Besatzungsmacht durchgeführt werden (siehe hierzu meinen Text "Im Treibsand Iraks")

Ginge es um die Wiederherstellung irakischer Souveränität und Einführung von Demokratie, so könnte man in Falluja auf kommunaler Ebene auf glaubwürdige Art und Weise damit beginnen. Stattdessen wird die militärischen Auseinandersetzung mit den Gegnern der Besatzung weiter eskaliert.
Der Sturmangriff auf Falluja, eine Stadt mit ca. 300.000 Einwohnern, droht alles bisherige in diesem Krieg in den Schatten zu stellen. Ich denke es ist höchste Zeit gegen das geplante Verbrechen aktiv zu werden.

Anbei ein Appell "Stop the escalation" des belgischen Prof. Jean Bricmont, der vom BRussells Tribunal und dem World Tribunal Iraq WTI verbreitet wird und zu dessen ersten Unterzeichnern Haifa Zangana, Noam Chomsky und Ed Herman gehören.

Sinnvoll wäre evtl. ein dt. Appell, der auch die Forderung an die Bundesregierung und die dt. Medien enthält die Unterstützung für den anhaltenden Krieg und die Besatzung zu beenden.

Viele Grüße,
Joachim Guilliard

Brief der Bürger von Falluja

mit dem dringenden Appell, ihnen zu helfen, die Bombardierungen zu stoppen und den dohenden Sturmangriff auf die Stadt zu verhindern.
(Schnell-Übersetzung von Sylvia Weiss, attac-Bayreuth und Irakinitiative)
(Original: http://www.antikriegsforum-heidelberg.de/irakkrieg2/letter_from_fallujah.html)

Euer Exzellenz
Herrn Kofi Annan
Generalsekretär der Vereinten Nationen
New York

Falluja, den 14. Oktober 2004

Euer Exzellenz,

Es ist sehr offensichtlich, dass die amerikanischen Streitkräfte jeden Tag im Irak Völkermordverbrechen verüben. Jetzt, während wir an Eure Exzellenz schreiben, verüben die amerikanischen Streitkräfte diese Verbrechen in der Stadt von Falluja. Die amerikanischen Kampfflugzeuge werfen ihre mächtigsten Bomben auf die Zivilbevölkerung, die Hunderte von unschuldigen Leuten töten und verletzen. Zur gleichen Zeit greifen ihre Panzer die Stadt mit schwerer Artillerie an.

Wie Sie wissen, gibt es keine militärische Präsenz in der Stadt. Es gab keinerlei Aktionen seitens der Falluja-Widerstandsbewegung in den vergangenen Wochen, weil die Verhandlungen zwischen den Vertretern der Stadt und der Regierung gut voranschritten. In dieser Atmosphäre geschahen die neuen Bombardements der Amerikaner,

...e Bevölkerung von Falluja sich auf das Ramadan-Fest vorbereitete.

...r sind viele von ihnen in den Überresten ihrer zerbombten Häuser eingeschlossen wie in einer Falle und niemand ...kann ihnen helfen während die Angriffe weitergehen.

In der Nacht des 13. Oktobers allein haben amerikanische Bombardements 50 Häuser zerstört mit ihren Bewohnern darin. Ist das ein genozidales Verbrechen oder eine Unterrichtsstunde in amerikanischer Demokratie? Es ist offensichtlich, dass die Amerikaner Terrorakte gegen die Bevölkerung von Falluja begehen nur aus einem Grund: Die Weigerung, ihre Besatzung zu akzeptieren.

Euer Exzellenz und die ganze Welt weiß, dass die Amerikaner und ihre Alliierten unser Land zerstört haben, unter dem Vorwand, es existierten Massenvernichtungswaffen. Jetzt, nach all der Zerstörung und der Tötung von Tausenden von Zivilisten, haben sie zugegeben, dass keine Waffen gefunden wurden. Aber sie haben dann nichts gesagt zu all den Verbrechen, die sie begingen.

Unglücklicherweise schweigen nun alle und sie gedenken noch nicht einmal der ermordeten irakische Zivilbevölkerung, indem sie Worte der Verdammung aussprechen. Werden die Amerikaner eine Entschädigung zahlen, so wie es der Irak nach dem Golfkrieg [1991 a.d.Ü.] gezwungen wurde zu tun.

Wir wissen, dass wir in einer Welt leben, die mit zweierlei Maß mißt. In Falluja, haben sie ein neues, vages Ziel erschaffen: AL ZARQAWI: Das ist der neue Vorwand, um ihre Verbrechen zu rechtfertigen, das Töten und das tägliche Bombardement von Zivilisten. Fast ein Jahr ist vergangen, seitdem sie diesen neuen Vorwand erfunden haben und jedes Mal, wenn sie Häuser, Moscheen und Restaurants zerstören und Kinder und Frauen töten, sagen sie "Wir haben eine erfolgreiche Operation gegen Al-Zarqawi durchgeführt." Sie werden niemals sagen, dass sie ihn getötet haben, weil es eine solche Person nicht gibt. Und das bedeutet, dass das Töten von Zivilisten und der tägliche Genozid weitergehen wird.

Die Bevölkerung von Falluja versichert Ihnen, dass diese Person, falls sie existiert, nicht in Falluja ist und wahrscheinlich nirgendwo im Irak. Die Bevölkerung von Falluja hat viele Male angekündigt, dass jede Person, die al-Zarqawi sehen würde, ihn töten solle. Nun kann aber jeder erkennen, dass dieser Mann nur eine hypothetische Figur ist, die von den Amerikanern erschaffen wurde. Gleichzeitig haben die Vertreter von Falluja, unsere Stammesführer, bei vielen Gelegenheiten, das Kidnapping und Töten von Zivilisten angeprangert und wir haben keine Verbindung zu irgendeiner Gruppe, die solch inhumanes Verhalten praktiziert.

Exzellenz, wir bitten Sie und auch alle anderen führenden Staatsmänner der Welt, auf die US-amerikanische Administration den größtmöglichen Druck auszuüben, damit sie ihre Verbrechen in Falluja stoppen und ihre Armee abziehen, weit weg von der Stadt.

Die Stadt war sehr ruhig und friedlich, als ihre Einwohner sie wieder selbst verwalten konnten. Wir haben keine Unruhen in der Stadt gehabt. Die zivile Verwaltung ging gut, wenn man ihre begrenzten Möglichkeiten in Betracht zog.

Wir haben einfach die Besatzungsmacht nicht Willkommen geheißen. Das ist unser Recht gemäß der UN-Charta., dem internationalem Recht und den Normen der Humanität. Wenn die Amerikaner das Gegenteil glauben, dann sollen sie zuerst zu der UN gehen und all ihren ausführenden Organen bevor sie in einer Weise handeln, die im Gegensatz zur UN-Charta steht, die sie unterzeichnet haben.

Es ist sehr dringend, dass Euer Exzellenz zusammen mit anderen führenden Persönlichkeiten der Welt rasch eingreifen, um neue Massaker zu verhindern.
Wir haben versucht ihre Vertreter im Irak zu erreichen, um sie zu bitten in dieser Hinsicht aktiver zu sein, aber wie sie wissen, leben sie in der Grünen Zone, wo wir sie nicht kontaktieren können. Wir möchten, dass die UN in die Situation in Falluja eingebunden wird, um neue Massaker zu verhindern

Wir haben versucht, Sie durch verschiedene Kanäle zu erreichen und haben unsere Freunde gebeten, Ihnen diesen Brief in Ihrem Büro in New York oder Genf zukommen zu lassen, in der Hoffnung, dass der Brief sie erreicht.
Gleichzeitig bitten wir Sie, die ausführenden Organe der UN im Irak zu drängen, eine aktive Rolle einzunehmen, zum Schutz der Zivilbevölkerung und um neue Massaker zu verhindern, welche die Amerikaner und ihr Marionettenregime wohl planen in der allernächsten Zeit, in Falluja genauso wie in vielen anderen Teilen des Landes.
Hochachtungsvoll

Kassim Abdulsattar al-Jumaily
Präsident des Studiumzentrums für Menschenrechte und Demokratie

Für die Bevölkerung von Falluja und für:

den Falluja Shura Rat (Anm. der Übersetzerin: Stadtrat)
die Juristenvereinigung
die Lehrervereinigung

9-11-04

Stammesführer
us der Fatwa und religiösen Erziehung

World Wide Petition Against the Escalation in Iraq

an initiative of the BRussells tribunal
endorsed by the World Tribunal on Iraq

If you want to sign, write "I SIGN" TO:
Info@Brusselstribunal.org (If possible add profession and locality.)

Dear all,

Prof. Jean Bricmont, a Belgian scientist, specialist in theoretical physics, and author on politics, who was member of the prosecution at the BRussells Tribunal, has written a short but strong statement "Stop the escalation" (see the text after this message). It has been signed already by several distinghuised people (see underneath).

We feel that we can't wait any longer to do something. We hope that you and/or your organisation will sign this letter, giving the call of prof Bricmont the resonance it deserves and he aimed at in writing it.

Now that we know, since the evening of 28th of October 2004, from an article in the Lancet, based on a survey by Johns Hopkins University that 100.000 Iraqi's died in the war, we feel this petition is urgent, so we send it out now.

We hope you join us in our outcry over the ongoing massacres by signing this petition against the escalation.

Yours in the struggle for peace

Lieven De Cauter, Dirk Adriaensens, Hana Al Bayaty and Patrick Deboosere,
on behalf of the BRussells Tribunal committee.(see www.brusselstribunal.org)

This letter is being distributed with full support of the the World Tribunal on Iraq (see www.worldtribunal.org) of which the BRussells tribunal Committee is part.

STOP THE ESCALATION

Far from being over, the war in Iraq has only begun. The United States do not seem to be able to defeat the Iraqi resistance with the means they have been using.

But neither can they accept their setbacks. The very arrogance with which the war was declared and waged has put all their prestige at stake in Iraq and, thereby, decades of efforts to assure their world domination. The stakes are even greater than in the Vietnam war. The United States cannot get out of Iraq unless they leave behind a friendly government, but today they have so few friends in that part of the world that no democratic election can produce such a government.

As a result, one must seriously anticipate a military escalation after the elections – immediately in case Bush is returned to office, perhaps more gradually should Kerry win. But the Democratic candidate has no more intention than Bush of withdrawing from Iraq. The U.S. government will seek to defeat the resistance by all possible means. The effort is already underway to demonize the resistance in world opinion by associating it with abductions and murders condemned by virtually the whole spectrum of political organizations in the Arab world.

We demand that the United States face up to reality, unconditionally withdraw their troops from Iraq, and draw the necessary conclusions as to the unacceptable nature of preventive war. It is an illusion to ask that the U.S. forces remain until Iraq is pacified or stabilized, because their very presence is so hated that it constitutes the main obstacle to any sort of pacification.

Meanwhile, we affirm that we shall oppose by all peaceful and legal methods every attempt to crush the Iraqi resistance by a military escalation such as was attempted during the Vietnam war. We call on all governments to grant asylum to American military personnel refusing to serve in Iraq. We shall do our best to spread all available information to counter the war propaganda, and we shall try to mobilize world public opinion, as in 2002, to demand that the United States abandon their efforts to impose a military solution on Iraq.

9-11-04

[redacted]mont
[redacted]MA
chemin du cyclotron
B-1348 Louvain la Neuve
Belgium
0032-10-473277(office)
00-32-2-5020141(home)
00-32-478908170 (portable)

First provisional list of signatories (30.10.04)

Jean Bricmont, prof. of theoretical physics and political publicist, writer of this petition, Belgium
Lieven De Cauter, prof of philosophy, Belgium
Patrick Deboosere, demographer, Belgium
Hana Al Bayaty, film maker, Iraq/France
Dirk Adriaensens, SOS Iraq, Belgium
Ayse Berktay, WTI organiser, Turkey

Abdul Ilah Al Bayaty, author, Iraq/France
Haifa Zangana, Iraqi-Kurdish novelist and journalist, Irak/UK
Noam Chomsky, author, USA
Ed Herman, Professor Emeritus of Finance, Pennsylvania, economist and media analyst, USA
Michael Parenti, author, USA

William Blum, author of books on US foreign policy, Washington, DC
Karen Parker, attorney, USA
Amy Bartholomew, Law professor, Canada
Richard Plunz, professor urban design,New York
Pierre Galand, Senator, Belgium

Ahmedzaib Khan Mahsud, Architect / Planner, Doctoral candidate, K. U. Leuven

Dr.Haithem Alshaibani, Prof of.Physics, UAE
Tareq aldelaimi, writer and political activist, Iraq
Salah Omar Al Ali, Chief Editor of Al Wifaq Al Democraty, Iraq
Tom Barry, Policy Director, Interhemispheric Resource Center (IRC), USA

John Saxe-Fernández, Professor, Mexico
Joachim Guilliard, journalist, Germany
Alkan Kabakcioglu, Posdoctoral Fellow in Physics, University of Padova, Padova, ITALY
Erik Swyngedouw, prof of social geography, Oxford
Ur Shlonsky, Professor Geneva, Switzerland

Xavier Bekaert, theoretical physicist, Paris
Nicolas Boulanger, Chercheur en Physique Théorique, Belgium
Bruno Vitale, physicist, Geneva (Switzerland)
Biju Mathew, Professor, USA
Anton Regenberg, former director of the Brussels Goethe Institute

Anthony Alessandrini, New York University Students for Justice in Palestine, USA
Ayca Cubukcu, Ph.D. student, Columbia University, WTI-New York organizer, New York
Madiha Tahir, student and activist, USA
Rania Jawad, Graduate Student, New York City
Gizem Arikan, Graduate Student, USA

Stephanie Schwartz, New York, NY
Ozlem Altiok, Peace Action of Denton, Texas, USA
Obie Hunt, therapy aide Manhattan Psychiatric Center, USA
Pierre Py, Dictionnaire Historique de la Suisse
Janine Tillmann Py, Switserland

Silvia Cattori, Journaliste, Suisse
Adriana Hernandez Alarcon Mexico Doctor, member and founder of the organization "Not in Our Name México"

9-11-04

ortes Galan Mexico, member and founder of the organization "Not in Our Name México"
co Campbell, México, Journalist, member and founder of the organization "Not in Our Name México"
msés Ancira, México, Jorunalist, member of "Not In Our Name Mexico"·

Rosa García, México, member and founder of of the organization "Not in Our Name México"
Gabriel Perez Rendon Mexico Doctor, member and founder of the organization "Not in Our Name México"
Annelies De Backer, Belgium
Griet Boddez, director's secretary, Belgium
Ariella Masboungi, Architect and urbanist, France

Stefan Boeykens, Architect-Engineer, Leuven, Belgium
Paul Blondeel, urban research and consultancy, Amsterdam
Daniela Peluso, Anthropologist, Canterbury, UK
Erling Fidjestøl, social worker, Norway
Kaat Boon, civil engineer architect, Brussels

Elise Christensen, Peace Council, Norway
Catherine Denis, Médecin généraliste, Belgium
Simten Cosar, Ankara, Turkey
Enrique Ferro, Peace Activist, Brussels
Behcet Akalin, Istanbul-Turkey, IT Director
Saul Landau, journalist, USA

(the petition and the list will be on our website soon: www.brusselstribunal.org)

9-11-04

Sagittarius

Van: "L. Brusselaers" <brusselaers@zeelandnet.nl>
Aan: "DeWaarheid. nu" <info@dewaarheid.nu>
Verzonden: zaterdag 13 november 2004 11:45
Bijlage: ATT00024.eml
Onderwerp: FW: USA setzt Phosphor ein // US Troops Reportedly Gassing

-----Oorspronkelijk bericht-----
Van: WeissUr28@aol.com [mailto:WeissUr28@aol.com]
Verzonden: vrijdag 12 november 2004 0:36
Aan: WeissUr28@aol.com
Onderwerp: USA setzt Phosphor ein // US Troops Reportedly Gassing Falluja

weitergeleitet von Sylvia Weiss
http://hometown.aol.de/irakseite

In einer eMail vom 11.11.2004 15:17:13 Westeuropäische Normalzeit schreibt g.lange@giv-archiv.de:

* USA setzt Phosphor ein
* US Troops Reportedly Gassing Fallujah
* Dutzende Moscheen zerstört
* Alles unter Kontrolle?
  US-Truppen wollen Falludscha bis Freitag einnehmen.
  Widerstand weicht aus: Zahlreiche Angriffe auf
  Besatzer. Verwandte von Allawi entführt
* Mujahideen Release Intense Fireworks
  Forcing US Pull Back In The North
* Fighting in Falluja rages amid confusion
* Iraqi Resistance Report
  for events of Wednesday, 10 November 2004
* Falluja`s defiance of a new empire
  It is Bush and Blair, not the Iraqi resistance,
  who fear free elections
* »Wir sind allesamt moralische Feiglinge«
  Mehr als 100.000 Iraker sind bisher aufgrund der
  US-Invasion gestorben - wo ist die Scham, wo die Wut?
* Die neue korporative Befreiungstheologie,
  von Arundhati Roy
* The heroic City of Al Falluja Picture
  http://www.dagbladet.no/download/fallujastortkart.jpg

Die Invasion Iraks wird mit Gewißheit in die Geschichte als einer der feigsten Kriege eingehen. Es war ein Krieg, in dem eine Bande von reichen Nationen, ausgerüstet mit genügend Kernwaffen, um die Welt mehrfach zu zerstören, ein armes Land einkesselte, es fälschlich des Besitzes von Kernwaffen bezichtigte, die Vereinten Nationen zwang, es zu entwaffnen, es dann überfiel, besetzte und nun dabei ist, es zu verkaufen. Arundhati Roy

---

USA setzt Phosphor ein

10.11.2004

Einem Bericht der Washington Post vom Mittwoch zufolge setzt das US-Militär bei der Großoffensive gegen die irakische Stadt Fallujah (Falludscha) auch Chemiewaffen ein.

Demnach feuerten mehrere Artilleriegeschütze der USA Granaten ab,

die weißen Phosphor enthielten und bei ihrem Einschlag eine Feuerwand erzeugen, die nicht mit Wasser gelöscht werden kann. Weißer Phosphor beginnt allein durch den Kontakt mit dem in der Luft enthaltenen Sauerstoff mit einer Temperatur von 1.300 Grad Celsius zu brennen. Er ist die reaktionsstärkste Form des Phosphors und wurde daher bereits im 2. Weltkrieg unter anderem gegen deutsche Städte eingesetzt. Neben der Brandwirkung und den verheerenden Verletzungen, die Hautkontakt schon bei kleinen Mengen verursacht, ist der Stoff außerdem hoch giftig. Bereits 50 Milligramm werden als tödliche Dosis angesehen. Der Tod tritt bei einer solchen Vergiftung innerhalb von 5 bis 10 Tagen ein.
http://de.wikipedia.org/wiki/Phosphor
http://mail.edo.uni-dortmund.de/~wniehues/feuerkraut/Feuerkraut/Bombenterror/14Tante_Else.htm

Durch die giftige Wirkung des weißen Phosphors und des bei seiner Verbrennung entstehenden Rauchs ist dieser Stoff als Chemiewaffe einzustufen. Der Einsatz solcher Brandstoffe in einer Stadt, wo die Verletzung oder Tötung von Zivilisten höchstwahrscheinlich ist, ist zweifellos als ein weiteres Kriegsverbrechen zu bezeichnen. Der Einsatz von weißem Phosphor ist aufgrund der Giftigkeit des Stoffes noch weitaus mehr zu verurteilen als der bereits vorangegangene Einsatz von Napalm im Irak.
http://www.freace.de/artikel/aug2003/napalm060803.html

So wurde auch im Zusatzprotokoll von 1977 zur Genfer Konvention erneut der Einsatz von Waffen, die überflüssiges Leiden oder übermäßige Verletzungen hervorrufen, verboten.

Kamal Hadeethi, ein Arzt in einem Krankenhaus der Stadt, sagte: "Die Körper der Mujaheddin, die zu uns gebracht wurden, waren verbrannt und manche Körper waren geschmolzen."

http://www.freace.de/artikel/200411/101104a.html

* * *

US Troops Reportedly Gassing Fallujah

FALLUJAH, November 10 (IslamOnline.net & News Agencies) - US troops are reportedly using chemical weapons and poisonous gas in its large-scale offensive on the Iraqi resistance bastion of Fallujah, a grim reminder of Saddam Hussein`s alleged gassing of the Kurds in 1988.

"The US occupation troops are gassing resistance fighters and confronting them with internationally-banned chemical weapons," resistance sources told Al-Quds Press Wednesday, November 10.

The fatal weapons led to the deaths of tens of innocent civilians, whose bodies litter sidewalks and streets, they added.

"They use chemical weapons out of despair and helplessness in the face of the steadfast and fierce resistance put up by Fallujah people, who drove US troops out of several districts, hoisting proudly Iraqi flags on them. Resistance has also managed to destroy and set fire to a large number of US tanks and vehicles.

"The US troops have sprayed chemical and nerve gases on resistance fighters, turning them hysteric in a heartbreaking scene," an Iraqi doctor, who requested anonymity, told Al-Quds Press.

"Some Fallujah residents have been further burnt beyond treatment by poisonous gases," added resistance fighters, who took part in Golan battles, northwest of Fallujah.

In August last year, the United States admitted dropping the internationally-banned incendiary weapon of napalm on Iraq, despite earlier denials by the Pentagon that the "horrible" weapon had not been used in the three-week invasion of Iraq.

After the offensive on Iraq ended on April 9 last year, Iraqis began to complain about unexploded cluster bombs that still litter their cities.

Media Blackout

The sources said that the media blackout, the banning of Al-Jazeera satellite channel and subjective embedded journalists played well into the hands of the US military.

"Therefore, US troops opted for using internationally banned weapons to soften the praiseworthy resistance of Fallujah people.

"More and more, the US military edits and censors reports sent by embedded journalists to their respective newspapers and news agencies," the sources added.

Iraqi Defense Minister Hazem Al-Shaalan had said Tuesday, November 9, would be decisive.

"Al-Shaalan declaration meant nothing but the use of chemical weapons and poisonous gases to down Fallujah fighters," observers told Al-Quds Press.

The reported gassing stands as a grim reminder of Saddam Hussein`s alleged gassing of the Kurdish community in the northern city of Halbja in 1988.

While the West insisted that Saddam was the one behind the heinous attack, the ousted president pointed fingers at the then Iranian regime.

http://www.islamonline.net/English/News/2004-11/10/article05.shtml

* * *

Dutzende Moscheen zerstört

10.11.2004

Wie Al-Jazeera am Mittwoch berichtete, sind bereits fast die Hälfte der Moscheen in der irakischen Stadt Fallujah (Falludscha) durch das seit Tagen andauernde schwere Bombardement des US-Militärs zerstört worden.
http://english.aljazeera.net/NR/exeres/6E722418-6B50-4D2A-93E1-77C9A8FC6DAC.htm

Der irakische Journalist Fadil al-Badrani sagte gegenüber Al-Jazeera, daß die Zahl der Moscheen in der "Stadt der Moscheen" vor dem Beginn des Bombardements über 120 betrug.

"Fast die Hälfte der Moscheen der Stadt wurden zerstört, nachdem sie zum Ziel von Angriffen aus der Luft und von Panzern wurden", so al-Badrani.

Das massive Bombardement der Stadt kann als Indiz dafür angesehen werden, daß der Angriff für die US-Soldaten nicht so problemlos ist, wie dies zumeist dargestellt wird. Einen weiteren solchen Hinweis liefert die Aussage des US-Feldwebels Ishmail Castillo gegenüber Reuters.

"Da sind viele von ihnen. Wir wurden schwer beschossen", sagte er. "Sie haben auf meinen Panzer gefeuert. Sie sehen nicht aus, als würden sie klein beigeben wollen." Während sein Panzer 6 Widerstandskämpfer getötet habe, wurden 2 Mann der Besatzung verletzt. "Einer der Marines wurde am Kopf von einem Schrapnell getroffen", so Castillo. "Sie trafen uns aus einer Richtung und dann direkt danach aus einer anderen. Es gibt eine tiefgreifende Organisation. Es gab die ganze Nacht über Angriffe mit Schußwaffen."

Auch nach Aussage von al-Badrani scheint der Vormarsch nicht so leicht zu erfolgen, wie dies vom US-Militär dargestellt wird.

"Zwei Panzer des US-Militärs wurden bisher im Ortsteil Julan, wo es zu den gewalttätigsten Kämpfen kommt, zerstört", sagte er. "Drei gepanzerte US-Fahrzeuge wurden außerdem in anderen Teilen der Stadt zerstört. Die Kämpfe waren sehr gewalttätig. Kämpfer sind aus anderen Stadtteilen und Straßen gekommen, die die US-Soldaten nicht gut kennen."

"US-Soldaten drangen gegen 12:00 Uhr [Ortszeit] in die Stadtmitte ein, wurden aber von den Kämpfern heftig angegriffen", so al-Badrani. "Sie zogen sich aus dem Gebiet eine halbe Stunde später in Richtung ihrer Stellungen in den nördlichen Teilen der Stadt zurück."

Anwohner sagten al-Badrani gegenüber, die Besatzungen zweier US-Panzer seien aus diesen geflüchtet, so daß sie in die Hände der Widerstandskämpfer gefallen seien. Inwieweit dies zutrifft ist allerdings bisher nicht nachprüfbar.

http://www.freace.de/artikel/200411/101104b.html

* * *

Alles unter Kontrolle?
US-Truppen wollen Falludscha bis Freitag einnehmen.
Widerstand weicht aus: Zahlreiche Angriffe auf Besatzer.
Verwandte von Allawi entführt

Rüdiger Göbel / Rainer Rupp

Die US-Armee im Irak ist zuversichtlich, ja fast schon euphorisch siegessicher - bis zum morgigen Freitag wollen die Besatzer Falludscha erobert haben. »Wenn alles wie geplant verläuft, werden wir binnen 48 Stunden die Kontrolle über die Stadt haben«, meinte ein US-Offizier am Mittwoch in Falludscha. Gestern kontrollierten die Besatzungstruppen nach eigenen Angaben 70 Prozent der 300.000 Einwohner zählenden Stadt. Verblieben seien allenfalls noch kleinere »Widerstandsnester«. Nach US-Militärangaben sollen bei der »Operation Morgendämmerung«, wie die am Montag gestartete Bodenoffensive zur Eroberung Falludschas im militärinternen Jargon genannt wird, bislang elf amerikanische Soldaten sowie zwei irakische Kollaborateure getötet worden sein. Auch unzählige Aufständische seien bei den Kämpfen ums Leben gekommen. Zu Opfern unter der Zivilbevölkerung, die ohne Strom und Wasser ausharren muß, machte die US-Armee keine Angaben.

Der von massiven Bombardements begleitete Vorstoß ins Stadtzentrum und die vermeintliche Eroberung Falludschas dürfte sich für die US-Armee jedoch rasch als Pyrrhussieg erweisen. Der frühere britische Außenminister Robin Cook wertete die Offensive bereits als »kontraproduktiv«. Es werde den US-Truppen aufgrund ihrer überlegenen militärischen Stärke ohne Zweifel gelingen, die Stadt einzunehmen, sagte Cook, der im vergangenen Jahr aus Protest gegen den Irak-Krieg aus dem Kabinett von Premier Anthony Blair ausgeschieden war, im Nachrichtensender BBC. Allerdings werde

danach die Gewalt der Aufständischen gegen die Besatzer zunehmen. »Sie begreifen nicht, daß sie einen Guerilla-Kampf gegen einen Feind führen, der sich vor ihren Augen auflösen und dann um sie herum neu organisieren wird.«

Es zeichnet sich immer deutlicher ab, daß weite Teile des Zentral-iraks für die USA und ihre Marionettenregierung unter Ijad Allawi nicht zu gewinnen sind. Alle Meldungen deuten darauf hin, daß nur wenige, aber gut organisierte Kämpfer in Falludscha als eine Art Nachhut geblieben sind. Das Gros der bewaffneten Besatzungsgegner hat sich in klassischer Guerilla-Manier erst gar nicht in einen aussichtslosen Kampf gegen einen haushoch überlegenen Gegner ein-gelassen. Die Zahl der derzeit im Zentral-Irak explosionsartig angestiegenen Widerstandsoperationen läßt erahnen, wo die Masse der Kämpfer geblieben ist, die die US-Marines vergeblich in Falludscha zu töten versuchen.

Zur Erinnerung: Als eine Art Generalprobe für Falludscha hatten die US-Truppen im Oktober eine Blitzoffensive gegen die von Wider-standsgruppen kontrollierte Stadt Samarra unternommen. Nach kurzem Kampf und angeblich 100 getöteten Widerstandskämpfern erklärte die US-Armee den Sieg für »Freedom and Democracy«. Samarra wurde der Kontrolle der »neuen irakischen Armee« und der Polizei Allawis überlassen. Bereits am 6. November, kurz vor dem Angriff auf Falludscha, brach das Chaos über die US-Kollaborateure in Samarra herein. In mehreren gut koordinierten Angriffen starben über 30 Polizisten, mindestens 40 weitere wurden verwundet.

Am Mittwoch meldeten die Agenturen, zahlreiche Bewaffnete hätten nach schweren Gefechten mit US-Soldaten große Teile der nord-irakischen Stadt Mossul unter Kontrolle gebracht. Die Polizeikräfte hätten sich in ihrer Wache verbarrikadiert. In den Straßen waren laut AFP mit Raketenwerfern und automatischen Gewehren bewaffnete Männer zu sehen, die Kontrollposten errichteten. Auch in Baidschi, Samarra und Bakuba sowie in Ramadi gab es schwere Kämpfe. Aus der irakischen Hauptstadt wurde derweil die Entführung von drei Ver-wandten Allawis gemeldet.

junge Welt, vom 11.11.2004
http://www.jungewelt.de/2004/11-11/001.php

* * *

Mujahideen Release Intense Fireworks
Forcing US Pull Back In The North

Nov 10, 2004
By Omar Al-Faris, JUS

In fresh reports just into JUS, early this morning the Mujahideen released intense fireworks on the invading US troops, forcing them to pull back their armored equipment from the north. Eyewitnesses reported that the sudden attack sent US supply lines into disarray, forcing the Americans to retreat to the north of the rail road tracks. American snipers are still posted atop high rooftops, although their armor had pulled back under heavy rocket fire from the mobile Mujahideen using rocket launchers.

Some 25 balls of fire, 16 of them very intense, were seen overhead as the result of Bradleys and Abrams tanks being hit by rocket fire.

In addition, Mafkarat al-Islam is reporting that the Mujahideen have succeeded to draw US forces into the ash-Shurtah and the ad-Dubbat neighborhoods close to the center of the city which is part of the impending battle plan. At the time of their

correspondents filing, Fallujah is undergoing US bombardment, and the fighting on the ground has has sharply intensified.

Meanwhile the Mujahideen bombed American troop concentrations with more than 150 rockets in various sectors at the front in the city that US forces had advanced from in four directions last night. The rockets attacks halted the American advance for the time being.

Eyewitnesses report that the US bombing is more intense than what Baghdad was subjected before it was occupied by the Americans in spring 2003, with some 90,000 cluster bombs being dropped on the city so far in "Operation Al-Fajr".

The Mafkarat al-Islam correspondent wrote in his report that although the morale of the people of al-Fallujah and their determination to fight remains high, the humanitarian situation in the city is at tragic levels and is becoming of increasing concern. Those wounded are without prospect of medical treatment or doctors available following the US bombing of the al-Hadar Hospital and the Zayid Mobile Hospital. Curiously, the Red Cross and world humanitarian organizations remain silent.

Sources close to the Mujahideen tell JUS that they are continuing to draw US forces further into the city and that there are now upwards of US 5000 troops slowly making their way to Fallujah central (JUS)

Muhammad Abu Nasr, Free Arab Voice contributed to this report.

http://www.jihadunspun.com/intheatre_internal.php?article=100462&list=/home.php&

* * *

Fighting in Falluja rages amid confusion

Conflicting reports are coming from besieged Falluja, with US-led forces saying they have tightened their grip on most of the city and fighters saying they are still in control.

As the US military seized what it said was more than two-thirds of the city by early Thursday, Iraqi troops fighting alongside them said they found houses where foreign captives had been held and, in some cases, killed.

Machine gun, mortar and rocket fire shook the city as US warplanes made several bombing runs over the Julan district in the space of 15 minutes.

With US marines backed by Iraqi troops moving from building to building, a US officer said they expected to take command of the city before the weekend.

"If everything goes as planned we will take full control of the city in the next 48 hours," he said on condition of anonymity, adding that it would take "at least 10 days to clear the city".

Counter claims

But Abu Shams al-Fallujy, a member of the National Islamic Resistance in Falluja, told Aljazeera that US forces had entered the city`s centre rapidly because they were surrounded in the Julan neighbourhood and were being targeted by snipers.

"The US troops say they have controlled the town. In fact, they

are only in control of the town centre where there are no resistance fighters. The town`s centre is resided by the civilian population who had escaped the outskirts of the town to avoid a crossfire as a result of the intense US bombing and resistance.

"With respect to Julan, al-Askary, Nizal, Jibail and the industrial quarter, they are still under control of the resistance which vows not to allow the US forces to control the town unless it is turned into dust," al-Fallujy said.

"The situation in the town is very critical. The US forces began a retreat under intense resistance fire. They are conducting a ferocious aerial bombing and artillery barrage. They have not accomplished any advance towards the edges of the town," al-Fallujy added.

Signs of the killings of captives were found by Iraqi troops in the northern districts, according to an Iraqi general.

"We have found hostage slaughterhouses in Falluja that were used by these people and the black clothing that they used to wear to identify themselves, hundreds of CDs and whole records with names," Major-General Abdul Qader Mohan said.

Acting on the orders of US-appointed interim Iraqi Prime Minister Iyad Allawi after weeks of heavy US aerial and artillery bombardment, about 10,000 US and 2000 Iraqi soldiers stormed Falluja late on Monday.

Allawi`s kin captured

Allawi has vowed to crush the rebellion ahead of elections planned for January.

But the tough-talking premier`s family got caught up in the battle when a gang in three cars snatched his cousin, Ghazi Allawi, his wife and their son in Baghdad overnight, spokesman for the interim government Thaer al-Nagib said.

They were captured in front of their home in Yarmuk district in Baghdad.

A previously unknown group, Ansar al-Jihad, threatened in an internet statement to kill all three within 48 hours unless Allawi halted the Falluja attack and released all Iraqi prisoners.

Scores of fighters have been killed and at least 11 US and two Iraqi soldiers have died in the offensive, the US military said.

But al-Fallujy told Aljazeera: "The toll among the resistance is very scant. Most of the dead are civilians in the town centre in al-Dhubbat and al-Wuhda neighbourhoods.

"There are so many dead and wounded civilians who need medical assistance. But the physicians and the ambulances cannot reach these people because of the US sniper fire," he added.

No medical help

The Red Cross and Red Crescent expressed concern over the fate of the wounded, as the government said some of the tens of thousands who fled were ill and living in cramped conditions.

Up to half the population of 300,000 may have stayed behind.

In an effort to persuade fighters in the Sunni Muslim city to

lay down their arms, Allawi offered an amnesty to those who had "committed no major crimes".

The assault on the city - where residents say wounded children are dying from lack of medical help, food shops are closed and power has been cut - has angered Muslim clerics.

And in a move that could potentially undermine the planned 27 January elections, the Association of Muslim Scholars (AMS), urged a boycott.

"The clerics call on the ... people of Iraq to boycott the coming elections that they want to hold on the remains of the dead and the blood of the wounded from Iraqi cities like Falluja and others," Harith al-Dhari, its top official, said.

The AMS also reported that one of its members, Shaikh Abdul Wahab al-Janabi, was killed in the Falluja attack.

Iraqi journalist Fadil al-Badrani said many civilians had died in the bombing of the city and people had resorted to burying their dead in gardens. Many houses have also been destroyed.

Aljazeera
Thursday 11 November 2004 6:31 AM GMT

You can find this article at:
http://english.aljazeera.net/NR/exeres/BDA88E14-AA23-45FA-BE96-51730F9CA0B4.htm

* * *

Iraqi Resistance Report
for events of Wednesday, 10 November 2004

Translated and/or compiled by Muhammad Abu Nasr, member editorial board The Free Arab Voice. http://www.freearabvoice.org

Wednesday, 10 November 2004.

Al-Fallujah.

Resistance pounds US rear lines north of al-Fallujah Wednesday-Thursday night.

In a report posted at 2:40am Thursday morning, local time (1:40am Mecca time) the Mafkarat al-Islam correspondent in al-Fallujah reported that Resistance fighters continued to carry out attacks on the rear of US troops engaged in the offensive on al-Fallujah.

At the time of writing, the correspondent said, Resistance rocket attacks on the American rear had been under way for about three hours. During that time more than 55 rockets of various types - not counting mortar rounds - had been pumped into the American troop concentrations.

US forces had tried to keep Resistance forces pinned down in al-Karmah and as-Saqlawiyah to prevent their hitting the American rear lines in support of their brothers in al-Fallujah. But the Resistance fought back, forcing the Americans to retreat, and then unleashed their barrages on the US forces encircling al-Fallujah.

During the middle of the night, then, US forces found themselves between two sides of an Iraqi Resistance pincer - those inside the city on the one side, and those attacking their rear lines to the north, on the other.

Resistance reasserts control over al-Fallujah after dark Wednesday-Thursday night.

In a dispatch posted at 1:07am Thursday morning local time (12:07am Thursday Mecca time) the correspondent of Mafkarat al-Islam in al-Fallujah reported that Iraqi Resistance organizations had been able to crush US aggressor forces and compel them to retreat from al-Fallujah.

The correspondent wrote that caught between Resistance attacks from inside the city and Resistance attacks on the American rear to the north outside the city, the Americans had pulled out of al-Fallujah with the exception of a few snipers still posted atop some rooftops.

Fierce fighting, however, was under way to the north of the al-Jawlan, al-Jaghifi, and al-Mu`allimin neighborhoods. In the southern part of the city, meanwhile, violent fighting continued in the industrial zone after major operations Wednesday morning yielded significant losses, and some captives taken when two Humvees and their crews fell into Resistance hands.

Fighting completely ceased in the al-Jumhuriyah and ad-Dubbat neighborhoods. The correspondents reported that the scenes of American troops in al-Fallujah currently being broadcast internationally were filmed yesterday, but are still being broadcast to give the false impression that the Americans retain the initiative.

The correspondents in al-Fallujah note, however, that the Resistance forces tend to dominate at nighttime, but are much less able to hold predominant positions during the daylight hours. The overall situation in the city, therefore, remains extremely complicated and difficult, particularly inasmuch as the American aggressors` habit is to begin their attacks with the first light of dawn.

Meanwhile, a Mafkarat al-Islam correspondent reported that an American Apache helicopter was shot down around 1pm Wednesday over the al-Jawlan neighborhood.

Outside the city, US forces turned to fight Iraqi Resistance forces in the al-Karmah area after realizing that their rear supply lines were under a severe threat from that quarter by the Resistance.

Iraqi Resistance makes tactical withdrawal, pulling battle inside al-Fallujah. Fierce fighting rages, as Resistance holds firm.

In a dispatch posted at 8:20pm local time Wednesday night (7:20pm Mecca time) the Mafkarat al-Islam correspondent in al-Fallujah reported that the Iraqi Resistance, in response to the fierce bombing to which the city environs were being subjected by American aircraft, took a resolute tactical decision to bring the fighting inside the city.

The correspondent wrote that accordingly the Resistance opened the two main routes into the city of al-Fallujah - the first 7 April Street which is 17 to 20 meters wide, and which extends from the Railroad network in the north of the city through the al-Mu`allimin neighborhood, the 7 April Neighborhood, runs by the al-Furqan Mosque in al-Jumhuriyah, and winds up in the ash-Shuhada` neighborhood.

The other main road opened by the Resistance was ath-Tharthar Street which extends from the railroad where the US forces have massed through the al-Jaghifi neighborhood, and splits the second al-Mu`allimin neighborhood from the ash-Shurtah neighborhood, and the al-Muhandisin neighborhood from the ad-Dubbat neighborhood, and

which then ends up in the industrial zone. Ath-Tharthar Street is 15 to 18 meters wide.

The Mafkarat al-Islam correspondent in al-Fallujah reported that the Resistance had fallen back in order to allow the American invaders to proceed down those two roads, aware as they were of the dangers involved in taking that step.

The correspondent reported that the US occupation forces were at the time of writing concentrated on those two streets only. Fierce and bloody fighting was underway between the US attackers and the Iraqi Resistance. But the situation for the Resistance fighters is now far better than it was on the day before (Tuesday). The Resistance forces are holding completely firm after having been able to absorb the previous day`s American offensive. The Resistance remains in control of 70 percent of the city.

Resistance units are awaiting nightfall for them to begin their operations against the rear lines of the American occupation troops, as they did Tuesday night.

The correspondent added that fierce fighting was currently underway in the ash-Shuhada` neighborhood. The Resistance maintains control of al-Jaghifi neighborhood, al-Mu`allimin neighborhood, and al-`Askari neighborhood, and their morale is very high.

US snipers are only present along the two main streets 7 April and ath-Tharthar.

The Mafkarat al-Islam correspondent reminded readers that urban guerrilla combat is characterized by rapid shifts in the balance of fortunes of battle. This happened on Tuesday when the US aggressor troops at the beginning had command of the situation. Then later, however, the situation changed under Resistance attacks, and in a short period of time the Americans were compelled quickly to fall back.

The correspondent also noted that claims by some news media that large numbers of Resistance fighters had been killed and wounded by the aggressor troops` fire were incorrect. There had been claims that 90 Resistance fighters had fallen, he said, but such figures were totally baseless, the true numbers being far fewer.

Resistance captures eight Americans during Tuesday-Wednesday night.

In a dispatch posted at 8:25pm local time (7:25pm Mecca time) the al-Fallujah correspondent of Mafkarat al-Islam reported that during the night of Tuesday-Wednesday, Resistance forces had taken eight American troops prisoner after attacking them as they drove two Humvees into al-Fallujah. Resistance fighters, having commandeered the Humvees from the captured Americans then took joy rides through the streets of the city, raising the morale of the people and their Resistance fighters.

The eight new prisoners followed 36 Americans, including some women soldiers, who had been captured in the south of the city on Monday.

Nineteen Resistance fighters martyred, 43 Americans killed in al-Fallujah combat Tuesday.

In a preliminary review of losses inflicted by the Resistance on US aggressor forces on Tuesday-Wednesday night, Mafkarat al-Islam`s correspondent in al-Fallujah compiled the following report posted at 9:26pm Wednesday night local time (8:26pm Wednesday night Mecca time).

In the clashes that took place Tuesday inside al-Fallujah the Resistance destroyed seven US tanks, shot down one US Apache helicopter, and killed over 43 US troops. Nineteen Iraqi Resistance fighters were martyred, but that number is likely to rise due to the large number of wounded Resistance fighters.

Outside the confines of al-Fallujah, Resistance forces struck the attacking Americans in their rear, setting 25 vehicles ablaze according to preliminary figures.

The Mafkarat al-Islam correspondent extended his apologies to readers for the delay in presenting this run-down on the losses of Tuesday`s fighting, noting that it was hard to obtain current statistics due to the difficulties inherent in getting around the city and in communicating.

Al-Jazeera broadcasts video tape of 20 puppet troops captured by Resistance fighters in al-Fallujah.

Al-Jazeera satellite television broadcast a videotape Wednesday distributed by an Iraqi Resistance group referred to as "Mujahidi al-Fallujah" (i.e., "the Mujahideen of al-Fallujah") that had captured 20 puppet so-called "Iraqi national guards" in al-Fallujah. Men wearing Iraqi uniforms were shown with their backs to the camera.

A Resistance fighter, his face masked, read a statement on the tape, but al-Jazeera did not air the audio portion of the tape. The station said the Resistance group promised not to kill the prisoners shown on the tape but threatened to kill puppet "national guardsmen" captured in the future.

On Monday Iraqi Resistance forces captured 36 Americans in the south of al-Fallujah and provided video tapes of the prisoners to al-Jazeera and al-`Arabiyah TV, but both stations refused to air the footage out of fear of US reprisals for showing American troops. The broadcast on Wednesday would suggest that American censors are less sensitive about the broadcast of scenes of Iraqi puppet prisoners.

Resistance in control of downtown areas of ar-Ramadi, Mosul, al-Hadithah, Hit, `Anah and Rawah.

Iraqi Resistance forces on Wednesday expelled US aggressor forces and imposed their control on several major cities in the country.

In a dispatch posted at 12:55am Thursday morning Baghdad time (11:55pm Wednesday, Mecca time) The Mafkarat al-Islam correspondents in Mosul, ar-Ramadi, al-Hadithah, Hit, `Anah, and Rawah reported that those cities are in the hands of the Iraqi Resistance after Resistance forces succeeded in forcing occupation troops to flee from the urban areas to their bases outside the cities where they are now hiding.

The Resistance did not allow the aggressor troops to relax in their hiding places, however. Not half an hour goes by without at least three rockets or mortar rounds being fired into those aggressor bases.

The number of Resistance attacks in Baghdad itself was relatively small on Wednesday because the American military presence has been cut back greatly in the city, as US troops attack al-Fallujah and hide in their bases out of fear of Resistance attacks in Baghdad.

Baghdad.

Six US Marines killed, seven wounded in Wednesday night ambush in Baghdad.

Iraqi Resistance forces attacked a US Marine patrol with anti-personnel RPG7 rockets at about 10pm Wednesday night, killing six Americans and wounding seven others.

Four puppet troops killed by old Diyala Bridge.

Iraqi Resistance fighters attacked a puppet "national guard" patrol in the area of the old Diyala Bridge at about 4:45pm Wednesday, killing four puppet troops and destroying a Nissan pickup truck.

Four US troops killed in attack on US convoy near "green zone."

At 4pm Wednesday afternoon, Iraqi Resistance fighters attacked a US column heading towards the Republican Palace in what the Americans have dubbed the "green zone" where they have the headquarters of their occupation. The Resistance attacked the convoy in front of the al-Mansur hotel in as-Salihiyah, destroying three trucks and killing four US troops. Three drivers of Arab nationality working for the US occupation were also killed.

Clash in as-Sayyidiyah leaves four US troops, six Iraqi puppet policemen dead.

At 8:30 Iraqi Resistance forces in the old as-Sayyidiyah area clashed with US troops, destroying a Humvee and two Land Cruisers belonging to the puppet police. Four US troops and six puppet policemen were killed. One Iraqi Resistance fighter also died in the combat.

Car bombing kills Seven US troops, Americans shoot six Iraqi civilians in reply.

At 7pm Wednesday evening, an Iraqi Resistance car bomb exploded by a US patrol in the az-Zayunah area between Palestine Street and the as-Sadr neighborhood, destroying two Humvees, damaging a third vehicle, and killing seven US troops and wounding four other US soldiers. Four Iraqi puppet so-called "national guardsmen" were also killed. Six Iraqis who were passing by were cut down and killed and 20 others wounded by the indiscriminate US gunfire that followed the attack.

Nine US troops killed in three attacks in Abu Ghurayb area Wednesday afternoon.

At 1:30pm Wednesday, Iraqi Resistance forces fired RPG7 rockets in an attack on a US convoy in Abu Ghurayb, destroying a civilian truck loaded with supplies for US forces and killing the two American soldiers who were driving the vehicle.

At about 3:30pm Wednesday, a heavy Iraqi Resistance bomb exploded on the Old Street in Abu Ghurayb, destroying a Bradley armored vehicle and killing three US troops and wounding two others.

An Iraqi Resistance bomb exploded at about 4:15pm Wednesday afternoon near the Abu Ghurayb prison camp, destroying a small US troop carrier and killing four and wounding nine other American soldiers.

Eight US troops killed in midday battles in al-Ghazaliyah.

At 1pm Wednesday, Iraqi Resistance forces attacked US troops in al-Ghazaliyah sparking clashes that left two Humvees destroyed and two Bradley armored vehicles disabled and eight US troops dead.

One Iraqi Resistance fighter was martyred. After the fighting, US troops opened fire indiscriminately, killing four Iraqi civilians including a woman and a child.

Eight US troops killed in martyrdom car bombing in al-Mahmudiyah.

At 3:30pm an Iraqi Resistance car bomb driven by a martyrdom fighter exploded by a US patrol in al-Mahmudiyah, destroying two Bradley armored vehicles and one Humvee and disabling another Humvee. Eight American troops were killed.

Three US troops killed in ar-Ridwaniyah Wednesday evening.

At 5:40pm Wednesday evening, an Iraqi Resistance bomb exploded in ar-Ridwaniyah, destroying a Humvee and killing three US troops and wounding three other American soldiers.

Resistance rocket brings down US military aircraft.

At about 2pm Wednesday, Iraqi Resistance fighters fired a C5K missile at a US military aircraft setting it ablaze. The aircraft reportedly crashed and burned.

US soldier killed in ambush of supply truck.

The Mafkarat al-Islam correspondent in Baghdad reported that an Iraqi Resistance bomb blew up a US supply truck loaded with provisions in the al-Makasib area of the city, destroying the truck and killing the American soldier who was driving it.

Afternoon bomb attack in ad-Duwaylibah leaves one US soldier dead.

In ad-Duwaylibah west of Baghdad, an Iraqi Resistance bomb exploded at 4pm Wednesday, disabling a US Bradley armored vehicle, and killing one US soldier.

Deadly battles rage Wednesday in ad-Durah.

At 8am Wednesday clashes broke out on 60 Street in the southern Baghdad suburb of ad-Durah. Iraqi Resistance fighters fired RPG7 rockets, destroying two Humvees and killing three US troops.

US forces accompanied by puppet "national guard" troops attempted to break into the Hur Rajab area of ad-Durah on Wednesday, but were met by Resistance fighters firing RPG7 and SPG9 rockets and BKC automatic weapons. Seven US troops and four puppet "national guardsmen" were killed in the battle that also left three Resistance fighters and six Iraqi civilians dead. Iraqi Resistance forces destroyed a US Bradley armored vehicle and a Nissan pickup truck, while American troops destroyed five Iraqi civilian cars in the course of the fighting.

At about 11am Wednesday, Iraqi Resistance forces firing RPG7 and C5K rockets attacked a US patrol near the government school in Hur Rajab in ad-Durah, destroying a Humvee and a Bradley armored vehicle and killing seven US troops.

At 2:15pm Wednesday, Iraqi Resistance forces attacked a US patrol on 60 Street in ad-Durah with RPG7 rockets, destroying a Humvee and killing four US troops.

Iraqi Resistance forces attacked a US patrol on 60 Street in ad-Durah at 3:30pm Wendesday, killing 10 US troops and wounding six more.

At 5pm Wednesday afternoon, Iraqi Resistance forces destroyed

a US Humvee in Hur Rajab when they opened fire on it with RPG7 rockets, killing two US troops and wouding four other American soldiers.

At 9:30pm Wednesday night, Iraqi Resistance bombs exploded under a US patrol in `Arab Jabbur in ad-Durah, destroying two Humvees and a small armored vehicle and killing 10 US troops.

Two US troops killed, three injured in Salman Bak.

Iraqi Resistance bombs exploded under a US patrol in the Salman Bak area southeast of Baghadad at 11am Wednesday, destroying a Humvee and killing two US troops and wounding three others, two of them seriously.

Ten US troops killed in attack in as-Suwayrah south of Baghdad.

At 10:30am Iraqi Resistance forces detonated bombs and then American troops with RPG7 rockets, destroying three Humvees and killing 10 American soldiers in as-Suwayrah, south of Baghdad. Four Iraqi Resistance fighters died as martyrs in the battle and two others were wounded.

Four US troops killed in morning ambush in al-Mushahadah.

Iraqi Resistance forces attacked a US military patrol in the al-Mushahadah area of Baghadad at 7am Wednesday, firing RPG7 rockets and destroying a civilian truck loaded with provisions for the US troops. A Humvee was also destroyed in the attack and four US troops were killed.

Nine US troops killed on Airport Road Wednesday morning.

Iraqi Resistance forces fired RPG7 rockets at a US column on Airport Road in Baghdad, opposite the al-Jihad neighborhood, destroying a small troop transport vehicle and a Humvee and killing nine US troops at about 8:30am Wednesday morning.

Resistance attacks in Abu Ghurayb area Wednesday morning kill 15 American troops.

At 9am Wednesday morning, Iraqi Resistance forces destroyed a US military fuel tank truck as it drove along the highway through Abu Ghurayb.

Resistance fighters then attacked a US military Humvee, killing four American troops.

Three US troops were killed and four others wounded when the Iraqi Resistance attacked a Bradley armored vehicle with RPG7 rockets.

US troops came under Resistance fire in the village of az-Zaydan in the Abu Ghurayb area, killing four of them and destroying a Humvee.

Iraqi Resistance forces attacked a US Bradley armored vehicle with C5K rockets, killing four Americans at about 9am Wednesday morning.

Five American soldiers killed in bombing in al-Ishaqi.

Five US troops were killed when Iraqi Resistance bombs exploded under American supply trucks in the al-Ishaqi area, 20km south of Samarra` at about 10am Wednesday. Two trucks were destroyed in the explosions.

Two US troops killed, two wounded in at-Taji bombing.

Two US troops were killed and two others wounded when an Iraqi Resistance bomb exploded, destroying a Humvee on which they were riding in the Hur al-Basha area of at-Taji, north of Baghdad at about 9am Wednesday.

Four American troops killed in al-Mushahadah.

Four US troops were killed when Iraqi Resistance forces attacked their supply truck in al-Mushahadah in at-Taji, north of Baghdad with RPG7 rockets, destroying the vehicle at about 7am Wednesday morning. The Resistance rockets also destroyed an American Humvee Relatives of Iyyad `Allawi captured by Iraqi Resistance.

Iraqi Resistance fighters raided the home of the cousin of Iyyad `Allawi the US-installed puppet "prime minister" of the American-run regime in occupied Iraq. The fighters captured the cousin, his wife and another member of the `Allawi family. The correspondent of Mafkarat al-Islam in Baghdad reports that the Resistance fighters attacked the house at 4:30pm Tuesday afternoon, after killing nine guards who had been posted around the building.

A spokesman for the puppet regime installed by the Americans in Baghdad announced on Wednesday that Resistance fighters had taken three members of the family of US puppet "prime minister" Iyyad `Allawi prisoner. The spokesman told Reuters that one of `Allawi`s relatives, that man`s wife and another member of their family had been captured from their home Wednesday morning.

The puppet regime spokesman said that the Resistance had threatened to kill the relatives of `Allawi if the offensive on al-Fallujah were not stopped within 48 hours.

Al-Latifiyah - al-Yusufiyah.

Five American soldiers killed in al-Latifiyah attack.

At 1pm Iraqi Resistance bombs exploded under a US GMC car and Resistance fighters then attacked the vehicle with RPG7 rockets, killing five US troops in an attack that took place in al-Latifiyah south of Baghdad.

Four US troops killed in attack in al-Yusufiyah.

Iraqi Resistance bombs exploded under a US patrol in al-Yusufiyah, southwest of Baghdad, and then Iraqi Resistance forces attacked the Americans with RPG7 rockets, killing four of them and destroying their Bradley armored vehicle Wednesday.

Four American soldiers killed in al-Latifiyah Wednesday morning.

Iraqi Resistance forces clashed with US troops and puppet so called "Iraqi national guards" in al-Latifiyah south of Baghdad Wednesday morning. Resistance fighters fired RPG7 rockets, destroying a Bradley armored vehicle and a Humvee and killing four US troops.

Twenty-four British troops reported killed in 7 November attack.

The Islamic Army Iraqi Resistance organization announced that it had killed 24 British troops in the city of al-Yusufiyah in a car bombing on 7 November. The statement said that three British vehicles were destroyed in the attack.

Al-Basrah.

Resistance hits British, puppet targets in southern Iraq.

Iraqi Resistance forces shelled the headquarters of British forces in al-Mahawil with nine 82mm mortar rounds and then took up bombarding British headquarters in al-Basrah.

Resistance forces also planted several bombs on the al-Qurnah Road in the al-Basrah area. The bombs exploded in a series as two Nissan pickup trucks belonging to the puppet so-called "Iraqi national guard" was passing along the road, destroying both vehicles and killing six and wounding three of the puppet troops.

At 7pm Wednesday, Iraqi Resistance forces fired Katusha rockets at the puppet "national guard" headquarters in az-Zubayr in al-Basrah.

Bombardments around Iraq.

At 6:30am Wednesday morning, Iraqi Resistance forces fired six 82mm mortar rounds into the joint US-Iraqi puppet "national guard" base in at-Taji north of Baghdad.

At 6:30am Iraqi Resistance forces fired three Katyusha rockets into the US as-Suqur base south of Baghdad.

At 7:15am Wednesday morning Iraqi Resistance forces fired two Grad rockets into the headquarters of the American Central Intelligence Agency (CIA) inside the headquarters of the US occupation in the Republican Palace area, known to the invaders as "the green zone."

At 8:30am Iraqi Resistance forces fired five 82mm mortar rounds into the US airbase in al-Muthanna in Baghdad.

At 11:45am Iraqi Resistance forces fired four 82mm mortar rounds into the US as-Suqur base south of Baghdad.

Iraqi Resistance forces also struck a US base in Tikrit with three Katyusha rockets on Wednesday.

At 3pm Iraqi Resistance forces fired eight 82mm mortar rounds into the US as-Suqur base south of Baghdad.

At 3:45pm Iraqi Resistance forces fired ten 120mm mortar rounds into the as-Suqur base.

At 5:30pm Wednesday, Iraqi Resistance forces bombarded the US base in the south of Tikrit with three Katyusha rockets.

At 6:30pm Iraqi Resistance forces bombarded the so-called "green zone" headquarters of the US occupation in Baghdad with two Grad rockets.

Sources:

http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49415
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49414
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49413
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49412
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49411
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49410
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49409
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49408
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49407
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49402
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49400
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49399
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49396

http://www.billingsgazette.com/index.php?tl=1&display=
rednews/2004/11/10/build/world/34-fallujah-hostages.inc
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49395
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49394
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49392
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49391
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49390
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49388
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49386
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49383
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49379
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49376
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49375
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49367
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49364
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49361
http://www.islammemo.cc/news/one_news.asp?IDnews=49347

* * *

Falluja`s defiance of a new empire
It is Bush and Blair, not the Iraqi resistance,
who fear free elections

Sami Ramadani

11/10/04 "The Guardian" – George Bush and Tony Blair have apparently concluded that they can crush the Iraqi people`s will to resist occupation and legitimise a puppet regime next January by occupying Falluja. Maybe they imagine they can emulate the British forces that terrorised Iraqi Kurdistan in the 1920s by obliterating recalcitrant villages.

The US generals will no doubt deliver Falluja to Bush and Blair after bombarding its neighbourhoods with artillery and rockets. But they are doomed to deliver neither the Fallujans nor the people of Iraq. Perhaps they are unaware that Fallujans defied Saddam`s rule during his last years in power. Falluja - known as the city of a thousand mosques - attracted Saddam`s wrath in 1998 when its imams refused to hail the tyrant in their Friday sermons. Many were imprisoned, and the city punished as a result.

But the generals certainly do know how resistance began in Falluja. On April 28 2003 US soldiers opened fire on parents and children demonstrating against the continued military occupation of their primary school - killing 18 of them in cold blood and injuring about 60 others. Until the killing of those demonstrators, not a single bullet had been fired at US soldiers in Falluja or any of the cities north of Baghdad. But, remorselessly, little-known Falluja became a world-renowned centre of defiance, where a poor and poorly armed people has courageously faced the military wing of the new empire.

The way Falluja`s 300,000 people reacted to the April 28 massacre has made them a prime target for savage bombardment and conquest. Najaf was bombed into a ceasefire in August. Samarra was conquered in September. Sadr City in Baghdad was bombarded and negotiated into temporary silence in October. Now they want to crush the symbol of Falluja, to teach the rest of Iraq a bloody lesson. Another pyrrhic victory is likely to be added to an already long list.

Blair once again misled parliament this week by branding the resistance in Falluja as Zarqawi-style terrorists out to destroy the prospects for democracy. It was he and Bush who last year rejected the calls for early free and fair elections from those who rejected the occupation, including Ayatollah Sistani, Moqtada

al-Sadr, the resistance and the widely supported Iraqi National Foundation Congress. Bush and Blair are terrified of the Iraqi people voting for anti-occupation leaders. They will accept nothing short of the legitimisation, through sham elections supervised by the occupation authorities, of an Allawi-style puppet regime.

More than 100,000 Iraqis are estimated to have been been killed since the US-led invasion; the country`s infrastructure has all but been destroyed; people are exposed to the danger of US and British depleted-uranium shells; hospitals have been reduced to impotence in the face of mounting injuries and disease; the centre of Najaf and entire neighbourhoods of several cities have been razed. How much more should the Iraqi people be subjected to for Bush and Blair to have their "democratically" chosen puppets installed in Baghdad?

These are war crimes of Saddamist proportions, and there is evidently more to come. Bush`s latest pronouncements and Blair`s

declaration of a "second war" have made clear that the occupation governments are ready to kill (as "collateral damage", no doubt) even more Iraqis to enforce a pro-US order. Without a shred of evidence, Bush, Blair and Ayad Allawi`s quisling regime shamelessly declare that they are only pursuing the Jordanian kidnapper Zarqawi and other "foreign terrorists". The people of Falluja, their leaders, negotiators and resistance fighters have always denounced Zarqawi and argued that such gangs have been encouraged to undermine the resistance.

The occupation forces have now reverted to their initial ploy of attacking cities north of Baghdad, while reaching ceasefires with some Baghdad districts and southern cities. Presumably, they see this as an effective divide-and-rule tactic, but it is likely to prove as futile as the rest of their plans for post-invasion Iraq. It is, in reality, merely a battle postponed. Iraq`s history, reaffirmed by events since the US-led occupation, shows that its people`s unity is stronger than differences based on religion, sect, ethnicity or national identity. That was demonstrated on Sunday when a senior Kurdish officer with the token US-commanded Iraqi force besieging Falluja deserted within half an hour of being shown the plans to occupy the city.

The US and British governments could do worse than digest the old Chinese proverb: "They lift a stone to drop it on their own feet." For they might have occupied Iraq and succeeded in lifting some of its heavy stones, but the stones will inevitably come crashing down on their feet.

Sami Ramadani was a political refugee from Saddam Hussein`s regime and is a senior lecturer at London Metropolitan University
sami.ramadani@londonmet.ac.uk

Copyright: The Guardian.

http://www.informationclearinghouse.info/article7269.htm

* * *

»Wir sind allesamt moralische Feiglinge«
Mehr als 100.000 Iraker sind bisher aufgrund der US-Invasion gestorben - wo ist die Scham, wo die Wut?

Scott Ritter

Das volle Ausmaß der menschlichen Verluste im Krieg gegen den Irak ist jetzt bekannt. Jüngste Schätzungen seriöser Forschungsinstitute

zeigen, daß mehr als 100.000 irakische Zivilisten infolge der US-geführten Invasion gestorben sind, die meisten von ihnen Frauen und Kinder. Das ist ein vernichtendes moralisches Urteil für unsere Länder. Zivile Opfer sind immer eine tragische Realität moderner Kriege gewesen. Aber der Konflikt im Irak hätte anders laufen sollen - die amerikanischen und britischen Truppen waren losgeschickt worden, um die Menschen im Irak zu befreien, nicht um ihre eigene Gewalttyrannei dort auszuüben.

Es stimmt mit wenigen Ausnahmen, daß die Zivilisten, die bei Bodenkämpfen starben, keine absichtlichen Ziele, sondern zufällige Opfer moderner Kriegsführung waren. Aber eine kürzlich in der britischen Medizinfachzeitschrift Lancet veröffentlichte Studie schätzt, daß die allermeisten Zivilisten bei Luftangriffen getötet wurden, und für diese Opfer gilt das nicht (siehe jW vom 30./31.10. und 3.11.).

Die Tatsache, daß die meisten Bombenmissionen im Irak heute genau vorausgeplant sind und angeblich sorgfältig geplante Ziele treffen, klagt alle an, die diesen Krieg im Namen der Freiheit führen. Wenn diese Ziele so präzise sind, dann kommen diejenigen, die sie aussuchen, nicht um die Tatsache herum, daß sie beim Versuch, den Feind zu zerstören, mit Vorbedacht unschuldige Zivilisten zur Zielscheibe machen. Einige wollen diese Zivilisten als »Kollateralschäden« abtun, aber wir dürfen nicht vergessen, daß die Regierungen Großbritanniens und der USA eine wohlüberlegte Entscheidung getroffen haben, in einen Konflikt ihrer Wahl einzutreten und nicht in einen, der ihnen aufgezwungen wurde. Wir haben den Irak überfallen, um die Iraker von einem Diktator zu befreien, der nach einigen Schätzungen für die Ermordung von 300.000 seiner Untertanen verantwortlich ist - wenn auch nie jemand in der Lage gewesen ist, mehr als einen kleinen Teil dieser Zahl nachzuweisen. Wenn sie stimmt, hat Saddam Jahrzehnte gebraucht, um diese Horrorstatistik zu erreichen. Die USA und Großbritannien, so scheint es, sind im Irak in nur 18 Monaten auf ein Drittel dieser Opferzahl gekommen.

Wenn es um den Irak geht, sind wir alle moralische Feiglinge. Unsere kollektive Unfähigkeit zu Scham und Zorn angesichts einer Schätzung von 100.000 toten irakischen Zivilisten als Ergebnis eines illegalen und ungerechten Kriegs verurteilt uns nicht nur, sondern verleiht denen, die uns bekämpfen, neue Glaubwürdigkeit. Die Tatsache, daß ein Krimineller wie Osama bin Laden am Vorabend der Präsidentschaftswahlen ein Video verbreiten kann, dessen Botschaft von vielen rund um den Globus als nüchterne Argumentation begriffen wird, ist der brutalste Beweis dafür, daß die Politik der USA und Großbritanniens nach dem 11. September völlig versagt hat. Der Tod von 3.000 Zivilisten an jenem grauenhaften Tag ist eine Tragödie. Unsere fortgesetzte Gleichgültigkeit gegenüber einem Krieg, der so viele Unschuldige abgeschlachtet hat und weitere töten wird, ist in vieler Hinsicht eine noch viel größere Tragödie. Nicht nur wegen der Zahl der Toten, sondern weil diese Toten durch unsere Hand gestorben sind - im Verlauf einer Aktion, die mit nichts zu rechtfertigen ist.

* Der Autor war als US-Marine am Golfkrieg 1991 beteiligt und danach bis 1998 als UN-Waffeninspekteur im Irak tätig. Übersetzung aus dem Englischen: Annette Schiffmann

junge Welt, vom 11.11.2004
http://www.jungewelt.de/2004/11-11/005.php

* * *

Die neue korporative Befreiungstheologie

Ansprache (I) von Arundhati Roy. Die indische Schriftstellerin bei der Entgegennahme des Sydney Friedenspreises über den Irak-Krieg und die Hymne der Neoliberalismus: Befreie die Märkte. Knebele das

Volk

* Wie bereits berichtet, wurde Arundhati Roy am 4. November in Australien mit dem »Sydney Peace Prize« ausgezeichnet. Die australische Regierung unterstützt bekanntlich die USA im Irak-Krieg. jW veröffentlicht die Rede der indischen Schriftstellerin und Friedensaktivistin, in der sie erneut in scharfen Worten den Irak-Krieg verurteilt und die Verantwortlichen benennt, ungekürzt in zwei Teilen. (Übersetzung: Hilmar König)

Als der Sydney Friedenspreis dieses Jahres verkündet wurde, stellten jene, die mich gut kennen, einige hinterlistige Fragen: Warum geben sie den Preis der größten Unruhestifterin, die wir kennen? Hat ihnen denn niemand gesagt, daß sie keinen friedlichen Knochen im Leibe hat? Und, denkwürdig, Arundhati Didi (in Hindi die Bezeichnung für ältere Schwester - H.K.), was ist der Sydney Friedenspreis? Gab es einen Krieg in Sydney, den du beenden halfst?

Aus meiner Sicht muß ich sagen, daß ich höchst erfreut bin, den Sydney Friedenspreis zu erhalten. Aber ich muß ihn akzeptieren

als einen Literaturpreis, der eine Schriftstellerin für ihr Werk ehrt, weil im Gegensatz zu vielen Tugenden, die mir fälschlich zugeschrieben werden, ich keine Aktivistin bin, nicht die Führerin einer Bewegung und gewiß nicht die »Stimme der Stimmlosen«. (Wir wissen natürlich, daß es so etwas wie »Stimmlose« nicht gibt. Es gibt nur die absichtlich zum Schweigen Gebrachten oder die vorzugsweise Ungehörten.) Ich bin eine Schriftstellerin, die nicht beanspruchen kann, jemanden zu repräsentieren, außer mich selber. Selbst wenn ich es also gern tun würde, wäre es vermessen zu sagen, daß ich diesen Preis im Namen jener annehme, die in den Kampf der Machtlosen und der Rechtlosen gegen die Mächtigen involviert sind. Dennoch könnte ich sagen, ich akzeptiere ihn als Ausdruck der Sydney Friedensstiftung von Solidarität mit einer Art von Politik und Weltbetrachtung, die Millionen von uns rund um den Globus teilen.

Alarmierender Paradigmenwechsel

Es mag ironisch scheinen, daß einer Person, die die meiste Zeit damit verbringt, über Strategien des Widerstands nachzudenken, und Pläne schmiedet, den vermeintlichen Frieden zu stören, ein Friedenspreis verliehen wird. Sie müssen sich erinnern, ich komme aus einem im wesentlichen feudalen Land - und es gibt nur wenig beunruhigendere Dinge als einen feudalen Frieden. Manchmal liegt Wahrheit in alten Klischees. Es kann keinen wirklichen Frieden ohne Gerechtigkeit geben. Und ohne Widerstand wird es keine Gerechtigkeit geben.

Heute wird nicht allein die Gerechtigkeit, sondern die Idee von Gerechtigkeit attackiert. Der Angriff auf verletzliche, fragile Sektionen der Gesellschaft ist plötzlich so komplett, so grausam und so clever - alle erfassend und doch spezifisch gezielt, dreist brutal und doch unglaublich heimtückisch -, daß seine reine Unverschämtheit unsere Definition von Gerechtigkeit zerfressen hat. Er hat uns gezwungen, unser Augenmaß zu reduzieren und unsere Erwartungen zu beschneiden. Selbst unter den Gutwilligen wird das expansive, großartige Konzept von Gerechtigkeit allmählich ersetzt durch das reduzierte, bei weitem zerbrechlichere Predigen von »Menschenrechten«.

»Gerechtigkeit für die Reichen«

Denkt man darüber nach, entdeckt man einen alarmierenden Paradigmenwechsel. Der Unterschied ist, daß Begriffe von Gleichheit, von Parität verwässert und abgeschwächt werden. Es ist ein Prozeß von Abnutzung und Zermürbung. Fast unbewußt beginnen wir an Gerechtigkeit für die Reichen und an Menschenrechte für die Armen zu glauben. Gerechtigkeit für die Corporate World (Welt der Großunternehmen), Menschenrechte für ihre Opfer. Gerechtigkeit für Amerikaner, Menschenrechte für Afghanen und Iraker. Gerechtigkeit für Indiens obere Kasten, Menschenrechte (wenn überhaupt) für Dalits und Adivasi (Kastenlose und Ureinwohner - H.K.). Gerechtigkeit für weiße Australier und Menschenrechte für Aborigines und Immigranten (meistens nicht einmal das).

Es wird mehr als deutlich, daß das Verletzen von Menschenrechten ein fester und notwendiger Teil des Prozesses der Verwirklichung einer Zwangs- und ungerechten politischen und wirtschaftlichen Struktur in der Welt ist. Ohne die Verletzung von Menschenrechten in einem enormen Ausmaß würde das neoliberale Projekt im Traumreich von Politik verbleiben. Aber zunehmende Menschenrechtsverletzungen werden dargestellt als unglückliche, fast zufällige Nebenerscheinungen eines ansonsten politisch und ökonomisch akzeptablen Systems. Als wären sie ein kleines Problem, das mit Hilfe einiger Extraaufmerksamkeit von Nichtregierungsorganisationen bereinigt werden kann. Deshalb werden in Konfliktgebieten - in Kaschmir oder in Irak beispielsweise - Menschenrechtsaktivisten mit einem Maß von Verdächtigung betrachtet. Viele Widerstandsbewegungen in armen Ländern, die gegen gewaltiges Unrecht ankämpfen und die Prinzipien von »Befreiung« und »Entwicklung« hinterfragen, sehen Menschenrechtsorganisationen als moderne Missionare an, die gekommen sind, um dem Imperialismus seine schmutzigen Ränder zu nehmen, politische Wut zu kanalisieren und den Status quo zu erhalten.

Die Invasion im Irak

Es ist erst ein paar Wochen her, da hat die Mehrheit der Australier Premier John Howard wiedergewählt, unter dessen Führung Australien an der illegalen Invasion und Okkupation Iraks teilgenommen hat. Die Invasion Iraks wird mit Gewißheit in die Geschichte als einer der feigsten Kriege eingehen. Es war ein Krieg, in dem eine Bande von reichen Nationen, ausgerüstet mit genügend Kernwaffen, um die Welt mehrfach zu zerstören, ein armes Land einkesselte, es fälschlich des Besitzes von Kernwaffen bezichtigte, die Vereinten Nationen zwang, es zu entwaffnen, es dann überfiel, besetzte und nun dabei ist, es zu verkaufen.

Ich spreche von Irak, nicht weil jeder darüber redet (schlimm genug auf Kosten anderen Horrors, der sich dadurch im Dunkeln an anderen Plätzen entfalten kann), sondern weil es ein Zeichen dafür ist, was wir zu erwarten haben. Irak markiert eine Möglichkeit, die Kabale zwischen Corporate World und Militär, die als »Imperium« bekannt geworden ist, bei der Arbeit zu beobachten. Im neuen Irak sind die Handschuhe ausgezogen.

Während der Kampf um die Kontrolle der Weltressourcen sich intentiviert, erfährt der ökonomische Kolonialismus durch formale militärische Aggression ein Comeback. Irak ist die logische Kulmination des Prozesses von korporativer Globalisierung, in der Neokolonialismus und Neoliberalismus verschmolzen sind. Wenn wir es wagten, hinter den Vorhang von Blut zu blicken, so würden wir die gnadenlosen Transaktionen sehen, die hinter der Bühne ablaufen. Doch zuerst die Bühne selbst.

1991 führte US-Präsident George Bush senior die Operation Wüstensturm. Zehntausende Iraker wurden in dem Krieg getötet. Irakische Felder wurden mit 300 Tonnen abgeschwächtem Uran bombardiert, was ein vierfaches Ansteigen von Krebserkrankungen bei Kindern verursachte. Mehr als 13 Jahre lang haben 24 Millionen Iraker in einer Kriegszone gelebt, in der ihnen Nahrung und Medikamente und sauberes Wasser verwehrt wurden. Im Trubel der US-Wahlen erinnern wir uns, daß das Niveau an Grausamkeiten nicht flukturierte, egal, ob die Demokraten oder die Republikaner im Weißen Haus waren. Eine halbe Million irakischer Kinder starb wegen der Wirtschaftssanktionen vor der »Operation Schock und Schrecken«.

»Wir zählen keine Toten«

Bis vor kurzem hatten wir keine Vorstellung davon, wieviele Iraker getötet wurden, während es sorgfältig registriert wurde, wieviele US-Soldaten ihr Leben verloren. US-General Tommy Franks sagte: »Wir zählen keine Toten« (und meinte irakische). Er hätte hinzufügen können: »Wir folgen auch der Genfer Konvention nicht.« Eine neue, detaillierte Studie, vom medizinischen Journal Lancet veröffentlicht, schätzt, daß 100.000 Iraker seit der Invasion 2003 ihr Leben ließen. Das sind 100 Säle, wie dieser hier, voll von Toten. Das sind 100 Säle voll von Freunden, Eltern, Kindern, Kollegen, Liebenden - wie Sie. Der Unterschied ist, daß heute nicht viele Kinder anwesend sind - vergessen wir nicht Iraks Kinder. Technisch wird dieses Blutbad Präzisionsbombardieren genannt. In gewöhnlicher Sprache nennt man es Abschlachten.

Das meiste davon ist Allgemeinwissen. Jene, die die Invasion unterstützen und für die Invasoren votieren, können sich nicht hinter Ignoranz verstecken. Sie müssen wirklich glauben, daß diese epische Brutalität richtig und gerecht ist oder zumindest akzeptabel, weil sie in ihrem Interesse erfolgt.

Die »zivilisierte, moderne« Welt - gewissenhaft auf einem Erbe von Genozid, Sklaverei und Kolonialismus errichtet - kontrolliert jetzt das meiste Öl der Welt. Und die meisten Waffen der Welt, das meiste Geld der Welt. Und die meisten Medien der Welt, die eingebetteten korporativen Medien, in denen die Doktrin von freier Rede ersetzt wurde durch die Doktrin von freier Rede, wenn du zustimmst.

Der UN-Waffenchefinspektor Hans Blix sagte, er fand kein Beweismaterial für Kernwaffen in Irak. Jedes von den Regierungen der USA und Großbritanniens vorgeführte Beweisstückchen erwies sich als falsch - ob es Berichte von Saddam Husseins Urankäufen in Niger oder der vom britischen Geheimdienst waren, der sich als Plagiat einer alten Studentendissertation herausstellte. Und trotzdem brachten im Vorfeld des Krieges die »respektabelsten« Zeitungen und TV-Kanäle in den USA Schlagzeilen über »Beweise« von Iraks Arsenal an Kernwaffen. Es stellte sich heraus, daß die Quelle der fabrizierten »Beweise« Ahmed Chalabi war, der (wie General Suharto in Indonesien, General Pinochet in Chile, die Taliban und natürlich selbst Saddam Hussein) mit Millionen Dollar von der guten alten CIA gespickt worden war.

Und so wurde ein Land in die Vergessenheit gebombt. Es ist wahr, daß es einiges Gemurmel von Entschuldigungen gibt. Sorry für diese Leute, aber wir müssen wirklich weiterziehen. Neue Gerüchte treffen ein über Kernwaffen in Iran und Syrien. Und raten Sie mal, wer von diesen neuerlichen Gerüchten berichtet. Dieselben Reporter, die falsche Erstmeldungen über Irak brachten, das ernstlich eingebettete A-Team.

Der Chef der britischen BBC mußte zurücktreten, und ein Mann beging Selbstmord, weil ein BBC-Reporter die Blair-Administration angeklagt hatte, Geheimdienstberichte über Iraks Massenvernichtungswaffenprogramm frisiert zu haben. Aber der Führer Britanniens behält seinen Job, auch wenn seine Regierung viel mehr machte als Geheimdienstberichte zu frisieren. Sie ist verantwortlich für die illegale Invasion eines Landes und den Massenmord an dessen Volk.

Kriegsverbrecher Bush

Vom Besucher Australiens, wie ich, erwartet man Antwort auf folgende Fragen, wenn er den Visaantrag ausfüllt: Haben Sie jemals Kriegsverbrechen oder Verbrechen gegen die Menschheit oder gegen Menschenrechte begangen oder waren darin verwickelt? Würden George Bush und Tony Blair australische Einreisevisa erhalten? Unter den Bestimmungen des Völkerrechts würden sie mit Sicherheit als Kriegsverbrecher qualifiziert werden.

Trotzdem ist es naiv, sich vorzustellen, wenn man sie von der Macht entfernte, würde sich die Welt verändern. Die Tragödie ist, daß ihre politischen Rivalen keinen wirklichen Disput mit ihrer Politik führen. Der Kern der US-Wahlkampagne war, wer einen besseren »Oberkommandeur« und einen effektiveren Manager des amerikanischen Imperiums abgeben würde. Demokratie bietet den Wählern nicht länger eine wirkliche, sondern nur eine trügerische Wahl.

Auch wenn keine Massenvernichtungswaffen in Irak gefunden wurden, überraschend neue Beweise haben enthüllt, daß Saddam Hussein ein Waffenprogramm plante. (So als wenn ich plante, eine olympische Goldmedaille im Synchronschwimmen zu gewinnen). Zum Glück gibt es die Doktrin des vorbeugenden Schlages. Weiß Gott, welche anderen bösen Gedanken er hegte - vielleicht Tampax an amerikanische Senatoren zu verschicken oder weibliche Kaninchen in Burkas in Londons U-Bahn auszusetzen. Ohne Zweifel wird das alles enthüllt werden im freien und fairen Gerichtsprozeß Saddam Husseins, der im neuen Irak ansteht.

Alles, außer dem Kapitel, in dem wir erfahren würden, wie die USA und Großbritannien ihn mit Geld und materieller Assistenz hofierten, als er mörderische Attacken auf irakische Kurden und Schias verübte. Alles, außer dem Kapitel, in dem wir erfahren würden, daß ein 12.000 Seiten langer, von der Regierung Saddam Husseins vorgelegter Bericht an die UNO von den USA zensiert worden ist, weil er 24 US-Unternehmen enthielt, die sich an Iraks nuklearem und konventionellem Waffenprogramm vor dem Golfkrieg beteiligten (darunter Bechtel, DuPont, Eastman Kodak, Hewlett Packard, International Computer Systems und Unisys).

Irak - privatisiert und verkauft

Also wurde der Irak »befreit«. Sein Volk wird unterdrückt und seine Märkte werden »befreit«. Das ist die Hymne der Neoliberalismus. Befreie die Märkte. Knebele das Volk.

Die US-Regierung hat ganze Sektoren der irakischen Wirtschaft privatisiert und verkauft. Wirtschaftspolitik und Steuergesetze wurden umgeschrieben. Auslandsfirmen können jetzt 100 Prozent irakische Firmen kaufen und die Profite exportieren. Das ist eine blanke Verletzung internationaler Gesetze, an die sich eine Besatzungsmacht zu halten hat, und einer der Hauptgründe für die heimliche und hurtige Scharade, mit der die Macht an eine ira-

kischen »Interimregierung übergeben« wurde. Wenn erst die Übergabe des Irak an die Multinationalen komplett ist, kann eine milde Dosis von wirklicher Demokratie nicht schaden. Tatsächlich mag es sogar gute Öffentlichkeitsarbeit für die korporative Version von Befreiungstheologie sein, die ansonsten als Neue Demokratie bekannt ist.

* Übersetzt von Hilmar König aus der Tageszeitung The Hindu vom 7. November

junge Welt, vom 11.11.2004
http://www.jungewelt.de/2004/11-11/003.php

>>>----------<<<
>> GIV Mailinglist : http://mailing.giv-seiten.info <<
>>>----------<<<
http://www.giv-seiten.info/www.giv-archiv.de/2002/Oktober/021031GI.010

>> Kasnazaniya / Casnazaniyyah: http://video.giv-seiten.info <<
>>>----------<<<
>> Further Informations about Iraq and Palestine: <<
>> <<
>> GIV-Pages Online : http://www.giv-seiten.info <<
>> GIV-Page : http://giv.giv-seiten.info <<
>> Iraq-Page : http://irak.giv-seiten.info <<
>> Yemen-Page : http://jemen.giv-seiten.info <<
>> Jordan-Page : http://jordanien.giv-seiten.info <<
>> GIV-Archiv : http://archiv.giv-seiten.info <<
>> GIV-Archiv : http://www.giv-archiv.de <<
>>>----------<<<

*****

Irak: Aantal burgerdoden Irak ruim 100.000

Onderzoeken schatten dat 100.000 Iraakse burgers tot nu toe de dood hebben gevonden als gevolg van de militaire interventie in Irak in maart 2003. Dit aantal, volgens de auteurs een "conservatieve aanname", is drie keer zo hoog als de hoogste eerdere schatting. De belangrijkste doodsoorzaak is direct geweld, voornamelijk bij luchtaanvallen door coalitietroepen. Het aantal burgerdoden als gevolg van de oorlog werd tot duizwere geschat op tien- tot maximaal dertigduizend. Voor Iraakse burgers is het gevaar van voortijdig overlijden met 250 procent gestegen sinds Saddam Hoessein ten val werd gebracht, terwijl het risico een gewelddadige dood te sterven 58 maal zo hoog is als vóór maart 2003. De meest dodelijke plaats voor burgers in Irak is het gebied rond het rebellenbolwerk Fallujah, dat al maandenlang doelwit is van Amerikaanse luchtaanvallen. In een cluster van huishoudens in deze stad werd tweederde deel van alle gewelddadige sterfgevallen gemeld. Als de doden daar niet worden meegerekend is het risico van een voortijdige dood met 150 procent gestegen. (NRC, 29-10-2004)

Irak: Amerikanen moorden in Fallujah

Bij het offensief tegen opstandelingen in de Iraakse stad Fallujah zijn de afgelopen dagen honderden mensen om het leven gekomen. Volgens de Amerikaanse commandant die de operatie leidt, generaal Thomas Sattler, zijn 22 Amerikanen, vijf Iraakse militairen en ruim zeshonderd opstandelingen en burgers gedood. Honderden Irakezen liggen dood op straat. Nog veel meer zouden gewond zijn, maar die kunnen niet worden geholpen door de gevechten. Inwoners van de stad zitten zonder water, voedsel en stroom. Volgens het Amerikaanse leger zijn tussen de 60.000 en 100.000 inwoners in de stad gebleven. Naar schatting zijn tussen de 50 en 75 procent van de inwoners de stad uit gevlucht. Hulporganisaties in Irak hebben gisteren de Verenigde Staten en de Iraakse regering opgeroepen hen toegang tot Fallujah te verlenen. (HC, 13-11-2004)

Annan: Fraudeschandaal werpt schaduw over Verenigde Naties

NEW YORK — Het schandaal rond de voormalige miljardenhandel bij het olie-voor-voedselprogramma voor Irak, heeft een schaduw over de Verenigde Naties geworpen. Dat heeft VN-secretaris-generaal Kofi Annan gisteren tijdens een geaccrediteerde gezegd.

„De waarheid moet nu snel ongelijk boven tafel komen", aldus Annan. De VN-baas beloofde dat hij actie zal ondernemen op basis van een rapport van Paul Volcker, oud-hoofd van de Amerikaanse centrale bank, die de kwestie onderzoekt.

Met het VN-hulpprogramma olie-voor-voedsel mocht Irak van 1996 tot 2003 olie exporteren om medicijnen te kopen. Daarbij zouden de voormalige dictator Saddam Hussein en zijn kliek voor miljarden in eigen zak hebben gestoken. Ook VN-medewerkers, onder wie de zoon van Annan, zouden steekpenningen hebben ontvangen.

Annan, die onder vuur door dit schandaal de laatste maanden zwaar onder vuur lag, *gaf toe dat hij het erg zwaar heeft gehad. Maar hij zou nooit hebben overwogen af te treden.* Vooral een aantal conservatieve Amerikaanse politici had op zijn vertrek aangedrongen. (ANP/AFP)

Gestolen Iraakse beelden gevonden

Door onze kunstredactie

ROTTERDAM, 2 AUG. *De Jordaanse* is daarna heeft zaterdag aan grote musea *Jordanië* en Irak h slag gekregen op achtien antiek dromen boeken die gestoken zo in Irak. De objecten waren in h bezit van een Iraakse chauffeur.

Hij heeft de afgelopen dagen van de Jordaanse douane Mahmaud Krichat, gisteren be voorzitter opgaande bij persbureau AFP. Volgens Krichat verklaarde de man de boeken in Irak gekocht te hebben en ze vanuit Jordanië willen vervoeren naar het buiten land. De gezeten besloten vervolgens de douane waarschuwen, zullen door Jeedaanse autoriteiten gerna undersocht worden. Daarzullen ze teruggevonden worden naar Irak, aldus Krichat. Volgens het Jordaanse dagblad Al-Arab Gaat verwerde de chauffeur boekjes in verregelde kisten. Het opschrift 'gebeim' stond, w indruk moest wekken dat he plomatieke koffers waren.

Sinds april 2003 zijn bijna tienduizend unieke objecten kunning uit het Nationaal M um in Bagdad, in Jordanië en schepen. Dat is naar een schatting van de in totaal bijna v tiendui*zend objecten die uit* museum gestolen zijn. Volgens museumdirecteur Donny Geor werken verschillende bureaus van Irak niet over bij het opsporen van de gestolen kunst. „We wer ieder dat de Irakbal ansich te Turkije en in Syrië verdwijnt, zegt James Reese Jeis van de Iraakse Jordanië, Syrië, Koeweit en Sa adie-Arabië werken wel samen met Bagdad en hebben al herhaalde delijk objecten onderschept die d gestolen gemeenten. Vorig jaar werd op een Amerikaans vliegveld be dag gelegd op een Iraaks kunstvoo ger. Verder werden gestolen kunstvoorwerpen teruggevonden in Libanon van de Centrale Bank in Irak. De VS verklaarden dat de ob jecten al voor het begin van de oorlog verdwenen waren en volgens de Amerikaanse autoriteiten werkelijk toegekken zouden hebben bij de plunderingen.

VS verzwijgen Iraakse doden

9-12-2004

Nu het aantal Amerikaanse slachtoffers in Irak de duizend is gepasseerd, vraagt Jeffrey D. Sachs waarom het veelvoud aan Iraakse doden wordt verzwegen.

Het wordt steeds duidelijker dat de Amerikaanse oorlog in Irak het leven heeft gekost aan tienduizenden, misschien wel meer dan honderdduizend, burgers. Toch wordt dit bloedbad in de VS systematisch verzwegen. De pers en de regering schieten daar het beeld van een oorlog waarin geen burgerdoden vallen, omdat er geen Iraakse burgers bestaan, maar alleen opstandelingen.

Het gedrag en het zelfbeeld van de Amerikanen laten zien met welk gemak een beschaafd land betrokken kan raken bij grootschalige misdaad op burgers zonder dat er een publieke discussie ontstaat. Afgelopen oktober publiceerde het Britse medische tijdschrift *The Lancet* een onderzoek naar burgerdoden in Irak sinds het begin van de invasie onder leiding van de VS. Het onderzoek concludeerde dat er sprake was van honderdduizend meer burgerdoden in Irak in vergelijking met wat het normale, voor Saddam Hoessein oorlog, was de sterfte van gezinnen in Irak in verschillende gebieden onderzocht. De gezinnen werden gevraagd naar de doodsoorzaak gewelddadige sterfgevallen in hun gezin. Het onderzoek concludeerde dat de meeste van deze doden het gevolg waren van luchtaanvallen door Amerikaanse troepen.

De Amerikaanse publieke reactie is al even opmerkelijk als het onderzoek van *The Lancet* – te bloed uit. De opwelpoper onder de kranten, de *New York Times*, besteedde er een enkel verhaal van 770 woorden aan op pagina 8 (29 oktober). De verslaggever had kennelijk geen enkele functionaris van de regering-Bush of van het Amerikaanse leger gesproken. Er waren geen verwijzingen naar gewijd en er werden geen commentaren aan gewijd en er werden geen verslaggevers van de *New York Times* naar Irak gestuurd om ter plaatse zelf te kijken wat er waar van was. De berichtgeving in de andere Amerikaanse kranten was al even onnaaf. *The Washington Post* besteedde er 758 woorden aan op pagina zeuken.

De recente berichtgeving over de bombardementen op Fallujia is ook een tombeeld van zelfcensuur. Op 6 november schreef de *New York Times* dat 'gevechtsvliegtuigen zware bombardementen aanvoerden op de gebieden van de opstandelingen' in Fallujia, zoals het Amerikaanse leger de stad noemde. Het bombardement begon de dag nadat de Amerikaanse troepen het centrum van Fallujia hadden bezet. Vijf maar dagen later bevatte het verslag van de *New York Times* dat de Amerikaanse troepen 'de stad hadden bezet' en dat 'de gevechten in de meeste delen van de stad waren geëindigd'. Het verslag vermeldde niet dat de Amerikaanse troepen de stad hadden bezet door het bombardement van de stad te staken. Het verslag vermeldde niet dat de Amerikaanse troepen de stad hadden bezet door het bombardement van de stad te staken. Het verslag vermeldde niet dat de Amerikaanse troepen de stad hadden bezet door het bombardement van de stad te staken.

Aktiekomitee
S.O.S. KINDEREN IRAK
p/a Hoefkensdijk 11
4584 RS KUITAART

Steun op GIRO 01.04.253

website: www.sosiraq.org
e-mail: soskinderenirak@hotmail.com

SOS Kinderen Irak steunt de campanje voor Hiba en andere Iraakse oorlogsslachtoffers
SOS Kinderen Irak roept op voor ondersteuning van deze campanje!

SOS Kinderen Irak roept op om een financiële bijdrage over te maken op girorekening nr.:
01.04.253 t.n.v. SOS Kinderen Irak te Kuitaart o.v.v. HIBA
SOS Kinderen Irak zal er zorg voor dragen dat de opgehaalde steun, t.b.v. de campanje bij g3w terecht komt.

Voor informatie m.b.t. deze campanje: www.g3w.be

Voor informatie aangaande SOS (kinderen) Irak Nederland / België : www.sosiraq.org
www.sosirak.org

SOS Kinderen Irak staat oor een volledige en onvoorwaardelijke terugtrekking van alle buitenlandse troepen uit Irak.
De bezettingsmacht in Irak heeft geen uitstaans met de zogenaamde wederopbouw van Irak; herkolonialisering is de doelstelling van het bezettingsleger onder leiding van de VS.
De installatie van een marionetten regime zal aan het wezenlijke van de bezettingsmacht niets wijzigen

Aktiekomitee
S.O.S. KINDEREN IRAK
p/a Hoefkensdijk 11
4584 RS KUITAART

Dec 2004 Steun op GIRO 01.04.253

website: www.sosiraq.org
e-mail: soskinderenirak@hotmail.com

Kampanje voor HIBA en andere Iraakse oorlogsslachtoffers!

Op 13 april 2003, precies 1 week voor haar dertiende verjaardag, raakte Hiba Kasim zwaargewond toen een VS-vliegtuig clusterbommen dropte boven de wijk in Bagdad waar ze woonde. Hiba houdt er een zwaar verminkt been aan over. Een, een felle overtuiging: *"Ik wil voor advokaat studeren"*, vertelde ze aan Dr. G. van Moorter, *"zodat ik de mensenrechten kan verdedigen. Met de Amerikaanse soldaten hier hebben we nu geen mensenrechten"*.

Een week eerder, op 7 april 2003, verloor Mohamed Ali Sarhan bijna alles wat hij had: zijn vrouw, zijn kind, zijn twee benen. VS-militairen hadden de ziekenwagen in brand geschoten waarmee hij zijn hoogzwangere vrouw naar een hospitaal probeerde te brengen.

Twee menselijke drama's. Twee oorlogsmisdaden ook: zowel het gebruik van clusterbommen waar burgerbevolking in de buurt is, als het onder vuur nemen van medische voertuigen zijn flagrante schendingen van het oorlogsrecht. De dokters van **Geneeskunde voor de Derde Wereld** brachten getuigenissen, foto's en videobeelden van Hiba Kasim en Mohamed Ali Sarhan mee uit Bagdad. Mohamed en Hiba's moeder waren bij de 17 Irakezen die met de hulp van de coördinatie **Stop USA** klacht indienden tegen generaal Tommy Franks, de toenmalge bevelhebber van de VS-troepen in Irak. In België een Amerikaan aanklagen op verdenking van misdaden, begaan in Irak, tegen Irakezen, was mogelijk onder de Belgische wet van universele bevoegdheid, de zogenaamde genocide wet. Die bepaalde dat in België vervolging kon worden ingesteld wegens genocide, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden, begaan door gelijk wie, tegen gelijk wie, en gelijk waar. Maar de Belgische regering plooide voor de druk uit Washington om de klacht tegen Franks in de kiem te smoren. De befaamde genocidewet zelf werd uitgehold tot er quasi niets van overbleef.
Gerechtigheid voor Mohamed en Hiba zat er dus niet in via die weg. Maar op zijn minst zouden ze dan tenminste medische hulp moeten kunnen krijgen, een schadevergoeding misschien? Niets van aan dus!
Een jaar later loopt Hiba op krukken, ze heeft nog niet de kans gehad op ingrepen die beterschap kunnen brengen. En Mohamed heeft nog altijd geen prothesen onder de stompen van zijn benen. 13 jaar embargo en een jaar oorlog en bezetting hebben de gezondheidszorg in Irak onderuit geholpen. Goede medische verzorging, gebruik van gespecialiseerd orthopedisch materiaal, de beste operaties, behoorlijke fysiotherapie, zelfs gewoon maar in het revalidatiecentrum of in het ziekenhuis geraken: het is allemaal zo goed als onmogelijk in het Irak van vandaag. Dat terwijl Irak van 1990 precies het medisch paradepaardje van de hele Arabische wereld was!

Geneeskunde voor de derde Wereld legt zich niet neer bij deze gang van zaken. Hiba werd ondertussen naar België gehaald voor medische onderzoeken en verzorging. Voor Mohamed Ali Sarhan en andere patiënten worden speciale artificiële gewrichten aangekocht en naar Irak gebracht. Ook voor andere oorlogsslachtoffers wil G3W zich inzetten. SOS Kinderen Irak ondersteunt deze akties van G3W tenvolle.
Omdat het echter logisch is dat het de VS zijn die zouden moeten opdraaien voor alle oorlogsschade zal G3W dan ook symbolisch de faktuur naar het Witte Huis sturen.

Sagittarius

Van: "Jan Beentjes" <jbeentjes@mac.com>
Aan: "Hans Hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>; "Nico Steijnen" <sagitar@hetnet.nl>; "Meindert Stelling" <meindert.stelling@planet.nl>
Verzonden: vrijdag 3 december 2004 19:05
Onderwerp: Fwd: Petition- Humanitarian Lawyers Against US Attacks On Falluja/Iraq ...

Hier iets wat lijkt op onze acties.
Jan

Begin doorgestuurd bericht:

Van: "June Kelly" <june_kelly_2@hotmail.com>
Datum: 3 december 2004 18:59:12 GMT+01:00
Aan: webmaster@natosued.org, room101ucg@yahoo.co.uk, vizel@utvinternet.com, nowar@eircom.net, socialistyouth@hotmail.com
Onderwerp: Petition- Humanitarian Lawyers Against US Attacks On Falluja/Iraq ...

May not be too late to sign - Please pass to eligible to sign -
Many thanks - June Kelly

---

uruknet.info - redazione@uruknet.info

اوروكنت.إنفو

informazione dall'iraq occupato
information from occupied iraq
أخبار من
العراق
المحتلة

[home page] | [tutte le notizie/all news] | [download banner] | [ultimo aggiornamento/last update 03/12/2004 17:47]

uruknet.info è un progetto di informazione sull'Iraq, per raccogliere notizie dal paese occupato
uruknet.info is a project of information about Iraq, in order to collect news from the occupied country

:: Segnala Uruknet agli amici. Clicka qui.
:: Invite your friends to Uruknet. Click here.

:: Segnalaci un articolo
:: Tell us of an article

:: User-Id

FALLUJA

Los Angeles-based Humanitarian Law Project/International Educational Development (HLP/IED and San Francisco-based Association of Humanitarian Lawyers (AHL), submitted a petition to the Inter-American Commission on Human Rights of the Organization of American States on behalf of "unnamed, unnumbered patients and medical staff both living and dead" at the medical facilities in Falluja. The Commission had authority to investigate human rights violations committed by a member State of the OAS and to seek remedies for victims.

"Attacks on hospitals and medical personnel are truly shocking. We hope that this will result in the immediate improvement of the situation of the patients and staff, to additional remedies for these victims, and an end to the United States violations of human rights and the Geneva Conventions in Iraq," stated Lydia Brazon, Executive Director of the United Nations credentialed HLP/IED.

The Geneva Conventions prohibit attacks on any medical facility or medical personnel, whether civilian or military. "Imagine the outrage if the opposition in Iraq attacked one of the medical facilities for American wounded. There would be calls for war crimes tribunals," stated Karen Parker, the attorney in this action. "Rather than being "quaint" as administration Attorney-General nominee Gonzales has said, the Geneva Conventions and human rights agreements are meant to prevent acts of barbarity in war. Besides preventing atrocities, they are meant to protect GIs from the psychological damage that afflicts people who carry out this type of action."

In addition to the evidence already attached to their document, the Petitioners will submit New York Times photographer Shawn Baldwin's photograph of patients lying on the floor with their hands tied behind their backs, and a number of other photos and stories about the tragedy. They also informed the Commission that weapons containing depleted uranium, declared illegal weapons by a United Nations human rights body, might have been used near the hospitals, placing the victims at further risk of serious harm.

The Petition was filed under the Commission's emergency provisions, enabling the Commission to order the United States to undertake measures to prevent "irreparable harm" to victims. The Petitioners also requested the Commission to visit Falluja for a first-hand assessment.

Petition Copies available from Karen Parker, Esq.

Full text of the petition:
http://www.uruknet.info/?p=7490

INTER-AMERICAN COMMISSION ON HUMAN RIGHTS
ORGANIZATION OF AMERICAN STATES

BY

THE ASSOCIATION OF HUMANTARIAN LAWYERS

ON BEHALF OF

UNNAMED, UNNUMBERED PATIENTS AND MEDICAL STAFF,
BOTH LIVING AND DEAD,
OF THE FALLUJA GENERAL HOSPITAL AND
A TRAUMA CLINIC

AGAINST

THE UNITED STATES OF AMERICA

Karen Parker
154 Fifth Avenue
San Francisco, CA 94118
415.668.2752 tel. and fax
415.533.1066 cell
@igc.org

Attorney for Petitioners

CONTENTS

BRIEF STATEMENT OF THE CASE

THE ORGANIZATIONAL PETITIONER

ORGANIZATIONAL PETITIONER MEETS ARTICLE 26 REQUIREMENTS

REQUEST FOR ARTICLE 25 PRECAUTIONARY MEASURES

EXHAUSTION OF DOMESSTIC REMEDIES

FACTS

VIOLATIONS

CONCLUSION

DOCUMENTS

Tab 1. Statement of Louise Arbour,
United Nations High Commissioner for Human Rights, 16 November 2004.

Tab 2. B. Dominick, "In Fallujah, U.S. Declares War on Hospitals, Ambulances," The New Standard (Australia), 12 November 2004.

Tab 3. "Aid convoy barred from "starving" Falluja," Al-Jazeera, 15 November 2004.

Tab 4. M. Georgy, K. Sengupta, H. McGavin, [News stories], The Independent (UK), 15 November 2004.

Tab 5. United Nations, Emergency Working Group -- Falluja Crisis, "Up-date Note," 11 November 2004 and 13 November 2004.

Tab 6. "Hospitals hit as fighting rages in Falluja," Al -Jazeera, 9 November 2004.

BRIEF STATEMENT OF THE CASE

On Sunday, 7 November 2004, troops belonging to the United States Special Forces seized the Falluja General Hospital in Falluja, Iraq. The hospital patients were taken from their rooms, ordered to lie on the floor and they had their hands bound behind their backs. There are also credible reports that a medical clinic was attacked, killing 20 doctors and unnumbered patients. Survivors are presumed in urgent need of attention. Organizational Petitioner files this Petition on an emergency basis as provided by Article 25 of the Rules of Procedure of the Inter-American Commission on Human Rights (Rules). Organizational Petitioners allege that the reports of the impact of that attack on patients and medical staff, in conjunction with current conditions at the hospital and clinic, if true, justify Article 25 remedies and constitute violations of Articles I (right to life, liberty and personal security); Article V (right of freedom from abusive attacks on personal life); Article XI (right to preservation of health and well-being); and Article XXV (right to protection from arbitrary arrest) of the American Declaration of the Rights and Duties of Man, adopted by the 9th International Conference of American States (1948)(American Declaration).

The United States is a member of the Organization of American State and is therefore bound by the American Declaration.

Petitioners have not raised the issues presented herein in a forum that would invoke the duplication doctrine set out in Article 33 of the Rules.

THE ORGANIZATIONAL PETITIONER

The Association of Humanitarian Lawyers (AHL) is a California Organization duly registered with the California Secretary of State, and has private, non- profit status under United States law. Formerly known as International Disability law, its mission is to educate about and seek compliance with human rights and humanitarian law. AHL specifically seeks to protect the rights of persons injured or disabled in armed conflict and to protect medical personal, medical facilities and medical supplies from harm.

ORGANIZATIONAL PETITIONER MEETS ARTICLE 23 REQUIREMENTS

Organizational Petitioner alleges that it complies with Article 23 of the Rules, which allows petitions on behalf of third persons by groups legally recognized in a member State of the Organization of American States. Organizational Petitioner assets that the to-date unnamed and unnumbered Individual Petitioners are precisely the persons that AHL seeks to protect and that the acts in questions are those that AHL seeks to prevent or remedy.

REQUEST FOR ARTICLE 25 PRECAUTIONARY MEASURES

Article 25 of the Rules provides for measures to be undertaken in emergency situations. This rules provides, in pertinent part:

1. In serious or urgent cases, and whenever necessary according to the information available, the Commission may, on its own initiative or at the request of a party, request that the State concerned adopt precautionary measures to prevent irreparable harm to persons.

Organizational Petitioner is convinced that the situation is sufficiently grave to assume that surviving Individual Petitioners are at great risk of loss of life and other irreparable harm.

EXHAUSTION OF DOMESTIC REMEDIES

Petitioners allege excuse from exhaustion of domestic remedies as required by Article 31 of the Rules because this is an urgent case governed by Article 25 of the Rules. Petitioners also assert that United States domestic law does not provide remedies for victims of violations of human rights that occur during armed conflict and will make a showing of that if so requested by the Commission.

FACTS

Respondent State does not deny that at about 10:00 p.m. Sunday, November 7, 2004 its Special Forces stormed Falluja General Hospital, and both patients and staff were ordered to sit or lie down. Their hands were then bound behind their backs. The front page of the San Francisco Chronicle, November 8, 2004 has a photograph taken by N.Y. Times photographer Shawn Baldwin at the hospital showing the United States forces guarding a number of patients who are lying on the floor with their hands bound. This operation was admitted by Respondent to be among the first one undertaken by its military forces in its goal of seizing Falluja away from the hands of the enemy. There is strong evidence to indicate loss of life, injury, worsening of medical condition and other ills for the patients and staff at this hospital due to the conduct of Respondent.

Petitioners allege that the information regarding the clinic is sufficiently reliable to indicate that the Respondent's military forces carried out an aerial bombardment on a medical trauma clinic, killing perhaps up to twenty doctors and unnumbered patients. In this regard Reuters has issued a photograph of a sign reading "Nazzai Emergency Hospital" that is all that remains of that facility and two adjacent building used my medical care providers. The opposition forces have no capacity for aerial attacks. American officials have allegedly defended these acts by claiming that Falluja General Hospital is an "enemy field

hospital" but Petitioners assert that facts available to the Respondent clearly indicate that this facility is a civilian one, and statements issued at other times by Respondent indicates this knowledge.

There are numerous accounts, as well as photographs, of American forces shooting at or destroying ambulances.

On Monday, November 15, 2004 the Iraqi Red Crescent allegedly tried to bring badly needed supplies to injured civilians, including the patients, but were barred from doing so. Its convoy retreated to the surrounding camps of internally displaced persons.

There is clear evidence that Abrams tanks are being used in military attacks near and around the medical facilities, thereby possibly further endangering patients and remaining medical staff as these tanks have been used to fire weapons containing depleted uranium. Depleted uranium weapons are radioactive, have a devastating effect on life and health of all persons in the area, and will continue to have a deadly effect long after the conflict is over. It is for this reason that in 1996 the United Nations Sub-Commission on the Promotion and Protection of Human Rights found use of these weapons "incompatible" with existing human rights and humanitarian law standards.

The urgency of the situation is indicated by an appeal of the United Nations High Commissioner for Human Rights, who issued a statement in this regard.

VIOLATIONS

Petitioners allege the above acts show violations of Articles I (right to life, liberty and personal security); Article V (right of freedom from abusive attacks on personal life);
Article XI (right to preservation of health and well-being); and Article XXV (right to protection from arbitrary arrest)

War can provide an exception to certain of these rights. For example, an enemy soldier killed in battle does not have a right of action under the right to life provisions in human rights law. In some instances civilian casualties may be viewed as "incidental" ones and not, therefore, violations of either human rights or humanitarian law. However, when a military force carries out an illegal military action, then the resulting violations are simultaneously violations of human rights and humanitarian law. Thus, in order for the Respondent Government to defend against the charges brought by Petitioners, applicable humanitarian law must be consulted to see if there are exceptions that relate to this Petition. There are not.

The violations alleged by Petitioner result from military operations that are specifically forbidden in applicable humanitarian law. Article 18 of Geneva Convention IV of 1949 provides, in pertinent part:

Civilian hospitals organized to give care to the wounded and sick, the infirm and maternity cases, may in no circumstances be the object of attack, but shall at all times be respected and protected by the Parties to the conflict.

Article 19 of the same convention provides:

The protection to which civilian hospitals are entitled shall not cease unless they are used to commit, outside their humanitarian duties, acts harmful to the enemy. Protection may, however, cease only after due warning has been given, naming, in all appropriate cases, a reasonable time limit, and after such warning has remained unheeded.
The fact that sick or wounded members of the armed forces are nursed in these hospitals, or the presence of small arms and ammunition taken from such combatants which have not yet [been] handed to the proper service, shall not be considered to be acts harmful to the enemy.

The facts clearly show that Falluja General Hospital was at all times a civilian hospital and that the Respondent had to have known this. Further, Respondent has publicly admitted that the attack on Falluja General Hospital was a key part of its first phase of military operations to seize Falluja. Various accounts attribute a rational of preventing opposition forces from obtaining medical care. In any case, there was clearly no Article 19 warning. And while some enemy wounded were in the hospital, Article 19 provisions to not allow that facts to be construed an act harmful to the enemy. Thus, the Respondent may not invoke an exception to the right to life and security of the person and other American Declaration Article I rights.

Even if Falluja General Hospital were an enemy field hospital, Respondent could not legally carry out what it did. This is clear from Article 19 of Geneva Convention I of 1949, which provides, in pertinent part:

Fixed establishments and mobile medical units of the [enemy's] Medical Service may in no circumstances be attacked, but shall at all times be respected and protected by the Parties to the conflict.

Petitioners further conclude that the attacks on the medical facilities show violations of the right to freedom from abusive attacks as provided in Article V, violations of the right to health as provided in Article XI, and, as many patients and doctors were detained for some periods of time, a violation of the right freedom from arbitrary arrest as provided in Article XXV. The failure of the United States to provide for or allow provision for immediate, emergency relief for the unnamed, unnumbered Petitioners is an on-going violation of Article XI, and places them all at great risk of loss of live, irreparable harm and further violations. The possible use of illegal weapons containing depleted uranium would indicate an aggravated violation of the right to health and well-being as hospital patients would likely be particularly effected by exposure to DU radiation.

CONCLUSION

Petitioners respectfully request the Commission to take appropriate action on this Petition with due consideration of the urgency of the matter. At a minimum, Petitioners urge the Commission to require of the Respondent full compliance with the American Declaration as it is to be interpreted during armed conflict invoking humanitarian law. Petitioners

also request the Commission consider an on-site investigation under its Applicable authority. Petitioners also request leave to submit additional documentation as this becomes available, and asserts a willingness to address any issue raised by the Commission for further examination or argument.

Respectfully submitted,

Karen Parker, J.D.
Attorney for Petitioners

Courtesy of Dirk Adriaensens

:: The address of this page is : www.uruknet.info?p=7763

:: The original address of this article is :
www.scoop.co.nz/mason/stories/WO0412/S00036.htm

:: Article nr. 7763 sent on 02-dec-2004 16:27 ECT

[Printable version | Send it to a friend]

[Contatto/Contact] | [Home Page] | [Tutte le notizie/All news]

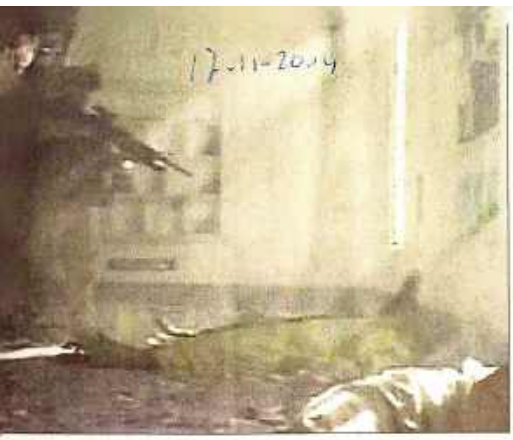
uruknet, uruklink, iraq, uruqlink, iraq, irak, irakeno, iraqui, uruk, uruqlink, saddam hussein, baghdad, mesopotamia, babilonia, uday, qusay, udai, qusai,hussein, feddayn, fedayn saddam, mujaheddin, mojahidin, tarek aziz, chalabi, iraqui, baath, ba'ht, Aljazira, aljazeera, Iraq, Saddam Hussein, Palestina, Sharon, Israele, Nasser, ahram, hayat, sharq awsat, iraqwar,irakwar

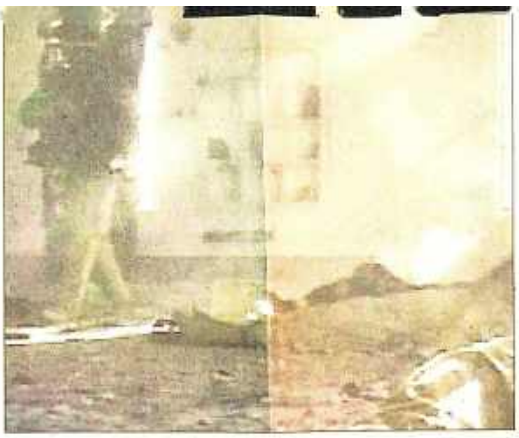
?>

Special reports on the trial of President Saddam Hussein by Dr. Curtis F.J. Doebbler

Ego te baptizo carpam: realtà e misiticazione giuridica nella perdurante guerra di aggressione all'Iraq

15-12-04

ood in de moskee

Een Amerikaanse marinier komt een moskee in Falluja binnen en ziet daar enkele dode en gewonde Irakezen op de grond liggen. Ervan overtuigd dat een van de mannen nog in leven is maar zich dood houdt, schiet hij hem een kogel door het hoofd. Een cameraploeg van de Amerikaanse omroep NBC, die met de patrouille was meegelopen, maakte daar zaterdag opnamen van die gisteren op de Amerikaanse en Arabische zenders t zien waren. De Amerikaanse autoriteiten stellen een onderzoek in. Ze willen weten of de marinier, die inmiddels op non-actief is gesteld, een oorlogsmisdaad heeft begaan. Zie ook pagina 5. FOTO REUTER

Sagittarius

Van: "L. Brusselaars" <brusselaars@zeelandnet.nl>
Aan: "Nico Sagittarius Steynen"
Verzonden: donderdag 31 maart 2005 18:55
Onderwerp: E-mail met bijlage (attachment): 033105Z

t truthout

d doane

s subscribe

i issues

e environment

m multimedia

c contact

truthout • issues

Print This Story E-mail This Story

Go to Original

Children 'Starving' in New Iraq
BBC

Thursday 31 March 2005

Increasing numbers of children in Iraq do not have enough food to eat and more than a quarter are chronically undernourished, a UN report says.

Malnutrition rates in children under five have almost doubled since the US-led intervention - to nearly 8% by the end of last year, it says.

The report was prepared for the annual meeting of the UN Human Rights Commission in Geneva.

It also expressed concern over North Korea and Sudan's Darfur province.

UN specialist on hunger Jean Ziegler, who prepared the report, blames the worsening situation in Iraq on the war led by coalition forces.

He was addressing a meeting of the 53-nation commission, the top UN rights watchdog, which is halfway through its annual six-week session.

When Saddam Hussein was overthrown, about 4% of Iraqi children under five were going hungry; now that figure has almost doubled to 8%, his report says.

Governments must recognise their extra-territorial obligations towards the right to food and should not do anything that might undermine access to it of people living outside their borders, it says.

That point is aimed clearly at the US, but Washington, which has sent a large delegation to the Human Rights Commission, declined to respond to the charges, says the BBC's Imogen Foulkes in Geneva.

Increasing Hunger

Mr Ziegler also says he is very concerned about the lack of food in North Korea, where there are reports that UN food aid is not being distributed fairly.

In Darfur, the continuing conflict has prevented people from planting vital crops, he says.

Overall, Mr Ziegler says, he is shocked by the fact that hunger is actually increasing worldwide.

Some 17,000 children die every day from hunger-related diseases, the report claims, which it says is a scandal in a world which is richer than ever before.

"The silent daily massacre by hunger is a form of murder," Mr Ziegler said. "It must be battled and eliminated."

Jump to today's TO Features:

Today's TO Features

(In accordance with Title 17 U.S.C. Section 107, this material is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving the included information for research and educational purposes. t r u t h o u t has no affiliation whatsoever with the originator of this article nor is t r u t h o u t endorsed or sponsored by the originator.)

"Go to Original" links are provided as a convenience to our readers and allow for verification of authenticity. However, as originating pages are often updated by their originating host sites, the versions posted on TO may not match the versions our view when clicking the "Go to Original" links.

News Front Page

Africa
Americas
Asia-Pacific
Europe
Middle East
South Asia
UK
Business
Health
Science/Nature
Technology
Entertainment

Have Your Say
In Pictures
Week at a Glance
Country Profiles
In Depth
Programmes

BBC SPORT
BBC WEATHER
BBC ON THIS DAY

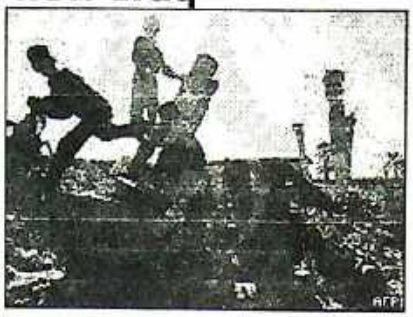
LANGUAGES
عربي
فارسی
پښتو
TÜRKÇE
FRANÇAIS
MORE >

Last Updated: Wednesday, 30 March, 2005, 23:45 GMT 00:45 UK

E-mail this to a friend Printable version

Children 'starving' in new Iraq

Increasing numbers of children in Iraq do not have enough food to eat and more than a quarter are chronically undernourished, a UN report says.

More and more children in Iraq do not have enough food to eat

Malnutrition rates in children under five have almost doubled since the US-led invasion - to nearly 8% by the end of last year, it says.

The report was prepared for the annual meeting of the UN Human Rights Commission in Geneva.

It also expressed concern over North Korea and Sudan's Darfur province.

Jean Ziegler, a UN specialist on hunger who prepared the report, blamed the worsening situation in Iraq on the war led by coalition forces.

He was addressing a meeting of the 53-nation commission, the top UN rights watchdog, which is halfway through its annual six-week session.

> **"The silent daily massacre by hunger is a form of murder - it must be battled and eliminated"**
>
> Jean Ziegler

When Saddam Hussein was overthrown, about 4% of Iraqi children under five were going hungry; now that figure has almost doubled to 8%, his report says.

Governments must recognise their extra-territorial obligations towards the right to food and should not do anything that might undermine access to it of people living outside their borders, it says.

That point is aimed clearly at the US, but Washington, which has sent a large delegation to the Human Rights declined to respond to the charges, says the BBC's Imogen Foulkes in Geneva.

Increasing hunger

Mr Ziegler also said he was very concerned about the lack of food in North Korea, where there are reports that UN food aid is not being distributed fairly.

In Darfur, the continuing conflict has prevented people from

THE STRUGGLE FOR IRAQ

KEY STORIES
Iraqi parliament elects sp
Militants attack Abu Ghra
Sunnis urged to join Iraq
Ancient minaret damage
US forces 'holding Zarqa

FEATURES AND ANALYSIS

Political cha
Iraqis fear th
to create a ne
government i
ethnic splits
Iraq: Two years on
No 'Vietnam' but much tc
Transitional law under at

HAVE YOUR SAY
Oil-for-food report: Your

ELECTION BACKGROUND
Guide to life in Iraq
Q&A: Iraqi election
Who ran?

WATCH AND LISTEN
VIDEO Iraq turmoil

Full in-depth report

RELATED INTERNET LINKS
Iraq interim government
UN Commission on Huma
61st session
The BBC is not responsible
content of external interne

TOP MIDDLE EAST STORI
Suspects die in Saudi sho
Vandals desecrate Rabin'
Militants attack Abu Ghra
Passengers let off 'unsafe

planting vital crops, he said.

Overall, Mr Ziegler said he was shocked by the fact that hunger is actually increasing worldwide.

Some 17,000 children die every day from hunger-related diseases, the report claims, calling the situation a scandal in a world that is richer than ever before.

"The silent daily massacre by hunger is a form of murder," Mr Ziegler said. "It must be battled and eliminated."

E-mail this to a friend Printable version

LINKS TO MORE MIDDLE EAST STORIES

Select Go

News alerts | **E-mail services** | **Desktop ticker** | **Mobiles/PDAs**

BBC MMV

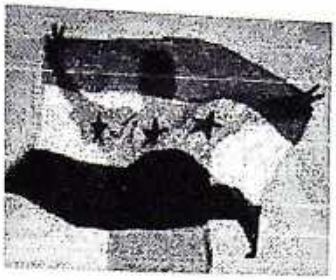
Help | Privacy & Cookies Policy | News sources | About the BBC Back

News Front Page | **Africa** | **Americas** | **Asia-Pacific** | **Europe** | **Middle East** | **South Asia**
UK | **Business** | **Entertainment** | **Science/Nature** | **Technology** | **Health**
Have Your Say | In Pictures | Week at a Glance | Country Profiles | In Depth | Programmes

BBC Homepage >> | BBC Sport >> | BBC Weather >> | BBC World Service >>

NEWSWATCH **Notes** | **Contact us** | **About BBC News** | **Profiles** | **History**

Van: "L. Brusselaars" <brusselaers@zeelandnet.nl>
Aan: "Nico Sagittarius Steynen" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: donderdag 31 maart 2005 18:55
Onderwerp: E-mail met bijlage (attachment):

uruknet.info

اوروكنت.إنفو

informazione dall'iraq occupato
information from occupied iraq
أخبار من العراق المحتلة

:: Free Download of **Uruknet Calendar 2005**

:: GI Special 3A56: 59% Say Troops Out In A Year - February 24, 2005
:: GI Special 3A54: Anaconda - February 22, 2005
:: GI Special 3A52: "A War On All Fronts" - February 21, 2005
:: All/Tutti

:: Uruknet on GoogleNews
:: Uruknet su GoogleNews Italia

Uruknet
il nostro progetto
our project

:: Segnala Uruknet agli amici. Clicka qui.
:: Invite your friends to Uruknet. Click here.

:: links

:: Segnalaci un articolo
:: Tell us of an article

:: mailing list

:: User-Id

:: Password

Expert: Malnutrition affects Iraq kids

Jonathan Fowler, Associated Press Writer

GENEVA, March 30, 2005 -- Malnutrition among the youngest Iraqis has almost doubled since the U.S.-led invasion toppled Saddam Hussein, a hunger specialist told the U.N. human rights body Wednesday in a summary of previously reported studies on health in Iraq.

By last fall, 7.7 percent of Iraqi children under 5 suffered acute malnutrition, compared to 4 percent after Saddam's ouster in April 2003, said Jean Ziegler, the U.N. Human Rights Commission's special expert on the right to food.

Malnutrition, which is exacerbated by a lack of clean water and adequate sanitation, is a major killer of children in poor countries. Children who survive are usually physically and mentally impaired for life, and are more vulnerable to disease.

The situation facing Iraqi youngsters is "a result of the war led by coalition forces," said Ziegler, an outspoken Swiss sociology professor and former lawmaker whose previous targets have included Swiss banks, China, Brazil and Israeli treatment of Palestinians.

Overall, more than a quarter of Iraqi children don't get enough to eat, Ziegler told the 53-nation commission, which is halfway through its annual six-week session.

The U.S. delegation and other coalition countries declined to respond to his presentation, which compiled the findings of studies conducted by other specialists.

In reporting the 7.7 percent malnutrition rate for Iraqi youngsters, the Norwegian-based Fafo Institute for Applied Social Science said in November that the figure was similar to the levels in some African countries.

Iraq was generally regarded as having good nutrition rates in the 1970s and 1980s, but problems emerged when the U.N. Security Council imposed sanctions after Iraq's invasion of Kuwait in 1990.

The United Nations later began an oil-for-food program, which allowed Iraq to sell oil to buy food and medicine. That was credited with nearly doubling the Iraqi population's annual food intake and halving malnutrition among children.

Ziegler did not mention the role of Iraq's insurgency in the

'In Abu Ghraib zaten ook kinderen vast'

IN DE ABU GHRAIB-GEVANGENIS in de Iraakse hoofdstad Bagdad zaten ook kinderen vast, onder wie een jongen van 11 jaar. Dat heeft de Amerikaanse generaal Janis Karpinski gezegd toen ze vorig jaar werd verhoord over de mishandeling van Iraakse gevangenen in Abu Ghraib door Amerikaanse soldaten.

Karpinski stond van juli tot november 2003 aan het hoofd van de berucht geworden gevangenis. Volgens Karpinski sloot het leger vanaf de zomer van 2003 vrouwen en kinderen doelbewust op in Abu Ghraib, omdat ze daar beter af waren dan in de cellen waar ze eerder vastzaten. AP

Een Irakees getuigt: Falluja werd weggevaagd

Interview met een Irakese arts

vr 18 mrt 2005

Stuur het artikel naar e vriend

Printvriendelijke pagina

Voeg het artikel toe aa Favorieten

V: Tijdens de voorbije weken hadden de "verkiezingen" de bovenhand in de verslaggeving over Irak in de lokale media. In de provincie Anbar, waar ook Falluja gesitueerd is, nam volgens de verslagen van de bezetting slechts twee procent van de stemgerechtigden deel aan de verkiezingen. Hoe verklaart u dat?

Haded: De verkiezingen in Irak waren belangrijk voor de VS. Ze hadden een grote symbolische waarde, maar de stem vertegenwoordigt de Iraki's niet. De Iraki's werden niet beschouwd als Iraki's maar werden verdeeld in Sjiieten, Soennieten, Christenen, Koerden, Turkmenen, Arabieren, enzovoort. Politieke partijen die echt voor ons land werken, namen helemaal niet deel aan de verkiezingen. Aangezien er een gebrek aan veiligheid was, wilden zij uitstel van de verkiezingen. De Soennieten in Mosul, Tikrit, Dijale, Anbar, Falluja, Ramadi en grote delen van Bagdad waren bijvoorbeeld van mening dat zolang de bezetters zich in het land bevinden, je niet aan de stemronde kan niet aan deelnemen. Ze eisten een duidelijk schema van hun vertrek. De Sjiietische imam riep vanuit zijn moskee echter op tot deelname en legde uit dat zij die niet stemmen ongelovigen zijn. Ze vertelden hun volgers dat hun stem de eis om het vertrek van de Amerikanen zou ondersteunen. Stemmers en niet-stemmers werden verenigd in een groep die het vertrek van de Amerikaanse troepen eisten.

Mohammad Awad: De Amerikanen en de Iraakse interim regering spraken van 14,5 miljoen stemgerechtigden. Uiteindelijk gingen volgens hen 8 miljoen mensen stemmen. Veel Iraki's geloven dat maximum 5 miljoen van de in totaal 26 miljoen tellende bevolking deelnam.

V: Omwille van hun angst voor aanvallen of door hun politieke overtuiging?

Haded: Er zijn veel redenen, van gebrek aan veiligheid tot politieke boycot. Op de stemdag was het verboden om met de auto te rijden. Je moest te voet ga stemmen. Er hingen affiches op met bedreigingen voor de stembureaus. Veel mensen waren dus bang om aan de verkiezingen deel te nemen. Velen bleven weg omdat ze veronderstelden dat de Amerikanen de verkiezingen zouden frauderen. Ze wilden geen deel uitmaken van een grap.

Awad: De meeste Iraki's weigerden om mee te werken omwille van hun politieke overtuiging. Hoe kan ik mijn stem in een urne laten vallen, die wordt "beschermd"

"Onder de bomme Bagdad, de camera stethoscoop",

Videodocumentaire van Gee Moorter, dokter van Genees voor de Derde Wereld, tijde verblijf in Irak, in Bagdad, t na de vijandelijkheden: een cineast is geworden uit noo tot getuigen, tot 'tonen' om 'verzorgen'. De stethoscoop een camera. Ontredderd do gruwel, wordt de urgentiear eigen getuige.
Een indringend document d gezien moet hebben!

Productiejaar: 2004
Duur: 45 minuten
Vorm: DVD of video.
Talen: Nederlands, Frans of gesproken en ondertiteld.

Eenheidsprijs: €10

Bestel **vhsnl-lamp** [nederlands]

Bestel **dvdnl-lamp** [nederlands]

Bestel **vhsen-lamp** engels]

door een Amerikaanse tank, vroeg men zich overal af. Van de Verenigde Naties waren er slechts 15 observatoren in Irak! Hoe konden zij een juist beeld krijgen van de correcte stemprocedures?

Een populaire slogan in Irak was: of je nu stemt of niet, uiteindelijk zal de bezetter winnen. Reeds voor de stemmen geteld waren, was het duidelijk dat de nieuwe regering samengesteld was door de interim regering die eraan vooraf ging. Slechts enkele posten werden veranderd en ministers werden verwisseld. Dat betekent in de laatste analyse dat de Irakezen geen echte stem hadden.

V: Falluja had meer dan 360 000 inwoners voor de invasie van de Amerikanen. Hoeveel mensen leven momenteel nog in de "stad van de duizend moskeeën", die nu belegerd is en reeds enkele keren gebombardeerd werd?

Haded: Eerst en vooral waren er slechts een honderdtal moskeeën in Falluja. De stad is vandaag de dag helemaal vernietigd. Falluja is ons Dresden in Irak [Dresden was een Duitse burgerstad vol vluchtelingen die door de Britse en Amerikaanse vliegtuigen gebombardeerd werd toen Wereldoorlog II bijna ten einde was.] Ongeveer 5 000 families, dus ongeveer 25 000 tot 30 000 Iraki's verbleven in november tijdens het grootste Amerikaanse offensief in Falluja, de rest van de inwoners was gevlucht. Ondertussen zijn er een paar teruggekeerd. We schatten dat ongeveer 20 procent van de bevolking is teruggegaan naar Falluja.

V: Het Amerikaanse leger gaf eind december aan dat één op de drie huizen in Falluja vernietigd werd door het grote offensief.

Haded: Dat zijn enkel de huizen die vernietigd werden door het bombardement. De appartementen en huizen die niet getroffen werden door de bombardementen, werden later vernietigd. Meubels werden tot spaanders geslagen. Daarnaast werden ontelbare huizen opzettelijk in brand gestoken. Zelfs scholen en ziekenhuizen werden beschadigd. De Amerikanen trokken van huis tot huis. Vernietigde huizen werden met een "X" aangeduid.

V: Hoeveel Irakezen werden er gedood tijdens het Amerikaanse offensief?

Haded: Tot op de dag van vandaag worden er lichamen gevonden onder de brokstukken van vernietigde huizen. Een ongekend aantal aan doden werd door de Amerikaanse troepen in de Eufraat gegooid. Het Amerikaanse leger zei dat er 1 200 doden waren. Wij hebben zelf 700 lichamen vanonder het puin gehaald en begraven. We kunnen daarnaast geen precieze data geven.

V: Volgens het Amerikaanse leger waren de dode lichamen uitsluitend terroristen, rebellen dus. Er werden geen burgers gewond. Wat denkt u?

Haded: Wij hebben ontelbare foto's en filmen waarop je kan zien wie er gedood werd in Falluja. Ik nodig iedereen uit om een kijkje te komen nemen in onze stad en om zelf foto's te maken van de toestand. Ik kan je kinderen tonen die hebben toegekeken hoe hun ouders neergeschoten werden door de Amerikanen. En ik kan je naar mannen brengen die gezien hebben hoe hun kinderen en vrouw werden neergeschoten.

gerechtvaardigd en is in overeenstemming met de internationale verdragen. Het is echter helemaal niet wettelijk om burgers te bombarderen. Dat mogen noch de Amerikanen, noch de verzetstrijders tegen de bezetters.

Veel Irakezen zijn van mening dat de aanvallen tegen burgers niet de verantwoordelijkheid zijn van de verzetsstrijders, maar dat uiteindelijk de Amerikanen en de geheime diensten van de buurlanden er achter zitten. Het is net zoals met Musab al-Zarkawi: de Amerikanen hebben de aanvallen op Falluja gerechtvaardigd door zijn bestaan. Waar is al-Zarkawi vandaag? Hij is een geest, die opduikt waar hij van nut kan zijn. Het is niet belangrijk of het in Kirkuk, Mosul, Tikrit, Samarra, Ramadi, Baghdad of Basra is. Eender waar er verzet is, slaagt al-Zarkawi erin op te duiken waar hij [voor de Amerikanen] nuttig kan zijn.

V: Het grote offensie dat "dawn" genoemd wordt, begon in de nacht van 8 november. Ze begonnen toen in het algemeen ziekenhuis in Falluja. Hoe hebt u de Amerikaanse aanval ervaren?

Haded: Het gemeentelijk ziekenhuis ligt in het Westen en is gescheiden van de stad zelf door de Eufraat. Tussen zeven en acht uur in de avond, omsingelden en bezetten de Amerikaanse soldaten het ziekenhuis dat 200 bedden telde. Op dat moment bevonden er zich ongeveer 30 patiënten in het ziekenhuis. Hoewel er geen verzet was en er ook geen strijders werden behandeld, werden de dokters en het onderhoudspersoneel, samen met 22 andere werknemers onmiddellijk gearresteerd. We werden op de grond gegooid, vastgebonden en later ondervraagd. Ze vertelden ons dat we het ziekenhuis moesten verlaten, de verzorgers samen met de patiënten. Daarna werd het ziekenhuis vernietigd, zelfs het medisch materiaal werd beschadigd.

V: Werden er verzetstrijders verzorgd in het ziekenhuis?

Haded: Vraag dat aan de Amerikanen: De Amerikaanse troepen waren binnen, keken overal rond en vroegen ons steeds weer waar de terroristen zich verstopten. Vraag hen hoeveel ze er vonden en arresteerden. Als ze er iemand van het verzet gevonden hadden, dan hadden ze de dokter nooit laten gaan.

Tijdens de bezetting van het ziekenhuis begon ook het bombardement van de hele stad. We konden de ontploffingen duidelijk horen. Zelfs ambulances werden aangevallen. Eerst probeerden inwoners de gewonden met hun auto's tot aan het ziekenhuis te brengen. Maar op alles wat er bewoog, werd er geschoten.

Uiteindelijk richtten we een veldhospitaal op in het oostelijke deel van Falluja. In principe was het niet meer dan een polikliniek. We gaven de exacte locatie van het gebouw aan de Amerikanen. Twee dagen later werd het gebombardeerd zodat het noodziekenhuis verloren was. Uiteindelijk hebben we een tweede noodziekenhuis opgericht dat eigenlijk niet functioneel was. We hadden er bijna niet. Water en elektriciteit waren afgesloten en de telefoon werkte niet meer.
De omstandigheden waren catastrofaal maar toch hebben we er 25 gewonden geopereerd. We hadden echter geen medicijnen zodat de wonden geïnfecteerd geraakten. Door deze praktische ontberingen waren patiënten gedoemd om te sterven. Mensen met ernstige wonden kwamen om. In de omliggende huizen zochten we naar vrijwilligers die ons hielpen met poetsen en het bloed weg te vegen. Mijn 13-jaar oude zoon hielp met ze mee

Zeven dagen later ging ik naar de Amerikanen. Ik wou vervoer voor onze patiënten regelen. Maar eerst werd ik gearresteerd door soldaten van het Iraakse leger, allemaal Sjiïeten en Koerden. Uiteindelijk kreeg ik de verantwoordelijke van het Amerikaanse leger te pakken. Ik vroeg hem of we onze patiënten naar het ziekenhuis mochten brengen. Eerst geloofde hij me niet terwijl hij me vertelde dat er niemand meer was in Falluja en dat iedereen gevlucht was. Ik vroeg hem of ik met een auto met een witte vlag over de wegen mocht rijden en de overblijvende inwoners in een moskee mocht samenbrengen. In een uur had ik vijftig mensen verzameld, ongeveer tien families. Twee dagen later bevonden er zich 200 Iraki's in de moskee. Iemand vertelde me dat Amerikaanse soldaten met opzet op families hadden gevuurd, zelfs op degene die een witte vlag droegen. In de moskee hadden we ook een kleine polikliniek opgezet. In de omliggende huizen zochten we naar medicijnen, niks bijzonders, een paar kalmeermiddelen.

Tot op de dag van vandaag omringen Amerikaanse soldaten het centrale ziekenhuis. Patiënten moeten te voet komen! Wie met de wagen komt, wordt beschoten.

V: Waarom bleven er tijdens de bombardementen duizenden Iraki's in Falluja?

Haded: Om verschillende redenen. Sommigen hadden bijvoorbeeld geen familie in Bagdad bij wie ze konden logeren. Anderen waren beschaamd om als vluchtelingen in tenten te leven. Anderen zouden graag gevlucht zijn, maar hadden geen auto. De meesten die bleven konden zich echter niet inbeelden dat de Amerikanen met een dergelijke woede zouden vechten. Ze geloofden niet dat de Amerikaanse soldaten zouden bombarderen en op burgers en families zouden schieten. Op rebellen wel, maar op ongewapende mensen, vrouwen, kinderen, gewonden, oudere mensen?

V: Was je zelf een getuige van een bloedbad?

Haded: Nee, ik heb het niet persoonlijk gezien dat de Amerikaanse troepen zoiets deden. In een van de noodpoliklinieken waren er echter twee gewonden waarover ik later bij de Amerikanen informeerde. Een Iraakse soldaat vertelde me toen dat ze de twee hadden neergeschoten en gewoon begraven hadden.

In overeenkomst met de Amerikanen had ik kunnen regelen dat een kleine groep vrijwilligers van de tweehonderd mensen in de moskee, de dode lichamen van de wegen verzamelden. Er dreigde een virusuitbraak en de reuk van rotting was verschrikkelijk. Deze vrijwilligers vertelden me later dat er onder de slachtoffers veel vrouwen, kinderen en oudere mensen waren.

Awad: Ik had me ook aangemeld als vrijwilliger om lijken te verzamelen. Je kan je inbeelden dat de dode mensen er al dagen en soms weken op straten en in huizen lagen. Veel lijken waren al gebeten door honden. Een groot deel van de dode lichamen was helemaal verkoold waardoor we ons gingen afvragen welke wapens de Amerikanen er gebruikt hadden.

In Falluja zag ik met mijn eigen ogen een familie die was neergeschoten door Amerikaanse soldaten. Hij was halverwege de vijftig jaar en had drie kinderen tussen tien en twaalf jaar oud. In het vluchtelingenkamp vertelde een lerares me dat ze eten aan het klaarmaken was toen soldaten hun huis in Falluja binnenvielen. Zonder enige

verlieten. Uit angst bleef de vrouw binnen met de dode lichamen. 's Avonds kwamen er soldaten die haar en haar kinderen naar de stad brachten. Dit zijn slecht twee van de vele tragedies in Falluja.

V: Tienduizenden Iraki's zijn gevlucht voor de verovering van Falluja en zijn tot op de dag van vandaag niet teruggekeerd naar de stad die bezet wordt door de Amerikanen. Hoe zijn de levensomstandigheden van deze vluchtelingen?

Awad: Heel, heel slecht. Eerst woonden ze in tijdelijke accomodaties, velen onder hen in openlucht. We hadden geen babymelk en oudere mensen hadden geen medicijnen. De regering, de Iraakse interimregering van Iyad Allawi, gaf bijna geen enkele steun aan deze mensen en de Amerikanen al helemaal niet. We waren afhankelijk van giften van privé-organisaties.

Op het zelfde moment was er een overstelpende, spontane solidariteit onder de Iraakse bevolking. Veel mensen die Falluja ontvlucht waren vonden onderdak bij kennissen of vrienden. Ontelbare Iraki's in Bagdad en in andere steden kondigden aan dat ze vluchtelingen in hun huizen zouden opnemen. Ongeveer een maand na het begin van het Amerikaanse offensief schoot het Iraakse Rode Kruis in actie en begon het hulp te verdelen.

V: Wat is de toestand in Falluja op dit moment? Domineren woede en haat ten opzichte van de bezetter of heerst er berusting en spijt dat er verzet was?

Haded: De bevolking is woedend. Ze haten de Amerikanen, Amerikanen in het algemeen, niet alleen de Amerikaanse soldaten. Het zijn bezetters, moordenaars en terroristen. Bijna elke familie rouwt om een slachtoffer dus hoe kan je een andere reactie verwachten.

Ik zeg je dat de meeste Amerikaanse soldaten zich er goed bij voelen om op Iraki's te schieten. Ze geloven echt dat alle Iraki's terroristen zijn, zoals hun regering hen dat vertelt. Ik zag soldaten die samen in hun eenheid aan het lachen waren, net alsof ze gedrogeerd waren. Ze organiseerden een karnaval in een moskee. De gebedsplaats werd in een discotheek omgevormd.

Zelfs als het zo niet lijkt op het eerste gezicht, toch hebben de Amerikanen verloren in Falluja. Wat betekent het wanneer een Staat al zijn macht gebruikt om een kleine stad, zonder moraliteitsgevoel of scrupules, aan te vallen? Dat is het begin van het einde.

V: Het Amerikaanse leger heeft aan het einde van het offensief in Falluja aangeboden om 500 dollar schadevergoeding te betalen voor elk huis dat vernietigd werd.

Haded: Wat is vijfhonderd dollar? Dat is zelfs niet genoeg om al het puin op te ruimen. Dat aanbod is een nieuwe poging om ons onderdanig aan hen te maken. Ze willen bedelaars van ons maken. Ik wil hun geld niet. Wij Arabieren en Moslims geloven in principes: we zouden liever in tenten en in vrijheid leven dan in luxe en onder bezetting.

voor de fysische en psychologische schade die de inwoners van Falluja geleden hebben, nadat de Amerikanen onze stad en ons land verlaten hebben.

De geïnterviewden

Dr. Mahammad J. Haded behoort tot het medisch personeel van het Centrale Ziekenhuis van Falluja, dat in November 2004 bezet werd door de Amerikaanse troepen. Daarnaast werkt hij in een klein ziekenhuis in het centrum van de stad. Hij was één van de weinigen die in Falluja bleven tijdens de aanval.

Mohammad F. Awad is burgerlijk ingenieur en is sinds 2003 de voorzitter van de gemeenteraad van Zaqlawiya, een dorp negen kilometer noordwaards van Falluja. Sinds vorig jaar is hij ook voorzitter van het vluchtelingencentrum dat gesteund wordt door het Rode Kruis in Zaqlawiya. Hij was één van de vrijwilligers die lichamen van dode inwoners van Falluja verzamelden en hen voor de identificatieprocedure naar Zaqlawiya bracht.

intal
Haachtsesteenweg 53, 1210 Brussel
02/209.23.50

‘Abu Ghraib overtrof praktijken Saddam’

13-1-2005

Achtergrond | Proces begonnen tegen Charles Graner, het ‘gezicht’ van Amerikaans martelschandaal

Charles Graner zou alleen bevelen hebben opgevolgd. Maar hij genoot volgens getuigen van het martelen van gevangenen. Voor de krijgsraad is zijn proces begonnen.

Van onze buitenlandredactie
AMSTERDAM

Hussein Mutar kwam eind 2003 in de Bagdad terecht voor een autodiefstal. Daar werd hij naar zijn zeggen door Amerikaanse militairen gedwongen te masturberen, in een piramide van naakte lijven. ‘Zelfs Saddam Hussein ging niet so ver’, verklaarde hij. ‘Ik kon niet geloven dat dit kon gebeuren. Ik wilde een einde maken aan mijn leven, want ik kon zo op geen enkele manier ontsnappen. Zij martelden ons alsof het een theatershow was.’

Mutars op video opgenomen getuigenis werd deze week vertoond tijdens de zittingen van de krijgsraad tegen de Amerikaanse militaire Charles Graner (36). Graner wordt gezien als een van de hoofdrolspelers in de martelpraktijken.

Tijdens het proces werd ook een video getoond van een gedwongen groepsmasturbatie en een foto van een vrouwelijke gevangene die gedwongen werd haar borsten te tonen.

Graner werd een van de gezichten van het martelschandaal, door een foto waarop hij grijnzend met de duim omhoog poseert voor een een groep naakte Iraakse gevangenen. Bij de zittingen in Fort Hood in Texas spelen 35 getuigen een rol. Onder hen zijn een aantal reeds veroordeelde militairen en drie voormalige gevangenen, van wie de getuigenissen vorige week op video zijn opgenomen.

De Syriër Ameen Al-Sheikh, die in oktober 2003 in Abu Ghraib belandde, sprak in zijn videogetuigenis van een leidende rol van Graner. Hij dwong hem varkensvlees te eten en alcohol te drinken, wat inbreuk tegen zijn religieuze overtuiging, vertelde de Syriër. Hij moest Allah vervloeken en Jezus prijzen. Al-Sheikh: ‘Die Graner bracht mijn land en zijn mensen schade toe. Ik denk niet dat hij daar ongestraft mee wegkomt.’

Syriër moest Allah vervloeken en Jezus prijzen

Volgens advocaat Guy Womack volgde Graner louter orders op. Met een stevige aanpak’ zou de wil van de gevangenen gebroken worden, waardoor de ondervragers vervolgens gemakkelijker aan hun informatie zouden komen. Graner zou zijn verteld dat bij levens rodde van Amerikanen, als deze terroristen hun geheimen zouden prijsgeven. Maar al zou Graner hebben gehandeld in opdracht van hoger geplaatsten, de militair voerde de martelpraktijken met flair en zichtbaar plezier uit, zeggen getuigen. Een aantal wees hem als hoofdschuldige aan.

Maandag hadden drie soldaten al getuigenissen afgelegd waarin ze Graner een sleutelrol toebedeelden bij het stapelen en aanlijnen van gevangenenen. Ook zij benadrukten dat Graner zichtbaar genoot van de pesterijtjes en regelmatig breeduit lachte.

Ten tijde van dictator Saddam Hussein was Abu Ghraib, 20 kilometer van Bagdad, een van ’s werelds beruchtste martelgevangenissen. Nadat de Amerikanen het regime van Saddam Hussein ten val hadden gebracht, bouwden zij Abu Ghraib om tot een Amerikaanse militaire gevangenis. De excessen kwamen aan het licht na publicatie van foto’s die de soldaten er zelf van maakten.

Het proces tegen Graner zal zeker een week duren. De jury bestaat uit tien militairen, die allen in Irak of Afghanistan hebben gediend. Graner wordt veroordeeld als zeven van de tien juryleden hem schuldig achten. Hem hangt een verblijf van maximaal 17,5 jaar in een militaire gevangenis boven het hoofd.

De zwaarste straf tot nog toe in het Abu Ghraib-schandaal is acht jaar cel, waartoe sergeant Ivan ‘Chip’ Frederick in oktober werd veroordeeld. Vier militairen kregen al lichtere straffen voor hun aandeel, drie militairen moeten nog voor de krijgsraad verschijnen. Onder hen is Lynndie England, die eveneens poseert op bolstend fotomateriaal. Graner zou de vader zijn van haar kind.

‘Coalitie vernielt Babylon’

17-1-2005

British Museum uit kritiek op leger VS

Van onze correspondent
Peter de Waard
LONDEN

Amerikaanse en Poolse troepen, die de historisch belangrijke stad Babylon als basis in Irak gebruiken, hebben duizenden jaren oude cultuurschatten beschadigd of weggehaald. Dit stelt het British Museum in een zaterdag uitgebracht rapport.

Ze hebben militaire voertuigen, waaronder tanks, het 2600 jaar oude straatwerk van de archeologische plek vernield, aldus het museum. De draken bij de Istharpoort zijn ontsierd door scheurtjes en gaten doordat iemand een deel van de decoratieve stenen heeft geprobeerd mee te nemen.

John Curtis, curator van de Nabije Oosten-afdeling van het British Museum in Londen, ontdekte dat ook grote hoeveelheden zand met archeologisch belangrijke fragmenten waren weggehaald om zandzakken te vullen. Curtis is door de Irakezen uitgenodigd om de stad te onderzoeken op schade.

Hij krititseert het besluit van de Amerikanen om een basis te vestigen in de buurt van Babylon, 80 kilometer ten zuiden van Bagdad. ‘Dit is zoiets als het inrichten van een militair kamp bij de piramides in Egypte of Stonehenge in Engeland’, stelt hij in het rapport. Volgens de Iraakse minister van Cultuur, Mufeed al-Jazairee, hebben coalitietroepen Babylon ook gebruikt als helikopterveld. ‘Ik denk dat de archeologische plaats flink is beschadigd, maar we hebben nog geen idee van de omvang van de schade’, zei hij zondag.

De overblijfselen van de stad Babylon zijn na de invasie van Irak aanvankelijk bezet door Amerikaanse mariniers. Later vestigden zich Poolse troepen er. Een woordvoerder van de Poolse militairen zei dat ze hun best doen de bijbelse plek te beschermen. ‘Ik heb onze eigen archeologen gevraagd antwoord te geven op de aantijgingen, maar daar is nog ruige tijd voor nodig’, verklaarde luitenant-kolonel Arthur Domanski.

Volgens militair woordvoerder luitenant-kolonel Steven Boylan zijn alle activiteiten in dit gebied besproken met vertegenwoordigers van het Babylon museum. ‘Wij zijn ons bewust van de historische betekenis van deze plaats.’ Er is toegezegd dat er geen zand meer wordt verplaatst.

John Curtis erkent dat de Amerikanen hebben geholpen om de plaats te beschermen tegen plunderaars. Maar hij levert kritiek op het feit dat de Amerikanen ionnen met chemisch bewerkt gravel hebben uitgestort voor betere wegen en helikopterlandingsplaatsen. Ook ontdekte Curtis dat op veel plekken brandstof is weggelekt.

Op het hoogtepunt van haar macht was Babylon een glorieuze stad met prachtige paleizen en religieuze gebouwen, omringd door twee muren. De hangende tuinen golden als een van de zeven wereldwonderen.

Gonzales is echt tegen martelen

7-1-2005

Senaat hoort beoogd minister van Justitie

AP, AFP, Reuters
WASHINGTON

Alberto Gonzales, door president Bush voorgedragen als minister van Justitie, heeft bij zijn eerste ondervraging door een Senatscommissie gezegd dat hij het *martelen van terreurverdachten* afwijst. Twee jaar geleden schreef Gonzales nog aan Bush dat *martelen soms noodzakelijk* kan zijn.

Gonzales was als juridisch topadviseur van Bush een van de bedenkers van de verhoormethodes die volgens Democratische tegenstanders neerkomen op het martelen van verdachten. Hij schreef in januari 2002 een memo aan de president waarin hij pleitte Talibanen Al Qa’ida-gevangenen niet te behandelen volgens de regels van de Conventie van Genève. Gonzales noemde sommige delen van die Conventie ‘achterhaald’.

Voorvechters van de mensenrechten menen dat die zienswijze mede geleid heeft tot het schandaal in de Abu Ghraib-gevangenis in Bagdad. ‘Bent u voorstander van het martelen van gevangenen?’, vroeg senatsvoorzitter Arlen Specter tijdens de ondervragingen zaterdag. Gonzales antwoordde dat hij dat niet is. Hij zei dat hij de beelden van de mishandeling van Iraakse gevangenen verafschuwt.

Volgens Democraten brengt het beleid om onder meer de terreurverdachten in marinebasis Guantánamo op Cuba aan harde verhoormethodes bloot te stellen het leven van Amerikanen elders in gevaar. ‘Deze misstanden werken als rekruteringsposters voor terroristen’, zei senator Patrick Leahy.

‘Ik ben mij er van bewust dat ik in mijn nieuwe rol niet alleen het Witte Huis vertegenwoordig, maar de Verenigde Staten en haar bevolking’, zei de kandidaat-minister in zijn inleiding.

Gonzales (49), beoogd opvolger van de conservatieve John Ashcroft als minister van justitie, werkte al voor Bush toen die nog gouverneur was van Texas. Hij is de zoon van Mexicaanse immigranten en staat bekend als een *hardliner*.

Zijn snelle carrière binnen de Amerikaanse politiek wekt alom bewondering, ook bij zijn tegenstanders. De verwachting is dat Gonzales ondanks verzet van een deel van de Democraten zonder al te grote klaverasserij door de benoemingshoringen zal komen. De [illegible]

Bewaker Graner schuldig aan misdaden Abu Ghraib

15-1-2005

AP
FORT HOOD

Een militaire jury in Texas heeft Charles Graner jr. schuldig bevonden aan alle aanklachten van mishandeling van gevangenen in de gevangenis van Abu Ghraib in Bagdad. Hij kan tot maximaal 15 jaar cel worden veroordeeld.

Graner wordt gezien als de leider van een groep bewakers die krijgsgevangenen in Abu Ghraib mishandelde en vernederde. De zaak kwam naar buiten toen de Amerikaanse krant *The Washington Post* vorig jaar foto’s publiceerde die de bewakers van hun handelingen maakten.

Graner is de tweede van vijf soldaten die voor de misstanden in de gevangenis terecht moeten staan. De aanklager in de zaak had Graner afgeschilderd als een sadist die er plezier in had de gevangenen te zien lijden.

Op de foto’s die naar buiten kwamen is onder meer te zien hoe hij een aantal naakte gevangen een piramide laat vormen, en hoe hij met zijn vriendin Lynndie England bij naakte soldaten poseert. Ook heeft hij volgens de jury gevangen geslagen en ze gedwongen te masturberen.

Soldaat VS veroordeeld voor moord op Irakees

BAGDAD – Een Amerikaanse soldaat is vrijdag veroordeeld tot een jaar gevangenisstraf voor de moord op een zwaargewonde Iraakse tiener vorig jaar in een shoppenwijk in Bagdad tijdens een patrouille. De Iraakse politie is vrijdag een klopjacht begonnen op 28 ontsnapte gevangenen. Zij wisten de avond ervoor te ontkomen toen zij werden verweerd van de beruchte Abu Ghraib-gevangenis bij Bagdad naar een andere strafinrichting. (Reuters)

Rechter acht tribunalen Guantánamo onwettig

WASHINGTON – Een Amerikaanse rechter heeft maandag bepaald dat de militaire tribunalen tegen terreurverdachten op Guantánamo Bay ongrondwettig zijn. Rechter Joyce Hens oordeelde ook dat de gevangenen in het Amerikaanse legerkamp in Cuba onder de bescherming van de wet vallen. De Amerikaanse regering zal waarschijnlijk in hoger beroep gaan tegen de uitspraak. (Reuters)

Oud-minister Ridge vindt martelen soms acceptabel

LONDEN – Tom Ridge, de Amerikaanse ex-minister van Binnenlandse Veiligheid, zegt dat in bepaalde „gevallen martelen niet moet worden uitgesloten. Dat zei hij vrijdag in een vraaggesprek met de Britse omroep BBC. ‘Onder extreme omstandigheden’ zoals de dreiging van een nucleaire aanval zou martelen volgens Ridge ‘kunnen gebeuren’. (ANP)

Britse militairen 'volgden orders'

Superieur eiste hard optreden tegen plunderende Irakezen

Van onze correspondent
Peter de Waard
LONDEN

De drie Britse militairen die worden verdacht van mishandeling van Iraakse burgers en daarvan foto's te hebben gemaakt, zeggen alleen 'orders te hebben opgevolgd'. Hun commandant majoor Dan Taylor had op 15 mei 2003 bij het begin van Operatie Ali Baba geregd dat ze 'hard tegen plunderaars moesten optreden'.

Dit stelde hun raadsman gisteren tijdens de tweede dag van het proces voor een Britse krijgsraad in Osnabrück. Van de drie korporaals van de Royal Regiment of Fusiliers die terecht staan, heeft alleen de 30-jarige korporaal Darren Larkin de aanklacht van mishandeling bekend.

Luitenant kolonel Nicholas Mercer, de hoogste juridische adviseur van het Britse leger in Irak, verklaarde tijdens de zitting echter dat een bevel 'om hard te zijn' in strijd was met een eerdere instructie, waarin werd aangedrongen op een humane behandelingen van gevangenen en ze niet te intimideren of vernederen. Deze instructie – bepaald niet een videofilm – was twee weken eerder gegeven. De soldaten hadden daarom het bevel moeten negeren.

Mercer, die als getuige optrad, erkende dat de instructie voor een humanitair optreden een maand later opnieuw herhaald had moeten worden, omdat er klachten over mishandelingen waren gekomen. Hij ging niet in op de inhoud daarvan. Zijn woorden suggereren echter dat het vernederen van gevangenen door de drie in staat van beschuldiging gestelde militairen geen incident was.

Vlak nadat het regime van Saddam Hussein omver was geworpen werden de Britten in hun bezettingszone in het zuiden van Irak geconfronteerd met plunderingen. Tientallen overheidsgebouwen gingen in vlammen op. Ook de Britse militairen moesten ingrijpen.

De operatie werd geleid door majoor Dan Taylor en met instemming van luitenant-kolonel David Paterson. Bij de operatie werden talrijke Iraakse burgers gearresteerd en in groepjes verdeeld onder de manschappen. Zij moesten hen dwingen de gestolen buitgoederen te retourneren.

De drie militairen die nu terechtstaan, bewaakten een van de groepjes. Zij worden ervan verdacht in hun ijver zo ver te zijn gegaan dat ze gevangenen vernederden door ze voor een camera acks te laten simuleren of het slachtoffer te laten zijn van rassenpartijen. De daarvan gemaakte foto's lijken volgens sommige Britse psychologen zo op de door Amerikanen gemaakte foto's in Abu Ghraib dat er van bovenal gegeven

Britten vrezen nog veel meer onthullingen

Levenslang gestraft zonder enig proces

Achtergrond | VS bouwen op Guantánamo permanente cellen

De VS gaan een tweeledentieel Al Qa'ida-strijders voor de rest van hun leven gevangen houden zonder proces.

Van onze correspondent
Jan Fleuren
NEW YORK

De tweehonderd van ruim vijfhonderd gevangenen op de Amerikaanse basis Guantánamo op Cuba worden met de dag zorgelijker en kunnen dichtbij een punt van ongeloof. Het laatste nieuws is dat de Amerikaanse regering een flink aantal van de voorzi in Afghanistan opgepakte strijders voor de rest van hun leven gevangen wil houden, zonder aanklacht, zonder proces.

Op Guantánamo wordt gebouwd aan permanente ondergrondse cellen voor honderden gevangenen die volgens de Amerikaanse regering 'een bijzonder gevaar' vormen voor de Verenigde Staten. Dat zijn niet alleen terroristen verdacht van betrokkenheid bij de aanslagen van 11 september 2001, maar ook mensen die door de CIA en het Pentagon als terroristen worden beschouwd. Zo worden niet bereide, omdat hard bewijs ontbreekt. Ze worden niet vrijgelaten, omdat ze banden zouden hebben met de Taliban of Al Qa'ida.

Omdat de internationale oorlog tegen het terrorisme een zaak van lange adem is, is het opzetten van een permanente voorziening voor gevangenschap met een woordvoerder van het Pentagon tegen de Washington Post.

Daarnaast houdt de CIA op geheime plaatsen nog dertig tot veertig mensen van dit tot de leiding van Al Qa'ida worden gerekend. Een aantal van hen zou zijn overgedragen aan geheime diensten van bevriende landen die het minder naauw nemen met de bescherming van mensenrechten. Terugkeer naar moederlanden, zoals die van Guantánamo, is voor hen uitgesloten. Ook zij worden voor onbepaalde tijd vastgehouden.

In maart vorig jaar verklaarde de voormalige adjunct-minister van Defensie, generaal-majoor Geoffrey Miller, die de vijftig strijders op Guantánamo bewaakte, dat ze 'de sleutel in handen hebben om hun eigen lot te bepalen'. Ze zouden vrijkomen als ze zouden toegeven dat ze terroristen zijn en bereid zijn om te werken met de Amerikaanse inlichtingendienst. Bidt Knut naar hun pijpen, dan mag hij naar huis.

Inzagen moet de man die voor president Bush het Guantánamo-beleid heeft bepaald, Alberto Gonzales, nu hij sinds vorige week door de Senaat aanvaard worden als de nieuwe minister van Justitie. Het gaat om Alberto Gonzales, tot nu toe de raadsman van de president op het Witte Huis. Hij was in januari 2005 ernstig aangevallen door de toenmalige minister van Justitie In een nieuwe maatregel van bestuur heet het dat geen aansprakelijkheid bestaat voor opzettelijk letsel of groot gezichtsverlies, tenzij gepensioneerde, een lage militaire discussie in een brief aan de Senaat 'diepe bezorgdheid' uitgesproken over de bepaling.

'Inlijving met Gonzales is het aanzien van marteling', schreef Robert Scheer, columnist van het Los Angeles Times, onlangs in een opiniestuk. Gonzales zou verantwoordelijk zijn voor het opzetten van de wet is een aanklacht voor de Amerikaanse democratie.

CIA en Pentagon zien strijders als terroristen

Van FBI-agenten openbaar waarin deze legionairs hun superieuren een boekje open deden over ondervragingstechnieken door Amerikaanse militairen. Gevangenen werden vastgeketend aan de vloer, bloot gesteld aan extreme hitte en extreme kou, hard aangepakt. Dat kon wel 18 tot 24 uur duren. Ook een medisch onderzoek pleegde te onder de noes zijn gebeurd.

Phil Goodman herinnert zich in Guantánamo militairen die hun eigen mensen mishandelden. Een van hen, een technisch die bekend is van de Senaat, maar ook van de Amerikaanse diplomatie, is woensdag gepensioneerd.

De verwachting is dat Gonzales het hard te verdedigen krijgt in de Senaat, maar niet dat hij zijn critici in de Senaat zal overtuigen. Er zijn critici in de Republikeinse partij die de benoeming met lede ogen aanzien.

Wat een onschuldig heeft een groep van twaalf gepensioneerde, die in een brief aan de Senaat 'diepe bezorgdheid' uitgesproken over de benoeming.

'Inlijving met Gonzales is het aanzien van marteling', schreef Robert Scheer, columnist van het Los Angeles Times, onlangs in een opiniestuk. Gonzales zou verantwoordelijk zijn voor het opzetten van de wet is een aanklacht voor de Amerikaanse democratie.

Frans onderzoek naar Guantánamo

Van onze correspondent
PARIJS

De hoogste rechterlijke instantie van Frankrijk, het Hof van Cassatie, vindt dat de Franse justitie een onderzoek moet starten naar de mensenrechten waarmee Franse gevangenen in Guantánamo zitten. De Amerikaanse autoriteiten houden op die Cubaanse basis al ruim drie jaar honderden moslims vast, onder wie ook een terroristische verdachte moslim en bandvol Fransen. In totaal op Guantánamo-basis zijn nog 66 Fransen, onder wie de bekende boxer Khaled Ben Mohamed, die stelden dat ze onschuldig zijn en dat ze gefolterd zijn. Dit zegde het Hof nu het vermoeden uit dat de gevangenhouding van de moslims in strijd is met internationaal en Frans recht.

De Franse justitie die de bovenste rechters omvat, had eerder tot dusver geen zin in – na het politieke verzet tegen de VS-oorlog in Irak – onderzoek naar de VS te starten. Maar de familieleden van de Fransen in Guantánamo hebben nu op de Cubaanse basis gesproken bij hun gevangenen en hebben rechtszaken op de Amerikaanse basis aangespannen. Ook de Internationale Federatie van de Mensenrechten (FIDH) in Parijs heeft op de Guantánamo-basis een waarnemer gestuurd om de gevangenhouding te onderzoeken.

Het Hof in Parijs zegde nu dat de familieleden van de Fransen in Guantánamo legaal, omdat die het gevolg was van een door de VN goedgekeurde actie van de VS tegen het Taliban-regime in Afghanistan. Maar het Hof van Cassatie gaat daar niet in mee en wijst erop dat de gevangenhouding zonder proces zowel een schending van de Geneefse conventie van Genève uit 1949 als van verdragen op de strijd met het terrorisme en de bestrijding van de georganiseerde misdaad. Het Hof verwijst naar de Amerikaanse grondwet, die de rechten van de verdachte garandeert, en naar de Amerikaanse rechtspraak, die stelden dat er onduidelijkheid over de precieze status van hun familieleden heerst.

Falluja

Wie de moeite neemt om even buiten de landelijke media te zoeken naar nieuws over Falluja, komt tot de conclusie dat de Amerikanen daar alles doen wat volgens het internationaal recht verboden is: collectieve gijzeling van de burgerbevolking, die vervolgens geteisterd wordt met niets en niemand ontziende bombardementen, het afsnijden van water, elektriciteit, medische voorzieningen en humanitaire hulp. En voor alles, desnoods met geweld, zorgen dat de gruwelijke werkelijkheid niet zichtbaar wordt in de media. 22-11-2004

In een redactioneel commentaar van maandag 15 november zegt *de Volkskrant* daarover goedkeurend: 'Bovendien zijn met name de mariniers nu veel meer bedreven in de anti-guerrilla dan destijds in Vietnam.' Weerzinwekkend!

Rotterdam **L. van Willemswaard**

APRIL 2005

IRAQ.

The non 'ethical' dimension of this new foreign policy was further revealed by Robin Cook's wholehearted support for the continuation of sanctions on Iraq during the 1990s. Such was the extent of Cook's hypocrisy in trying to defend a system of sanctions that was responsible for the deaths of 5000 Iraqis each month that the campaigning group Voices in the Wilderness were compelled to issue a pamphlet entitled 'Robin Cook's 10 lies about sanctions on Iraq'. For example, Cook had claimed that 'Food and medicines have never been covered by sanctions' (Daily Telegraph 18th November 1998) when in fact food exports to Iraq were banned for a period by UN Security Council Resolution 661. Cook also stated 'We must nail the absurd claim that sanctions are responsible for the suffering of (Iraq's) people' (Daily Telegraph 18th November 1998). Yet all competent observers agreed that the economic sanctions were the primary cause of the humanitarian crisis in Iraq. Denis Halliday, who was in charge of the UN oil for food deal resigned because of the appalling effects of the sanctions and stated, ' The deal is Band-Aid stuff. The sanctions discriminate against the weak, the poor and the lower echelons of the economic scale in a way I find unacceptable and contrary to the basic rights of individuals throughout the world.' He went on to state, '4000 to 5000 children are dying unnecessarily every month due to the impact of sanctions' (Independent 1st October 1998) and further, 'We are in the process of destroying an entire society. It is as simple and terrifying as that. It is illegal and immoral.' (Independent 15th October 1998).

Clearly there are completely different interpretations as to what Blair and Cook meant by the word 'ethical' and what decent human beings understood that word to mean.

Rode Kruis mag Falluja niet helpen

Inwoners zitten al een week zonder water

Reuters, AFP | FALLUJA

Hoewel de strijd in Falluja na een hevig offensief van zes dagen vorige week officieel is beëindigd, is het Iraakse Rode Kruis de stad nog niet binnengekomen. Het gebrek aan medische hulp zou tientallen burgers het leven hebben gekost.

Een hulpkonvooi van zeven vrachtwagens en ambulances staat sinds zaterdag in de woestijn bij het grootste vluchtelingenkamp in de omgeving van Falluja gestationeerd. Het wacht op de toestemming van de Amerikanen om de stad in te gaan.

'We hebben onze ogen voortdurend op de monitor,' zei luitenant Mike Stupp, stil rel dat hij zonder gehoorbasil over burgers die zonder wapens in de stad en bij dacht niet dat die er waren.

Maar een woordvoerder van het consulaat van de stad verwijderde zich enigszins van de stellingen van de militaire top. 'Het is niet zo dat we niet willen helpen,' zei hij. 'We proberen alleen te voorkomen dat de mensen die nu terugkeren naar hun huizen, worden gedood door een granaatscherf. Het is nog steeds, maar ik kan niet zeggen hoe lang, een gevaarlijke plek.'

Hij vertelde dat inderdaad 200 gewonden in de buurt ook al waren gestorven en dat er dagelijks nieuwe gewonden en doden bijkwamen.

Abu Mohammed, inmiddels dertien kinderen rijker, is gelukkig een van de weinigen die het conflict tot nu toe ongedeerd hebben overleefd. Hij is een van de duizenden burgers die de afgelopen week naar de vluchtelingenkampen zijn gevlucht. Hij vertelt dat hij de stad pas verliet toen de Amerikanen de wijk waarin hij woont, hadden bereikt. Hij had geen keus meer, zegt hij, want zijn voorraad water en voedsel was op.

Hij is niet de enige die zijn huis in Falluja heeft verlaten met de bedoeling om snel terug te keren. Bijna alle bewoners van de stad zijn op de vlucht geslagen voor de gevechten. Ook de 300 duizend inwoners tellende stad Mosul is vrijwel leeggelopen. Het is nog onduidelijk hoeveel van hen inmiddels zijn teruggekeerd.

Het offensief in het soennitische Falluja heeft bijna bloed gekost. Aan Amerikaanse kant vielen 51 doden en 425 gewonden. Het aantal Iraakse strijders dat is gedood, is onbekend. Volgens de Iraakse minister van Defensie Hazem Shaalan zijn er 1.200 gedood en 1.000 gevangengenomen. Volgens Amerikaanse militairen zijn er veel meer doden gevallen.

Volgens de Iraakse minister van Nationale Veiligheid heeft het offensief het hart uit het Soennitische verzet en terrorisme gesneden. Volgens Amerikaanse legerwoordvoerders zijn er 31 Amerikanen en vijf Iraakse soldaten gesneuveld.

Het offensief in het soennitische Falluja heeft bijna bloed gekost. Aan Amerikaanse kant vielen 51 doden en 425 gewonden. Het aantal Iraakse strijders dat is gedood, is onbekend. Volgens de Iraakse minister van Defensie Hazem Shaalan zijn er 1.200 gedood en 1.000 gevangengenomen. Volgens Amerikaanse militairen zijn er veel meer doden gevallen.

Volgens de Iraakse minister van Nationale Veiligheid heeft het offensief het hart uit het Soennitische verzet en terrorisme gesneden. Volgens Amerikaanse legerwoordvoerders zijn er 31 Amerikanen en vijf Iraakse soldaten gesneuveld.

➤ Pagina 7: Commentaar

Irakezen ruimen doden in Falluja

11-11-2004

Van Gorcums Bureau | BAGDAD

In de Noord-Iraakse stad Basji is woensdag een bomauto ingereden op een Amerikaanse gepantserd gevechtsvoertuig. Enkele soldaten die in de Bradley zaten raakten gewond. De meeste slachtoffers vielen echter op straat, waar minstens vijftien Irakezen de dood vonden, terwijl er 22 gewond raakten.

Na de aanslag ontbrandden er hier en daar in Basji vuurgevechten tussen de Amerikanen en opstandelingen. Het is al dagen onrustig in Basji. In de omgeving zijn herhaaldelijk aanslagen gepleegd op olie-installaties. Ter voorkoming van nieuwe sabotagedaden hebben de Amerikanen de milities derdij van noorden van Basji, de grootste van Irak, woensdag afgeschoten.

Hoewel de Amerikanen de afgelopen tien dagen de grootste verzetshaarden in het soennitische Falluja hebben opgerold, moeten ze er ook gisteren nog de strijd aanbinden met opstandelingen. De Amerikaanse artillerie richtte zijn vuur op de stad. De Amerikanen hebben plotseling Irakezen binnen gezien om de doden weg te halen van de straten en uit de huizen.

De tv-beelden waarop te zien was hoe een Amerikaanse marinier zaterdag een gewonde Iraker doodschoot in een moskee in Falluja hebben tegenstrijdige reacties opgeroepen in Irak en de rest van de Arabische wereld. Veel Arabieren zijn verontwaardigd over het optreden van de Amerikaan. Maar er zijn er ook die het afkeuren dat islamitische opstandelingen een moskee gebruiken als uitvalsbasis voor gewapende acties. Het Amerikaanse leger heeft zijn onderzoek naar deze zaak gisteren uitgebreid: de autoriteiten willen weten of er wellicht nog meer gewonden in de moskee zijn doodgeschoten.

In Ramadi werden gisteren 35 ongewapende politierekruten ontvoerd, die juist teruggekeerden van een training in Jordanië. Ze kregen zwarte zakken over het hoofd en hun mobiele werden afgepakt. Maar ze hadden hun politiekaarten tijdig verborgen en werden vrijgelaten toen ze hun ontvoerders ervan wisten te overtuigen dat ze zakenlieden waren, zo verzekte het hoofd van politie in Kerbala. Een maand geleden zijn negen politierekruten in een hinderlaag gelokt en gedood bij hun terugkeer van een training in Jordanië.

De Iraakse politie meldde woensdag de dood van drie Turkse chauffeurs op de weg van Bagdad naar de Turkse grens. Hun vrachtwagens waren met raketgranaten beschoten en er was verder nog meer van over.

'Abu Ghraib doet denken aan cheerleaders'

11-1-2005

Reuters | FORT HOOD

De piramides die naakte gevangenen in Abu Ghraib in Irak moesten maken, lijken sterk op de foto's van cheerleaders in de VS waarin ook piramides worden gevormd. Dat stelt de advocaat van Charles Graner, de militair die is veroordeeld wegens mishandeling van gevangenen in de Iraakse gevangenis. Graner heeft bekend dat hij verantwoordelijk is voor de foto's waarop te zien is hoe gevangenen worden gedwongen om een piramide te vormen.

Graner, die 10 jaar gevangenisstraf heeft gekregen, zei dat hij de gevangenen alleen had vernederd en niet had gemarteld. Hij zei dat hij de opdracht daartoe had gekregen van militair rechercheur Guy Womack. Die zou hem hebben gezegd dat de gevangenen 'mentaal moesten worden gebroken'.

Womack gisteren bij de openbaring van de zaak voor een krijgsraad.

Graner en soldaat Lyndie England werden de gerichten van het schandaal omdat ze op foto's stonden met naakte gevangenen. De ketting waarmee gevangenen in bedwang werden gehouden, vergeleek de advocaat met lasso's in Texas: een middel tot controle.

De methoden waren volgens de advocaat niet illegaal en verder volgde Graner orders op. Graner kan meer dan zeventien jaar gevangenisstraf krijgen.

de Volkskrant Donderdag 18 november 2004

Ook gewonde kan gevaar opleveren

Achtergrond | Doodschieten van Irakees inzet van discussie

Het doodschieten van een gewonde Irakees door een Amerikaan in Falluja geeft aanleiding tot discussie. De zaak lijkt duidelijk: het mag niet. Tenzij...

Van onze verslaggevers
Ilzi Mol
Rob Vreeken
AMSTERDAM

Een Amerikaanse soldaat schiet in Falluja voor het oog van de camera een zwaargewonde Iraakse rebel dood. Strafrechtelijk is er geen twijfel mogelijk, zegt hoogleraar Philip Alston van New York University. 'Volgens het oorlogsrecht mag er niet op een gewonde worden geschoten als hij geen direct gevaar vormt.'

Volgens Robert Goldman, directeur van het Instituut voor humanitair recht van de Washington School of Law, is de situatie lang niet zo duidelijk als misschien lijkt. Gezien de beelden is hij er niet van overtuigd dat de gewonde Irakees geen gevaar vormde.

Goldman: 'We hebben hier niet te maken met een Nederlandse militair. Het gaat om opstandelingen die elke fundamentele norm van het internationaal humanitair recht hebben geschonden. Ze hebben zich vermomd als burgers. Ze hebben verwondingen geveinsd. Ze hebben lichamen gebobbytraps. En zo nu maar door.'

Volgens Goldman moet de Amerikaanse militair proberen zich in te leven in de situatie van de soldaten ter plekke, die al talloze malen met zulke striktere te maken hebben gehad. Het toezichtsgebied is slechts een momentopname, je moet het in perspectief zien. We hebben te maken met een groep die onder zware druk moet handelen. We hebben de mensen met mensen die zichzelf kunnen opblazen.'

Om een oorlogsmisdaad vast te stellen, moet je bewijzen dat de soldaat *met opzet* iemand gedood heeft in de wetenschap dat hij geen gevaar meer vormde, zegt Goldman. 'Het is best mogelijk dat op grond van de feiten zijn schuld wordt vastgesteld. Maar laten we niet overhaast oordelen.'

Axel McDonald, hoofd internationaal recht van het Asser Instituut in Den Haag, erkent dat de omstandigheden moeilijk zijn. Maar 'het recht is volgens haar op het punt van gewonden 'absoluut' niet obscuur of vaag. 'Ze hadden de gewonde krijgsgevangen moeten nemen en hem dan medische verzorging moeten geven.'

'Gewonde behoort als gevangene te worden verzorgd'

'Wat valt nu op dat het schieten op een erg nonchalante manier gebeurde. En andere Amerikaanse militairen zeiden dat ze het net zo gedaan zouden hebben. Aan de andere kant duidt het feit dat ze journalisten meenemen erop dat de commandanten er vertrouwen in hebben dat de soldaten zich correct gedragen.'

De Duitse hoogleraar internationaal recht Horst Fischer, die in Leiden de Rode Kruis-leerstoel bekleedt, wijst erop dat de Genève conventies uitdrukkelijk vermelden dat gewonden medische verzorging moet krijgen.

Fischer: 'Maar hoe kun je vaststellen dat de vijand *daarom* gevraagd is? Als een soldaat zijn handen in de hoogte steekt, is het duidelijk dat hij dat zich overgeeft, en is hen een oorlogsmisdaad om hem te doden. Een soldaat die zo gewond is dat hij niet meer in staat is zich op die manier over te geven, moet proberen signalen te geven dat hij buiten gevecht is. De andere partij moet zo vastig mogelijk de nemen om in te schatten of er gevaar is.'

Een andere vraag is de omst digheden waaronder dit gebe is, zegt Fischer. 'Het Amerikaa leger heeft de plicht om zo snel mogelijk is naar gewonden te z ken. Misschien hadden ze m disch personeel van de Rode H ve Maan bereid moeten vind daar naar binnen te gaan. D tudden kunnen vastzitten h het met de gewonden in de mo kes stond, en ze eventueel kunn helpen zich veilig over te gev

De vereniging van de oorlogsg wonden is volgens Jan Piper v het Internationale Comité van Rode Kruis in Genève inderd een belangrijke taak van ICRC, to dit gevalt in samen king was de Iraakse Rode M Maan. Alleen mogen de Wa tieve organisaties Falluja n in, zegt Fischer. Op zich ze vulgens hem nog niet met schending van het oorlo

Militair deskundige Heyman van Jane's Co Group in Groot-Brita als officier in de infanti veel te vaak oorlogsrit gemaakt'. Volgens He de beelden onvoldoen een oordeel te kunne

'Dus laten we voora niet op voorhand v Voordat hij schiet h zeggen. "Hij is niet d alsof." Je hoort stress de stemmen van de s een gewonde strijder op hoorte als 'Fischer: 'Als dat zo de soldaten gelooft wordt, w een dodelijke schending van kelijke verzorging van gewonden en de gevaarlijke situatie waarin de soldaten verkeren.'

de Volkskrant Woensdag 17 november 2004

Onderzoek naar dode in moskee

Amerikaan beging wellicht oorlogsmisdaad

Van onze redacteuren
Diederik van Hoogstraten
Klik voor

Het Amerikaanse leger stelt een onderzoek in naar een mogelijke zeer gewenste, waarschijnlijk opgewapende Iraker heeft doodgeschoten in een moskee in Falluja. De vraag is of de Amerikaan een oorlogsmisdaad heeft gepleegd.

NRC, dat een cameraploeg met de eenheden had ingestuurd, zond beelden uit van de schietpartij. In de Verenigde Staten werden die gebruikt, ter bescherming van de gedrag van de soldaten en verwegerde schokkende aard. Al jaarlang en andere Arabische tv-zenders namen de opnames wel integraal.

De manieren beraden de moskee zaterdag na felle gevechten, dagje nadat er vanuit betreffende gebedshuis op de Amerikanen was geschoten. De militairen er een gewonde Iraker, die zwaar bewusteloos lijken te zijn.

Een Amerikaanse soldaat, die vrijdag aan de strijd gewerkt was geschoten, zag dat een van hen zijn dadige nadat er vanuit betreffende gebedshuis op de Amerikanen was geschoten. De militairen er een gewonde Iraker, die zwaar bewusteloos lijken te zijn.

'We hoorden iets van de regels van de gevechtsleiding', zei maandagochtend Sweeden bij Reuter Zondag. 'Deze zaak zal tot de bodem worden uitgezocht.'

Amerikaanse soldaten in Irak namen het op voor hun collega. 'Ik begrijp wel waarom hij het heeft gedaan', zei Aspurast Christopher Hansen. 'Er werd waarschijnlijk al dagen op hem geschoten. Er moet een onderzoek komen, maar in mijn ogen de omstandigheden wel in aanmerking nemen.'

Minister van Binnenlandse Zaken Falieh Hassan al-Naqib zei dat de Iraakse regering het doden van gewonden afkeurt. Maar hij benadrukte dat de 'moordenaars en criminelen' in Falluja verantwoordelijk zijn voor hun eigen lot.

De Amerikaanse media besteden aandacht aan de schietpartij, maar van een schandaal is geen sprake. De details over de schietpartij in de moskee zijn nog onduidelijk. Het Rode Kruis wond het dinsdag dan ook te vroeg om te mondelen. Wel stelde een woordvoerder dat de Generfas Conventies een humane behandeling van gewonde tegenstanders eisen. Maar bij woegle crash van Irak is duidelijk dat diversen in gewoonlijkheden 'onder' gewonde' doek staan.

Mensenrechtenorganisatie Amnesty International vorige week al aandacht voor mogelijke overtredingen van het oorlogsrecht, zoals soortgelijke feiten waren ongestraft op de Byzantijnse tijden. Londen heeft tegen een gerise gevolgen van aanklacht van Iraakse gevangenen in onderzoek.

Nog steeds zijn er burgers die Falluja verlaten. Maandag overtrok op vrachtwagens hachtoverladen. Vrouwen en kinderen mogen gaan, mannen van de meeste leeftijd worden door de Amerikanen tegengehouden.

Niemand telt de omgekomen burgers van Falluja

Achtergrond / Volgens Amnesty schenden alle strijdende partijen humanitair oorlogsrecht

Falluja ligt grotendeels in puin. Maar volgens de Amerikanen zijn alle doelen van het offensief in elke week bereikt. 1600 opstandelingen zijn gesneuveld.

Van onze buitenlandredactie
MARK KROEKENBURG

Tevelijk maandag in Falluja de laatste verzetshaarden uitgeschakeld, ook met luchtaanvallen. Het Amerikaanse leger meldt dat het 1600 opstandelingen heeft gedood en 1200 gevangen heeft genomen. Van de Amerikanen zijn 51 soldaten gesneuveld en 425 gewond.

Voordat de Amerikanen zich in Falluja terugtrokken, omvatten zij hulpverleners, onwel zij hulpverleners, onwel zij hulpverleners, onwel

SCHIETGRAAG WERELD GESCHOKT DOOR BEELDEN VAN EXECUTIE ONGEWAPENDE IRAKEES

EEN AMERIKAANSE SOLDAAT schiet na een aanval op een moskee in het Iraakse Falloejah, een gewonde Irakees door het hoofd. Een cameraman van de nieuwszender NBC maakte de beelden die voor veel opschudding zorgden.

Akkoord over kwijtschelding schulden Irak

Een groep Westerse landen die samen nog 38,9 miljard dollar van Irak te vorderen hebben, schuift het land 80 procent van zijn schulden kwijt. Dat besloot de 'Paris Club', waarin negentien landen vertegenwoordigd zijn, afgelopen weekeinde bijeen. Het gaat in totaal om 19 miljard dollar (29,8 miljard euro).

Het akkoord kwam tot stand tijdens de G20, een bijeenkomst van de ministers van Financiën en centrale bankiers van de zwaarste rijkste landen. Zij hebben het afgelopen weekeinde in Berlijn een vergadering. Het akkoord is opgesteld door Duitsland en de Verenigde Staten.

De schuldkwijtschelding zal in fases worden uitgevoerd. Volgens het persbureau Reuters zal in de eerste fase te laat betaalde rente worden kwijtgescholden, en zullen de crediteuren in de tweede en de derde tranche van betaling van de hoofdsom afzien.

De leden van de Paris Club hebben ongeveer eenderde van Iraks totale buitenlandse schuld in handen. De groep omvat de belangrijke Westerse economieën. Japan en Rusland.

De Verenigde Staten hopen dat crediteuren die niet in de groep zitten het voorbeeld van de club zullen volgen. Onder meer Saudi-Arabië en Kuwait zijn grote schuldeisers van Irak. De Amerikanen en Britten hebben pas gekeerd om de kwijtschelding te realiseren.

Onderzoek naar schietincident

Soldaat VS schiet gewonde Irakees dood

HET AMERIKAANSE LEGER heeft een onderzoek ingesteld naar een schietincident in de Iraakse stad Falloejah waarbij een gewonde Irakees om het leven is gekomen. Dat heeft een woordvoerder van het Pentagon maandag bevestigd.

Een Amerikaanse militair zou de man, een opstandeling, door het hoofd hebben geschoten terwijl hij gewond op de grond in een moskee lag. Naar hem lagen nog vier opstandelingen waarvan niet duidelijk was of ze nog leefden of dood waren. Van het incident is het weekeinde zijn opnames gemaakt door een cameraman van de nieuwszender NBC.

Volgens NBC waren de gewonden achtergelaten door Amerikaanse militairen die de moskee verder hadden bestormd. Het is niet duidelijk waarom de mannen geen medische behandeling hebben gekregen.

Na gerechten dat de moskee weer in handen van de opstandelingen zou zijn werd het gebouw opnieuw ingenomen door een nieuwe groep Amerikaanse militairen. Terwijl ze de moskee doorzochten zagen een van hen dat een ogenschijnlijk dode opstandeling nog zachtjes ademt. "He's fucking faking he's dead", schreeuwt de militair. Vervolgens richt hij zijn geweer op de man, schiet hem dood en roept: "He's fucking dead now"

"He's fucking faking he's dead."

de militair, die een gewonde Irakees doodschiet in Falloejah

Kamp: doden gewonde 'schandalig'

Minister Kamp van Defensie vindt de executie van een gewonde Irakees door een Amerikaanse marinier 'een groot schandaal'. De minister zei dit zondag in het tv-programma *Buitenhof*.

Een Amerikaanse sergeant heeft een gewonde Irakese opstandeling in een moskee in Falloejah doodgeschoten. Dat gebeurde vorige week beelden van een marinier die in een moskee vlaamd op een Irakees die gewond op de grond lag. De beelden veroorzaakten opschud in Amerika en in de Arabische wereld. Kamp vindt dat als regels van het oorlogsrecht 'letterlijk' die gewond te helpen', aldus de minister.

Vergeef de schulden

Commentaar

Het gezamenlijk rond de buitenlandse schulden van Irak afgesproken akkoord is weinig anders dan een opluchting. Het land zelf. Na acht jaar brutale bezetting door een coalitie onder leiding van de Verenigde Staten is het land in een toestand van totale chaos gestort. Het is een van de rijkste landen ter wereld, maar de inkomsten uit de olie-industrie komen nauwelijks ten goede aan de bevolking. Die leeft in grote armoede. Het is er na bijna twee jaar vrede nog steeds niet gelukt om de basisvoorzieningen zoals elektriciteit, drinkwater en riolering op orde te krijgen. De werkloosheid bedraagt 40 procent. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de Iraakse bevolking de Amerikaanse bezetters niet als bevrijders ziet, maar als onderdrukkers.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat de Iraakse bevolking de Amerikaanse bezetters niet als bevrijders ziet, maar als onderdrukkers.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat de Iraakse bevolking de Amerikaanse bezetters niet als bevrijders ziet, maar als onderdrukkers.

de volkskrant Dinsdag 23 november 2004

'Wij ijn niet gek' > Sociale Werkvoorziening voert actie voor betere CAO > www.volkskrant.nl

Schuld Irak kost staat 196 miljoen

Saddam Hussein betaalde bedrijven niet

Van onze verslaggever
AMSTERDAM

Schuldverlichting voor Irak gaat Nederland 196 miljoen euro kosten. Dat bevestigt een woordvoerder van het ministerie van Buitenlandse Zaken. Dat bedrag komt uit het budget voor ontwikkelingssamenwerking.

Nederland heeft voor 245 miljoen euro aan vorderingen uitstaan op Irak. Volgens het akkoord dat dit weekend binnen de 'Club van Parijs' werd gesloten, wordt daarvan dit jaar en de komende jaren 80 procent kwijtgescholden. Nederland maakt samen met achttien andere Westerse landen binnen deze club afspraken over kwijtschelding aan landen met onhoudbaar grote schulden.

De 245 miljoen euro betreft garanties die de Nederlandse staat uitgaf voor de rekeningen van bedrijven die in het verleden zaken deden met Irak. Saddam Hussein heeft veel rekeningen aan Nederlandse bedrijven nooit betaald.

De bedrijven hadden zich daartegen bij de Nederlandsche Credietverzekering Maatschappij (NCM) inmiddels Atradius geheten) verzekerd. De NCM betaalde hen uit nadat Hussein in gebreke bleef. Later nam de Nederlandse staat de vorderingen op het Iraakse regime over, waarvan sommige al uitstaan sinds de jaren tachtig.

De schuldkwijtschelding zal ten laste komen van het budget van ontwikkelingssamenwerking. Oppositiepartijen PvdA en SP zijn daar verbolgen over.

'Het past niet dat zo met het budget van ontwikkelingssamenwerking wordt omgesprongen', zegt parlementslid Harry van Bommel van de SP. 'Dat budget wordt zo een smeermiddel voor het internationale zakenverkeer.'

Ook Diederik Samson van de PvdA is kritisch. 'Dit is heel gênant. De grote bedrijven kregen uitbetaald, maar dat gaat ten koste van de allerarmsten in de wereld. Die hebben het geld echt nodig.'

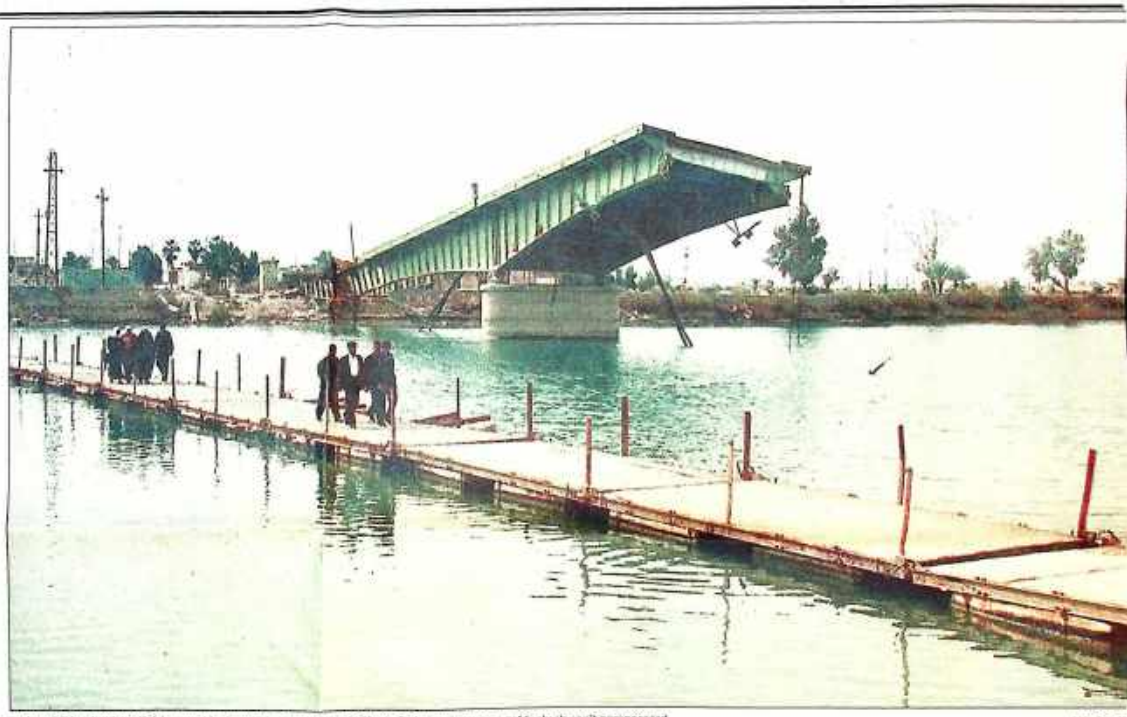
De grootste schuld ontstond door baggerwerkzaamheden die de Nederlandse bedrijven Boskalis en Volker Stevin in Irak uitvoerden. Die groeven daar aan de vooravond van de eerste golfoorlog onder meer een vaargeul van zestig kilometer. Na de inval in Koeweit dwong Hussein beide baggerbedrijven om door te werken aan de vaargeul. Volgens critici was de geul van strategisch belang voor Hussein. In totaal betaalde Hussein circa veertig miljoen dollar nooit uit aan de baggerbedrijven.

Een ander groot schuldbedrag ontstond toen bouwbedrijf Bredero, dat in Irak appartementen bouwde, een deel van zijn rekeningen niet betaald kreeg. Het bouwbedrijf is inmiddels failliet.

Openstaande rekeningen van Nederlandse bedrijven in Irak

Bedrijf	Activiteit (onder andere)	Schuldbedrag
Boskalis & Volker Stevin	baggerwerkzaamheden	$ 38.750.142
Bredero	bouw appartementen	$ 32.057.881
Stork	kippenslachterijen	$ 4.105.753
Gretco	koelsystemen	$ 1.448.041
Bigmatchran	kippen- en varkensstallen	$ 1.143.531

De brug bij het Iraakse Nisirlya werd in de eerste golfoorlog (1991) vernietigd en is wegens geldgebrek nooit gerepareerd. FOTO REUTE

Vergeven is geen economie, maar politiek

Achtergrond | Verenigde Staten grote winnaar in schuldendebat over Irak

Rijke landen vergeven Irak viervijfde van zijn schulden. Ruimhartig, zeggen sommigen: Irak heeft op termijn geld genoeg. Anderen dringen aan op volledige kwijtschelding.

Van onze verslaggever
Olav Velthuis
AMSTERDAM

'Dit akkoord gaat kwaad bloed zetten bij de Iraakse bevolking. De instabiliteit zal er alleen maar groter door worden. Want de bevolking moet opdraaien voor de schulden van de dictator die haar heeft onderdrukt', zegt Justin Alexander, coördinator bij Jubilee in Londen. Die organisatie zet zich in voor kwijtschelding van de schulden van arme landen. Van de 39 miljard dollar schuld die Irak heeft uitstaan bij negentien westerse landen gaat 80 procent af. Dat kwamen deze landen afgelopen weekend overeen in de zogeheten Club van Parijs: twaalf miljard direct, twaalf miljard volgend jaar, en, als Irak zich goed gedraagt, nog eens zeven miljard voor 2008.

Alexander vindt de voorwaarden van het akkoord onrechtvaardig: alleen als Irak zijn economie liberaliseert volgens de regels van het Internationaal Monetair Fonds, wordt de schuldverlichting volledig doorgevoerd. 'Van de bevolking is 25 procent afhankelijk van voedselrantsoenering. Als Irak het IMF-programma uitvoert, mag die rantsoenering worden afgeschaft', zegt hij.

Bovendien is 80 procent volgens Alexander niet genoeg: 'Ook daarna is de schuld voor de Irakezen onhoudbaar. Ze zullen jaarlijks een miljard aan afbetaling op de resterende schulden kwijt zijn. Dat is meer dan hun budget voor gezondheidszorg.'

Maar volgens anderen gaat de

> 'Snel? We hebben vijf dagen continu onderhandeld'

oplossing juist veel te ver. 'Nu is het nog een chaos daar, maar Irak beschikt over enorme olierijkdommen. Het land kan op termijn een veel groter deel zelf afbetalen', zegt Harry van Bommel, Kamerlid voor de Socialistische Partij, die in de zomer Kamervragen stelde over de schuld van Irak. Van Bommels standpunt werd eerst gedeeld door de Nederlandse regering en die van andere West-Europese landen. Een schuldverlichting van 50 procent was volgens hen genoeg. Maar de Verenigde Staten – vergeleken met Frankrijk en Rusland zelf een kleine schuldeiser – wilden meer: 95 procent. Dat zou nodig zijn voor de wederopbouw.

De tegenstelling tussen beide partijen was zo groot, dat waarnemers verbaasd zijn over de snelheid waarmee een akkoord op tafel is gekomen. Emmanuel Moulin, secretaris-generaal van de Club, moet erom lachen. 'Snel'? Ik heb vijf nachten nauwelijks geslapen. We hebben continue onderhandeld.'

Van een winnaar wil Moulin niet spreken. 'Besluiten binnen de Club worden met consensus genomen.' Dat de uitkomst dichter de Amerikaanse dan bij de Europese inzet ligt, ontkent hij. Maar Moulin zegt zelf niet in positie te zijn te speculeren over de redenen daarvoor.

Volgens Alexander is de Club van Parijs vooral een politieke club. Frankrijk zou zijn relatie met de Verenigde Staten willen repareren. Bovendien hebben de VS nu eenmaal de machtigste stem binnen de Club.

'Een schuld is vooral kwalijk als de Verenigde Staten vinden dat ze kwalijk is', legt Geske Dijkstra uit, die aan de Erasmus Universiteit onderzoek doet naar schuldverlichting. Diederik Samson, woordvoerder ontwikkelingssamenwerking van de PvdA: 'De uitkomst van de Club van Parijs is niet gebaseerd op een onafhankelijke analyse. Dit is een geopolitieke beslissing.'

De Iraakse ondergang

1. Een oorlog die niet op wil houden

Irak is in april 2003 bevrijd van Saddam Hoessein en veroverd door de Verenigde Staten. Maar de oorlog is nog lang niet afgelopen. De bezettingstroepen krijgen dagelijks bijna honderd aanvallen van het Irakese verzet te verwerken. Inmiddels zijn meer dan 1500 soldaten en huurlingen gedood en bijna negenduizend gewond. Maar de Iraakse verliezen zijn veel hoger. Naar schatting zijn al honderdduizend burgers gedood sinds het begin van 'Operation Iraqi Freedom'.

De Amerikaanse strijdkrachten hebben de modernste wapens. Ze schieten met afgewerkt uranium omdat je daarmee dwars door de hardste pantsers en de dikste muren heengaat. De gewone soldaten schieten met uraniumkogels omdat die de afschuwelijkste wonden slaan in de lichamen van de verzetsstrijders. De zware Abrams tanks verschieten 120 mm. granaten met 'uraniumpenetrator', de Bradley infanterie-bus heeft een zware mitrailleur waarmee kogels van 25 mm. met uranium worden uitgebraakt. Geen Irakees is veilig voor de uraniumkogels waarmee de Apache-helikopters vanuit de lucht schieten op alles wat beweegt. Dit uranium heet weliswaar 'DU', een afkorting voor 'depleted uranium', (verarmd uranium), maar het is en blijft uranium en het is radio-actief en levensgevaarlijk. Sinds maart 2003 is bij gevechten al meer dan twee miljoen kilo afgewerkt uranium op Irak gedumpt. Ook tijdens de Tweede Golfoorlog in 1991 schoten de VS-strijdkrachten en hun Engelse bondgenoten met uranium. Toen werd bijna een miljoen kilo uranium afgeschoten, hoofdzakelijk om de zuidelijke havenstad Basrah. Maar ook Bagdad heeft zijn deel gekregen, terwijl Falluja en andere steden nog steeds dagelijks hun portie uranium ontvangen.

2. Waarom schieten de VS en Engeland met afgewerkt uranium?

In de eerste plaats natuurlijk omdat DU meer dan loodzwaar is en zich dwars door alles heen boort. Daarnaast is DU ook erg brandbaar: bij 600 graden brandt het al en is dan nauwelijks te stoppen. Maar bovenal is DU spotgoedkoop. Het kost namelijk helemaal niets, want de munitiefabrieken in de VS krijgen het gratis van het ministerie van Energie. Als je geen DU hebt, kun je eigenlijk alleen wolfraam gebruiken. Maar wolfraam is peperduur (3.400 dollar per ton) en meer dan tachtig procent van de wereldproductie komt uit China. En wolfraam heeft als nadeel dat het pas gaat branden bij drieduizend graden. Als je de vijand snel op de knieën wilt krijgen, gebruik je dus DU. Al sinds 1943, toen de nazi's begonnen te schieten met uranium; weten ze in de VS en Engeland dat DU op het slagveld effectief is. Legerexperts wisten ook toen al dat de vijand, zijn kinderen en zijn andere familieleden radioactief besmet raken en op termijn een ellendige dood sterven.

3. Wat is DU precies en wat doet het met je?

Verarmd uranium is een afvalproduct van de kernindustrie. Als je natuurlijk uranium concentreert en verrijkt om als brandstof te dienen voor kerncentrales, houd je DU over. DU is een stuk minder radioactief dan de eigenlijke brandstof voor kerncentrales en ook minder radioactief dan natuurlijk uranium. Maar DU is wel degelijk erg radioactief en bovendien giftig. Het heeft een halveringstijd van 4.5 miljard jaar. Dat betekent dat de radioactiviteit pas na 4.5 miljoen jaar met vijftig procent is gedaald. DU voor militair gebruik is vaak ook vermengd met allerlei andere zware en radioactieve metalen, zoals plutonium en americium. DU is gewoon in water

oplosbaar. Dat betekent dat als het in het milieu terechtkomt, door regen wordt weggespoeld en uiteindelijk in het grondwater komt.

Kanker

Een tank die wordt getroffen door een DU-granaat, is reddeloos verloren. De uranium-penetrator dringt bijvoorbeeld moeiteloos door de pantserkoepel heen en komt als een withete radioactieve vuurbal van tweeduizend graden de cabine binnen. De bemanning wordt natuurlijk levend verbrand. De tank brandt helemaal uit, het DU verpulvert en vermengt zich met de verf, de kabelisolatie, en verder al het binnenwerk van de tank. Zo wordt 'ceramic DU' (keramisch DU) gevormd, dat niet oplosbaar is in water. De atmosfeer in en om de tank raakt verzadigd van een wolk microscopisch, radioactief uraniumstof, dat door de wind tot op honderd kilometer afstand kan worden weggevoerd. Als je dat inademt, heb je grote kans dat zich zo'n microscopisch klein keramisch DU-deeltje in je longen vasthecht. Op dat moment ben je verloren, want je krijgt geheid leukaemie, borkanker of lymfekanker. Als je geluk hebt overleef je dat, maar dan is je nageslacht het kind van de rekening.

Afwijkingen

Daar kunnen de veteranen van de Tweede Golfoorlog van meepraten: twee van de drie kinderen die ze na aanraking met DU in 1991 hebben verwekt, hebben geboorteafwijkingen. In Basrah en omstreken worden bijna geen gezonde kinderen meer geboren. De afschuwelijkste gedrochten komen er ter wereld (en sterven natuurlijk snel). Na de geboorte vragen de moeders van Basrah niet: "is het een jongen of meisje?", maar, "is mijn kind gezond?". Niemand weet precies hoeveel van de meer dan 250.000 door DU-besmette en doodzieke Westerse veteranen kinderen hebben verwekt. Die kinderen geven de kanker te genen weer door aan hun kinderen. Geen wonder dat de autoriteiten dit afschuwelijke drama liever niet ter sprake brengen. Dagelijks schieten VS-soldaten met hun M-16 geweren op Iraakse verzetsstrijders, in Falluja, ergens langs de weg in de woestijn, in Sadr City in Bagdad, dus overal in Irak. Vaak bevatten de kogels die ze afschieten DU. Daardoor wordt de uitschotopening in het lichaam trechtervormig en bijna niet te genezen. Wie door zo'n DU-kogel wordt getroffen, raakt ook nog eens radioactief besmet en gaat dus een zekere dood tegemoet.

Eénogige kinderen

Maar zoals het in alle oorlogen gaat, de meeste kogels treffen geen doel en komen ergens in het milieu terecht. Kogels die uit de snelvuurkanonnen van A-10 aanvalsvliegtuigen of Apache-helikopters worden afgevuurd, komen diep in de bodem terecht, tot op zes meter diepte. Zo wordt dus geleidelijk aan de hele Iraakse bodem radioactief. Irak is dan ook een gevaarlijk land geworden voor alle mensen. Niet vanwege de gevechtshandelingen, maar omdat je er ongeneeslijke vormen van kanker kunt oplopen en omdat je nageslacht tot in de heel verre toekomst wordt opgezadeld met ellendige handicaps, éénogige kinderen, kindereen met alleen een mond en geen ogen, oren of neus. Inmiddels krijgen wel alle Engelse soldaten die uit Irak naar huis komen een DU-test, maar de officiële instanties willen van niets weten.

4. Wat betekent dit voor Irak?

Heel simpel gezegd, Irak wordt onleefbaar gemaakt tot in de verre toekomst. Je kunt er nu eigenlijk al niet meer normaal leven (de meeste Irakezen hebben nog altijd geen elektriciteit en bijna iedereen is werkeloos), maar je kunt er eigenlijk ook niets meer verbouwen. En wie wil straks radioactieve Iraakse vijgen of dadels kopen, of groenten, sojabonen, graan? Of melk drinken en kaas eten van Iraakse geiten, schapen en koeien? Irak is dus ten dode opgeschreven, en het maakt helemaal niets uit of ze daar straks verkiezingen hebben, een democratie, een dictatuur of een bezetting door vreemde legers. Het land is gewoon helemaal kapotgemaakt.

HANS VOLKEL

'Martelen gebeurt ook onder Iraakse regering'

Van onze buitenlandredactie
AMSTERDAM

De Iraakse autoriteiten maken zich schuldig aan ernstige schendingen van de mensenrechten, waarbij martelingen en executies zonder vorm van proces worden gepleegd en gedogen en krijgen stimulansen op de gezichtlijn, ze worden opgedaten in onervolle cellen waar ze alleen kunnen staan, water en voedsel wordt hun langere tijd onthouden, familieleden advocaten van de gevangenen worden bedreigd en in de regel hebben ze geen toegang tot een rechter. Dat schrijft Human Rights Watch in een rapport dat vandaag is gepubliceerd.

De bevolking van Irak was iets beter dan dit bekend na de val van Saddam Hussein in maart 2003, maar de situatie is sinds de regering van premier Iyad Allawi weer ernstig verslechterd, zo stelt HRW. De Iraakse regering komt haar beloftes om de fundamentele mensenrechten te respecteren niet na. Hoewel bijna de helft van het 'zelfstandig' Irak onder de Iraakse regering staat, is het nog altijd niet een gevangen vanwege uitgeoefende misdaden van terrorisme en drugshandel van de Iraakse politie.

Marshall rond het falende gaat tijdens de onderzoeksperiode meldingen van martelingen van de Iraakse politie.

De Iraakse minister van Binnenlandse Zaken, Bakhtiar Amin, zal verantwoordelijk zijn voor de ernstige mensenrechtenschendingen, aldus Human Rights Watch. In het rapport wordt ook melding gemaakt van slechte behandeling van gevangenen door Amerikaanse militairen.

De Iraakse veiligheidsdiensten hebben hun schuldigen, zo stelt minister Amin. Hij zou de maatregelen te beschouwen als de reflectie van de Iraakse regering op de schending van de mensenrechten.

Doodseskaders in Irak nodig'

AP, Reuters
WASHINGTON

Het Amerikaanse ministerie van Defensie overweegt doodseskaders in te zetten in Irak om leiders van de opstandelingen uit te schakelen. De nieuwe strategie is gebaseerd op tactieken die twintig jaar geleden in Latijns-Amerika werden toegepast om linkse guerrillastrijders te doden. Dat meldt het blad *Newsweek* op basis van anonieme bronnen in het Pentagon.

Een van de plannen is om Amerikaanse speciale eenheden naar Irak te sturen die Iraakse doodseskaders gaan vormen. Die zouden uit Koerdische peshmergastrijders en shiïtische milities moeten bestaan. De opstandelingen zijn vooral sunnitische moslims.

'Waar iedereen binnen Defensie het over eens is, is dat we zo niet langer kunnen doorgaan. We zoeken een nieuwe manier om leiders van de opstand te gaan tegen de rebellen', Momentrel zitten we in het defensief. En we zijn aan het verliezen', aldus een functionaris.

Volgens het blad wordt het nieuwe strijdplan binnen het Pentagon de tafelvoetzaak optie genoemd. Oudere generaals hoeven worden bang voor herhaling in El Salvador waarbij doodseskaders meedogenloos leiders van de steeds sterker wordende linkse rebellen om zeep te helpen. Deze doodseskaders omvingen niemand en vermoordden ook veel burgers.

Zelfmoordaanslagen en ontvoeringen hebben afgelopen weekeinde in Irak opnieuw veertig slachtoffers gekost, onder meer door een bomaanslag op een politiebureau in Mosul. Door een zelfmoordaanslag in een auto in Bagdad zijn zondag mogelijk elf mensen om het leven gekomen.

Acht buitenlanders – militairen, kwamen zondag om het leven toen zij opgelaagen munitie onschadelijk probeerden te maken. Het incident vond plaats in de provincie Wasit, een zuidoosten van de hoofdstad Bagdad.

Ook de politiechef van de Iraakse stad Samarra werd zondag de dood. Onbekende schutters openden het vuur op Mohammed al-Janabi toen hij in zijn auto reed. Amerikaanse mariniers in Samarra schoten op hun beurt per ongeluk twee Iraakse agenten en twee burgers dood.

De Amerikaanse luchtmacht gooide zaterdag zeven bommen op Mosul, in een woensbuis te bestrijden Zarqawi; daarbij werden zeker vijf burgers gedood. Inwoners van het oorp zeiden zeker veertien doden te hebben geteld.

Officier erkent harde aanpak plunderaars

Van onze correspondent
LONDEN

Een officier van de Britse troepen in Irak heeft bekend zijn manschappen opdracht te hebben gegeven 'gevangenen hard te laten werken' en hier foto's van te nemen.

Majoor Dan Taylor zei dat die minister dienen ter afschrikking van plunderaars die bij pogodoms staten uit het Britse kamp Abu Naaber Zakhil Nasr. 'We wilden de gevangenen gemiddeld zes uur per dag laten werken en dan weer vrijlaten'.

Taylor zei dit gisteren naar een Britse krijgsraad in Gütersloh, waar drie Britse militairen terechtstaan wegens het mishandelen en vernederen van Iraakse gevangenen. Zij maakten in mei 2003 in de gevangenis de schurkenstreken waarvoor ze nu terechtstaan en stuurden ze naar huis.

HRW: mensenrechten slechter af in 20

Van onze buitenlandredactie
AMSTERDAM

Het beschermen van de mensenrechten staat wereldwijd onder druk. Het bestaande systeem is het afgelopen jaar in belangrijke mate verzwakt door de etnische zuiveringen in het Sudanese Darfur en het schandaal rond de mishandelingen in de Abu Ghraib-gevangenis in Bagdad.

De mensenrechtenorganisatie Human Rights Watch (HRW) laat er in haar donderdag verschenen jaarverslag over 2004 geen twijfel over bestaan dat beide gebeurtenissen, hoe verschillend ook, een zware tegenslag leggen op de naleving van mensenrechten. Het slachtpunt kan de slachtingen in Darfur en een volledig onderzoek naar de verwijdering van slagenen de verantwoordelijk zijn voor martelingen en misdaadslachtingen in Irak, Afghanistan en Guantánamo Bay zijn daarmee casueel.

Volgens directeur Kenneth Roth van HRW is de Amerikaanse regering steeds minder in staat te ijveren voor gerechtigheid in het buitenland omdat ze dat in eigen land niet toestaat. HRW vindt dat de VS een speciale aanklager moeten aanstellen voor Amerikaanse mensenrechtenschendingen.

'Wanneer een zonnd rechtelijke regering als die van de VS het buitenland recht spreekt tart en haar gedrag probeert te rechtvaardigen, dan ondermijnt die regering dat recht zelf en nodigt ze andere uit hetzelfde te doen', aldus het rapport.

En dat gebeurt dan ook, constateert HRW. Egypte heeft een aanvechtbare resultaat aangenomen onder verwijzing naar de anti-terreurwetten in de VS en de Maleisische regering rechtvaardigt het opsluiten van mensen zonder proces met een verwijzing naar de Amerikaanse basis Guantánamo Bay.

Rusland gebruikt het Abu Ghraib-schandaal om te rechtvaardigen dat alleen de legere zaken worden aangepakt voor misdragingen in Tsjetsjenië. Cuba zegt dat de regering-Bush geen moreel recht heeft haagse huichelarijen van mensenrechtenschendingen.

Human Rights Watch vindt dat de 'internationale gemeenschap het in Darfur laat gebeuren; de uitdrijving is onaanvaardbaar, en is voedsel gestorven en een hongersnood slecht uitgestane Afrikaanse soldaten gestaund, maar gebeurt er niet. De NAVO is nu druk in Afghanistan, de EU in Brussel. De VS, Groot-Brittannië en Australië zitten in Irak, aal vice-ro rolt Bigam van HRW.

HRW stelt ook dat inspannende naar Soe staten om de bestraffing een en de aangeklaagd van den mogelijk te maken ering van burgers tegen den is belangrijker dan eitrecht van landen. Bu fer is een klassiek voo hoe het magaat. In een den ernstige misdrijven De wereld wil de vrag aan brandkas en voorn tieve kwestie.'

Volgens Sjogert hebb slagen in de VS en. Ie gehoid dat landen 'ond van veiligheid voor d maatregelen nemen. uitmeten is. gevo Volgt er meer dan hu alleen maar slechter vreuw. Biggest. 'Het Europese burgers hi spreken meer wat den in Irak. Maar hun eigen regerin gaines houden.'

'Nederland zet te snel asielzoekers uit'

Nederland is wat zijn officieel geworden in zijn uitzettingsbeleid. Dat kan ontvankelijk grote gevolgen hebben, omdat de rest voorlopig het Nederlandse beleid wellicht als voorbeeld neemt. Dat is niet zongewekkende situatie zegt Carroll Bogas, vice-voorzitter van Human Rights Watch.

'In Nederland zijn de asielprocedures je laatste jaren verapild, goedkoopstejes, eigenlijk verschapeld. Op het erbop dat veel meer mensen het land uit worden. Het is vaak een keuzie van zeven het dossier bekijken, een conclusie trekken en de mensen op het vliegtuig zetten. Deel die versnelde procedures gaan daarmee aan de kwaliteit van de beslissingen ten koste. Bij twijfel gaan mensen ook sneller naar de gewone asielprocedure. De nieuwe asielzoekers gaan tegen een eerste afwijzing in beroep, naar bij ongeveer 80 procent bekrachtigd de rechter het snelle AC-beslist van de Vreemdelingen- en Naturalisatiedienst (IND). (ANP)

de Volkskrant Vrijdag

Sagittarius

Van: "People Judge Bush"
Aan: <sagitar@hetnet.nl>
CC: <action.news@organizerweb.com>
Verzonden: woensdag 19 januari 2005 16:40
Onderwerp: Jan 20: Hold the War Criminals Accountable

Hold the War Criminals Accountable!

Join the People Judge Bush contingents tomorrow in Washington DC to protest the inauguration of George W. Bush

www.PeopleJudgeBush.org

Last week, a military court convicted Army Reserve Spc. Charles Graner Jr. on charges of assault, indecent acts, derelection of duty, and other offenses stemming from his abuse of prisoners in the torture chambers of Abu Ghraib.

There is no doubt that Graner abused and tortured prisoners. "Good upper-body workout, but hard on the hands," he wrote in an email with a photo from a now notorious night when he stacked seven naked prisoners into a pyramid.

Graner also posed beside the corpse of an Iraqi prisoner that had been beaten to death. The body is wrapped in polythene, with the right eye bandaged and a broken nose. Graner is giving the "thumbs up' and smiling.

Although Graner's acts are certainly despicable and inhuman, the fact remains that these illegal acts are not the act of a single "bad apple." In the words of Abu Ghraib prisoner Ameen Al-Sheikh, "Graner is a man who represents the people that are sick-minded."

We now know that these acts of torture were not isolated incidents. They were authorized from the White House itself.

While Charles Graner should be held responsible for his crimes, ultimately, it is George W. Bush and others in the Administration who helped plan and carry out the war and occcupation of Iraq that must be held accountable.

White House Authorized Torture

Torture of prisoners was not limited to Abu Ghraib. There is strong evidence of abuse of prisoners elsewhere in Iraq and in Afghanistan, and FBI eyewitnesses reported grotesque torture of detainees at Guantánamo Bay. This is because the torture of prisoners is a policy approved by the Bush Administration.

An August 2002 Justice Department memo included the opinion that laws prohibiting torture do "not apply to the President's detention and interrogation of enemy combatants." Further, the memo puts forth the opinion that the pain caused by an interrogation must include "injury such as death, organ failure, or serious impairment of body functions-in

...er to constitute torture." According to Newsweek, the memo "was drafted after White House meetings ...onvened by George W. Bush's chief counsel, Alberto Gonzales, along with Defense Department general counsel William Haynes and [Cheney counsel] David Addington."

Occupation is Torture

The psychological and political groundwork for the torture chambers of Abu Ghraib and Guantanamo Bay was prepared over a long period of time by the warmongers in Washington DC. Their demonization of Arab and Muslim people, their characterization of the people of the region as terrorists, carried out with the cooperation of the corporate media, has the result of dehumanizing the intended targets of U.S. aggression and justifying the most inhumane acts against them.

This dehumanization of an entire people, rooted in colonial racist attitudes, was necessary to justify the full-scale attack and attempted subjugation of Iraq. The result has been the deaths of more than 100,000 Iraqi people, most of them children, and the illegal detention, sexual assaults, and torture of thousands of Iraqis.

Confronting the War Criminals

It is not enough to target a few low-ranking soldiers and hold them solely accountable for an international policy of war crimes that originates in the White House. We must hold Bush and his Administration accountable.

On Thursday, January 29, George W. Bush will be inaugurated in Washington, DC. We must be there to confront him. People are converging from all over the country to march and line the parade route as the war criminal Bush.

Join us in DC to protest the inauguration.

That War Crimes have been committed by U.S. forces in Iraq and elsewhere is beyond doubt. Pictures, video and eyewitness testimony make that clear. And who is responsible for U.S. forces? The Commander-in-Chief, George W. Bush.

Bush, Rumsfeld, Rodrigez and others have made it clear that they have no intention of obeying International Laws prohibiting torture, attacks on civilians, attacks on medical facilities, or use of weapons that cause unnecessary suffering. They say the Geneva Convention doesn't apply.

According to their values, if they find a loophole in the law against torture of prisoners, they will torture prisoners. If they find a loophole in the law against attacks on civilians, they will attack civilians. Where does it end? If they find a loophole in the law against killing children, will they claim it is acceptable to kill the children?

We must make it clear to the world that we do not support, and cannot accept, the inauguration of someone who is responsible for the needless killing, torture and destruction of an entire country.

We demand the indictment and impeachment of Bush, Rumsfeld and others responsible for war crimes against the sovereign nation of Iraq and its people.

Join the People Judge Bush contingent at the counter-inaugural on January 20. We are calling on people to pick up **George Bush: Guilty of War Crimes** placards (also available as downloads from http://peoplejudgebush.org) from our volunteers in Malcolm X Park (16th and Euclid Sts NW — nearest to U Street and Columbia Heights Metro Stations) and at 4th & Pennsylvania in DC. We will also have People Judge Bush petitions, calling for the prosecution of Bush, Cheney, Rumsfeld, and others for war crimes, crimes against humanity, and crimes against peace. We are working to gather tens of thousands of signatures on these petitions, which we will present to the United Nations at a public call for a trial for war crimes. *You can also sign the*

ition online at http://peoplejudgebush.org/ivotebushguilty.shtml.

In Washington, the day of protest will begin with a permitted rally at Malcolm X Park, organized by the DC Antiwar Network and other organizations, at 9:00 AM., followed by a march at 11:15 AM, toward the White House down 16th Street and ending at McPherson Square Park (15th & I Sts) approximately at 12:30 PM. People Judge Bush Activsits will be in Malcolm X Park and other locations with peititons and placards.

From McPherson Square, march participants may join in several actions. Many are expected to join protests along the inauguration parade route **at 4th St. and Pennsylvania Avenue**. The parade is scheduled to start at 2:30 PM after Bush's inauguration ceremony at the Capitol building.

How you can get involved:

1) Join us in DC - pick up People Judge Bush placards and petitions. (call 212-633-6646 for bus information)

2) Download placards and petitions from http://www.PeopleJudgeBush.org.

3) Donate

www.PeopleJudgeBush.org

This message was sent to sagitar@hetnet.nl

Anyone can subscribe.
Send an email request to
Action.News-subscribe@organizerweb.com

To unsubscribe Action.News-unsubscribe@organizerweb.com

Subscribing and unsubscribing can also be done on the Web at
http://www.organizerweb.com/mailman/listinfo/action.news

Aktiekomitee
S.O.S. KINDEREN IRAK
p/a Hoefkensdijk 11
4584 RS KUITAART

JNW 2004

Steun op GIRO 01.04.253
website: www.sosiraq.org
e-mail: soskinderenirak@hotmail.com

Kampanje voor HIBA en andere Iraakse oorlogsslachtoffers!

Op 13 april 2003, precies 1 week voor haar dertiende verjaardag, raakte Hiba Kasim zwaargewond toen een VS-vliegtuig clusterbommen dropte boven de wijk in Bagdad waar ze woonde. Hiba houdt er een zwaar verminkt been aan over. Een, een felle overtuiging: *"Ik wil voor advokaat studeren"*, vertelde ze aan Dr. G. van Moorter, *"zodat ik de mensenrechten kan verdedigen. Met de Amerikaanse soldaten hier hebben we nu geen mensenrechten".*

Een week eerder, op 7 april 2003, verloor Mohamed Ali Sarhan bijna alles wat hij had: zijn vrouw, zijn kind, zijn twee benen. VS-militairen hadden de ziekenwagen in brand geschoten waarmee hij zijn hoogzwangere vrouw naar een hospitaal probeerde te brengen.

Twee menselijke drama's. Twee oorlogsmisdaden ook: zowel het gebruik van clusterbommen waar burgerbevolking in de buurt is, als het onder vuur nemen van medische voertuigen zijn flagrante schendingen van het oorlogsrecht. De dokters van **Geneeskunde voor de Derde Wereld** brachten getuigenissen, foto's en videobeelden van Hiba Kasim en Mohamed Ali Sarhan mee uit Bagdad. Mohamed en Hiba's moeder waren bij de 17 Irakezen die met de hulp van de coördinatie **Stop USA** klacht indienden tegen generaal Tommy Franks, de toenmalge bevelhebber van de VS-troepen in Irak. In België een Amerikaan aanklagen op verdenking van misdaden, begaan in Irak, tegen Irakezen, was mogelijk onder de Belgische wet van universele bevoegdheid, de zogenaamde genocide wet. Die bepaalde dat in België vervolging kon worden ingesteld wegens genocide, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden, begaan door gelijk wie, tegen gelijk wie, en gelijk waar. Maar de Belgische regering plooide voor de druk uit Washington om de klacht tegen Franks in de kiem te smoren. De befaamde genocidewet zelf werd uitgehold tot er quasi niets van overbleef.
Gerechtigheid voor Mohamed en Hiba zat er dus niet in via die weg. Maar op zijn minst zouden ze dan tenminste medische hulp moeten kunnen krijgen, een schadevergoeding misschien? Niets van aan dus!
Een jaar later loopt Hiba op krukken, ze heeft nog niet de kans gehad op ingrepen die beterschap kunnen brengen. En Mohamed heeft nog altijd geen prothesen onder de stompen van zijn benen. 13 jaar embargo en een jaar oorlog en bezetting hebben de gezondheidszorg in Irak onderuit geholpen. Goede medische verzorging, gebruik van gespecialiseerd orthopedisch materiaal, de beste operaties, behoorlijke fysiotherapie, zelfs gewoon maar in het revalidatiecentrum of in het ziekenhuis geraken: het is allemaal zo goed als onmogelijk in het Irak van vandaag. Dat terwijl Irak van 1990 precies het medisch paradepaardje van de hele Arabische wereld was!

Geneeskunde voor de derde Wereld legt zich niet neer bij deze gang van zaken. Hiba werd ondertussen naar België gehaald voor medische onderzoeken en verzorging. Voor Mohamed Ali Sarhan en andere patiënten worden speciale artificiële gewrichten aangekocht en naar Irak gebracht. Ook voor andere oorlogsslachtoffers wil G3W zich inzetten. SOS Kinderen Irak ondersteunt deze akties van G3W tenvolle.
Omdat het echter logisch is dat het de VS zijn die zouden moeten opdraaien voor alle oorlogsschade zal G3W dan ook symbolisch de faktuur naar het Witte Huis sturen.

Aktiekomitee
S.O.S. KINDEREN IRAK
p/a Hoefkensdijk 11
4584 RS KUITAART

Steun op GIRO 01.04.253

website: www.sosiraq.org
e-mail: soskinderenirak@hotmail.com

SOS Kinderen Irak steunt de campanje voor Hiba en andere Iraakse oorlogsslachtoffers
SOS Kinderen Irak roept op voor ondersteuning van deze campanje!

SOS Kinderen Irak roept op om een financiële bijdrage over te maken op girorekening nr.:
01.04.253 t.n.v. SOS Kinderen Irak te Kuitaart o.v.v. HIBA
SOS Kinderen Irak zal er zorg voor dragen dat de opgehaalde steun, t.b.v. de campanje bij g3w terecht komt.

Voor informatie m.b.t. deze campanje: www.g3w.be

Voor informatie aangaande SOS (kinderen) Irak Nederland / België : www.sosiraq.org
www.sosirak.org

SOS Kinderen Irak staat oor een volledige en onvoorwaardelijke terugtrekking van alle buitenlandse troepen uit Irak.
De bezettingsmacht in Irak heeft geen uitstaans met de zogenaamde wederopbouw van Irak; herkolonialisering is de doelstelling van het bezettingsleger onder leiding van de VS.
De installatie van een marionetten regime zal aan het wezenlijke van de bezettingsmacht niets wijzigen

VS openen offensief om Falluja te heroveren

AFP, AP, Reuters
FALLUJA

Duizenden Amerikaanse militairen hebben maandag het langverwachte grote offensief tegen de Iraakse stad Falluja geopend. Met een aanval op de westelijke buitenwijken begon operatie Phantom Fury tegen de opstandelingen in de door hen bezette stad.

091104 © de Volkskrant. Bron: ANP

Grondtroepen kregen steun van artillerie, gevechtshelikopters en straaljagers. De Iraakse premier Allawi gaf gisteren toestemming voor de massale aanval. 'We zijn vastberaden om Falluja schoon te vegen van terroristen', aldus Allawi. Met het offensief is de grootste militaire operatie in Irak begonnen sinds de val van dictator Saddam Hussein.

Na uren durend artillerievuur en een reeks bombardementen door F16's trokken ongeveer vierduizend mariniers Falluja vanuit het noordoosten binnen om op te rukken naar de wijken Askari en Jolan. Deze gelden als de centra van het verzet in de stad. Falluja telt 300 duizend inwoners, maar 200 honderdduizend burgers zouden de stad zijn ontvlucht.

Het aantal opstandelingen in Falluja ligt volgens schattingen tussen de duizend en zesduizend, terwijl rond de stad zo'n tienduizend Amerikaanse en Iraakse militairen zijn samengetrokken.

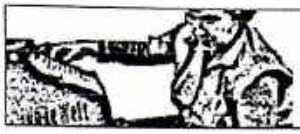
De Amerikanen bezetten het belangrijkste ziekenhuis van de stad en namen twee bruggen over de Eufraat in. Allawi zei dat Iraakse militairen 38 rebellen hadden gedood. In het ziekenhuis troffen zij vier buitenlandse terroristen aan, onder wie twee Marokkanen. Amerikaanse militaire woordvoerders zeiden dat tot nu een veertigtal opstandelingen bij het offensief is omgekomen.

De gezaghebbende Raad van Ulama, die bestaat uit soennitische geestelijken, heeft maandag in een fatwa (religieus decreet) elke bijdrage van Irakezen aan het Amerikaanse militaire optreden als 'grote zonde' bestempeld.

'Deelname van Iraakse krachten aan de kant van de bezetters tegen een moslimstad als Falluja is een grote zonde, die de woede van God tegen de schuldigen ten gevolge zal hebben.' In reactie op de fatwa zijn Iraakse soldaten gedeserteerd. Bij een bataljon zouden 330 van de vijfhonderd soldaten zijn gevlucht.

➤ **Pagina 5:** Offensief kost volgens Rumsfeld tijd

junge Welt

Bücher, T-Shirts & CDs:
Kaufe im jW-Onlineshop!

lesen.
> heute
> gestern
> beilagen
> themenchannels
abonnieren.
> 3-wochen-testabo
> jugendweihe-abo
> printabo
> auslandsabo
> abo im urlaub
> onlineabo
> newsletter
> user-login
werben.
> kleinanzeigen
> mediadaten
unterstützen.
> leser werben leser
> onlineshop
> werkzeugkasten
> spende
> genossenschaft
suchen.
> suche im jw-archiv
> terminkalender
kontakt.
> AGB
> impressum

26.02.2005

Wochenendbeilage

Interview: Rüdiger Göbel

»Falludscha wurde verwüstet«

Gespräch mit Mahammad J. Haded und Mohammad Awad über das Wahlspektakel im Irak nach der Belagerung und Bombardierung einer 360000-Einwohner-Stadt, die Stimmung in der US-Armee und die in der Bevölkerung im besetzten Zweistromland

* Der Arzt Mahammad J. Haded und Mohammad Awad, Direktor eines Flüchtlingszentrums, waren während der US-Großoffensive »Morgendämmerung« im November 2004 in der belagerten und bombardierten irakischen Stadt Falludscha. In den vergangenen zwei Wochen berichteten sie auf zahlreichen Veranstaltungen in Deutschland über den erlebten Terror.
Weitere Informationen dazu: www.iraktribunal.de

F: Vor zwei Wochen ist US-Verteidigungsminister Donald Rumsfeld nach einem Besuch der Besatzungstruppen in Bagdad in sein Flugzeug gestiegen und war ein paar Stunden später auf der »Sicherheitskonferenz« in München. Wie lange braucht ein Iraker vom besetzten Zweistromland nach Deutschland?

Mahammad J. Haded: Wir mußten mit dem PKW von Falludscha nach Bagdad fahren und uns bei der deutschen Botschaft ein Visum abholen. Von dort aus sind wir mit dem Taxi in die gut 1000 Kilometer entfernte jordanische Hauptstadt Amman gefahren. Mit Jordan Air ging es weiter nach Frankfurt am Main. Alles in allem waren wir drei Tage unterwegs.

F: In den vergangenen Wochen haben die »Wahlen« im Irak die Berichterstattung in den hiesigen Medien bestimmt. In der Provinz Anbar, wo auch Falludscha liegt, haben nach Besatzerangaben nur zwei Prozent der Wahlberechtigten ihre Stimme abgegeben. Wie erklären Sie das?

Haded: Die Wahlen im Irak waren wichtig für die USA. Sie waren von enormer symbolischer Bedeutung, ein Votum der Iraker stellen sie nicht dar. Die Iraker wurden vielmehr ausgelöscht und aufgeteilt in Schiiten, Sunniten, Christen, in Kurden, Turkmenen und Araber, und so weiter. Parteien, die wirklich für unser Land arbeiten, haben sich an der Wahl erst gar nicht beteiligt. Aufgrund der nicht vorhandenen Sicherheit waren sie für eine Verschiebung. Die Sunniten etwa in Mosul, Tikrit, Dijala, Anbar, Falludscha, Ramadi und großen Teilen Bagdads waren der Meinung, an der Wahl kann man so lange nicht teilnehmen, wie Besatzungstruppen im Land sind. Sie forderten einen klaren Zeitplan für deren Abzug. Die schiitischen Imame hingegen riefen in den Moscheen zur Abstimmung auf und erklärten, wer nicht wählen geht, ist ein Ungläubiger. Ihren Anhängern sagten sie, mit der Wahl würden sie die Forderung nach Abzug der Amerikaner unterstützen. Wähler wie Nichtwähler eint der Wunsch nach Abzug der US-Soldaten.

junge Welt-
Neun W
neunzeh
Probeab

FESTLESE

junge Welt

Unter
www.jung
Online

im jW-Sh
Liebespa

auswä
best
angu

junge
News

Führt
Kios
junge
Gib be

junge
News

11-3-05

Mohammad Awad: Die Amerikaner und die irakische Übergangsregierung sprachen von 14,5 Millionen Wahlberechtigten. Am Ende nahmen ihren Angaben zufolge acht Millionen teil. Viele Iraker meinen, daß allenfalls fünf Millionen abgestimmt haben – bei einer Gesamtbevölkerung von 26 Millionen.

F: Aus Angst vor Anschlägen oder aus politischer Überzeugung?

Haded: Es gibt viele Gründe, von mangelnder Sicherheit bis hin zu politischem Boykott. Am Wahltag war es verboten, mit dem Auto zu fahren. Man mußte also zu Fuß zum Wählen gehen. Es gab Anschlagsdrohungen gegen Wahllokale. Viele hatten also tatsächlich Angst, an der Wahl teilzunehmen. Viele blieben wiederum in der Annahme von Wahlfälschungen durch die Amerikaner fern. Sie wollten nicht Teil eines Spektakels sein.

Awad: Die meisten Iraker stimmten aus politischer Überzeugung nicht ab. Wie kann ich meinen Stimmzettel in eine Urne stecken, die von einem amerikanischen Panzer »geschützt« wird, war immer wieder zu hören. Von der UNO waren gerade einmal 15 Wahlbeobachter im Irak! Wie wollen die sich ein Bild vom korrekten Ablauf machen.

Ein weitverbreiteter Slogan im Irak war: Gehen Sie zur Wahl oder gehen Sie nicht – am Ende wird in jedem Fall die Besatzung gewinnen. Schon vor Auszählung der Stimmen war klar, daß die neue Regierung aus der bisherigen Übergangsregierung gebildet wird. Da werden einzig Posten verschoben und Minister umbesetzt. Das heißt letztlich, das irakische Volk hat keine Stimme.

F: Falludscha hatte vor der US-Invasion 360000 Einwohner. Wie viele Menschen leben noch in der mehrfach belagerten und bombardierten »Stadt der tausend Moscheen«?

Haded: Zunächst, in Falludscha gab es nur hundert Moscheen. Die Stadt ist heute total ruiniert. Falludscha ist unser Dresden im Irak. Etwa 5000 Familien, also 25000 bis 30000 Iraker, blieben während der US-Großoffensive im November in Falludscha, die übrigen Einwohner waren geflohen. Mittlerweile sind einige zurückgekehrt. Wir schätzen, daß etwa 20 Prozent der Bevölkerung nach Falludscha zurückgekehrt sind.

F: Die US-Armee gab Ende Dezember an, jede dritte Wohnung in Falludscha sei infolge der Großoffensive zerstört worden.

Haded: Das schließt nur die Bombardierungen ein. Wohnungen und Häuser, die nicht direkt durch US-Bomben zerstört worden sind, wurden später verwüstet. Die Möbel wurden kurz und klein geschlagen. Zudem wurden unzählige Häuser gezielt in Brand gesetzt. Selbst Schulen und Krankenhäusern wurden zerstört. Die Amerikaner haben sich von Haus zu Haus vorgearbeitet. Verwüstete Häuser wurden mit einem »X« markiert.

F: Wie viele Iraker wurden während der US-Offensive getötet?

Haded: Bis heute werden unter den Trümmern zerstörter Häuser Leichen gefunden. Eine unbekannte Zahl Toter wurde von den Amerikanern in den Euphrat geworfen. Die US-Armee erklärte, 1200 Menschen getötet zu haben. Wir selbst haben mehr als 700 Leichen geborgen und beigesetzt. Darüber hinaus können wir keine Angaben machen.

F: Laut US-Militärs handelte es sich bei den Toten ausschließlich um »Terroristen«, also Widerstandskämpfer. Zivilisten seien nicht zu Schaden gekommen. Ist das auch Ihre Erfahrung?

Haded: Wir haben unzählige Bilder und auch Filme, auf denen Sie sehen können, wer in Falludscha getötet wurde. Ich lade jeden ein, in unsere Stadt zu kommen und sich vor Ort ein Bild von der Lage zu machen. Ich bringe Sie mit Kindern zusammen, die mit ansehen mußten, wie ihre Eltern von Amerikanern erschossen wurden. Und ich bringe Sie mit Männern zusammen, die sahen, wie ihre Kinder und ihre Frau getötet wurden.

Es gab und gibt Widerstand im Irak und auch in Falludscha. Der Widerstand gegen die Besatzung ist legitim und entspricht internationalen Konventionen. Es ist aber keineswegs legal, Zivilisten zu bombardieren. Das ist weder den Amerikanern noch Besatzungsgegnern erlaubt.

Viele Iraker sind der Meinung, daß die Anschläge auf Zivilisten nicht vom Widerstand zu verantworten sind, sondern daß letztlich die Amerikaner und die Geheimdienste der Nachbarländer dahinterstecken. Ähnlich ist es mit Musab Al Sarkawi, mit dessen Existenz die Amerikaner die Angriffe auf Falludscha gerechtfertigt haben. Wo ist Al Sarkawi denn heute? Er ist ein Phantom, das immer dort auftaucht, wo es gerade gebraucht wird. Egal ob Kirkuk, Mosul, Tikrit, Samarra, Ramadi, Bagdad oder Basra – überall, wo es Widerstand gibt, taucht praktischerweise irgendwann Al Sarkawi auf.

F: Die Großoffensive »Morgendämmerung« begann in der Nacht zum 8. November. Sie haben zu dem Zeitpunkt im Allgemeinen Krankenhaus in Falludscha gearbeitet. Wie haben Sie die US-Angriffe erlebt?

Haded: Das städtische Krankenhaus liegt im Westen und ist durch den Euphrat von der eigentlichen Stadt getrennt. Zwischen sieben und acht Uhr abends umzingelten US-Soldaten das 200-Betten-Hospital und besetzten es. Zu dem Zeitpunkt befanden sich noch etwa 30 Patienten im Krankenhaus. Obwohl es keinerlei Widerstand gab und dort auch keine Kämpfer behandelt wurden, sind die Ärzte und das Pflegepersonal, zusammen 22 Beschäftigte, zunächst festgenommen worden: Wir wurden zu Boden geworfen, gefesselt und danach verhört. Uns wurde gesagt, wir müßten das Krankenhaus räumen, Patienten wie Bedienstete müßten raus. Danach wurde das Hospital verwüstet, selbst die medizinischen Geräte wurden zerstört.

F: Wurden in dem Krankenhaus Widerstandskämpfer behandelt?

Haded: Fragen Sie die Amerikaner. Sie sind rein, haben alles durchsucht und uns immer wieder gefragt, wo sich die Terroristen versteckt hätten. Fragen Sie, wie viele sie gefunden und verhaftet haben. Wenn sie dort jemanden vom Widerstand gefunden hätten, hätten sie uns Ärzte doch niemals wieder freigelassen.

Zeitgleich mit der Besetzung des Krankenhauses setzte die Bombardierung der gesamten Stadt ein. Die Detonationen waren deutlich zu hören. Selbst Rettungswagen wurden angegriffen. Zunächst versuchten Einwohner, Verletzte mit ihren PKW in ein Krankenhaus zu bringen. Doch alles, was sich auf den Straßen bewegte, wurde unter Beschuß genommen.

Wir haben schließlich im östlichen Teil Falludschas ein Behelfskrankenhaus errichtet. Im Prinzip war es nicht mehr als eine Ambulanz. Wir gaben den Amerikanern die genauen Daten des Gebäudes. Zwei Tage später wurde es bombardiert, auch diese Rettungsstation war also verloren. Wir haben schließlich eine zweite Behelfsambulanz errichtet, die aber eigentlich nicht funktionsfähig war. Wir hatten dort praktisch nichts. Wasser und Strom waren abgestellt, auch das Telefon funktionierte nicht mehr.

Die Bedingungen waren katastrophal und doch haben wir 25 Verletzte operiert. Wir hatten aber keine Medikamente, die Wunden entzündeten sich. Die Patienten lagen praktisch in ihren Totenbetten. Wer eine größere Verletzung hatte, war ohnehin verloren. In den umliegenden Häusern suchten wir Freiwillige, die uns halfen – beim Saubermachen, Wegwischen des Blutes. Auch mein 13jähriger Sohn war unter den Helfern.

Nach sieben Tagen bin ich zu den Amerikanern gegangen. Ich wollte einen Krankentransport organisieren. Zunächst wurde ich aber von Soldaten der irakischen Armee – allesamt Schiiten und Kurden – festgenommen. Schließlich konnte ich mit einem Verantwortlichen in der US-Armee sprechen. Ich bat ihn, daß wir unsere Patienten ins Krankenhaus bringen dürfen. Er glaubte mir zunächst nicht, erklärte, es gebe niemanden mehr in Falludscha, alle seien geflohen. Ich bat ihn, mit einem Wagen und einer weißen Fahne durch die Straßen fahren zu dürfen und die verbliebenen Einwohner in einer Moschee zu sammeln. In einer Stunde hatte ich etwa 50 Leute aus ihren Häusern gerettet, rund zehn Familien. Zwei Tage später waren wir 200 Iraker in der Moschee. Einige berichteten mir, daß amerikanische Soldaten gezielt auf Familien geschossen hätten, obwohl sie eine weiße Fahne mit sich geführt hatten. Auch in der Moschee hatten wir eine kleine Ambulanz aufgebaut. In den umliegenden Häusern suchten wir nach Medikamenten – nichts Besonderes, ein paar Beruhigungsmittel.

Bis heute ist das Zentralkrankenhaus von US-Soldaten belagert. Patienten müssen zu Fuß kommen! Wer mit dem PKW kommt, wird beschossen.

F: Warum waren während der Bombardierung mehrere tausend Iraker in Falludscha geblieben?

Haded: Aus unterschiedlichen Gründen: Einige hatten keine Verwandten, zum Beispiel in Bagdad, bei denen sie unterkommen konnten. Andere schämten sich, Flüchtlinge zu sein und in Zelten zu leben. Wieder andere wären gerne geflohen, hatten aber kein Auto. Die meisten, die geblieben waren, konnten sich aber einfach auch nicht vorstellen, daß die Amerikaner so wüten würden. Sie hatten nicht geglaubt, daß die US-Soldaten gezielt Zivilisten bombardieren und ganze Familien erschießen. Kämpfer ja, aber Unbewaffnete, Frauen, Kinder, Verletzte, Alte?

F: Waren Sie selbst Zeuge eines Massakers?

Haded: Nein, persönlich habe ich nicht gesehen, daß Amerikaner so etwas gemacht haben. In einer der Notambulanzen waren allerdings zwei Verletzte, nach denen ich mich später bei den Amerikanern erkundigte. Ein irakischer Soldat sagte mir dann, sie hätten die beiden erschossen und da und da begraben.

In Absprache mit den Amerikanern hatte ich aus den 200 Leuten in der Moschee einen kleinen Trupp Freiwilliger zusammengestellt, die die Toten von den Straßen bergen sollten, es drohte schließlich der Ausbruch von Seuchen, und der Verwesungsgeruch war schrecklich. Diese Freiwilligen haben mir später erzählt, daß viele Frauen und Kinder sowie Alte unter den Toten seien.

Awad: Auch ich hatte mich als Freiwilliger für die Bergung von Leichen gemeldet. Sie müssen sich vorstellen, daß die Toten über Tage und zum Teil Wochen in den Straßen und Wohnungen lagen. An vielen Leichen hatten sich bereits Hunde zu schaffen gemacht. Auffallend viele Tote waren total verkohlt – wir fragten uns, welche Waffen die Amerikaner da eingesetzt haben.

Ich habe in Falludscha mit eigenen Augen eine Familie gesehen, die von US-Soldaten erschossen worden war: Der Vater war Mitte Fünzig, seine drei Kinder zwischen zehn und zwölf Jahren alt. Im Flüchtlingslager hatte mir eine Lehrerin erzählt, sie habe Essen zubereitet, als Soldaten ihre Wohnung in Falludscha gestürmt hätten. Ohne Vorwarnung hätten sie ihren Vater, ihren Mann und ihren Bruder erschossen. Danach sind sie wieder raus. Die Frau blieb aus Angst im Haus bei den Toten. Abends kamen andere Soldaten, die sie und ihre Kinder mitnahmen und aus der Stadt brachten. Das sind nur zwei von vielen Tragödien in Falludscha.

F: Zehntausende Iraker sind vor der Eroberung aus Falludscha geflohen und bis heute nicht in die US-besetzte Stadt zurückgekehrt. Wie sind die Lebensbedingungen dieser Flüchtlinge?

Awad: Sehr, sehr schwer. Anfangs lebten sie in provisorischen Unterkünften, viele auch unter freiem Himmel. Uns fehlte Milch für Kinder, Ältere hatten keine Medikamente. Von staatlicher Seite, also der irakischen Übergangsregierung Ijad Allawis, gab es praktisch keine Hilfe für diese Menschen. Geschweige denn von den Amerikanern. Wir waren und sind auf Spenden privater Organisationen angewiesen.

Gleichzeitig gibt es aber auch eine überwältigende, spontane Solidarität innerhalb der irakischen Bevölkerung. Viele aus Falludscha Geflohene sind bei Verwandten oder Freunden untergekommen. Unzählige Iraker in Bagdad und auch anderen Städten haben sich zudem gemeldet, sie würden Flüchtlinge aufnehmen. Rund einen Monat nach Beginn der US-Offensive war schließlich der irakische Rote Halbmond in die Gänge gekommen und hat mit Hilfslieferungen begonnen.

F: Wie ist die Stimmung heute in Falludscha: Sind Wut und Haß auf die Besatzer bestimmend oder eher Resignation und Bedauern, daß es Widerstand gab?

Haded: Die Bevölkerung ist voller Wut. Die Menschen hassen die Amerikaner – Amerikaner allgemein, nicht nur US-Soldaten. Sie sind Besetzer, Killer und Terroristen. Praktisch jede Familie in Falludscha hat einen Toten zu beklagen, wie können Sie da eine andere Reaktion erwarten.

Ich sage Ihnen: Die meisten Soldaten fühlen sich wohl, wenn sie Iraker erschießen. Sie glauben wirklich, alle Iraker seien Terroristen, so wie es ihnen ihre Regierung sagte. Ich sah Soldaten, die lachten bei ihrem Einsatz, als ob sie unter Drogen standen. In einer Moschee haben sie eine Silvesterfeier veranstaltet. Das Gotteshaus wurde in eine Disko verwandelt!

Auch wenn es auf den ersten Blick nicht so scheinen mag, letztlich haben die Amerikaner in Falludscha verloren. Was heißt es denn, wenn ein Imperium wie die USA mit all seiner Macht über eine doch kleine Stadt herfällt, ohne jede Moral, ohne Skrupel. Das ist der Anfang vom Ende.

F: Die US-Armee hat am Ende ihrer Falludscha-Offensive angeboten, 500 Dollar Entschädigung für jede zerstörte Wohnung zu zahlen.

Haded: Was sind 500 Dollar? Das reicht doch noch nicht einmal, um den Schutt abfahren zu lassen! Das Angebot ist eine neuerliche Demütigung. Sie wollen uns zu Bettlern machen. Ich will das Geld nicht. Wir Araber und Muslime glauben an Prinzipien: Wir leben lieber in Zelten und in Freiheit als in Luxus und unter Besetzung.

Awad: Ich bin sehr wohl der Meinung, daß die Besatzer eine

angemessene Entschädigung zahlen müssen für die physischen und psychischen Schäden, die die Bürger Falludschas erlitten haben – und zwar nachdem die Amerikaner unsere Stadt und unser Land verlassen haben.

* Zu unseren Gesprächspartnern

Dr. Mahammad J. Haded gehört zum medizinischen Stab des Zentralkrankenhauses von Falludscha, das im November 2004 von US-Truppen besetzt wurde, und arbeitet außerdem in einer kleinen Klinik im Zentrum der Stadt. Er war einer der wenigen Ärzte, die während des Angriffs in Falludscha blieben.

Mohammad F. Awad ist Bauingenieur und seit 2003 Vorsitzender des Rats von Saqlawiya, einer Kleinstadt neun Kilometer nördlich von Falludscha. Seit vergangenem Jahr ist er auch Direktor des vom Roten Halbmond unterstützten Flüchtlingshilfezentrums in Saqlawiya. Er gehörte zu den Freiwilligen, die Leichen von getöteten Einwohnern Falludschas bargen und zur Identifizierung und Bestattung nach Saqlawiya brachten.

* Spenden:

Für Projekte für Kinder aus Falludscha kann auf das Konto: »Kinderhilfe Irak« der IPPNW Deutschland gespendet werden. Stadtsparkasse Gaggenau, BLZ 66551290, Kto.-Nr. 50264639, Kennwort »Falludscha«.

Die »Diakonie Katastrophenhilfe« unterstützt im Irak u.a. Flüchtlinge aus Falludscha. Spendenkonto: Diakonie Katastrophenhilfe, Postbank Stuttgart, BLZ 60010070, Konto 502707, Kennwort: »Irak«
oder online:
www.diakonie-katastrophenhilfe.de/spenden/

Artikel senden | Tagesübersicht | Artikel drucken

Dieser Artikel war nicht umsonst. Unterstützen Sie dieses Angebot mit einem Online-Abo.

© junge welt website: Warenform

Zorgen over lot van bevolking Falloeja

19-11-2004

Van onze correspondent

BAGDAD, vrijdag

Onder druk van het Internationale Rode Kruis, dat zegt „ernstig bezorgd" te zijn over het lot van de burgers in de belegerde stad Falloeja, heeft de Iraakse interim-regering toegezegd voedsel en medicijnen naar de plaats te sturen. Voorheen deden de regering en de Amerikanen nogal luchtig over de schade aan burgers.

Het Rode Kruis en de zusterorganisatie de Rode Halve Maan komen niet in de stad, waar nog steeds in bepaalde wijken wordt gevochten, omdat dit niet veilig zou zijn. Het Rode Kruist stat daarom een onafhankelijk onderzoek naar de situatie in de stad.

Ook wordt gevraagd om een humanitaire corridor' om zo gewonden en hongerigen te kunnen helpen. Het belangrijkste ziekenhuis van Falloeja is door het Rode Kruis van medicijnen voorzien, maar veel gewonden kunnen het hospitaal niet bereiken.

De Amerikanen zeggen zelf wel voor de gewonden te zorgen in Falloeja, waar de lijken nog op straat liggen en drinkwater en elektriciteit ontbreken. Een voorbeeld van de Amerikaanse hulpverlening was het oproepen van de bevolking via luidsprekers om naar de moskee te komen voor een voedselpakket. Daar werden de mannen tussen de 15 en de 55 jaar getest op sporen van buskruit. Wie dat bij zich droeg werd gearresteerd.

Volgens verslaggevers in de stad oogt Falloeja als een uitgestorven plek in een horrorfilm waar honden en katten zich te goed doen aan de lijken die er op straat liggen. Het opruimen van de doden zou in deze fase van de strijd nog steeds te gevaarlijk zijn. De mogelijkheid van besmettelijke ziekten ligt daardoor op de loer.

Desondanks doen de Amerikanen en de Iraakse regering er alles aan om de gevluchte bewoners weer terug te krijgen naar de stad. Iedere familie wiens pand door de gevechten is beschadigd kan rekenen op honderd dollar compensatie. Ook zijn Amerikaanse genietroepen gearriveerd met een budget van 20 miljoen dollar om gebouwen, huizen en bruggen snel te repareren. Het doel is om de harten van de burgers terug te winnen. Duidelijk gemaakt moet worden dat het om de radicale opstandelingen te doen was, niet om de vredelievende inwoners van Falloeja.

Zowel de Amerikanen als de Iraakse interim-regering noemen de operatie in Falloeja een succes. Men stelt zelfs „de ruggegraat van het Iraakse verzet" te hebben gebroken.

Tegelijkertijd wordt [illegible] dat [illegible] vergt radicalen, waaronder waarschijnlijk Abue Moesab al Zarqawi, dans zijn aanspr[illegible] wordt er voor [illegible]

• Haar schaarse bezittingen in enkele plastic tasjes gepakt, heeft een oudere vrouw uit de Iraakse stad Falloeja een veilig heenkomen gezocht in een vluchtelingenkamp in de hoofdstad Bagdad. Vele Irakezen ontvluchtten Falloeja alvorens de Amerikanen onlangs een grootscheepse aanval begonnen op rebellen in de stad.

FOTO: REUTERS

Puinhopen

In zijn column van 18 oktober probeert Arie Elshout, als de Iraakse dr Mohkaanen, weer eens een vertaal pro-Irakoorlog stukje te schrijven. Hij heeft zowaar op het computerscherm (Amerikaanse term Greg Rehoe?) gelezen, dat er Iraakse massagraven zijn ontdekt in het vermoedelijke Koerdische gebied van Irak. Een vraag aan meneer Elshout. Waren dit misschien slachtoffers van Koerdische strooisl in de tijd, dat Saddam nog bevriend was met Amerika en dit land ongehinderd toeliet, dat de Koerden zowel door Saddam als door Turkije vermoord en uitgeroeid werden?

Het kan Arie Elshout blijkbaar niet aan te geven, dat de oorlog illegaal was en niets met humanitaire doelen heeft met humanitaire bedoelingen. Hoeveel vrouwen en kinderen zijn er door de Amerikaanse bommen intussen vermoord. Over humanitair gesproken. In z'n verdere betoog tracht Elshout met wat probeersels de door Bush veroorzaakte puinhoop te laten opruimen door Europa.

Schagen **Rees Hoogland**

Sagittarius

Van: <actioncenter.balkan@organizerweb.com>
Aan: <actioncenter.balkan@organizerweb.com>
Verzonden: dinsdag 17 augustus 2004 20:16
Onderwerp: [IAC] Ramsey Clark's Indictment of George W.

Below is the indictment written by former U.S. Attorney General Ramsey Clark.

Join us on Thursday, August, 26, to hear the reading of the indictment and presentation of evidence from expert witnesses, eyewitnesses, GI resisters, and representatives from international sessions of the World Tribunal on Iraq.

Thursday, August 26
3-9 pm
Marin Luther King Auditorium
65th & Amsterdam

For more information:
http://www.PeopleJudgeBush.org

To Register:
http://www.PeopleJudgeBush.org/register.shtml

To Donate:
http://www.PeopleJudgeBush.org/donate.shtml

****

INDICTMENT

This Criminal Indictment Charges George W. Bush, Richard B. Cheney, Colin Powell, Donald H. Rumsfeld, John D. Ashcroft, Tommy Franks, and his successors as Commander of U.S. Forces in Iraq, George J. Tenet, L. Paul Bremer, III, John Negroponte and others to be named with Crimes Against Peace, War Crimes, Crimes Against Humanity and other criminal acts in violation of the Charter of the United Nations, International Law, the Constitution of the United States and Laws Made in Pursuance Thereof.

The Crimes Charged are:

1. Waging a War of Aggression against the sovereignty of Iraq and the rights of its people, resulting in tens of thousands of deaths and injuries among the people of Iraq, most civilians, from military violence and thousands of U.S. G.I's. War of aggression is defined as "the Supreme international crime" in the Nuremberg Judgment.

2. Authorizing, encouraging and condoning the use of excessive force, in terrorem, tactics called "Shock and Awe", targeting defenseless civilians and, civilians facilities and indiscriminate bombing and assaults.

Authorizing and ordering the use of illegal weapons including super bombs, cluster bombs, depleted uranium enhanced bombs, missiles, shells and bullets and threatening the use of nuclear weapons.

4. Authorizing, ordering, concealing and condoning assassinations, summary executions, murders, disappearances, kidnappings and torture.

5. Authorizing, financing, utilizing and condoning illegal violence, use of force and torture by highly paid paramilitary civilian forces operating anonymously and not accountable to U.S. supervisors for their acts, who kill, coerce, control and contain the Iraqi population.

6. Authorizing, ordering and condoning the systematic destruction of economic, social, cultural, medical, educational, governmental and diplomatic resources, properties and facilities throughout Iraq.

7. Authorizing, ordering and condoning acts designed to divide the Iraqi population to cause internal conflict and violence among major segments of the society, ethnic, religious, political and economic, in order to weaken and exhaust the population and bring all segments under the control of a new surrogate government submissive to U.S. command. .

8. Authorizing, imposing and maintaining a violent, criminal military occupation over Iraq which kills defenseless Iraqi's daily and fans the flames of anti-U.S. anger worldwide.

9. Defying and incapacitating the peace making capacity and role of the United Nations by unilateral actions to undermine its potential effectiveness while continuing to coerce and use the U.N. to pursue U.S. policies in Iraq and elsewhere, and coercing and enticing other nations to support U.S. policies and actions in violation of international law in the U.N. Security Council and against Iraq and other nations.

10. Engaging in systematic acts to undermine and destroy international laws and treaties designed to prevent and control war, weapons of mass and indiscriminate destruction; limit participants in military service; protect the environment; prevent the economic exploitation of poor nations; and engaging systematic acts to obstruct justice by the evisceration of the International Criminal Court and manipulation or defiance of other international judicial and regulatory bodies that might seek to hold the U.S. accountable to international law and the will of the majority of the people of the international community.

11. Manifesting their continuing commitment to world

mination by ordering, directing and condoning violent regime change in Haiti in March 2004 to replace the independent, elected democratic President Jean Bertrand Aristide with a U.S. selected and controlled neo Duvalierist surrogate causing growing violence, hundreds of deaths and further impoverishment of the Haitian people.

12. Threatening the sovereignty and independence of nations, and acting to change regimes that refuse to yield to U.S. demands for economic subservience and political control for U.S. corporate and government interests, including most prominently Cuba, Iran, a divided Korea, the Philippines, Syria, Sudan and Venezuela; and supporting Israel's illegal occupation, brutalization and expanding settlement of Palestine in defiance of the United Nations, international law and world opinion; all of which adds to international anger and violence against the United States and its citizens.

13. Destroying the sovereignty, right to self determination, cultural integrity and control of its own resources of Iraq and its peoples by imposing an interim government headed by a long time C.I.A. asset who directed violence against Iraqi civilians for the U.S. in the 1990's; and manipulating procedures for the imposition of a new Constitution drafted by and installation of a new government chosen through controlled electoral processes and subservient to the will and command of the U.S. government.

14. Usurping the war powers delegated in the constitution to the Congress to pursue wars of aggression and other unlawful military actions; and attempting to pack the federal courts with judges committed to ideologies in conflict with the Constitution of the United States to achieve judicial decisions supporting those ideologies.

15. Systematically weakening fundamental human rights globally and the Bill of Rights of the U.S. Constitution within the U.S. enabling U.S. forces to unlawfully seize individuals in 100 countries, including U.S. citizens and arrest thousands of aliens in the U.S. and hold them, transport them, torture many, deny all access to courts to determine the legality of such seizures, arrest and treatment.

16. Making Guantanamo [U.S. Naval Base at Guantanamo Bay?] a symbol of U.S. power to imprison and abuse persons on the soil of a foreign sovereign nation, Cuba, against its will and to publicize U.S. contempt for human rights by displaying its power to arbitrarily seize, confine and abuse persons without revealing who they are, any charges against them, or what their future may be, placing U.S. power above all laws, international and national, and

yond the reach of all courts, including those of the U.S.

17. Giving economic preferences to favored corporations and business interests to extract enormous profits in both war and peace sectors of the economy from impoverished Iraq and U.S. taxpayers.

18. Systematically utilizing, controlling, directing, manipulating, misinforming and restricting press and media coverage and deliberately presenting false and misleading reports to obtain support for U.S. military and political and actions; and to deprive the American people of knowledge essential to develop an informed opinion , which is essential to democratic processes and elections.

19. All for the purpose of dominating, controlling, and exploiting Iraq and other non compliant nations by military force and economic coercion.

In addition to full accountability for the foregoing crimes and full reparation to victims, the offenses constitute "high Crimes and Misdemeanors" under Article II, Section 4 of the Constitution of the United States requiring the removal from office of all the participating civil Officers of the United States upon impeachment for and conviction for their acts.

Dated: August 5, 2004
Ramsey Clark

We need your help with the enormous expenses of the Tribunal, including airfare for international witnesses, housing, renting the auditorium, printing research and educational material, and other needs.

Please consider helping by donating online (http://www.peoplejudgebush.org/donate.shtml) or by amking a check payable to: "People Judge Bush / IAC," and sending it to : People Judge Bush, 39 W. 14 St. #206, New York, NY 10011.

Iraq War Crimes Tribunal
Thursday, August 26
call 212-633-6646 for more information
http://www.PeopleJudgeBush.org for more information
Contribute to the War Crimes Tribunal:
http://www.PeopleJudgeBush.org/donate.shtml

The International Action Center

http://www.iacenter.org
mail to:iacenter@iacenter.org

ActionCenter.balkan mailing list

Anyone can subscribe.
Send an email request to:
mailto:ActionCenter.balkan-request@organizerweb.com?subject=subscribe

To unsubscribe mailto:ActionCenter.balkan-request@organizerweb.com?subject=unsubscribe

Subscribing and unsubscribing can also be done on the Web at
http://www.organizerweb.com/mailman/listinfo/actioncenter.balkan

---

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie:
http://www.hetnet.nl/evs/

Sagittarius

Van: <info@freeiraq.de>
Aan: <info@freeiraq.de>
Verzonden: maandag 13 september 2004
Onderwerp: Free Abduljabbar!

Following appeal has been drafted commonly by the forces of the emerging political network in Europe supporting the Iraqi Resistance. The list of first signatories will be published within a few days. For your endorsement of the call or participation in the delegation write to: camp@antiimperialista.org

Abduljabbar Al-Kubaysi, president of the Iraqi Patriotic Alliance (IPA) and renown exponent of the popular resistance, was arrested on September 3 in a quarter of Baghdad controlled by the guerrilla. The house he stayed in was surrounded and stormed by US occupation forces employing helicopters, tanks and up to one hundred heavily armed soldiers.

Immediately after the Anglo-American aggression Abduljabbar decided to end thirty years of exile and returned to Iraq in order to engage in the struggle to chase away the occupants. For more than one years he has been spending - under very difficult conditions - all his energy to forge the unity of all popular forces fighting for independence and sovereignty of his country.

His passionate commitment for the freedom of Iraq, the love for his people afflicted by the war, the intransigent determination to chase out the imperialist invaders have earned him the ferocious hostility of both the Americans and their local satraps (first of all the so-called prime minister Allawi) who had been tracking him already for a while.

We express our strongest possible protest against the hijacking of Abduljabbar as we condemn the numerous disappearances of people opposing the occupation. Actually we are faced with an act of international piracy perpetrated by a despotic- nobody can forget Abu Ghraib - and illegitimate power for which democracy is valid only within the perimeter in which are barricaded all those accepting the bloody occupation.

Expressing our full solidarity to the family and comrades of Abduljabbar we demand his immediate release. In case this is not met we commit ourselves to send an authoritative international delegation to Baghdad emphasizing our demand.

Free Abduljabbar al-Kubaysi!
All occupation troops out of Iraq!
Self-determination and freedom for the Iraqi people!

Verbo op marteling kent geen uitzondering

Marteling is volgens sommigen acceptabel als daarmee levens worden gered. Maar het martelverbod van de VN is onvoorwaardelijk.

Door onze redacteur
F. KUITENBROUWER

AMSTERDAM, 25 NOV. Mag de politie de verdachte in een ontvoeringszaak onder fysieke druk zetten om te zeggen waar hij zijn slachtoffer heeft verstopt? Deze vraag rees in Duitsland bij de gruwelijke ontvoering van het Duitse peuter van een prominente bankier in Frankfurt, vorig jaar. De verdachte werd ingerekend toen bij het losgeld ophaalde, maar weigerde te zeggen waar het kind was. De politiechef, die voor het leven van het kind vreesde, liet de verdachte dreigen met „fysieke geweld". Vroeger het daadwerkelijk tot geweld kwam, bekende de man dat het kind dood was.

De huidige vervangende plaatsvervangende hoofdcommissaris Wolfgang Daschner moet zich nu voor de rechter verantwoorden voor de wijze waarop hij de verdachte onder druk heeft laten zetten. Het woord folteren is gevallen. Dat is in Duitsland nog steeds een beladen term sinds de associatie met praktijken in de Tweede Wereldoorlog. De Duitse grondwet garandeert de menselijke waardigheid en lichamelijke integriteit. Het land is gebonden aan een VN-verdrag dat marteling of wrede of vernederlijke behandeling categorisch in de ban doet.

Daschner stuitt deze zware term evenbreven. In verband met zijn instantie in de ontvoeringszaak. Toch voldoet dit aan belangrijke formele kenmerken van het internationale delict marteling. Kern daarvan is dat het gaat om opzetten van psychische/fysieke pijnigingen met name om een burger informatie af te dwingen. Hiermee valt niet alleen daadwerkelijke gewelddadigheid maar ook bedreiging daaronder. Het maakt niet uit of de verdachte zelf de pijn ondergaat of dat dit gebeurt bij een derde, bijvoorbeeld een familielid. Ook het gebruik van psychische middelen, zoals hypnose of waarheidsserum, valt onder het martelverbod.

Voor een deel gelezen als een vergezochte argumentatie, zoals een uitzondering voor martelen „in goeder trouw" waarbij zelfs niet eens de waarheidsvinding dat die „redelijk" is. Het martelverbod is zo een voorbeeld van een absolute norm, die geen plaats laat voor een andere afweging. Minder makkelijk in dat gezicht over het geval van „de tikkende tijdbom". Stel, men heeft een terrorist te pakken met wie bekend is dat hij een tijdbom heeft geplaatst op een onbekende plaats die elk moment kan afgaan. Mag men dan geweld gebruiken om die plaats te weten te komen en mogelijk onschuldige slachtoffers te redden?

Tijdjaar geleden hoogleraar arabische letterenkundeaan zich al over deze vraag in een interview over ondervragingsmethoden van de veiligheidsdienst die was aangesproken door het Centrum tegen marteling in Israël. Het hof wilde een beroepsprocedure instellen in zo'n geval en verklaarde uitzonderingen, maar zei er tevens bij dat dit „onmenselijke" is. Noodzaak heeft hier de spanning tussen de waarden van een grotendeel conflict tussen erkende rechtsbeginselen waarvoor de betrokkenen wordt gesteld. Deze norm was onverwacht in het strafrechtsverkeer tussen landen van recent tijdens de door de VS geleide bezettingsmacht. De Amerikaanse verdachte Abu Ghraib (zie

Exclusive: Conscientious Objector Witnessed Abuse, Killing of Iraqi Detainees at Abu Ghraib

14 DEC 2004

Democracy Now!

In a Democracy Now! national broadcast exclusive, we speak with former Army Reserve Specialist Aidan Delgado. He served in Iraq from April 2003 to April 2004 where he was deployed in Nasiriyah and Abu Ghraib. Soon after his arrival in Iraq, he sought conscientious objector status and turned in his weapon. At Abu Ghraib, he witnessed U.S. soldiers abuse and kill Iraqi detainees (...) **AMY GOODMAN:** Some o f the pictures that you sent, extremely bloody. People in their own blood, people shot up. Where are they from? **AIDAN DELGADO:** The ones from the initial assault come from the Third Infantry division. They had gone ahead of us, and we were attached to them, served as their support. Any of the photos taken that are extremely sharp, with a telephoto lens--those come from the Third Infantry division; I was not

20-12-04

the photographer. The grainy photos are, are myself. The prisoners who were killed, those photographs come from the people who were there. I received them from a friend of mine who- - from one of the participants... **(WARNING: Graphic pictures)**

Read the full article / Leggi l'articolo completo: www.uruknet.info?p=8234

Blasts in Shiite cities in Iraq kill dozens

The Associated Press

Car bombs rocked Iraq's two holiest Shiite cities Sunday, killing at least 60 people and wounding more than 120, while in downtown Baghdad dozens of gunmen carried out a brazen ambush on car, killing three employees of the organization running next month's elections...

Read the full article / Leggi l'articolo completo: www.uruknet.info?p=8237

20-12-04

We are losing the Iraq War militarily: Part Two

Kevin Thomson, The Truth Seeker

...Everyday the resistance picks off a dozen American solders (yes, a couple dozen - if wounded are included). America responds with terror bombings on civilians, because we don't know where these resistance fighters are and we just bomb some homes, claiming they are terrorist safe houses. This is not unlike the NAZI occupation in WW2: the Nazi's didn't know where the resistance fighters were, either; so, they just rounded up some youn g men near the spot of attack on the German army and summarily executed them...

Read the full article / Leggi l'articolo completo: www.uruknet.info?p=8244

US warplanes strike Falluja

Aljazeera.net

The US military has renewed its aerial assault of Falluja amid reports of fierce clashes with the city's resistance, an Iraqi journalist said. According to independent Iraqi journalist Fadhil al-Badrani, US warplanes targeted Falluja's eastern and southern districts. He said fierce clashes had broken out in the city centre between US forces who have been in the city since 8 November and Iraqi fighters who had infiltrated back in across the Euphrates river...

Read the full article / Leggi l'articolo completo: www.uruknet.info?p=8238

Saddam bids to challenge case in US

Robert Winnett

SADDAM HUSSEIN is preparing a legal challenge in America to his trial for war crimes, according to leaked papers prepared by his defence team. Advice to take the case to the US courts is contained in a 50-page brief prepared by Clive Stafford Smith, the leading British human rights lawyer, which has been seen by The Sunday Times. The action is to ensure that Saddam receives the basic legal rights given to those tried in America, such as full access to his defence team and an independent judge and jury...

Read the full article / Leggi l'articolo completo: www.uruknet.info?p=8239

Guardsman killed Iraqi teenager after sex

JAY PRICE, Staff Writer

A North Carolina National Guard member thought to be the first U.S. soldier convicted of murdering an Iraqi said he "snapped" and shot the 17-year-old boy after they had consensual sex, according to court-martial records released this week. Pvt. Federico Daniel Merida, 21, of Biscoe, a tiny town south of Asheboro, pleaded guilty during a court-martial in Iraq to shooting the Iraqi national guard private, whose name the Army withheld...

Read the full article / Leggi l'articolo completo: www.uruknet.info?p=8236

Revealed: the handwritten notes made by soldiers after Mousa died

Severin Carrell, The Independent

The death of Baha Mousa is recorded in a terse and simple entry in the British Army logbook, and written in slightly shaky handwriting. Timed at 22.42 on 15 September 2003, the three-line note reads: "Prisoner died in custody deceased at 2205 after CPR [resuscitation] from 2150 - Baha Nashen Mohamed - one of suspects from hotel raid yesterday." And someone had scratched a line through the word "after" - perhaps in an attempt to distance the soldiers who tried to bring Baha Mousa back to life after the abuse and torture that allegedly caused his death...

www.metronieuws.nl WOENSDAG 19 mei 2004 GRATIS

Verhoor leidde tot dood Irakees in Abu Ghraib

Gevangenen werd structureel eten en zonlicht onthouden

De dode Irakees uit de Abu Ghraib-gevangenis in Irak, die wereldbekendheid is geworden door de foto waarin zijn lichaam in ijs ligt verpakt, stierf tijdens een verhoor. Dat bleek gisteren uit getuigenverklaringen in een geheime hoorzitting van een militair tribunaal, waarop de Amerikaanse krant Los Angeles Times de hand legde. Tien Irakees de gevangenis binnenkwam, was zijn hoofd bedekt met een lege zandzak. Zijn bewakers kregen de opdracht hem direct voor verhoor naar een douchecel te brengen. Na een uur van intensief verhoor stierf de man, gehoond aan de muur. Pas toen werd de zak van zijn hoofd gehaald. Bij bleek ernstige hoofdwonden te hebben, die niet waren behandeld. Ook na zijn dood werd de Irakees behandeld als een vuil, lijk tijdens de hoorzitting. De autoriteiten konden het niet eens worden over wie de verantwoordelijkheid had voor zijn lichaam, dat zeldzaam in ijs werd bewaard. Pas toen, het lijk ernstig begon te stinken, werd de Irakees begraven. De verklaringen zijn afgelegd door verscheidene medewerkers uit de Abu Ghraib-gevangenis, onder wie enkelen van de zeven aangeklaagde cipiers. Uit de verklaringen blijkt dan gevangenen structureel eten, slaap, kleding en zonlicht werd onthouden. Een van de verhoorden is lynndie England, die op verscheidene foto's van de mishandelingen is te zien. Zij is onder meer gefotografeerd met een gevangene aan een hondenriem. Volgens haar verdedigers zijn gedetineerden gedwongen op handen en knieën door gebroken glas te kruipen. Bewakers hechtten zelf niet graag en draag werden van gevangenen, die ze nacht tijdens een verhoor hadden opgehaald. ANP

Zie ook pagina 6

WOENSDAG 19 MEI 2004

Proces in Irak begonnen

Soldaat VS: bekentenis mishandeling

BAGDAD, 19 MEI. De eerste Amerikaanse militair tegen wie in Bagdad wordt gepresideerd wegens mishandeling van Iraakse gevangenen in de berucht Abu Ghraibgevangenis heeft vanmiddag schuld bekend aan vier aanklachten.

Sinds januari loopt in de voormalige Amerikaanse militaire basis Camp Justice de zaak tegen de 34-jarige sergeant Ivan Frederick. Hij wordt onder meer verweten dat hij gevangenen dwong met elkaar seksuele handelingen te verrichten en dat hij ze bedreigde met honden. Frederick, die tevens de zwaarste straf riskeert, is de hoogste militair die tot nu toe terechtstaat in de schandalen rond de Abu Ghraib-gevangenis. Hij is ook de eerste militair die bekentenis aflegt.

Folterpraktijken kennen slechts verliezers

Jonathan Power

TEKENING WOLFGANG AMMER

Powell tracht woede over Abu Ghraib te sussen

Achtergrond | Met Rumsfeld in problemen treedt de vriendelijke Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken weer naar voren

'Rumsfeld wilde harde aanpak zelf'

'Rumsfeld man achter Abu Ghraib'

Pentagon ontkent nieuwe onthullingen

Martelen op bevel is wereldwijd verboden

Internationaal recht helder over 'Abu Ghraib'

Het martelen van Iraakse gevangenen, voor welk doel dan ook, is in strijd met het internationale recht. En ook met de Amerikaanse grondwet.

door onze redacteur
P. KUITENBOUWMAN

AMSTERDAM, 17 MEI. Amerikaanse senatoren die het openlijke fenomeenrecht hebben gezien zeggen dat de mishandeling van gevangenen in Irak erger was dan gedacht. Daarmee gooien ze tegen alle ontkenningen van de Amerikaanse regering uit tot systematische mishandelingen. Het lijkt zich te vallen in het internationale recht onder het verbod van „onmenselijke of vernederende behandeling". De Amerikaanse grondwet gebruikt in dit verband de verwante kwalificatie „wreed of onmenselijk" maar het verbod is er niet minder om.

In het kielzog van de aanslagen van 11 september 2001 is openlijk gesproken dat geweld tegen gevangenen kan worden toegepast in de strijd tegen het moderne terrorisme, de zogeheten „strijd met de nieuwe technieken". „De handboeken zijn omgegooid", aldus een uitspraak in The Washington Post. Een ander zei: „Als je niet iemands mensenrechten schendt dan je is werk niet". Een bekend voorbeeld in die verband is dat van de „tikkende tijdbom". Mag de politie niet een verdachte martelen, van wie aannemelijk is dat hij weet heeft van een bom die op het punt staat af te gaan?

De Amerikaanse hoogleraar Alan Dershowitz haalt die scenario gebruikt in menig publiek debat, en „stijwel alle handen gingen omhoog". Dershowitz concludeerde dat de staat (niet zij of martelen in dit soort gevallen moeten toegestaan, maar verlaar of het openlijk gebeuren en wordt onderworpen aan een juridische procedure. In dit transport Irak Michael Ignatieff, een bekend schrijver over mensenrechten, anderen in The New York Times Magazine een lans voor wat hij betitelde als „het kleine kwaad" in de strijd tegen het grotere kwaad van het terrorisme.

Martelen is geen klein kwaad. Het verbod van een inhumane behandeling is vastgelegd in een reeks van internationale verdragen of conventies. Ze vloeiden van de Universele verklaring van de rechten van de mens (1948) tot de Rode Kruisverdragen, de zogeheten Geneefse conventies, over het oorlogsrecht uit 1949. In 1984 kwam een speciale „Conventie tegen marteling en andere vormen van wrede, onmenselijke of vernederende behandeling" tot stand, die door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties is aangenomen. Een kernbepaling hiervan zegt dat marteling nooit kan worden gerechtvaardigd met een beroep op een staat van oorlog of een binnenlandse noodtoestand.

Het martelverbod is absoluut, zo formuleert ook het Europees verdrag voor de rechten van de mens uit de strijd tegen terrorisme. Deze onmenselijkheid heeft een rol gespeeld in de behandeling van klachten door het Europees Hof voor de mensenrechten in Straatsburg over Britse verhoormethoden in Noord-Ierland (1987). Het argument van de „tikkende tijdbom" mocht niet baten.

Binnen de algemene noemer van onmenselijke behandeling zijn er gradaties. De term marteling is volgens het Europese hof gereserveerd voor ernstige vormen van opzettelijke behandeling. Kennelijk daarvoor is in het bijzonder dat de mishandeling een doel heeft, zoals het bekrijgen van informatie of het toedienen van straf. Het grote verdrag van 1984 voegt daar aan toe dat een van marteling te spreken bestemming van politie- of functionarissen vereist is.

De Geneefse conventies bevatten ook elders verbod van onmenselijke behandeling, niet louter als het gaat om krijgsgevangenen maar ook in het geval van de burgerbevolking. Het doet er niet toe of deze behandeling afkomstig is van militairen of burgerpersonen. Net zo min als zwaarwichtigheid is militaire noodzaak een geldig excuus. Martelen of onmenselijke behandeling van ongeheten beschermde personen (burgers in handen van de bezettende macht) behoort tot de „ernstige inbreuken" op het humanitaire oorlogsrecht. De Geneefse verdragen verwezen niet apart de term oorlogsmisdaad, maar in een aanvulling uit 1977 wordt die verband wel gelegd.

Dat ondergeschikten het verbod op onmenselijke behandeling overtreden pleit volgens het Geneefse oorlogsrecht de bevelgevers niet vrij. Commandanten hebben juist de plicht maatregelen te nemen om excessen te voorkomen. De Rode Kruisverdragen laten de omgekeerde situatie, waarbij ondergeschikten toch bevelen op een bevel van hogerhand zoals in de Abu Ghraib-gevangenis, achter zich. Daar wordt dantijds geen overeenstemming over te bereiken, zodat het veld overgelaten aan nationale regels.

Ongehoorzaamheid in de krijgsmacht is een kwestie apart. Toch legt het Operational Law Handbook van de VS uit 2000 een „positieve plicht" op militairen om een illegaal bevel te weigeren en dit incidenteel direct te melden. Het Leidraad Handvat van de strijdkrachten van de Verenigde Verenigde Staten zegt: „Het een verdacht het bevel te weigeren om te doden of te martelen. In strijd met het internationale recht is noch edelmoedig als een rechtvaardiging van bevelsgehoorzaamheid".

Irakese gevangenen tweaken vanuit hun cel in de noordelijke stad Kasra. (Foto Reuters)

RUMSFELD

Regels conventies 'irrelevant'

[> Vervolg van pagina 1] Een tweede aanwijzing voor planning van harde ondervragingsmethoden staat vandaag in Newsweek. Het weekblad publiceert een memo van White House-jurist Gonzales aan president Bush in januari 2002: „Zoals u heeft gezegd is de oorlog tegen het terrorisme een nieuwe soort oorlog. De aard van de oorlog vereist niet zich aan de er om hoge premies staatrap [...] terwijl krijgers een informatie van gevangen terroristen en hun sponsors om nieuwe wreedheden tegen Amerikaanse burgers te voorkomen. [...] Ik mijn ogen zijn de strikte beperkingen op het ondervragen van vijandige gevangenen in de Conventies van Genève door dit nieuwe *paradigma* achterhaald geraakt; eenmalig bepalingen zijn er enige manier relevant deze gewerden."

Het Witte Huis zie gissen en een reactie: „Het is de politiek van de VS zich te houden aan al onze verdragsverplichtingen." Minister van Buitenlandse Zaken Powell, die volgens Newsweek razend zou hebben gereageerd op Gonzales' memo, zei gisteren het zich niet meer precies te herinneren. Hij noemde de verdragen van Genève meergewend.

Deze week beginnen de eerste rechtszaken tegen verdachten van de praktijken in de Abu Ghraib-gevangenis. De Senaatscommissie voor Defensie gaat maar hoorzittingen houden en senatoren als Biden en Levin (Democraat) en McCain (Republikein) geven aan dat de ingezette ontwikkelingen zo ongewenst dat de verantwoordelijkheid veel hoger moet worden gezocht.

Condoleezza Rice (foto AP Photo/J.Scott Applewhite)

Donald Rumsfeld (foto Reuters/Larry Downing)

Sorry zeggen betekent niets als je je verantwoordelijkheid niet neemt

Tony Judt

Tony Judt is historicus en directeur van het Remarque Institute van de universiteit van New York. Dit stuk construeert en Europa.

President Bush heeft spijt van de mishandelingen. Maar spijt *helpt niet als niemand* verantwoordelijk is.

We leven in de rijd van het excuus. Als zich een crisis voordoet of een schandaal wordt onthuld, is de eerste impuls van veel publieke figuren tegenwoordig in spijtbetuigingen uit te barsten. Deze ontuitpuitelijke stromen van onverhulde wroeging heeft bij iedereen verwachtingen gewekt slachtoffers – echte of vermeende – eisen niet alleen gerechtigheid maar ook berteedoening; en journalisten werken daar maar al te graag aan mee. Zo veranderde de openbare communicatie die de gebreken in de veiligheid voor 11 september 2001 onderzocht in een dagelijkse soap. Zou Condoleezza Rice ingaan op de waggratie van Richard Clarke en uitgenick haar spijt betuigen dat dit allemaal maar kon gebeuren? Hoe zou ze 'overkomen' als ze op alle panten haar verontschuldigingen aanbood? En – van nog groter belang voor de media – hoe zou ze overkomen als ze dat niet deed?

Rice is een middelmatig nationaleveiligheidsadviseur maar ze is een goede tacticus. Door te weigeren berouw te tonen (,Alles zou niet goed zijn voor de slachtoffers of voor het land als ik me verontschuldigen dat 11 september 2001 heeft kunnen gebeuren. Daarmee zou ik blijven steken in het verleden", zoals ze in 60 Minutes aan Ed Bradley uitlegde), bezadigde ze een geringe prijs in de sympathiestroom maar leidde ze wel sterke de aandacht van de journalistiek af van alles wat belangrijk was. In het middelpunt stonden de huidige gevoelens van Condoleezza Rice, in plaats van haar daden in het verleden. Vroeger lieten we op wat openbare figuren deden en wat ze vonden. Nu willen we eigenlijk alleen maar weten hoe ze zich voelen. En iedereen, zelfs de president, doet hier gretdrittig aan mee.

Dit is een recente ontwikkeling. Als politici in het verleden met slechte nieuwes werden geconfronteerd, deden ze vooral of er niets aan de hand was. In plaats van ons te zeggen wat ze vonden van ons wereldwijd waarvoor ze inschien verantwoordelijk zouden worden gehouden, kwamen ze convoudig met ontkenningen: „Het is helemaal niet waar." Later, als ontkennen niet meer mogelijk was, bagatelliseerden ze de zaak: „Oké, het was wel waar, maar het was niet zo erg als u zegt." En nog weer later, als de schaal van de misdaad of het schandaal iedereen duidelijk was, gaven ze dan toe dat „het inderdaad waar was en inderdaad zo erg was als u zegt. Maar het is allemaal zo lang geleden – waarom moet het allemaal zo lang geleden – waarom moet het allemaal zo lang geleden – waarom oude koeien uit de sloot halen?"

Dat is op veel plaatsen nog altijd de reactie. In Japan worden de mishandeling van Chinezen en Koreanen in de oorlog altijd verdonkerd met halve ontkenningen en officieel geheugenverlies. De Turkse autoriteiten – en tal van Turken – schrijven moeizaam hun en weer tussen een veroorschuldigende herschrijving en een openlijke ontkenning van de geschiedenis als ze met het bloedbad onder de Armeniërs worden geconfronteerd. De Australische leiders ontkennen niet meer de bijna-volkenmoord op de Aboriginals, maar dat is zelfs maar nieuws dat ze daar niet meer bij zal worden te staan. Zelfs waar internationale druk officiële 'spijt' en schadevergoeding onvermijdelijk heeft gemaakt, zoals in het geval van de holocaust, is openlijke officieel berouw zeldzaam – de excuses van de Poolse president Kwasniewski voor het misdoed van zijn landgenoten in de vernietiging van hun joodse buren was des te doeltreffender omdat het zonder weerga was.

De openbare verontschuldiging is hartom geen universele politieke reactie op slecht nieuws. Ze lijkt typisch Amerikaans – ook Tony Blair bezondigt zich er welzwaar aan, maar met zijn uitgesproken godsdienstigheid en zijn zalvende moralisme is Blair dan ook in de meest 'Amerikaanse' premier uit de moderne Britse geschiedenis. Hij is ook van dezelfde leeftijd als Bill Clinton, Al Gore, George W. Bush en andere baby-boomers die zijn geneerd door de pedagogische revolutie van de jaren zestig en de narcistische beslommeringen van die tijd.

Voor deze generatie politieke leiders – en hun aanhangers – is het altijd belangrijk geweest om het juiste soort gevoelens te hebben en deze overvloedig te tonen. Ze betreurt (volgens zijn woordvoerder) president Bush – tot nu toe schijnbaar immuun voor de gevoeligheden van zijn generatie – de 'pijn veroorzaakt' door de publicatie van foto's en rapporten van Amerikaanse militairen die Irakezen martelen. In zijn eigen woorden is Bush 'ongelukkig' met het gebeurde en 'betreurt' hij 'de vernederingen van Iraakse gevangenen. Hij mag nen niet meer de bijna-volkenmoord op de Aboriginals, maar dat is zelfs maar nieuws dat ze daar niet meer bij zal worden te staan. Zelfs waar internationale druk officiële 'spijt' en schadevergoeding onvermijdelijk heeft gemaakt, zoals in het geval van de holocaust, is openlijke officieel berouw zeldzaam – de excuses van de Poolse president Kwasniewski voor het misdoed van zijn landgenoten in de vernietiging van hun joodse buren was des te doeltreffender omdat het zonder weerga was.

> *Deze regering geeft niets om wetten, rechten en regels*

Bovendien, hoewel de spijt van de president ongemwijfeld gemeend is, zal zijn sceptische internationale publiek er waarschijnlijk op wijzen op dat hij het niet minder 'betreurt' dat het nieuws is uitgelekt. Misschien gaat hij ook nog wel zijn spijt betuigen over de zorgvuldig geprocisseerde excuses die door zijn ondergeschikten worden aangeboden: generaal-majoor Geoffrey Miller, belast met de leiding van de Abu Ghraib-gevangenis, bood eerst zijn excuses aan en legde daarna omstandig uit dat hij doelde op de 'onwettige of onbevoegde handelingen' van 'een klein aantal militairen'. Ook brigadegeneraal Kimmitt, woordvoerder van het Amerikaanse legerin Irak, prociseerde zijn spijtbetuigingen: „een klein aantal militairen dat de regering van begin af aan heeft gedaan- merkt en die vroeg of Iran wel moest doorspitsen naar de aergaanss en de bunrdingen die het vuile werk doen. Dus had president Bush geen andere keus dan meneen toe te geven dat er in Irak vreselijke dingen waren gedaan – en bij kan er maar beter voor zorgen dat hij zeker weet dat hem het hele verhaal is verteld. Maar een publieke uiting van zijn pijn en verdriet zal niet meer volstaan.

> *Waar de zwartepiet ook belandt, niet op het bureau van de president*

Wat in de hedendaagse Amerikaanse 'excusenultus' onbreeke is elk verantwoordelijkheidsbesef. Of het nu gaat om de incompetentie van het veiligheidsapparaat voor 11 september 2001; een militaire fiasco in Irak, gedaantuloord berouw (in sedumie met een begrantiel regenwoordig „de fout ingaan"?) vestigt alleen maar de aandacht op zijn eigen onrecroilerelijkheid – en vraagt om beschuldigingen van kwade trouw.

Wat moet een democratische leider dan doen? Als hij te snel excuses maakt, klinkt het vals – vooral voor een buitenlands publiek dat niet beleefd is met de Amerikaanse bewoordingen. Maar als hij blijft zwijgen, duidt dat op gevoelloze onverschilligheid of op een doofpot. De meeste mensen die de president zijn spijt hebben horen betuigen, vooral de Arabieren en moslims tot wie hij zich in de eerste plaats richtte, zullen maar weinig oens de beleerende reactie van Mandy Rice-Davies hebben beschaakt op het hoogtepunt van de affaire-Christine Keeler in Swinging London, toen lord Astor onder ede ontkende dat hij met iets met haar had gehad: „Zij, wat dacht je dan dat hij zou zeggen?"

Waar moeten in de volgende zin verzekert president Bush zijn gesprekspartner dan „de vertrouwen in de ministers van Defensie heb, en vertrouwen in de bevelhebbers ter plaatse... omdat zij en onze mensen geweldig werk zien bezig voor het Iraakse volk doen." De bevelhebbers kunnen dus opgelucht ademhalen, toevanen had de New York Times (van 6 mei) een aandoenlijk verhaaltje over de verwarde en hulpeloze soldaten die de eigenlijke marteligers uitvoerden en die beweerden dat ze bevelen opvolgden/geen bevelen hadden/die bevelen verkeerd hadden begrepen/zelf verkeerd waren begrepen/op dat moment onder grote druk stonden/nu onder nog grotere druk stonden, enzovoorts.

Iedereen betreurt dat 'het' is gebeurd. Maar als de leiders niet verder komen dan deze schijnheilige en zelfzuchtige reactie zagen de Verenigde Staten er slechte voor. *Als Donald Rumsfeld, Paul Wolfowitz of generaal Richard Myers moeten van* er waren, zouden ze beschaamd afreden. *Maar dat zijn ze niet.* Als George W. Bush *van president* kaliber *was, zou hij hen* onmiddels *wel aangelagen hebben – en persoonlijk de volle verantwoordelijkheid voor* hun incompetentie hebben genomen. *Maar waar de zwaregier ook belandt deze dagen, in elk geval niet op het bureau van de president.* Toch kan alleen iets anderwers als plichtsbetrachting het aanzien van Amerika in de wereldgemeenschap terugwinnen.

Voor de rest van de wereld zijn de excuses van president Bush louter een pogingom de schade te beperken. Dezelfde president die zei Gods kral mocht tegen het Kwaad te leiden en die zich kwamerde in de zelfvoldane zurk van zijn onoverwinnelijke strijders, zal moeite hebben om de rest van de mensheid ervan te overtuigen dat hij zich echt bekommert om een paar misdaadlatte Arabieren. Zoals de langste schoenenissen hebben aangetoond kan Amerika onder pussident Bush zijn vijanden nog altijd ommedingen en vermeerderen. Maar het heeft wol het respect van zijn vrienden verloren – en is hard op weg zijn zelfrespect te verliezen. Dat is pas iets om te betreuren.

toespraak Nobelprijs

Harold Pinter haalt uit naar 'wandaden' VS

2005

Door onze kunstredactie

AMSTERDAM, 8 DEC. De schrijver Harold Pinter heeft in zijn Nobellezing, die gisteren op video aan de Zweedse Academie in Stockholm werd getoond, opnieuw een felle aanval gedaan op de 'misdadige' Verenigde Staten.

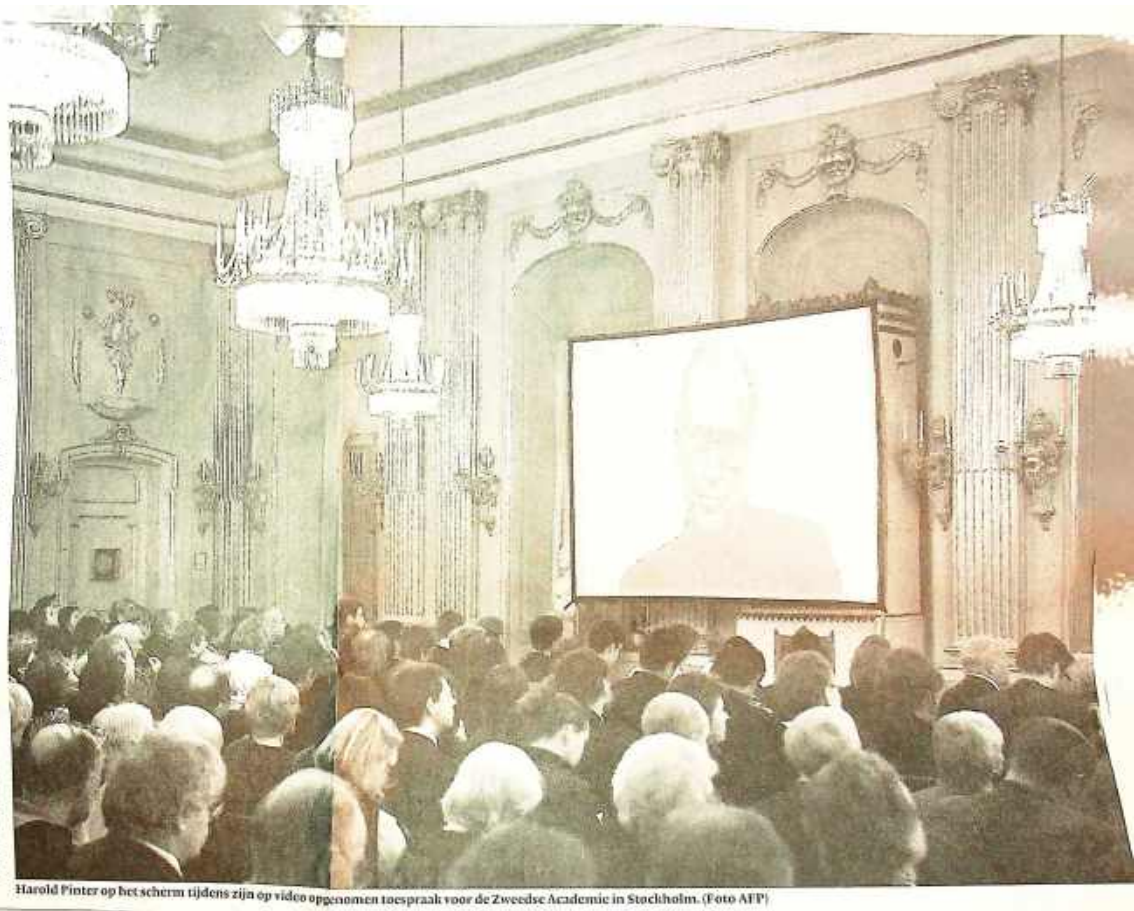
De Britse toneelschrijver, bekroond met de Nobelprijs voor de literatuur, noemt in zijn aanvaardingstoespraak *Kunst, waarheid en politiek* de Amerikaanse president Bush en de Britse premier Blair oorlogsmisdadigers die voor het Internationale Strafhof gedaagd moeten worden. Pinter valt niet alleen de Amerikaanse invasie in Irak aan, maar de gehele buitenlandse politiek van de VS, die volgens hem alle naoorlogse militaire dictaturen hebben gesteund of in het zadel hebben geholpen.

Pinters toespraak werd gisteren op een videoscherm in de Zweedse Academie vertoond omdat de schrijver te ziek was om zelf te komen. Pinter ligt in het ziekenhuis met kanker. Bij het diner waarbij de prijs zaterdagmiddag wordt uitgereikt zal hij vertegenwoordigd worden door zijn uitgever.

Op de video, zondag in Londen opgenomen, zit hij in een rolstoel met een zoodgeblokte deken over zijn benen. Hij draagt een zwart pak, op de achtergrond hangt een foto van hem in betere tijden. Zijn stem klinkt gruizig, maar wint kracht naarmate zijn onderdrukte agitatie toeneemt. Omdat Pinter al vaker de VS bekeide, kwam zijn toespraak niet als een verrassing.

Volgens Pinter is de macht van Amerika zo groot dat de vele misdaden van het land nauwelijks bekend zijn: „De misdaden van de VS zijn systematisch, constant, kwaadaardig, medogenloos, maar slechts weinigen praten erover. Dat moet je Amerika nageven: het land hanteert een wereldwijde, tamelijk klinische machtsmanipulatie, vermomd als een kracht voor het universele goede." Sinds Irak streeft het land volgens Pinter openlijk naar wereldominantie.

Pinter gebruikt 35 van zijn 46 minuten durende toespraak voor de aanval op Amerika. De eerste tien minuten gaan over zijn werk, en over zijn positie als schrijver. Volgens hem moet een schrijver altijd op zoek zijn naar de waarheid, maar in zijn werk altijd meerdere waarheden laten horen, en zelfs waarheden die tegelijkertijd onwaarheden kunnen zijn. Volgens hem zijn personages zeer moeilijk te manipuleren door de schrijver; ze gaan hun eigen gang. „Taal in de kunst blijft een zeer dubbelzinnige zaak, drijfzand, een trampoline, een dichtgevroren vijver die het ieder moment onder jou, de schrijver, kan begeven."

Harold Pinter op het scherm tijdens zijn op video opgenomen toespraak voor de Zweedse Academie in Stockholm. (Foto AFP)

Inwoners Fallujah zitten zonder water, stroom en geld

5-12-2005 Reg. Oggo

FALLUJAH (IPS) – Een jaar nadat de Verenigde Staten met Operatie Phantom Fury 36.000 huizen, 60 scholen en 65 moskeeën vernietigden in het Iraakse Fallujah, valt het de inwoners van de stad zwaar hun leven weer op te pakken. De actuele componente blijft uit, de waterleidingen worden traag en er breken ziekten uit.

Het Studiecentrum voor Mensenrechten en Democratie (SCHRDI) in Fallujah schat dat tijdens de door de VS geleide operatie in oktober en november 2004 tussen de 4000 en de 6000 mensen omkwamen. *De meeste slachtoffers vielen onder burgers. Aan de rand van Fallujah werden duizenden mensen begraven in massagraven.*

Ondanks gaf het Pentagon toe dat bij de slag om Fallujah witte fosfor is gebruikt tegen de opstandelingen. Washington ontkent dat ook burgers slachtoffer zijn geworden van de fosforbommen. In een internationale conventie wordt het gebruik van fosfor tegen burgers verboden. Fosfor veroorzaakt bij contact met de huid zeer ernstige brandwonden, maar het wordt door de VS niet beschouwd als chemisch wapen.

Van de burgerslachtoffers van de aanval op Fallujah is een schatting gehouwd door het Amerikaanse bloedgeld. Alleen, die tijdens de operatie in verzet-premier van Irak was. Veel van die vergoedingen zijn echter nog steeds niet uitbetaald. „De meesten hebben slechts 22 procent van wat berekend is, betaald gekregen", zegt Mohammed Tareq al-Dergji, inwoner van Fallujah en woordvoerder van het stadsbestuur.

Volgens Dergji heeft de huidige premier, Ibrahim al-Jaafari, ingestemd met betaling van verdere compensatiebedragen maar bij nader druk was gezet door de Amerikaanse ambassade. „De onderdelen zijn alle betalingen gestopt", zegt hij. Dergji, die ook mededirecteur is van het SCHRD, schat dat meer dan 150.000 van de 250.000 inwoners van de stad nog steeds leven als daklozen als gevolg van geldgebrek en trage wederopbouw. Onder hen zou de woede over de situatie toenemen.

„Ik was kortgeleden in Fallujah en ik heb mensen iets gezien wat op wederopbouw leek", zegt Razaq Alaidy, een freelance journalist in Bagdad. „Sommige mensen zijn zelf bezig hun huizen op te bouwen, maar er leven nog steeds veel vluchtelingen buiten de stad." Alaidy, die zaak in Fallujah is geweest, zegt dat er na de aanval op Fallujah in april van dit jaar voor het eerst het district Shuhada mocht bezoeken.

Voor die tijd werd er tegengehouden door Amerikaanse militairen. „Shuhada is het armste district in Fallujah. Ongeveer 95 procent van de wijk is vernield." Zowel Dergji als Alaidy wijst dat de energievoorziening onbetrouwbaar is en dat de stad dagelijks last heeft is van gevechten en aanslagen.

„Er zijn zo veel schoten een stukje of nog steeds bezet door Amerikanen dat we onze kinderen in tenten les moeten geven. Of we houden hen thuis, uit angst voor het geweld", zegt Abu Mohammed (30), een inwoner van Fallujah, via de telefoon. Volgens de vader van vijf kinderen zijn talloze inwoners ziek van het drinken van vervuild water. Anderen worden ziek door het gebrek aan elektriciteit in combinatie met de hete temperaturen. Nu de winter is begonnen in Irak, kan de temperatuur 's nachts dalen tot zo'n 10 graden onder nul.

Dergji zegt dat onder de inwoners van Fallujah ook veel "uitgesproken ziekten" zijn geconstateerd. „Bij kinderen en bewoners die tijdens de aanval in de stad zijn geweest, wordt nu vaker kanker ontdekt. Misschien zijn er zo veel mensen ziek omdat ze hebben bloedgestaan aan te hete dieren straling of andere schadelijke stoffen tijdens Operatie Phantom Fury."

Hulp aan de inwoners wordt bemoeilijkt doordat de ziekenhuizen in de stad nog steeds niet op volle kracht werken. „Er wordt wel iets gedaan aan herstel van de ziekenhuizen, maar het gaat erg langzaam", zegt Dergji.

Mohammed Khaleel, een 33-jarige ingenieur uit Fallujah, is boos over de cruciale door Amerikaanse militairen. „Bij ommige inwoners worden nog steeds vingerafdrukken en dierbaren gemaakt als ze de stad in willen. Daardoor zijn de rijen bij de controleposten soms erg lang. Khaleel vertelt dan veiligheid een groot probleem is in de stad. „Er zijn periodes dat er bijna elke dag wordt gevochten."

Dergji beklaagt zich over het feit dat de Amerikanen niet genoeg doen om een Iraakse politiemacht te creëren. „Er mogen maar 200 Iraakse politieagenten in Fallujah werken en dat is niet genoeg." Niet-gouvernementele organisaties in de stad zeggen dat de inwoners tevredener zijn over de leden van het Iraakse leger, die samenwerken met de Amerikanen.

Fallujah is grotendeels soennitisch, terwijl het Iraakse leger in de stad voornamelijk bestaat uit leden van de Shia Badrmilitia en de Koerdische Peshmergamilitie.

De inwoners van de stad maken vaak melding van vernederende en wrede behandeling door de militairen. „De Iraakse militairen die met de Amerikanen samenwerken zijn regelrecht achterlijk en ze arresteren vaak mannen. Ze gedragen zich alsof ze in een cowboyfilm meespelen", aldus Dergji.

FALLUJAH – Inwoners van Fallujah kijken naar de ravage die gevochten tussen Amerikaanse troepen en opstandelingen in november 2004 aanrichtten. Een jaar na de bloedige confrontatie komt de voormalige Iraakse stad nog maar langzaam van de grond

Amerikaanse officier vrij in Iraakse moordzaak

Haditha Amerikaanse militairen die in 2005 24 ongewapende Iraakse burgers neergeschoten hebben bij Haditha, de aanklacht tegen de hoogste officier die bij dat incident betrokken was, is gisteren ingetrokken, meldt de BBC. Daarmee zijn zeven van de acht betrokkenen geen verdachten meer.

Nog geen reactie op aanklacht Pinter

9-12-2005

Van onze correspondent
Peter de Waard
LONDEN

Downing Street, noch het Witte Huis heeft gereageerd op de aanklacht tegen de Nobelprijswinnaar Harold Pinter, waarin premier Tony Blair en Bush van oorlogsmisdaden beticht. Overal de premier Pinter (75) zelf niet meer beschikbaar voor Literatuur in ontvangst te nemen en zijn aanvaardingsrede uit te spreken, deze bij dingsrede uit te spreken, deze bij woensdag is een videoboodschap aan het Nobelkomité dat beide leden voor het internationale Strafhof worden gedragen.

In oktober werd aan Pinter verkondigd de Nobelprijs toegekend. Bekend is dat hij kritisch is over Bush en Blair, maar zijn artistieke en literaire betekenis staat.

Volgens Pinter hebben de Verenigde Staten niet alleen gefaald in de mensenrechtenpolitiek van de laatste 25 jaar, maar bewust en systematisch, terwijl de Europese Unie, wereld en ondermijnende activiteiten van de Amerikaanse regering.

Pinter spreekt in zijn acceptatierede van de wereldwijde, roekeloze, klinische machtsmisbruikpolitiek Amerika zich te verantwoorden als een kwaadaardige staat. Het is voor het universele goede. Het is een heilzame, genezige en zeer noodzakelijke daad van hygiëne." Pinter, die aan kanker lijdt, is door weigeringen in een rolstoel) heeft zijn toespraak in een cultuurhuis met een duizend man.

Van zijn 46 minuten durende rede wordt 30 minuten besteed aan een aanklacht tegen Bush en Blair. Slechts tien minuten gaat hij over literatuur. Hierin legt de Nobelprijswinnaar uit hoe hij een stuk schrijft. 'Het begint met een beeld, een zin, een frase, langzaam worden de karakters meestal met een zin en zijn grenzigheden, vermogens of tekortkomingen, maar die je niet kunt veranderen, manieren of emoties.'

Volgens Pinter blijft taal in kunst steeds dubbelzinnig, ambigu, nooit zeker waar je als schrijver een terecht. Maar terwijl dromen een zoektocht is naar de waarheid, kunst probeert ons tegen de waarheid.

Pinters speech op www.nobelprize.org

Den Haag leunt op vrede en recht

Van onze verslaggeefster
DEN HAAG

22-12-2005
VN

Ruim vijftienduizend inwoners van Den Haag danken hun baan aan de internationale organisaties die in de regio zijn gevestigd. De sector neemt bijna 6 procent van de lokale economie voor zijn rekening.

Dat blijkt uit een onderzoek dat de gemeente heeft laten uitvoeren naar het effect van de sector op de economie van de stad. Hieruit blijkt dat deze ruim 24 duizend banen oplevert. Bijna 9000 hiervan zijn voor buitenlandse expats, die vorig jaar 550 miljoen euro hebben uitgegeven.

De gemeente wil haar positie als 'internationale stad van vrede en recht' verder uitbouwen en heeft eerder dit jaar beraamd dat daar 900 miljoen euro voor nodig is. Den Haag hoopt hiermee investeringen los te krijgen.

De belangrijkste reden voor de instellingen om zich in Den Haag te vestigen, is de aanwezigheid van internationale organisaties. Ze zijn tevreden over de bereikbaarheid van de stad en de beschikbaarheid en kwaliteit van kantoorruimtes, maar expats hebben kritiek op de gezondheidszorg, de hoge huizenprijzen, het uitgaansleven en de bureaucratie.